C Ă R Ț I R O M A N T I C E
SERIA **„ŁUCKY** HARBOR”
O organizatoare **de nunți și fondatoare** a **sitc-ului** *TymJhtKnot,* Callic vede **tot ce implica mariajul: verighetele, rochia, zimț*, iele și...**

suferința. Și aceasta din urmă este motivul pentru care cw$_c$ singură și **dornică să rămână așa.** Să fii **părăsită în fața altarului** poate avea **asemenea consecințe. Insa când Callie revine** în **orășelul natal, descoperă că tipul de care a fost îndrăgostita nebunite** în **liceu este mai sexy ca oricând. Și o face să uite de ce și-a jurat că** se **va feri de dragoste și își va proteja inima...**

Tanner este un scufundător cu un trecut nebunesc, dependent de adrenalină. Și acum, fiul lui adolescent a intrat, deodată, în viat, lui. Cum ar putea Tanner să fie un model pentru puști, când el încă are de plătit pentru propriile greșeli? Este și așa teribil de tulburător faptul că minunata Callie a apărut în Lucky Harbor ca un vis frumos, punând la încercare hotărârea lui de a-și ți$_{ne}$ inima bine ferecată. Deși, când este în preajma ei, are tot m$_a$i d^ senzația că ar putea fi bărbatul pe care ea - și fiul lui - ¡1 merită Callie și Tanner au în comun un trecut care îi leagă de acest mic
oraș. Dar vor putea avea, oare, și un viitor frumos împreună? ♦
„Dacă vă place romantismul contemporan, va trebui să citiți romanele lui Jill Shalvis/
DREYSLIBRARY.COM

JILL SHALVIS este autoarea multor bestselleruri din topuri! *New York Times* **și** *USA Today,* **vândute în peste 10 milioane de exemplare. A câștigat de două ori premiul RITA al Asociației ! Scriitorilor de Romane de Dragoste din America**

JILL SHALVIS Prima şi ultima dragoste

Traducere din limba engleză Oana Barbu
LITERA

Bucureşt

icapitolul 1

-Vreau o nuntă tradiţională! Callie Sharpe, organizatoare de nunţi, era suficient de profesionistă pentru a nu tresări la această veste. _ O nuntă tradiţională.

- Da, spuse clienta ei pe Skype. Domnişoarele de onoare vor să poarte cizme de cowboy, iar Jimmy vrea să mănânce covridogi la recepţie. Eşti în regulă cu ideea?

- Desigur, zise Callie în faţa calculatorului. La urma urmelor, îi plăceau covridogii, aşa că cine era ea să judece? Este ziua ta cea mare, aşa că vom face oricum vei vrea!

Viitoarea mireasă zâmbi.

-Tu chiar te pricepi la nunţi. Şi arăţi mereu atât de minunat. îmi plac hainele tale. Pot să văd ce pantofi porţi.[7] Pun pariu că şi ei sunt fabuloşi.

Callie nu îşi pierdu zâmbetul politicos.

- O, dar acum vorbim despre nunta ta, nu despre pantofii mei. Hai să vorbim despre invitaţiile...

-Te rog!

Callie oftă. În partea de sus, cât se putea vedea din ea la camera video, purta o bluză mătăsoasă şi un blazer. Dincolo de cameră, purta colanţi de yoga pe care-i folosea pe post de pijama şi... papuci pufoşi.

- Ups, zise ea. Mă sună cineva! Revin eu! -Dar...

Se deconecta şi se strâmbă.

- Scuze, îi zise ea clientei care nu o mai putea auzi. Se întoarse la muncă, vizionând pagină după pagină

noile rochii de mireasă ale sezonului, descărcându-l

epe cele care-i plăceau cel mai mult. Apoi trecu la cel, mai noi modele de invitaţii. După aceea la cele mai deosebite mărturii de nuntă si accesorii stilate. „Tu chiar te pricepi la nunţi!" Din nefericire, era adevărat. Cândva, fusese şi ea mi- reasă, cea mai naivă, mai plină de speranţa şi mai nerăbdătoare mireasă din câte existaseră vreodata. Ei bine, aproape mireasă. Ajunsese până la biserică înainte sâ fie părăsită, şi, deoarece amintirea încă o mai durea, o îndepărtă. în schimb, se măritase cu altceva - îşi unise priceperea la 1T cu iubirea ei secretă, adânc îngropată, pentru lucrurile romantice - şi crease *TyingTheKnot. com.* Zilnic avea de-a face cu mirese autoritare, temperamentale şi, în multe cazuri, nebune de-a binelea, toate căutându-şi fericirea. Făcuse din îndeplinirea visului lor meseria ei.

Era epuizant. Obositor. Callie se întinse şi se îndreptă spre peretele din sticlă. Apartamentul ei era unul dintre cele trei dintr-un depozit părăsit care fusese cândva fabrică de conserve, apoi sediul unui producător de apă sărată şi, în anii '50, salon de petreceri. Clădirea nu era cine ştie ce cămin, dar priveliştea făcea să merite lipsa izolării termice şi temperatura scăzută dinăuntru.

În mare parte.

Astăzi, apele din Lucky Harbor erau de un albas- tru-azuriu minunat, cu pete albe de spumă ca urmare a vântului brutal de mijloc de noiembrie care bătea **prin**tre grinzile din fier, barele metalice şi conductele termice inutile de deasupra ei.

Callie crescuse în acest orăşel excentric de coastă din Washington, flancat de Pacific şi de munţii Ol$_{ympic}$ şi, cândva, putuse să- iasă de aici suficient de repede' Avusese multe motive pentru asta, dar acum reve$_{n}$i$_{se}$ • nu neapărat pentru că- şi dorise.în apă, paralel cu malul, înota un bărbat. Trecând pe ângă doc, se îndrepta spre capătul nordic şi spre şirul Je hale, inclusiv spre cea în care stătea ea.

Fascinată, privi mişcările ferme şi se minună de viteza lui. Ar fi putut fi la fel de bine o maşină, având în vedere cu câtă eficienţă tăia apa.

Callie intrase în acele ape, deşi numai pe timp de vară. Nici măcar nu putea înota până la capătul docului si înapoi fără să îşi dea sufletul. Dar bărbatul înainta. Şi înainta.

După mult timp, în cele din urmă se întoarse si se îndreptă spre mal, ajungând să stea în picioare când se apropie. După forţa incredibilă pe care o arătase înotând în valuri, ea fu surprinsă să-l vadă şchiopătând pe nisip. Mai ales că nu vedea nimic în neregulă la el - cel puţin, nu de la această distanţă.

El era în costum de scafandru şi avea un soi de mască acoperindu-i capul şi mare parte din faţă. Şi-o îndepărtă căzând în genunchi, iar ea icni.

Tunsoare militărească, păr şi ochi negri. Şi o încordare a maxilarului care o făcea să creadă că ducea o viaţă grea. Arăta exact ca... o, Doamne, el era. Tanner Riggs.

În timp ce stătea acolo holbându-se, începu să-i sune telefonul cu melodia / *Love Lucy,* semnalându-i faptul că o suna bunica ei. Cu ochii încă aţintiţi asupra plajei - şi asupra bărbatului foarte atrăgător care acum îşi îndepărta costumul de scafandru -, se îndreptă spre telefon.

-Ştiai că Tanner Riggs este acasă? întrebă ea în loc de salut.

- Hei, bună şi ţie, nepoata mea tocilară preferată. -Sunt singura ta nepoată, zise Callie.- Ei bine, tot preferata mea rămâi, zise Luciile. *Şi,* dₐ sigur că ştiu că Tanner este în oraş. Acum, locuieşte aici,' Draga mea, nu-mi urmăreşti pagina de Instagram, altfel ai fi ştiut asta - şi mult, mult mai multe.

Nu intra ea pe aşa ceva. Singurul motiv pentru care se întorsese în Lucky Harbor şi nu se afla în San Francisco era bunica ei.

Tatăl lui Callie - singurul fiu al lui *Luciile* - fusese avocat. De fapt, ambii săi părinţi fuseseră şi, deşi pensionaţi, tot apreciau lucrurile ordonate şi *logice.*

Bunica Luciile nu era ca ei, iar părinţii lui *Callie* erau convinşi că bunica nu mai avea toate ţiglele *pe casă.* Callie trăsese băţul cel scurt şi venise să *vadă ce* era de făcut. Ajunsese de două săptămâni, stând în chirie, deoarece avea nevoie să poată lucra în linişte. Bunica ei îi împrumutase maşina, căci îi fusese respinsă cererea de reînnoire a permisului. Luau masa împreună zilnic - în mare parte prânzurile, căci viaţa socială a lui Luciile o făcea pe regina Angliei să pară o pierde-vară. Dar încă nu dăduse semne de nebunie.

Nu că în acest moment Callie s-ar *fi* putut gândi *la* asta, deoarece Tanner îşi dăduse costumul de scafandru jos, până la şolduri. Măiculiţă! Mama mia! Dumnezeule!

în liceu, o tocilară retrasă precum Callie fusese invizibilă pentru el. Asta nu stătuse însă în calea fanteziilor ei, când adolescentul Tanner Riggs fusese sprinten ₑh şi sălbatic în timp ce ajungeau la orgasm.

Era bine făcut, trecând de la adolescentul ciesiₙₜ / bărbatul care arăta de parcă fiecare centimetru ₐ|'ₜ ' ˙ᵃ lui său era format numai din muşchi fermi, fără
de grăsime la vedere. ⁿⁱᵃ

Oare era în continuare dur, salbatic şi ^^ de belele?
ᵁᶜat₀ᵣ
Fără să-şi dea seama de gândurile ei şi de faptul că bălea, Tanner se îndreptă spre barca sport de cincisprezece metri andocată, unde se întâlni cu un adolescent care arăta exact ca

el, cu părul negru, ochii negri şi ace-l aer rebel. Callie tresări şocată. Dacă nu era vorba despre vreo călătorie în timp şi Tanner nu revenise la vârsta de 15 ani, ea îl privea pe fiul ei.

Cei doi bărbaţi vorbiră o clipă, limbajul trupului adolescentului trădând nemulţumire şi încordare, iar al lui Tanner - calmul, stoicismul şi inexpresivitatea. Apoi încă fără tricou şi cu costumul de scafandru lăsat mai jos de şolduri, Tanner sări cu uşurinţă în barcă şi îşi făcu drum spre catarg, mişcându-se aparent fără efort, folosindu-şi forţa braţelor şi a picioarelor. Avea ceva între dinţi - o sfoară, văzu ea, iar inima ei aproape oftă puţin în vreme ce îl privea urcându-se cu o grație care-i tăie răsuflarea.

-Cu siguranţă, are material de erou de romane, îi zise bunica ei în ureche, aproape făcând-o să tresară.

Uitase că vorbea la telefon.

- înalt, brunet şi cu atitudine în aparenţă, continuă bunica ei, dar, în adâncul sufletului, este un delicat.

Callie nu se putu abţine şi râse. Din punctul ei de vedere, nu exista nimic delicat la Tanner Riggs.

Nimic.

Nici trupul, nici mintea şi, cu siguranţă, nici inima lui.

-Mi-l amintesc, zise ea încet. Iar ceea ce îşi amintea frângea inima ei adolescentină. Trebuie să plec, bunico! Voi veni însă la prânz.

- Bine. Vreau să ţi-l prezint pe tipul pe care cred că-l voi face noul meu iubit.

Callie îşi luă privirea de la Tanner şi se uită la telefon.

-Stai aşa... Ce? Sunt aici de două săptămâni, iar tu nu ai zis nimic despre asta.

-Da, ei bine, uneori, eşti cam pudică în astfel de chestiuni.

-Nu sunt pudică.

-Şi crezi că-mi pierd minţile, adăugă *Luciile.* Asta s-ar putea să fie adevărat.

-O, bunico!

-Adică seara trecută, mi-am pierdut *ochelarii. Şi* erau chiar pe capul meu. Cineva mi-a zis că trebuie să mănânc mai multe afine ca să-mi stimulez memoria. Ceea ce îmi aminteşte să întreb: De ce nu-ţi poţi recupera memoria bând vodcă sau ceva bun.[7]

Callie îşi masă fruntea, între ochi, pentru a alunga migrena care îi dădea târcoale.

-Să revenim la iubit...

-Ei bine, mai întâi, trebuie să-mi spui definiţia ta pentru iubit, zise bunica.

Callie se holbă la telefon.

-Poate ar trebui să uităm de afine şi să-ţi verificăm nivelul hormonilor.

Luciile râse.

- Nu ţi-am zis despre iubit pentru că mie şi scumpului meu ne-ar plăcea să păstrăm discreţia. Şi, în plus era un test, ca să văd dacă ai abilităţile mele de a adulmeca adevărul. Apropo, ai picat!

-Asta pentru că nu-mi place să-mi bag nasul? întrebă Callie, încercând să nu şi-o imagineze pe bunica ei de peste 80 de ani cu un „iubit". Şi conştientizezi că ~ oraş ai reputaţia de mijlocitorul neoficial al orasukr în relaţia cu presa, da?

-Mda. Deşi mă străduiesc să devină oficial j- *o* slujbă plătită. Râse când Callie pufni. Jurfscu^ *zici* că *nici* nu eşti rudă cu mine. Şi, în mPo, se face că, deşi tu eşti cea care m-a învăţat Si1 f j cum computerul şi reţelele de socializare, nu le f0'j0_ :esc e?tl favoarea ta?

-Vrei să spui de ce nu le manipulez? întrebă Callie. si te-am învăţat toate astea deoarece am crezut că îmbătrâneşti, că te plictiseşti şi că o să-ţi putrezească mintea. Nu ştiam că vei teroriza lumea cu asta! Luciile râse.

-Mai am câţiva ani buni înainte să mă consider bătrână şi plictisită. Şi, nu-ţi face griji, liftul meu încă urcă până la ultimul etaj. Vino, scumpo! Trebuie să pun abţibildul cu noul număr de înregistrare pe maşină. Tocmai l-am primit în căsuţa poştală. Drăguţ că statul îmi permite să plătesc pentru o maşină pe care

nu mă lasă să o conduc, nu? Pentru a mai îndulci treaba, am cumpărat desert de la patiseria lui Leah. Face cele mai bune chestii de pe planetă. Callie răsuflă zgomotos. _Bine, aduc eu felul întâi, ceva comandat. -Aş putea face faimosul meu pui prăjit. Săptămâna trecută, Luciile arsese puiul şi aproape că îşi incendiase casa. De aceea era „faimos”. Mai bine spus, infam. - Sunt la dietă, bâigui Callie. - Ridicol, replică Luciile, evident indignată. Nu trebuie să ţii dietă pentru a pune mâna pe un bărbat. Arăţi fantastic! Adică eşti puţin cam scundă, dar curbele tale sunt la modă acum. Şi, sigur, s-ar putea să pari cam rece, dar dau vina pe inabilitatea părinţilor tăi de a iubi pe cineva mai mult decât pe ei înşişi.

Callie îşi înăbuşi un râset. Era adevărat. Era produsul a doi iubiţi din facultate care fuseseră atât de nebuneşte îndrăgostiţi unul de celălalt, încât nimic nu penetrase cu adevărat cercul lor - nici măcar propriul copil. O crescuseră oarecum cu bunătate şi căldură, dar educaţia ei o transformase într-o introvertită care prefera compania unui laptop decât a oamenilor. -Nu încerc să pun mâna pe un bărbat, zise ea.

-Mda, ce păcat! Şi, nu că vreau să pun presiune, dar ştii că şi Eric este prin zonă, nu?

Eric. La naiba! O durea stomacul numai când auzea numele fostului ei logodnic.

- Care Eric? întrebă ea relaxată. Luciile chicoti.

-Grozavă fată! Un ton perfect normal. Dar, data vii- toare, fără să eziţi. Te-a trădat. Te avertizez că fostul tău logodnic - blestemat să-i fie sufletul! - s-a însurat şi are un copil pe drum.

Callie îşi spuse că nu-i păsa că bărbatul care o părăsise la altar din cauza unei alergii severe neaşteptate faţă de angajamente reuşise să depăşească aşa-zisa alergie.

-Şi nu ştiu sigur cât de mult plănuieşti să rămâi în Lucky Harbor, continuă bunica ei, dar mă îndoiesc că vei fi suficient de norocoasă încât să-l poţi evita. Este singurul dentist din oraş. Aşa că întrebarea e cum stai cu dantura. E în stare bună? Foloseşti aţă dentară zilnic? Ar trebui să o cam faci.

Callie se lovi cu capul de fereastră şi, când ridică iar privirea, fu uimită să constate că Tanner se întorsese la debarcader şi privea direct spre ea. O clipă, i se opri inima.

-Trebuie să plec, bunico. Trebuia să fie singură pentru a procesa informaţiile. Precum faptul că Eric era în oraş. Şi, de asemenea, că prima ei iubire foarte dureroa să şi umilitoare era, de asemenea, în oraş şi se transfo^ mase în tipul din posterele cu „Cel mai sexy tip"' °r'

- Stai, zise Luciile. Adu salată, deoarece s-ar pute ai dreptate în privinţa dietei. Cea care va fi no a dintre noi două va trebui să se menţină în f0rmăi asa

O, Doamne!

- Salată să fie! încă la telefon, Callie se f0rr . îndepărteze de fereastră, îndreptându-se d^!®®^ frigider. Mai precis, spre congelator, unde ave, 7Pre opţiuni. **îngheţată** sau vodcă? * doua

-Grea decizie, zise bunica ei. Dar aş merge pe vodcă. Era o decizie grea, dar, cum era încă devreme, iar ea pu era cea care încerca să se menţină în formă, alese îngheţata. Mic dejun pentru campioni, nu? Scoase o lingură de lemn din sertar şi desfăcu iute capacul cutiei cu îngheţată, când îşi aminti. Îngheţata conţine zahăr. Zahărul face rău dinţilor. Iar durerea de dinţi cere un dentist.

- Rahat!
- Oi? întrebă Luciile.

La naiba, avea nevoie de îngheţata asta. -Nimic.

_ Ai auzit ce am zis despre Eric? -Mda. Callie luă o gură. Voi folosi aţa dentară. Acum, era mai în vârstă şi mai înţeleaptă. Nu era mare lucru. în plus, armura ei de indiferenţă şi cinism când venea vorba despre romantism şi finaluri fericite avea să îi fie de ajutor. Voi fi bine.

-Vrei să te cuplez cu vreun tip sexy? Dar, fără supărare, scumpo, poţi mai bine decât Eric oricum. Ascultă, voi face un sondaj pentru tine pe Tumblr şi voi întreba cu cine vor oamenii să te vadă...

-Nu! Callie aproape se întoarse spre congelator. Nu, zise ea din nou, cu fermitate. Fără bărbaţi.

-Atunci, cu o femeie? întrebă Luciile. Este la modă să fii bisexual.

Uită de vodcă. Avea nevoie de o viaţă nouă. Poate pe Marte.

-Bunico, te iubesc, zise Callie. Te iubesc la nebunie, dar nu vreau să discut despre viaţa mea amoroasă cu tine. -Vrei să spui lipsa ei? Ea oftă. - Sau asta.

-Bine, zise Luciile. Dar, ca să ştii, putem discuta despre a mea oricând vrei.- S-a notat!

-Adică este minunat ce efect pot avea asupra unui bărbat pastiluţele alea albastre, să ştii. Poate să o ţină aşa ca Iepuraşul Energizer...

-Chiar trebuie să plec, zise Callie repede. Ne vedem mai târziu! închise, apoi ea şi îngheţata ei se îndreptară spre fereastră.

Tanner plecase.capitolul 2

„V-: •- Vv^indn^fedecoieinâ Calli* « întoarse¡noucatane înainte să îşi aducă ambf^ ; se stricase carenera cu o :: înainte ba!^rebui5âmeargalnora5.Şi babilcă vada oameni. **Asia însemna să se descalte de panuri** sH: rragâ în picioare UGaurile false. Ce mai înfăţişare, aar nu avea de gând să socialiie:e. Era rur m simpiu o ieşire ae nevoie. ' *

I- lumina acestui fapt, se avânta direct în tarife- rie. crezând că intra şi ieşea repede. Nu luase însă în consideraţie mirosul încântător, care-n lăsa gura apă. şi nodul în care fu arrasă direct spre vitrina”cu sososi. C brunetă drăguţă servea în spatele tejghelei.

-Te pot ajuta:

- Esri Leah? întrebă Callie. -Dk

-Perfect. Se zvoneşte că faci cele mai bune deserturi de pe planetă.

-Adevărat, admise Leah.

-Atunci, voi lua o cafea mică şi două gogoşi pudrate cu zahăr, zise Callie, arătând spre vitrină.

- O alegere excelentă. Rezolvă toate problemele.
- Da? întrebă Callie.

-Ei bine, nu! Dar au un gust minunad

- Este suficient, zise Callie.

Două minute mai târziu, pierdută în pofta de gogoşi, uitase de hotărârea ei de a intra şi a ieşi repede. În schimb, grăbită să ingereze zahărul, căută un scaun

liber în localul aglomerat. în cele din urmă găsi o masă şi încercă să pară ocupată, astfel încât nimeni să nu ceară să o împartă. Dar, având în vedere coada lungă, soart

aîi era potrivnică. Ceea ce însemna că avea să fie nev$_{0f}$>$_{::}$ să socializeze.

La naiba!

Asta ar trebui să facă parte *din* planul ei, *decise* e$_{a}$ Să îşi ajute bunica *şi* să înveţe, de asemenea, să soci. alizeze cu mai mult decât cu laptopul *ei şi cu* vibrato- rul. Scuturând din cap ca pentru sine, mânca, luând o muşcătură imensă, şi poate că şi gemu atunci când bunătatea delicioasă îi atinse limba. O, *da! Fără* îndoială, cea mai bună gogoaşă cu zahăr farin *de pe* planetă.

Mai luă o îmbucătură, cercetând locul, *iar* apoi aproape că scuipă gogoaşa când îl văzu pe bărbatul căruia venea acum rândul să *fie* servit. Era cu spatele *la* ea, dar nu avea cum să-i confunde acei umeri laţi.

Tanner schimbase costumul de scafandru şi purta acum nişte blugi negri sexy şi un hanorac subţire pe spatele căruia scria LUCKY HARBOR CHARTERS. Vorbea cu Leah, dar totodată cerceta locul - ca un militar antrenat să facă asta.

„Nu te uita spre mine", se gândi ea. „Nu te uita „ El se uită. De fapt, acei ochi negri o ţintuiră *şi se fixară în* ai ei.

Prima ei reacţie *fu* un val de căldură CinrU- ~ . • . ■ j- -i , ^{luda}t> caci nu mai simţise asta din cauza unui barbat de mult ' dar nu era complet surprinzător, căci Tanner ^^ ~ fierbinte decât păcatul. Un cub de gheaţă ar f^™ ^ reacţie pe trupul lui. ' creat o

Ruşinea şi realitatea o loviră. Se privi. Da, î$_{nc}$ă colanţii de yoga şi UGG-urile false. Periecr. Era] ^^ cată de parcă nu avea oglindă acasă. Chiar mai',-^ era machiată, iar părul ei... ei bine, în genera*! b'^{U}\$^{mi}$ de un blond-roşcar, lungi, aveau propria persoi$_{v}$,i $^{e/e}$ în dimineaţa aceasta, *tot* ce putuse face prindă *în vârful* capului, iar ele rămăseseră $_{aco}$j$_{0}$ k Domnului că anul acesta era la modă *cocul* d$_{c}$,^a $^{u°}$nat.

| Nu că o ajuta informaţia aceasta, deoarece, când o femeie este pusă faţă în faţă cu prima ei iubire, acea f$_{em}$eie vrea să arate atrăgătoare - şi nu dezordonaţi

- Este ocupat acest scaun? întrebă Tanner.

Callie brusc înghiţi greşit. Zahărul intră pe tubul greşit şi îi obstrucţionă respiraţia. Când părăsise el coada şi ajunsese lângă ea? Şi, la naiba, de ce nu putea ea să respire? Ascunzând acest lucru, ea se strădui disperată să afişeze o atitudine rece, neafectată - cam greu de făcut în timp ce se sufoca.

Ochii lui negri erau calzi şi plini de amuzament.

- Da? întrebă el. Nici o şansă?

Atunci ea înţelese că exista ceva mai rău decât asfixierea în public - el nu o recunoscuse.

La naiba! Într-o clipită, ea redeveni fata ruşinoasă, tăcută şi nesociabilă de odinioară. „Vorbeşte", îşi ordonă ea. „Spune ceva!" Dar, când deschise gura, tot ce ieşi fu un scâncet.

Si un nor de zahăr pudră.

- Este în regulă, zise el şi dădu să se întoarcă.

Asta o surprinse. Adolescentul îndrăzneţ, rebel pe care-l cunoscuse cândva i-ar fi zâmbit fermecător şi ar fi convins-o să facă ceea ce avea el nevoie.

Dar trecuseră mai bine de zece ani, iar ea bănuia să oamenii se mai schimbaseră. Ea cu siguranţă se schimbase. în primul rând, nu mai era tocilara tăcută şi studioasă cu acea inimă naiv de romantică. Nu, acum era o profesionistă agreabilă, îmbrăcată impecabil... îşi ţinu picioarele ascunse şi decise că situaţia putea fi favorabilă. Faptul că nu o recunoscuse însemna că putea face o nouă primă impresie. Nu trebuia să fie o tocilară. Putea fi tot ce dorea. Sau, mai corect, tot ce reuşea să scoată în acel moment.

-Aşteaptă! strigă ea - poate puţin cam tare.

Sau prea tare.

Jumătate dintre oamenii din patiserie se întoarseră spre ea. Apoi, în următoarea clipă, toţi păreau să-şi fi amintit bunele maniere şi se prefăcură 0 păţi. Coborându-şi privirea, Callie făcu semn sn scaunul liber. ' rfe

- la loc, îi zise ea lui Tanner. Este al tău.'

El trase scaunul cu piciorul şi se aşeză. Sorbindu-ş cafeaua, o privi prin aburul care se ridica din **ceaşcă** afişând o graţie masculină relaxată.

Ea încercă să pară măcar pe jumătate la fel de relaxa- tă, dar nu era. Nici pe departe. Şi avea o problemă. 0 problemă dublă.

Prima, masa era mică. Sau poate că erau picioarele lui Tanner prea lungi, căci, indiferent de cum se mişca ea, părea să se tot lovească de coapsa caldă, puternică de sub masă.

Şi, doi, ochii lui. Aveau o culoare intensă, închisă, precum ciocolata topită.

Dumnezeule, ea adora ciocolata neagră topită.

Dar el nu îşi amintea de ea. O lovitură pentru stima ei de sine deja fragilă şi acoperită cu zahăr farin. îşi dorea să nu-i fi păsat.

Dar era blestematul de tip de care fusese îndrăgostită în liceu.

Cum trece cineva peste asta? Sigur se prescrisese până acum. La urma urmelor, el o făcuse să se simtă devastată şi nici măcar nu observase.

Ca să fie sinceră, pe atunci, el avea alte lucruri cap. Ea era o liceana în primul an ciudată şi tăcut^ iar el era în ultimul an de liceu şi era starul echipei d' fotbal a oraşului. Ea îl iubise în tăcere până când el T solvise şi plecase din oraş. Ea ştia că povestea lui ' mult mai complicată, dar biata ei inimă romantică rin™ sese devastată de absenţa lui timp de doi ani. Apoi * ultimul ei an de liceu, Eric se mutase vizavi. *El şi c'„!n* începuseră o relaţie. Rămăseseră împreună şi, în uJ * ^ ei an de facultate, ea plănuise nunta cap-coadă - Ul plet de la culoarea rochiilor domnişoarelor de

1

până la plaja izolată unde aveau să-şi facă jurămintele şi la **porumbeii** care aveau să fie eliberaţi după ce...
Mda, exista un motiv pentru care îşi înţelegea aşa bine clientele - viitoare mirese. Cândva, fusese şi ea o mireasă sărită de pe fix. Dar ea crezuse sincer că Eric avea să fie mirele perfect şi soţul perfect. La urma urmelor, petrecuse ani buni făcând-o fericită. Până în momentul în care o lăsase baltă la altar.
- Esti bine? întrebă Tanner.
-Sigur.
Doar pierdută în trecut. Dar ea o terminase cu trecutul si mai luă o muşcătură pentru a dovedi cât de în re- oulă era. Proastă mişcare. Se dovedi că era greu să înghiţi ca lumea odată ce te înecaseşi. Apoi îşi corectă rapid aresealа dând nişte cafea fierbinte pe gâtul deja iritat şi peste o bucată de gogoaşă care nu voia să alunece, aşa că începu să tuşească.
Simţi cum gogoaşa îi fu îndepărtată din mână, apoi cafeaua. Tanner se ridică şi veni spre ea, lovind-o peste spate în timp ce ea tuşea.
Şi tuşea.
Da, avea să moară acolo, în colanţi de yoga şi UGG-uri false.
- Stai aşa, zise Tanner şi se îndreptă spre tejgheaua patiseriei.
Din străfundurile minţii ei, ea observă că el nu ţinu cont de coadă şi vorbi direct cu Leah, aflată în spatele tejghelei, care îi oferi repede un pahar cu apă.
Apoi se întoarse, punându-l în mâinile lui Callie.

Politicoasă şi ruşinată, ea luă o gură de apă, îşi şterse nasul şi ochii care-i' lăcrimau cu un şerveţel şi în cele din urmă se aşeză la loc.

-Sunt bine.

Tanner o privi îndelung, ca şi cum voia să se asigure că ea nu avea să facă vreo criză, apoi s^ aşeză pe scaun.

Callie deschise gura, dar el clătină din cap.

-Nu încerca să vorbeşti, zise. De fiecare dată câ$_{nc}$j raci, aproape că îti dai duhul. -Dar...

El ridică dintr-o sprânceană *şi* arătă spre ea, iar ea fr ţinu gura. Şi oftă. Voia să-l întrebe despre şchiopătai' dar el avea dreptate. Probabil nu putea vorbi fără să J înece iar.

Ce mai nouă primă impresie făcuse! O femeie intră în patiserie, îl căută cu privirea p$_e$ Tanner intenţionat şi cu interes, şi, în mod uimitor, el se aplecă mai aproape de Callie, de parcă s-ar fi *aflat în* mijlocul celei mai fascinante conversaţii.

-Te acomodezi bine în oraş în noua ta locuinţă.[7] întrebă el.

-Noua locuinţă?

-Am văzut că mă urmăreai de la fereastră. Fu cât pe ce să se înece iar.

Serios? Ea ridică mâna când el dădu să se scoale de pe scaun, împinse cu puţină apă firimiturile care-i rămăseseră în gât şi îi făcu semn că era în regulă. - Scuze, o dimineaţă grea. - Să ne întoarcem la partea fără vorbit, zise el „Mda", se gândi ea. „Bună idee." Trecură câteva minute, timp în care Callie f • credibil de conştientă că piciorul lui l$_e$ **atingea" ^** zional pe ale ei. Alt moment de panică. D$_{eon}$°C*' acum conştientiza că era captivă, obligată să as'/^ ca el să plece primul, ca să nu $_{poată}$ $_{CUm}$ vedea ^ era îmbrăcată.

Dar el părea al naibii de confortabil $_ş$i d$_e$]$_{0c}$ ^ meargă undeva. $_r$ $_{Itsă}$

Ea trase cât putu de cafea şi arunca o p$_{rivj}$- rămase. Şi-o dorea mai mult decar următo$_{are}$ff^ d" aer, dar nu avea încredere ,n propria p** ^ «u* voise el să spună, cum că o văzuse »rniărind^i ce ukase la el. Cel puţin, nu tot timpul.

<• N$_{u\ Se}$

_Nu te urmăresc, zise ea.

£1 îi aruncă o privire neîncrezătoare.

_Nu o fac. Nici nu te pot vedea de la fereastra mea. £$_a$ aşteptă o clipă să fie trăsnită din cauza minciunii. **Priveam** apa, clarifică ea. Mă calmează.

- Cum zici tu. Părea amuzat în timp ce îşi bea ultima gură de cafea. Deci, dacă mă voi ridica şi voi pleca, te vei îneca din nou?
Amuzant.
- Cred că sunt în siguranţă acum, zise ea tăios. Şi, oricum, voi fi cuminte şi voi renunţa la gogoşi. Pentru totdeauna.
Sau până pleca el.
-Mult succes cu asta, zise el, încă amuzat, lua-l-ar naiba! Dar, după cum deja ştii, dulciurile lui Leah dau dependenţă. El aruncă o privire prin încăpere, precaut. O zări pe bruneta încrezută care zăbovea lângă uşă. Pot să te conduc? întrebă el.
Sub nici o formă! Dacă se temea de bruneta încrezută, era pe cont propriu. Nici gând ca ea să îşi dezvăluie jumătatea inferioară. Cu ceea ce sperase a fi un zâmbet politicos, însă dezinteresat, clătină din cap. Nu intenţiona să se mişte până când el nu avea să plece.
Chiar atunci, copilaşul de la masa din spatele ei scăpă suzeta. Alunecă sub cizmele ei.
începu să plângă.
împingându-şi scaunul, Callie o ridică şi i-o oferi mamei zâmbind, înainte să conştientizeze că se mişcase suficient pentru ca trupul ei să poată fi văzut. Cu o grimasă mentală, se furişă repede din nou la masă şi îi aruncă o privire lui Tanner.
El zâmbea.
- Drăguţ, zise el.
Ea oftă.
- Eram pe fugă.

-Nu, vorbesc serios, zise el. Drăguţ.Drăguţ? Căţeluşii şi curcubeiele sunt drăguţe. Cândva, demult, petrecuse prea mult timp visând că el o va considera atât de irezistibil de sexy, încât să o lipească de perete şi să o sărute cu patos.

Iar el o considera drăguţă.

-Poate că data viitoare ar trebui să stai departe de gogoşile pudrate cu zahăr, zise el. În caz că nu este nimeni prin zonă să te salveze.

-îmi place să trăiesc periculos, replică ea, şi, cum fusese o declaraţie atât de ridicolă, ca să nu mai spună că era şi foarte neadevărată - trăia departe de pericol şi mereu o făcuse -, râse uşor.

El îi zâmbi, şi era un zâmbet atât de frumos, încât îi dezlegă limba.

-Nu-ţi aminteşti de mine.

-Sigur că îmi amintesc, zise el şi se ridică de la masă. Privirile li se întâlniră. Serios acum. Ai grijă!

Apoi se îndreptă spre uşă.

Nu. El chiar nu îşi amintea de ea. Totuşi, ea îl privi plecând.

Bine, îi privea fundul fantastic îndepărtându-se. La urma urmelor, era ruşinată şi poate puţin iritată d nu era moartă.capitolul 3

T-nrer Riee^ se născuse dependent de adrenalină, îi -'-liotise pe când juca fotbal, pe când fusese puşcaş n-îri oe când pusese explozibil pe platforme de foraj, „V-s Irzu puţine lucrurile pe care nu le văzuse sau nu

*e făcuse.

Asa că **ar fi** trebuit să vadă semnele faptului că avea să **'¿i¿¿22 praful** de acea zi înainte ca unul dintre clienţi **^e piardă** cu firea la şase metri în adâncul oceanului. **Tanner** conducea Lucky Harbor Charters cu cei rr^ai **apropiaţi** prieteni, Sam şi Cole. Organizau tururi **coastă,** duceau oamenii să pescuiască în ape adânci, **-r r$_{ac}$n scufundări,** să observe balenele - orice voiai ei **făceau** şi, deşi afacerea luase avânt, era de obicei **o treabă** inofensivă comparativ cu fostele sale locuri **de muncă.**

Coborâse cu ultimul lor client, un anume Michael Soder, un scufundător licenţiat aflat în luna de miere. Purtau amândoi costume speciale în acest noiembrie răcoros, când apele nord-vestice ale Pacificului erau cu adevărat reci, şi tocmai trecuseră printr-o porţiune arcuită făcută din pietre şi gresie. Michael se trăsese mai aproape de dig pentru a examina o creatură Marină şi îşi lovise masca de o rocă.

Nu era sfârşitul lumii, căci masca în sine nu avea nimic de-a face cu abilitatea lui de a respira. Numai că acum nasul nu îi era acoperit, aşa că, dacă încerca să inspire, plămânii aveau să i

se umple în mod neplăcut cu apa mării. Tot ce trebuia să facă era să-şi rearanjeze masca. O sarcină elementară, uşoară, iar Tanner rămase pe faţă, aşteptând ca Michael să o facă.

Dar nu o făcu. Bule începură să se ridice într-o agi$_{tat}$- crescândă, iar Michael scăpă masca de tot. Panicat lovi de peretele de rocă, făcând ochii mari în timp ^ masca se îndepărta de el.

Tanner o prinse, îl prinse şi pe Michael de braţ şi ¡j întinse masca.

Dar Michael era pierdut, zbătându-se ca un peş$_{te}$ în cârlig, complet înnebunit de frică.

Rahat! Tanner îl strânse şi mai tare şi lipi masca de faţa lui Michael.

Tipul continuă să se zbată până când Tanner îl prinse de ambele braţe şi îl privi calm şi ferm, încercând să-i inducă şi lui starea de linişte.

Dură mult, dar, în cele din urmă, Michael se relaxa puţin. Când păru să se adune, Tanner îl ghidă afară din zona boltită.

Aflaţi din nou în ape deschise, se opri şi verifică masca lui Michael. Acum era fixată, dar ochii lui erau încă tulburi şi speriaţi. Rahat. Tanner verifică pompa submersibilă de presiune a tipului şi o descoperi mai jos decât ar fi trebuit, probabil pentru că inhalase jumătate din aer din cauza atacului de panică.

Era destul de uşor să-l conecteze la sursa alternativă de aer, dar în acel moment totul se sfârşise. Nu exista

nici o şansă ca Michael să îşi revină la timp no«* i j • • t
bucura de experienţa, iar lanner oricum nu voia ~ ■
Instinctul îi fu confirmat când arătă spre supraf r^'
Michael încuviinţă rapid din cap.
Folosind compensatorul lui Tanner, înotară a
unul de celălalt, fără ca Tanner să-şi ia ochii dek^6
siunea aerului în timp ce se îndreptau spre punct fT*
oprire sigur, acolo unde - conform protocolului - ^
să rămână trei minute înainte de a ieşi la suprafaţă ^^
Michael încercă de două ori să iasă mai devreme
ce făcu acele trei minute extrem de lungi.

Dacă ar fi fost cu adevărat o urgenţă, Tan,ler

.fi permis, dar Michael nu era un novice. C$_{Un}$ ¡/$^{u'}$ ^lÜe. De aceea situada era anormală. Verificaseră bar- înainte, iar Michael - dandu-se mare în faţa miresei L care nu era licenţiata şi, prin urmare, rămăsese pe u$_{r}$că. la căldură şi în siguranţă - se comportase foarte hărbăWe şi plin de el. Tanner ar fi trebuit să anuleze afundarea chiar atunci. Acum, îi venea să-si tragă vreo

¿ouă că nu o făcuse.....
De fapt, îi cam venise sa ^ weo două în ultima e __ mai concret, în dimineaţa zilei anterioare, la pa- VTIerie în prezenţa unei blonde-roşcate adorabil de sexy
Sre se înecase cu gogoaşa.

stea alături de ea túsese cel mai interesant lucru din acea săptămâna. La naiba, din acea lună. îşi dorea să fi stat mai mult.
* fusese un prost!
Când ajunseră în sfârşit la suprafaţa, Mîchael gafâia,
■ 0 r\ înghiţea o grămadă de apă. Tanner îl tinu cu scuipa 9111 o . ° t **fermitate,** scoţându-şi muştiucul.
- Relaxează-te, îi ceru în timp ce Michael începu instinctiv să se lupte. Te voi duce pe platforma de înot din
spatele bărcii.
_ Pot să o fac, zise Michael mcapaţanat. Pe dracu, nu. Pierduse şansa. -Mă ocup eu, zise Tanner cu o privire fermă care reuşi să-i dea de înţeles că nu avea să mai suporte
alte prostii. . _ . „ . , .

Tanner înotă cu el spre barcă, iar Cole, capitanul şi totodată mecanicul-şef, se aña acolo, aşteptând sa-l scoată pe Michael din apă.

Aceasta era frumuseţea unui partener al car ui instinct era ascuţit precum o lamă. Niciodata nu te lasa
la nevoie. , T
-Ce dracului s-a întâmplat? şopti Cole către Tanner.

-Habar nu am, zise el. Dar voi afla.

Privi spre Michael, acum ghemuit în păturile în care-i infăşurase Cole

.Tanner se chirci în spatele lui, ignorând prote^ ascuţit al piciorului său .suferind.

- Ce sa întâmplat acolo.[7]

în .spatele lor, Cole vorbea prin radio cu Sam. şeft operaţiunilor. Sam voia să suie dacá era nevoie & aştepte o ambulanta la mal Cole *îl* privi pe Tanner.

' Michael clătină din cap cu vehementţă. ^

- Nu am nevoie de îngrijiri medicale. Am nevoie dt o lobotomie.

Tanner nu îl c0ntra2i.se.

- Vorbeşte-mi!

-Anul trecut, arn avut parte de o scufundare cu pro bleme în Mexic, zi.se Michael Mi-a declanşat claustrofo bie. Voiam să trec peste.

Peste capul lui, Tanner întâlni privirea rece a lui Cole. Dacă nu l-ai fi cunoscut bine, nu ai fi ghicit cât de nervos era. Dar era - şi la fel şi Tanner. Fiecare client al lor trebuia să completeze o mulţime de formulare. Una dintre nenumăratele întrebări era: „Suferiţi de claustrofobie.[7]”

Era evident că Michael minase. Acum, nu mai avea ce face. Erau norocoşi că scăpaseră doar cu atât.

Soţia lui Michael zâmbea şi făcea poze în timp ce ei ieşeau din apă.

-Nu a durat rnult, zise ea, ignorând ceea ce se petrecuse jos. V-aţi distrat.[7]

Michael îi aruncă lui Tanner o privire timidă apologetică.

- Da, zise el.

Soţia lui radia.

-Cum faci asta? îl întrebă încet Michael pe Tan Să rămâi mereu atât de calm.[7] [1 n]er.

în primul rând, scufundările erau pentru e] [c]> fel de natural ca respiraţia. La fel şi [înoru]j [jp] jva la rând, viaţa lui nu fusese neapărat o plimbare [7n ea] Faptul că acum deţinea o treime dintr-o [Com] Parc. consta dintr-un depozit, o curte, chei, doc, [0] [bara] ' [Care] barcă Wright Sport de cincisprezece metri, [Un(J]a* ?< o **pictorul** principal de scufundări şi expert în comu- licăre, era floare la ureche comparativ cu ceea ce făcu**se anterior-**

Este meseria mea, zise el. '**Meseria** ta îţi dă nem de oţel? ,De fapt, zise Cole optimist, viaţa lui i-a făcut nervii de otel-

Michael arăta de parca ar fi crezut că toată treaba asta era foarte mişto. Cândva, lui Tanner i-ar fi plăcut să fie privit astfel. în liceu, de exemplu, când trăia din impulsuri de adrenalină.

Acum, actele prosteşti nu îl mai încântau. De fapt, îsi **făcuse** un ţel în viaţă din a nu mai fi prost vreodată. **' 0 oră** mai târziu, el, Cole şi Sam se aflau la Love **Shack,** barul şi restaurantul local din Lucky Harbor. **Comandară** o porţie de aripioare picante şi un ţap de bere. Ca de fiecare dată, ridicară halbele şi ciocniră. _în cinstea lui Gil! zise Sam. -în cinstea lui Gil! zise Cole. -în cinstea lui Gil! repetă Tanner şi simţi, ca de fiecare dată, acea înţepătură la auzul numelui.

Gil fusese - şi în multe privinţe încă era - al patrulea **muşchetar** al grupului lor foarte unit. Era mort şi îngropat de doi ani, dar asta nu ştersese golul lăsat în inima lui Tanner. Pierderea lui Gil în golf după un incendiu pe o platformă petrolieră schimbase viaţa lui Tanner. Sau poate se întâmplase deoarece aproape că îşi pierduse în acelaşi timp propria viaţă. Amintindu-şi, îşi masă piciorul, care îl durea **al** dracului de tare astăzi. Privirea lui Sam alunecă spre gestul lui. - Sunt bine, zise Tanner.

Sam şi Cole schimbară o privire enervantă cu subînţeles. -Sunt, zise el.

-Aha. Cole dădu iama în aripioare. L-am văzut pe Josh săptămâna trecută. A zis că ai rămas dator cu o programare. Probabil era adevărat. Dar doctorul Josh Scott, vechi prieten şi un medic excelent, nu-i putea vind, piciorul. Tot ce fusese posibil fusese făcut deja. -Schimbă subiectul!

- Fie, zise Cole. Cum a fost cina cu Troy seara trecuţi Troy era copia în miniatură de 15 ani a lui Tanner care, până acum două săptămâni, locuise în Florida fosta soţie a lui Tanner, Elisa.
- Bine, zise el. Cred că în tot timpul ăsta am reuşit să schimbăm patru fraze întregi.
- Ce progres, comentă Cole.
- Este adolescent, zise Sam. Patru propoziţii înseamnă un miracol.

în plus, era mult mai bine decât reuşiseră în **trecut** Tanner şi Troy. N-o fi el Tatăl Anului, dar, spre deosebire de

tatăl său, care plecase când Tanner avea cinci ani el încerca.

'

-Şi nu este ca şi cum tu ai fost o dulceaţă la 15 ani ii reaminti Cole. ' '
Tanner îl privi pe deasupra halbei.

- Ce aveam eu la 15 ani?

Cole râse, dar, când Tanner îl tint-m cepu să tuşească. ' cu Pnvirea, în-

- Erai un golan. Rebel. Incontrolabil U

belele. Se întoarse spre Sam. Corect⁷ ^ereu căutai Sam îndesă un cartof pai în gură

- Cum spui tu, zise Cole dezgustat s'

spre fiecare din ei. Amândoi eraţi ni$_{st(}$! arătă cu degetul -Şi totuşi, ieşeai cu noi, zise Tanner ^^

- Ei bine, cineva trebuia să vă ţină n nemernicilor! Şi ştii cum sunt adolescenţa Plutire Tanner. Îţi va trebui timp pentru a st-ilvi- ' 112lse «i î Timp şi efort. U ° *laţi$_{e\ c}$ lIl'

Tanner era mai mult decât dornic r *A* ' U De fapt, niciodată nu se străduise $_a$r 1PUnâ ef privinţă precum o făcuse în încercarea T Vreo adevărul era că uneori părea mai uşor să j a fi tu-- altă

^ *es Par$_{tS}$ \i da r*

l$_0$;ie. Nu era pentru cei slabi de înger să fie părinţi le adolescenţi.

' ,Am auzit că a fost concediat, zise Sam. Cum că s-a ■ornrortat nepotrivit cu şeful sălii de jocuri. '„-Mda, zise Tanner şi clătină din cap. La 15 ani, el rereea la şcoală, apoi la antrenamentele de fotbal, după .prelucra la magazin pentru bani de benzină si asigurata auto. înainte ca, în cele din urmă, să meargă acasă si â aibă grijă de locuinţă în locul mamei lui singure. în comparaţie cu a lui, viaţa fiului său era floare la ureche. \;u de asta sunt nervos.

- Este pentru că a fost dus la secţia de poliţie pentru ^ a umplut maşina directorului cu coji de arahide? întrebă Cole.

-Pun pariu că este pentru că, după aceea, a încărcat poză cu isprava lui pe Facebook, zise Sam. -Zice că nu a făcut-o el, că cineva i-a spart contul şi „ publicat poza ca să-l bage în belele. Tanner îşi trecu mâna peste faţă. Dar, chiar dacă a făcut-o, Dumnezeule! Eu cel puţin eram suficient de

deştept încât să nu-mi documentez infracţiunile. Sam clătină din cap.

-Nu mereu. în clasa a şaptea, când erai îndrăgostit de fiica primarului, ai furat instalaţia pomului de Crăciun din oraş şi ai folosit-o pentru a-i decora curtea din faţă şi apoi, când toţi s-au scandalizat din cauza furtului, ai fost prins în flagrant încercând să returnezi instalaţia.

Cole începu să râdă când îşi aminti şi îşi vărsă berea. Tanner bănuia că era un lucru rău faptul că spera ca acesta să se înece cu ea.

-Bine, fie, zise el. Deci aşchia nu sare departe de trunchi.

- Poate este karma, comentă Sam. Erai rebel şi prost, iar acum el îţi calcă pe urme.

Sam glumea numai, dar, din punctul de vedere al lui Tanner, atitudinea nepotrivită a lui Troy era vina lui. îşi amintea foarte bine furia interioară de a fi un copil carefusese părăsit de tatăl său. Şi, nu, Tanner nu-l p^. pe Troy, dar puştiul nu vedea lucrurile aşa.

Tanner fusese el însuşi un adolescent când aflase avea să fie tată. Ca un tânăr de 17 ani fără mijloace d$_{e}$' se întreţine - şi cu atât mai puţin pe fata cu care se **cuJ**q se într-o noapte pe o plajă după o petrecere, făcuse tot$_{Ce}$ putuse. Asta implicase faptul că se însurase cu Elisa p$_{etl}$. tru a le da ei şi copilului lor numele lui, renunţând l$_{a}$ bursa avantajoasă în fotbal pentru a se înrola în Marină maturizându-se al naibii de repede.

Elisa îl părăsise la scurt timp după naşterea *lui* Troy şi se mutase cu bebeluşul în Florida pentru a locui cu bunicii

ei, dar Tanner făcuse tot ce putuse pentru a se asigura că avea cum să-i întreţină pe amândoi, precum şi pe mama lui.

Când el şi băieţii se întorseseră prima dată în Lucky Harbor din Golful Mexic, îi ceruse Elisei custodia, cel puţin parţială. Ea refuzase, şi, în ultimii doi ani, Tanner făcuse tot ce putuse de la o distantă de 5 000 de kilometri, vizitându-l pe Troy cât mai des su- nându-l, scriindu-i...

Şi apoi, cu două săptămâni în urmă, Elisa se răzgândi-se, apărând în oraş cu Troy şi cu iubitul Dan. Brusc era în favoarea custodiei comune pentru fiul lor.

Nefiind prost, Tanner profitase imediat, dar existau probleme pe care nu le anticipase. Precum atitudinea nepotrivită a lui Troy, resentimentul şi ura înnăscută pentru o figură autoritară - la care aparent Tanner s' pricepea de minune.

- Dacă puştiul îţi seamănă cât de puţin, zise Col$_{e}$ ştim toţi că este exact ca tine, atunci, cheia este sil' - **ocupat**/Tocmai **a** pierdut o slujbă. Ce-ar *fi* $_{Si}$*U* **ai**

- îmi place, zise Sam. Barca are nevoie de îmb$_{Lln\cdot 1t1}$ ^{a}\ masive, docul trebuie neapărat curăţat, iar echipă are nevoie de verificarea sezonieră - fiecare centi$_{metr}$ al fiecărei piese din echipament trebuie curăţat.

-■ în.-redere într-un adolescent de^15 ani furios pe ^ ai inv-

racâ asta? întreba ianner neîncrezător.
mai bine decât să o facem noi, zise Sam prag- '-" „Oricum, deja este pedepsit în privinţa a orice, man- . scoî^s corect? Probabil crede că viaţa lui s-a l-ai tace o favoare şi ai nevoie de asta. Ai nevoie
%-ri tie dator.
£ste o idee minunata, zise Lole. n/i'apt, Tanner nu îşi putea imagina o idee mai ^¿^Dar asa-zişii lui prieteni rânjeau la el. ^r02Rahat, *zise* el, iar ei începură să râdă. El făcu semn sam- Tu urmezi, să ştii. Te însori într-o lună. abă asta cu copiii te va prinde din urmă, iar eu abia O să mă prăpădesc de râs. a?
└JEşti rău, omule, comentă Sam.
~ q să-ti intri în rolul de tată, îi zise Cole lui Tanner, bărându-l pe umăr. Mai devreme sau mai târziu.
ai
nic pere

Dumnezeule, spera asta, dar ar fi fost mai bine mai **devreme decât** mai târziu. Problema era că Tanner avea bilităti **de** supravieţuire incontestabile, un set îndoiel- **de** abilităţi de viaţă şi categoric nici urmă de price

în rolul de tată, din câte se ştia.capitolul 4

Callie fu trezită înainte de ivirea *zorilor* de un ape| din partea unei mirese panicate care decisese că voiaşâ fugă în loc să se prezinte la nunta ei elaborată care urma să aibă loc în două zile.

- Nu ştiu la ce mi-a stat capul, se plânse Lacey. Toată nebunia asta. Vreau să anulez.

Callie avea multă experienţă cu *genul acesta de* apeluri. Dar, până ieri, Lacey fusese extaziată în privinţa evenimentului, gândindu-se până şi la culoarea ojei pe care voia să o folosească pe câinele ei, un terier Yorkshire.

- Ce s-a întâmplat? întrebă Callie, bâjbâind spre bucătărie pentru a-şi face cafea înainte să-şi amintească faptul că nu mai avea cafetieră.

-A început aseară, zise Lacey. Joe a zis că vorbesc numai despre nuntă şi că s-a săturat. îţi vine să crezi.[7] Toată munca pe care am depus-o, iar el s-a săturat înainte să se petreacă!

Callie deschise congelatorul şi se holbă *la* înghetată. „Nu”, îşi zise ea vehementă. „Nu vei mânca înghetată *la* micul dejun.”

- Uneori, mirii se simt puţin lăsaţi pe dinafară as- ta-i tot, zise ea. L-ai putea implica în anumite decizii Poate te-ar putea ajuta să aranjaţi florile la locaţia pentru recepţie sau... -Nu pot avea încredere în el în privinţa *florilor*[1] *st* ' gă Lacey. Credea că ne putem descurca şi fără *flori* când că nu vede unde e problema. Apoi a încercat sa'n'' spună că aranjarea la mese este greşită, că unchii,Hu*[1] Bob, nu poate sta lângă mătuşa lui, Judy, deoarece se v omori. S-a găsit acum să-mi spună! Ştii cât de greu este ? aranjezi oaspeţii la mese cu numai şase locuri? [ia]

CaîHe ştia exact. Oftând, închise frigiderul.

-ea-f^[5] €U [oa5]F[e]Pi mese pentru voi. -”ruinat- Dar poţi să ii aci un transplant de perso :-:[e] logodnicului meu.[7] întrebă Lacey. \[T]u? Atunci, [r] fu2- Eşri organizatoarea mea de nunţi virtuală! aiura să fug sau nu? na6e iăsuflâ din greu.

Dar vreau să-mi faci o favoare. Îţi aminteşti cum '^[rJi] ¿e soţie Joe? A fost exact asa cum i-ai cerut tu, r^famM a prietenilor, pe plajă, la apus. Ba chiar %'erit exact inelul pe care l-ai vrut. acela cu cel mai î![r]e diamant pe care şi-l putea permite, '„uco oftă visătoare. /*Q*^ **a** [v] făcut asta pentru mine. , Ar face orice pentru tine, zise Callie. Şi, dacă dă ¿ndunlor lui în faţa ta, eşti deja cu un pas în faţă C-^icie. înseamnă că voi doi comunicaţi. Tot ce tre- hiiesă faci este să-l asculţi şi să-l auzi. Se simte lăsat pe ^r*arară, Lacey, asta-i tot. Găseşte o cale prin care să-i nermiâ să te ajute. [r] -Chiar crezi că asta va rezolva problema.[7]

-Fără nici un dubiu, zise Callie. Vorbeşte cu el. Şi, dacă după aceea tot vei vrea să evadezi, te voi ajuta. Sunâ-mă diseară. -Bine! Mulţumesc, Callie! Eşti magică! Da. era. Era magică în a crea iluzia că romantismul dura pentru totdeauna în ciuda faptului că statisticile arătau că Lacey şi Joe nu aveau să ajungă să aniverseze doi ani de căsnicie.

Dumnezeule, chiar avea nevoie de o meserie nouă. bi, posibil, şi de o viaţă nouă

.Făcu duş şi îşi trase pe ea o altă ţinută „de muncă - o bluză drăguţă şi un blazer şi... colanţi confortabili - Pentru câteva apeluri pe Skype. O oră mai târziu, stomacul ii gHiorţăia zgomotos, de auziră şi clienţii. Instincte ei proaste, deja faimoase, se războiau cu dorinţa de a se întoarce la patiserie pentru a-şi hrăni nou$_{a}$j pendenţă de gogoşi.

Şi poate să vadă dacă Tanner era din nou acolo q greşeală inevitabilă, desigur.

în ziua anterioară luase prânzul cu bunica ei. îl nise pe candidatul la statutul de iubit, care se dovedj$_{Se}$ a fi domnul Wykowski, un pensionar de peste 80 d$_{e}$ ani, un geniu care arăta ca un curăţător de ţevi cu ochi. Un curăţător de ţevi îndoit. Dar era *cald,* blând *şi* f$_{0ar}$. te răbdător. Trebuia să *fie,* având în vedere că ieşea cu bunica ei.

Luciile o pusese la curent pe Callie cu ultima bârfă din oraş, precum şi cu ceea ce ştia ea despre Tanner. îi tăiase respiraţia vestea că fusese prins într-un incendiu şi că aproape îşi pierduse viaţa, dar acum el era bine. Văzuse cu ochii ei. Dar, în mod evident, încă îl mai supăra piciorul, însă, din câte înţelesese ea, fusese norocos că încă îl mai avea.

Nici nu îşi putea închipui prin ce trecuse el, dar vestea despre curajul său nu făcuse decât să-i stârnească şi mai mult curiozitatea în privinţa lui. Ceea ce însemna că nu putea să se încreadă în sine că nu avea să se comporte ca şoarecele ăla mic de bibliotecă patetic care fusese cândva.

în orice caz, nu putea merge la patiserie. Avea planuri pentru micul dejun cu două vecine, Becca şi Olivia. Cele trei se împrieteniseră, iar Callie era recunoscătoare să le aibă în acest oraş în care nu se mai simţea ca acasă.

Când crescuse aici, nu avusese mulţi prieteni Cea $_{ma}$i bună prietenă a ei din şcoală Hannah, murise de cancer în urmă cu cinci ani. J ierderea ei îi ficuse mai uşoară distanţarea.

îsi părăsi apartamentul şi ciocan, la Olivia, care stătea vizavi. Olivia scoase capul purtând o cămaşă bărbăteas-nnsturi si cam atât, după care se părea. Cas

^Un **nou** look.[7] întrebă Callie.

Olivia râse ^ îşi trecu mâna prin părul răvăşit. /"Mda. Hmm, a fost totul în regulă noaptea trecută.[7]

ki dormit bine? [1] Callie se sprijini de perete.

, Adică, dacă am auzit ceva din cuibul tău de nebunii ţpă ce ai băgat ceva în ţevi? Olivia zâmbi.
„ Şosete. De data asta, am folosit şosete. Mai bune jecât sulurile de hârtie igienică.
A funcţionat perfect, zise Callie. Chiar mai eficientă jecât izolarea pe care nu o avem.
- Bine. Olivia zâmbi uşurată. Nu voiam să se repete noaptea trecută. Apropo, încă îmi pare rău.
Din nefericire, clădirea era atât de prost construită, încât se puteau auzi inclusiv strănutând. Şi mai mult. Şi' în cazul Oliviei, fusese mult prea mult în ultima vreme, mulţumită noii ei relaţii cu Cole, unul dintre partenerii de afaceri ai lui Tanner.
-Nu-ţi face griji, zise Callie. îmi pun dopurile de urechi ca măsură de precauţie. Olivia bombăni.
-Chiar trebuie să-i spunem proprietarului să facă ceva în privinţa izolării fonice. Ascultă, în legătură cu micul dejun... am... ceva.

-Aha, zise Callie râzând. Lasă-mă să ghicesc! Ceva înalt, fermecător, cu ochi verzi, căruia i se spune Cole? Olivia îşi muşcă buza inferioară. -A andocat abia pe la 3.00 dimineaţa, şi avem nevoie de câteva ore în plus de somn.

-Am priceput, zise Callie. Mă duc la Becca. Vom face un mic dejun pentru organizat nunta.

Becca se mărita cu Sam, celălalt partener de afaceri al ui Tanner, iar Callie îi promisese să se implice în ultima lună înainte de nuntă şi să ajute cum putea. -Nu ai primit mesajul ei? întrebă Olivia. -Nu, eu... Callie se uită la telefon. O! într-adevăr, am ʻatat un mesaj de la Becca:

Băieţii au ajuns la 3.00 dimineaţa. Scuze că te l$_{Q}$ baltă, dar sunt ruptă. Îţi rămân datoare cu un mi$_{c}$ dejun - şi am sentimentul că şi Olivia.

Callie râse.
-Am înţeles, *îi* zise ea *Oliviei.* Du-te înapoi la culca^ - Mulţumesc.' Mănâncă o *gogoaşă şi pentru mi*ṅ$_{e}$ bine? replică Olivia. încearc-o de data asta pe $_{Cea}$' tradiţională *a lui Leah, cu glazură de ciocolată. Nu* ai trebui să te îneci cu aia.

Callie deschise guta să *întrebe* cum *de ştia, dar* Olivia clătină *din cap.*

-Suntem în *Lucky* Harbor, *zise* ea. *Ştii cum merge* treaba. Poţi să-ţi laşi uşa *de la* intrare *deschisă* şi nimeni nu s-ar atinge de *lucrurile tale, dar nu poţi ţine* un secret.

-Nu este un secret, insistă *Callie.* Doar am băut o cafea.

-Şi *ai* mâncat gogoşi. Olivia făcu o *pauză. Cu* Tan- ner Riggs.

-Erau toate mesele ocupate, zise *Callie.* S-a aşezat deoarece nu avea unde să stea.

-Nu asta am auzit, comentă Olivia.

- Ce *ai auzit?*

-Că zâmbea şi râdea. Ceea ce este mare lucru, deoarece nu a mai zâmbitsau râs de ceva vreme

- Zâmbea *şi* râdea deoarece m-am făcut de râs îi Callie. Şi, ca să o *dovedesc,* întreabă-ţi sursa cum er^m îmbrăcată. Colanţi *de yoga şi* UGG-uri. UGG-uri f / Nu este o înfăţişare foarte atractivă, în caz că te înt K

-Mda, am auzit şi asta. *Olivia* zâmbi. Si ' r » . ■ ' „»im, nu /-n vreau să te critic, dar astazi nu este prea diferit Callie se privi - bluză drăguţă, blazer şi colant" bombăni. Olivia *râse, dar apoi zâmbetul îidi*L;[1] „ *Şl*

-Ascultă, Tanner a trecut printr-o pasă p ' treci printr-una. Se opri şi *aşteptă* ca prietena ei ^ va. Cum nu o făcu, ea continuă: Chiar nu înţelegi înde bat?

_ A f ■[1] Şti» că, ciuda meseriei mele - sau poate în special datorită eriei mele nu mă dau în vânt după masculi, înţeleg, zise cu blândeţe Olivia. Dar gândeşte-te

[1] ^poi o sărută pe Callie şi închise uşa.

Callie clătină din cap şi porni să iasă din clădire. Se ri brusc şi îşi privi din nou vestimentaţia. Cum Sam q Cole nu ajunseseră acasă decât pe la trei dimineaţa şi **Ţanner** probabil fusese cu ei, nu avea să dea peste el în **dimineaţa** asta. Corect? Corect. Aşa că nu avea nici un motiv să-şi schimbe hainele. Nu încerca să impresioneze pe nimeni. Se întoarse în apartament să îşi ia rucsacul, laptopul si portofelul şi se îndreptă spre patiserie pe bicicleta pe 'e o

cumpărase dintr-o toană weekendul trecut la un târg de vechituri. Nu se pricepea prea bine să meargă pe bicicletă, dar, din dorinţa de a avea o viaţă, decisese că un mod de a îmbunătăţi situaţia era să facă mai multe exerciţii.
Misiunea ei avea trei părţi. Obiectivul A: să nu se gândească la cele două prietene ale ei, ambele în pat cu bărbaţii lor solizi, sexy şi atrăgători, care le ţineau de cald în apartamentele lor reci.
Nu era neapărat geloasă. Nu voia un bărbat solid, sexy şi atrăgător pe care să-l numească al ei. Dar nu ar deranja-o o noapte. Sau două...
Obiectivul B: cofeină şi o gogoaşă - cu glazură de ciocolată. Fie, două gogoşi.
Obiectivul C: să nu se ascundă în spatele laptopului în Lucky Harbor, ci să înceapă să iasă şi să trăiască.

Dimineaţa era senină, luminoasă şi însorită. Dar, tipic lunii noiembrie în Washington, respiraţia ei form

anorişori de abur şi nici nu -şi putea simţi degetele ^, mâini si de la picioare în timp ce mergea pe bicicleta Ajunse la debarcader şi se opri, privind roata F. ridicându-se spre cer. Primise primul sărut acolo Î. L. a şasea, de la Jonathan Walters, dar numai pentru fusese întuneric, foarte întuneric, iar el crezuse că ea era populara Jessica Bentley. -Ia te uită cine s-a întors!

Callie îl privi pe tipul care picta standul de îngheţata.

- Lance, zise ea zâmbind larg. Merseseră la aceeaşi şcoală. Ce mai faci? Eşti pictor?

-Nu. Deţin treaba asta în lunile cu vreme bună, îm- preună cu fratele meu.

Din cauza fibrozei chistice, vocea lui era groasă şi ră- sunătoare, iar zâmbetul ei dispăru.

- Eşti bine?

El ridică dintr-un umăr.

- Merg înainte, zise el pur şi simplu.

Ea simţi că i se pune un nod în gât şi încerca să îşi dea seama cum să-l întrebe dacă l-ar putea îmbrăţişa, când el continuă:

- Bunica ta se tine de soţii. O-o!
- Cum ar fi? întrebă ea.
- îşi bagă nasul. Zâmbi. Şi j bwe ducând bârfe ma,departe pe Instagram, Twitter i Tumblr. A avut ş. Facebook o vreme, dar fost b ocată din cauza unor poze inadecvate. Femeia asta de minune la tehnologie, având în vedere că ^ sute de ani. Cum a învăţat toate astea? Callie râse uşor, dar era cam îngrozită -Am învăţat-o eu.

-Mda? Ei bine, scumpo, ai creat un m nst- i - Chiar atât de rău este?

El zâmbi.

-Are în spate o bandă de femei geri înarmat pe toate cu tablete, pe care le-a ob,i,H le-

°ⁿaţie,ₑₙₜᵣu azilul de bătrâni. în mare parte nenm, - **^ folosi** telefoanele mobile deoarece ££ e 70^ ,ₙᵢ si sunt oarbe. În fine, cam conduc oraşul -Asta explică multe, zise Callie. -Se zvoneşte chiar că ea ar vrea să candideze la postul **Ide** primar. -O, Doamne!

. Lance râse, ceea ce-l făcu să tuşească iar Când | **ₑeuşi** să vorbească din nou, zâmbi numai, desi era un **(zâmbet slab.**

-Nu-ţi face **griji,** nu poate câştiga. Cei mai mulţi cred că **deţine** deja prea multă putere. ₍ Asta nu o făcea pe Callie să se simtă mai bine. îl **! îmbrăţişa** pe Lance şi îl sărută pe obraz.

-Ai grijă de ne! zise ea, depărtându-se pe bicicletă Cinci minute mai târziu, se afla în patiserie, care era din nou aglomerată. Comandă o cafea şi se holbă la gogoşi. Rezistă! Leah zâmbi la salut.

- Hei! Am auzit că eşti nepoata lui Luciile. -Mda, zise Callie. Eu sunt!

- Bunica mea joacă bingo cu bunica ta. Şi ăsta este, probabil, unul dintre cele mai inofensive lucruri pe care le fac. Bătrânii sunt foarte entuziasmaţi că eşti în oraş. Speră că o vei învăţa pe Luciile trucuri noi. Râse văzând expresia de pe chipul lui Callie. Mda, zise ea. Şi probabil nu ştii nici măcar jumătate.

-De asta mă tem, mărturisi Callie. M-am întors în oraş să văd cât de rău se prezintă situaţia şi dacă are nevoie de ajutor.

-Probabil ţine de perspectiva fiecăruia, zise Leah râzând. Dar dacă întrebi că este sănătoasă? Este sănătoasă ca Batman!

Nu era de ajutor. Callie mai aruncă o privire vitrinei cu gogoşi. -Deci cum sunt gogoşile tale tradiţionale cu glazură ᵈe ciocolată?

-Incredibile. Callie îşi muşcă buza.

-Am citit că ciocolata provine dintr-un copac numit cacao. Ceea ce o face o plantă. Ceea ce înseamnă ca practic este ca salata. Leah zâmbi. -Vrei una sau două? -Voi fi cuminte şi voi lua numai una. Un minut mai târziu, Callie se aşează la singura masă liberă - şi, coincidenţă, aceeaşi din ziua precedentă, îşi scoase laptopul din rucsac, îl deschise şi lăsă^

capul în jos în timp ce se îndopa şi se prefăcea **cufundată** în lucru, astfel încât să nu o deranjeze nimeni. Era în regulă să fie nevoie să lucrezi la abilităţile sociale, se linişti ea. Cineva trase cu piciorul scaunul din faţa ei şi se aşeză. Rahat!

Ea trase adânc aer în piept pentru a se linişti şi ridică privirea. Apoi încremeni.

Tanner ridică dintr-o sprânceană. - Nu te vei îneca iar, nu?capitolul 5

nU îndrăzneşti să te îneci", îşi ordonă Callie. **„ *u.** sunt bine, îi zise ea lui Tanner cu ceea ce credea **~ \ un calm** remarcabil. Cred că am răcit.

Zâmbi cu subînţeles, **f. „aiba!** Decizând să pară ocupată, se întoarse la -aairă în loc să îşi lase privirea să hoinărească asupra **raH Ceea ce** nu era necesar, deoarece deja îl memorase. fîhete uza:e' rUP'i Şl decolora'i ce stăteau jos pe J **ldurile lui** înguste şi o bluză de un albastru marin, **mânecile** ridicate până la coate şi strâmtă pe piep- **cu ţi urn erii** lui laţi. O constituţie ca aceasta era rezul- **^ an ilor** de muncă fizică, şi făcuse o treabă bună. p-└ **îl lui negru** era umed şi mirosea vag a săpun frumos parfumat. Ea se trezi inhalând adânc pentru a simţi

iar _ ^ ai miroase foarte bine aici, nu? întrebă el. Ea se strădui să nu roşească. -Foarte bine.

- Este datorită vaniliei, replică el. „Da fapt, este datorită ţie", se gândi ea, dar nu rosti. **Nu îndrăzni.** Din nou, **i** se împleticea limba. Era din cauza modului în care el se concentra asupra persoanei cu care vorba, decise ea. Oferea toată atenţia lui, era complet prezent. Era ceva rar în ziua de astăzi. Când Tanner Riggs se uita la tine, ştiai că nu se stresa din cauza bunicii care înnebunea pe toată lumea sau din pricina modului în care îi stătea părul în acea zi. Care, apropo, stătea foarte bine. Era închis la culoare şi părea mătăsos la atingere... Soneria telefonului anunţă primirea unui mesaj de la una dintre miresele ei, iar ea tresări.

Este dificil să aranjezi ca un elicopter să ţbo arf, în timpul nuntii cu un banner pe care să scrie: h, SFÂRŞIT ŞLA PUS PIROSTRIILE. ERA ŞI TIMPUL" în timp ce preotul spune „Vă declar soţ şi soţie!"!

O, Doamne! Callie tastă răspunsul:

Chiar vrei ca toţi cei 350 de oaspeţi să ştie că ai ₀ nuntă fulger?

În timp ce aştepta răspunsul, pregătindu-se deja min- tal pentru a realiza bannerul cât mai cu tact posibil, o pungă albă apăru între ochii ei şi ecran.

Era Tanner, care-i oferea un zâmbet îndrăzneţ, pe care ea nu credea să-I mai fi văzut.

- Cu cremă Boston, zise el.
- încerci să mă aduci pe calea greşită?

El zâmbi, lent şi viclean, iar chipul lui Callie se aprinse.

-Ştii ce vreau să spun, bolborosi ea, privind în jur, observând că nimeni nu era atent la ei. Prefăcuţii.

- Mănâncă, zise el. Poftă bună!
- De ce?
- Genul suspicios, nu? îşi întinse piciorul respirând lung, lent, ca şi cum il durea. Ea se gândi la ceea ce-i spusese bunica ei despre faptul că băieţii îsi nj • J - un prieten şi aproape şi pe Tanner, i$_{ar\ e}$î îi ^ pentru el. Voia să-l întrebe dacă avea nevoie de^™ ^ Advil sau... de un masaj. Dar, chiar înainte ^^ - face de tot râsul, el se mişcă, şi coapsa lui dre^n!* ^{P}?^{att}?

^{ct}*Pta o nvi

pe a ei. IUVI

El nu se retrase. Ea se îndoia că Tanner sti$_{a}$ - **retragă vreodată.** **$^{'}$ £ ^{Sa} ^{s}e**

- **Consideră gogoaşa o mită pentru a mă lâ$_{Sa}$ -**

la masa ta, zise el. Şi mulţumesc!

sta

u^lu am spus da.
la o muşcătură şi nu vei spune nu.
£a miji ochii.
_ Ţot ce spui tu sună pervers.
£1 îşi lăsă capul pe spate şi râse. Amuzamentul îi ^nsforma trăsăturile, iar ea se trezi holbându-se în mod direct la el.
încă zâmbind, el se apleca spre ea.
_ Ştii ce înseamnă asta, nu?
fa habar nu avea, şi, încă holbându-se la el, clătină din cap- - înseamnă că tu eşti cea cu mintea perversă.
Ea îşi muşcă buza inferioară şi, când el râse iar, luă o **gură** din gogoaşa cu cremă Boston - în ciuda faptului că deja mâncase gogoaşa cu glazură de ciocolată - şi gemu de plăcere.
Tanner se opri din râs. Se uita la gura ei, iar privirea i se întunecă şi, chiar atunci, în mijlocul patiseriei, Callie simţi că se excită. Era nebunesc. Stătea acolo holbân**du**-se la el, dezbrăcându-l în gând, când telefonul îi sună **anunţând** un alt mesaj de la mireasa ei.
Ai *dreptate. Uită de banner!*
Callie zâmbi. Descoperise de mult timp că majoritatea mireselor ei aveau nevoie să simtă că ideile le aparţin. Gândindu-se că scăpase, vru să-şi lase telefonul deoparte, dar acesta sună *iar.*
Vreau să fiu dusă la altar cu o lectică elegantă.
*Putem face asta***? Şi** *mă gândeam la invitaţii 3D oferite în sticle 3D. Ce crezi?*
-Dumnezeule mare! bombăni Callie.
-Ce?-Am de-a face cu o mireasă care vrea să-i creez' taţii 3D trimise în sticle 3D, ceea ce pot face. D_3m asemenea, vrea să fie dusă la altar... cu o lectică. ' El zâmbi.
-Ai o meserie foarte interesantă!
- Mda! Multe focuri de stins. încremeni când dev_eni conştientă de ceea ce spusese şi de cum putea **suna** p_{eiv}tru un bărbat care avusese *efectiv* de-a face cu focul. La propriu. Dumnezeule! Nu am vrut...
-Ştiu.
Ea îi întâlni privirea.

- Îmi dau seama că, pe lângă meseriile pe care le-ai avut tu, a mea este fi oare la ureche. Nici măcar nu trebuie să ies din casă pentru a o face.

- Sau să porţi pantaloni, zise el.

Rahat! Uitase. Simţi cum i se aprinde faţa. -Obiceiuri proaste. De obicei, mă aranjez de la talie în sus pentru clienţii de pe Skype, recunoscu ea.

- îmi place povestea asta, zise el. Mai spune-mi! încet, în detaliu!

Chipul ei se încinse şi mai mult.

- Te joci cu mine.

- Da, **zise** el, aruncându-i **un zâmbet** criminal **Dumnezeule mare, era ameţitor.** Trebuia să-şi **revină**

- Hmm, ar trebui să-ţi spun că nu sunt interesată să mă joc. **Viaţa** mea este... plină. Dumnezeule era atât de ciudată! I-ar fi plăcut să creadă că era din cauza hainelor pe care le purta, dar ştia ea mai bine. Era' e-' **Adică** nu sunt interesată de iubire, bolborosi ea. Nu cred în ea.

El sorbi din cafea, calm şi relaxat. -Nu?
- Nu. Deloc. Nici măcar puţin. Dumnezeule Cal/' i
Taci odată! Nu este pentru mine.

-Suntem doi, zise el ci. uşurinţa. Mânâncâ-r

,,rjvea în ochii lui insondabili şi se trezi că nu voia & ᵖ { ia privirea de la el. Ştia de ce nu era interesată să ¥ ᵐoStÉi Din cauza faptului că iubirea era o ficţiune ᶜ⁻1(ticâ şi, ᶜᵘ ᵉˣᶜᵉPtᶦᵃ Părinţilor nebuni, nu dura. ʳᵒᵇn ¹¹ de **ce** nu era el interesat de dragoste? Din cauza

ᶠᵤlui sâuᵉⁱ?ᵘᵃtˈ PentrU a Se a^ˈine să între^, mai

„„'f'îmbucătură. Cerule! Linse zahărui de pe buza în-

ă si pᵣivi cum el îi urmărea mişcarea limbii. Ea

leni, înghiţi şi apoi fu tentată să o facă iar, numai înCre , a mai simţi fiorii aştia delicioşi provocaţi de pri- pentru a uw

VirC **Dacă** voi lua în greutate fie şi un gram din cauza **asta** **bombăni** ea, cu vocea ei puţin răguşită, vei plăti

ᵖᵉˡQ꜀yi lui scânteiau, vorbindu-i la fel de clar cum ar fi făcut-o şi cuvintele. **Avea** să **se** mulţumească el cu asta... Si ea? Ei bine, în ciuda discursului ei ridicol cum că nu era interesată de iubire, ştia că se afla în pericol. Mare pericol! Deoarece iubirii îi putea rezista. Poftei, după cum se dovedise, nu prea. Şi se lăsa cuprinsă cu atâta repeziciune de poftă, aruncându-se în apă fără barcă sau vestă de salvare.

- Nu ar trebui să facem din ăsta un obicei, zise ea. Să împărţim o masă. îmi place să-mi beau singură cafeaua.
- Şi să îţi mănânci gogoşile. Râse din nou când ea se înroşi. Şi nu sunt de acord în privinţa obiceiului, zise el. Ne facem reciproc un serviciu împărţind masa.
- Cum aşa?
- Dacă stăm împreună, tu nu trebuie să te prefaci că munceşti pentru a fi lăsată în pace, zise el, iar eu nu trebuie să răspund întrebărilor neîncetate.

-întrebări?

- Dacă mă doare piciorul, cum este relaţia cu Troy, ᵃcă ˢUⁿt la fel de rebel si de necumpătat cum eram, de

ce nu mă însor iar, bla, bla, bla.Ea se temu să recunoască *faptul* că *şi ei i*-ar fi pj^ să-i adreseze toate acele întrebări, ba chiar mai multe.

-Nu mă prefăceam că munceam pentru a fi lăsataîn pace, zise ea. Chiar munceam.

El zâmbi, dinţii lui strălucind albi pe pielea bronzata'. - Bine. Dă-i înainte cu asta! Este aproape credibil. Mda. Avea o problemă. Din cauza iubirii ei din liceu.7 Care se reinstaurase completcapitolul 6

î i acea seara, Tanner ajunse acasă după **o** zi lungă pe ''ɕu **clienţii?** găsind mesageria vocală plină. ^ Sună-mă, spunea Sally Taylor, directorul liceului, wându-i aminte de tot felul de evenimente din anii lui de liceu, când mama lui primea săptămânal apeluri i **la** director.

Tanner răsuflă din greu. Nu avea cum să fie ceva bun. Nici pe departe. Al doilea mesaj vocal era de la Elisa. **_ Sună-mă,** zise ea. **Rahat!** Clar nu era bine! Al treilea şi ultimul apel era chiar de la Troy. Nici un

m<Mda. Deloc bine. Tanner îşi sună prima dată fiul. _Ce s-a întâmplat?

Urmă o pauză lungă, grea. Apoi un glas timid: _ Ce ai auzit?

Tanner simţi că începea să i se zbată un ochi.

-Toarnă, zise el.

-Nu a fost vina mea.

0, Doamne! Mai auzise asta.

-Ce anume?

- încăierarea, zise Troy.

Tanner îşi acoperi cu degetul ochiul care i se zbătea. - Continuă!

- Este o şleahtă. Fie eşti atlet, fie eşti un nimeni. Tanner înţelesese că, în comparaţie cu Miami, acolo unde Troy crescuse până în urmă cu câteva săptămâni, Lucky Harbor era probabil echivalentul mutatului pe Lună.

-Credeam că voiai să joci fotbal, zise Tanner. Am vorbit cu antrenorul pentru tine

.-Mda, zise Troy, iar el *i*-a zis *fiului său* fundaş, Care nu este foarte încântat că mă voi alătura *echipei* chi$_{ar}$|$_{a}$ timp pentru finale, călcându-l *pe bătături*

- Ignoră-l, zise Tanner. Este un nemernic. Nu te lă$_{5a}$ atras în belele!

Tăcere.

- Troy.[7] Mă auzi.[7]

- Mda. Trebuie să *plec.* Apelul se încheie.

Acum, ambii ochi ai lui Tanner se *zbăteau. Fie* avea să facă un embolism, *fie era iritat ca naiba. Poate* amândouă. O sună *pe Elis*a.

-Este scăpat de sub control, răspunse ea. Notele i-au scăzut. Răspunde *obraznic.* Nu *face ceea* ce-i cer. *Iar* directorul m-a sunat astăzi. -Ştiu. Ce *voia!*

-Nu ştiu. Şi eu am ratat apelul, *zise* ea. M-am întors în Lucky Harbor doar pentru a primi *ajutor din* partea ta, *dar, sincer? Cred că* trebuie să faci mai mult. Trebuie să iei custodia.

- S-a *făcut! zise* Tanner. EJisa tăcu.

- Ca să *vezi ce* uşor a fost.'

-De ce eşti *surprinsă*[7] în ziua în care *Golful Mexic,* ţi-am cerut custodie comun? ^^

- Erai în *spital, întremân*du-te după $_{u}$ *-A* aproape fatal, îţi aminteşti.[7] ' accident

Nu prea avea cum să uite, deoarece np ih şi pierderea lui Gil. ^{Unci} Pingea

-Ai zis că sub nici o formă nu o să renu • -Asta înainte ca *fiul* tău să *îi insinueze i l* ■ că acesta nu e *suficient de* matur pentru a se j - $^{u\ meu}$

Tanner nu spuse ce gândea în această p$_{,}$j • ^{,eri}- anume că insinuarea *puştiului* păruse *justifi*$_{c}^{IV}$*[*^{n}^ „ în vedere că iubitul *ei* era cu zece ani mai micd^' ^{av}^nd - Deci vei *lua* custodia! întrebă Elisa. ^{ec}ăt ea,

Tanner se încruntă

.Qe ce tot uiţi să spui comună?

„Corect. Comună.

„iJau, convingător!

„Hei, z^e ea furioasă. Tatăl absent nu are dreptul - judece. Acum, am nevoie disperată de o săptămâna ¡•liră Mă ajuţi sau nu?

zise Tanner imediat. Clar! Vin să-l iau chiar acum. Ajung în zece minute ^

Nu, este peoepsit. bste deja în camera lui pentru

ra asta. **ŢM** aduc eu mâine. Se înainte de şcoală, sublinie Tanner. La debarcader. Am o slujbă pentru el.

.Ha! Mult noroc!

Tanner se holbă la telefon mult timp după ce ea închise şi apoi se holbă la tavan. încercă să nu se simtă ofensat **de** comentariul referitor la tatăl absent, căci era
cam adevărat.

Dar, rahat, nu prea avusese de ales. Circumstanţele lor fuseseră dificile. El avea 17 ani când o lăsase însărcinată graţie unei sticle de pileală „împrumutată" şi unui fault tehnic în folosirea prezervativului. Avea 18 ani când se născuse Troy. Să se înroleze în Marină fusese singura cale de a face suficient de mulţi bani pentru a-i întreţine pe toţi.

Eli'sa ştiuse. Fusese de acord.

Asta până când Tanner chiar plecase, iar ea conştientizase realitatea de a fi singură cu un copil. Se mutase în Florida fără să-l consulte pe Tanner, iar el nu putuse decât să fie de acord că era bine atât pentru Elisa, cât şi pentru Troy să stea cu bunicii ei cât timp el era plecat.

Din păcate, absenţa nu îi ajutase să dezvolte sentimente unul faţă de altul. în anul respectiv, primise chiar de ziua lui actele de divorţ.

Dar acum totul era de'domeniul trecutului. Tanner era un tip implicat şi avea să ia tot ce putea. în acest caz, să capete o a doua şansă cu fiul lui - aşa adolescent ciudat cum era.f

Tanner se trezi înainte *de ivirea zorilor. Atât* I din armată, cât *şi cea de pe platformă implicase*râ^ din astea criminale, aşa că era acum a doua natura a r

Făcu duş, se îmbrăcă şi plecă *din* casă *pe* beznă dreptându-se spre port. Sam ajunse cam *la* aceeaşi i'- la *fel* şi Mark, tatăl lui Sam, care

lucra pentru'ei [3] jumătate de normă răspunzând *la telefoane, gestionăm* situaţia cu clienţii şi *făcând* ce *mai* era nevoie.

- Troy *începe* astăzi, *îi avertiză el.*
- O, frate, *zise* Mark. Pr*egătiţi-vă* pentru ce e *mai* râu'
- *Tată! zise* Sam.

-Poate ar trebui să-i luăm amprentele, *zise* Mark, punând *paie pe foc.*

- *Tată, zise Sam* din nou.
- Să instalăm camere de *supraveghere,* propuse Mark zâmbind, prinzând elan. *Zâmbetul îi dispăru când* constată că nici Sam, nici Tanner nu zâmbeau. Am *exagerat1*

Sam îi aruncă lui Tanner o privire care spunea: îti dau un tată pentru un adolescent". -Te *descurci tu, zise el.* Tanner *răsuflă din greu.*

- *Crezi?*
- Aminteşte-ţi numai cum erai tu la 15 ani Fusese un *ticălos.*

-Nu mă ajuţi. Sam îi *bătu pe umăr. -Suntem alături de tine! Apoi* se înc jre

zit pentru a lucra *la barca pe care* o construia ^ P°"

-Hei, strigă Tanner *după el. Cum* ve j f • ' *mine închis în atelier7* *a, aturi de*

-Sună-mă dacă ai nevoie *de mine.*

- Dar tu nu răspunzi la telefon, comenta ~p Sam dispăru. Tanner oftă si *îl privi p; ^nner.*

încă zâmbea. . . ' care

-Poate acum veţi vedea şi voi, băieţi, că ba asta cu paternitatea nu este aşa si mplă «a ^ zise Mark.

„ste amuzant, spuse Tanner. '**p^putin.** Mark reapăruse recent **în** viata **lui** Sam ',„cepea la chestiile administrative de care nu voia Sc rr n iil să se ocupe şi se pricepea chiar mai bine să-l niC ' |*it* pe Sam' Dar Tanner îr Helesese că era impor- e"er nentru Mark şi Sam să petreacă nişte timp înv **railt** ă **- numai** să fie supravegheaţi. Nu era cazul să Preu" **soarta** şi să rişte ca Sam să ajungă în închisoare tentei _

«•u crima.

^Tanner inspiră adânc şi se îndreptă spre doc. Treizeci **minute** mai târziu, o maşină opri în parcare, iar t ier ieşi din magazie pentru a-i întâmpina. EHsa nu rămase să stea de vorbă când Troy ieşi din masina ei cu două bagaje

Adolescentul îl privi pe Tanner fără prea mult entu- sm Ap°i aruncă o privire placardei care atârna dea- l zia ra uşii magaziei şi pe care

scria: „NINJA & PIRAŢI & **LASERE** & RAHATURI - STAI DEOPARTE”. Tresări. - Aveţi lasere?

- Lui Sam nu-i place compania când construieşte o **barcă,** zise Tanner. Semnul are intenţia de a ţine oamenii la distanţă. îl schimbă aproape săptămânal. Troy păru dezamăgit.

-Mama a zis că voi sta cu tine până la sfârşitul săptămânii şi că trebuie să muncesc o oră în fiecare zi înainte de şcoală.
Avea ochii întunecaţi, o atitudine de adolescent deprimat şi o expresie de necitit.

Tanner ştia că semăna cu faţa lui, de la mandibula pătrăţoasă şi modul cum strângea din buze până la privirea întunecoasă, care nu trăda nimic. - Mă bucur că ai venit, zise Tanner. Troy băgă mâinile în haină, -Nu cred că mă vrea în casă acum. -Asta se întâmplă când eşti un nătărău. - Poate este din cauza iubitului ei, Dale

1

.jHI Shnlvis 52

K

vei»

-Te vreau aici, zise Tanner, şi, când Troy ridică pe virea, vulnerabilitatea şi nesiguranţa u apărură pe ch.p, iar ixiima lui Tanner se strânse, în timp ce incuvunţă,
reafirmând cele spuse. .

Pustiul era însă priceput şi îşi ascunse emoţiile ime- diat - încă un lucru moştenit de la bătrânul lui tată - ridicând nepăsător din umeri de parcă nu ar ti dat doi bani, privindu-şi încălţările de parcă ar fi ascuns în ele secretele vieţii.

- Eşti obligat să spui asta.

- De fapt, nu sunt, îi zise Tanner. Nu spun niciodată ceva ce nu vreau. Te-am vrut mereu cu mine.

Troy nu făcu decât să scoată un sunet care sugera că Tanner vorbea prostii. Mda. înţelesese

asta. La naiba, trecuse prin asta fu- sese în pielea lui Troy, aşa că nu se obosi să încerce să-l convingă pe puşti. Cuvintele oricum nu o puteau face ci numai acţiunile.

Sf ^ „ „ imrat în ^ la Şcoală, Troy ridică din umeri. -Un Riggs îşi recunoaşte mereu fantei^ a • Troy ezită. Al înţeles?

- Am înţeles. -Şi?

Troy se uită lung la el, iar Tanner îl privi .

că Troy avea să riposteze. Şi SPeri\nc j

Troy răsuflă din greu.

- Şi am fost concediat, recunoscu el q- belele la şcoală.' am ^ r> ci imândoi ştiau asta. ÎY

Era vorba despre ^ \

-că era adevărat ^ J venervat pe Elisa. Probii mă, Tanner avea sa fie fo dg adevăr a ^

^^•CSortau de parcă amândoiavea;

nici în a lui Troy. Se vârsta lui Troy.

Tanner încuviinţă. „

e**Ai o slujbă** aici Vei face mai mulţi bani, dar respon- -,,ie tale **vor** fi mai mari. Eşti pregătit?

Troy manifesta ceva interes. Acum, jruJ 0

Mă veţi plaţi. .

Mda, te vom plaţi, deşi vei munci din greu. Da sau . •

5 Troy tresari-

de ales?

Niu **mă** dedau la sclavie, Troy. ~ Am de ales, având în vedere că trebuie să locuiesc cu tine o săptămâna?

Tanner răsufla din greu. Nu avea nimic de câştigat **Ad îi spunea că** fusese decizia Elisei. Nu ar fi făcut /cât **să-l rănească,** ceva ce Tanner avea să se asigure că

urma să se întâmple sub supravegherea lui. " **-Sunt tatăl** tău, zise el. Asta înseamnă că este mai mult **dictatură** decât democraţie. Deci, da, vei sta cu **mine săptămâna** asta. Regulile mele includ: să-ţi respecţi **mama, să-ţi** respecţi angajatorul - indiferent cine este **el să nu dai** de belele la şcoală şi să te comporţi de**cent în general.** Nu include şi să fii obligat să munceşti **pentru** mine. Asta este alegerea ta. Acum, am o grămadă **de rahaturi** de făcut, aşa că te mai întreb o singură dată. **Da** sau nu?

Troy îşi băgă mâinile în buzunare.
-Eu sunt pedepsit dacă rostesc cuvântul „rahat”. Sau „la dracu'„. Sau „să ţi-o trag”, adăugă el cu multă sfidare, iar Tanner decise să-şi aleagă bătăliile cu grijă.
În plus, el, Cole şi Sam înjurau de parcă asta le era meseria, aşa că de data asta nu avu argumente.
-Mda, ei bine, când vei fi la fel de în vârstă ca mine, nimeni nu te va mai pedepsi pentru că înjuri, promise el.
-Nu este corect.
-Nu, fu de acord Tanner. Dar viaţa nu este corectă. Da sau nu, Troy? Adolescentul ridică iar din umeri

- .Presupun.

Tanner îl analiză o clipă.

-Voi lua asta drept „O, mulţumesc, tată, da", zi în cele din urmă, sec. Astăzi, vei spăla puntea.

Ca si când tocmai i se ceruse să transforme munţi,- ir muşuroaie de cârtiţă, Troy pufni şi îşi dădu ochii ^ te cap. Ceea ce era unul dintre lucrurile preferate a|t puştiului, şi, dacă avea să insiste cu asta, Tanner avea % scoată ochii, să îi pună într-un borcan şi să *îi* dea pes te cap pentru el.

- Echipamentul este în baracă.

Baraca era ceea ce foloseau ei drept recepţie pentru Lucky Harbor Charters.

-Mark este deja acolo, zise Tanner. Îţi va da el ce ai nevoie.

- Bătrânul? întrebă Troy. Spune poveşti prosteşti şi nu tace niciodată.

- Mark este tatăl lui Sam, zise Tanner, şi va trebui săi arăţi acelaşi respect pe care ni-l arăţi mie, lui Sam şi lui Cole. Tanner îl ţintui o vreme cu privirea pe Troy, dar, aparent, acesta era mai inteligent decât părea, deoarece nu îndrăzni să îşi dea iar ochii peste cap.

Dar nici nu păru fericit, sau entuziasmat, sau oricum altcumva ar fi sperat Tanner să-l vadă. Aparent, avea să dureze să-l scape pe Troy de fumuri. Şi la fel de evident era faptul că, lucrând împreună, aveau fie să se apropie, fie să se distanţeze şi mai mult, deşi Tanner nu urma să accepte altceva decât reuşita - Dumnezeii să-i ajute pe amândoi! Deoarece nu exista cale de întoarcere Precum **explozibilul** cu care lucrase Tanner atâţia ani, avea o singură şansă pentru a face asta cum trebuie şi a ^ lucrurile să sară în aer în relaţia cu fiul lui.

Primi un e-mail şi-l citi. Era de la mama lui.

Dragule, rn-am oprit la spa şi am luat o a|if ie ^ ţesutul muscular pentru piciorul tău. Ţi 0 amiChloe Traeger? Ei bine, acum este Chloc T/lom^ tă cu şeriful, şi administrează acest lo 7 x acolo pentru a-ii masa picimül Strnn '' 5d

faci .sta săptămânal De asemenea, ZasTft

-1/ *ea* ftentrw *condiţia lirică* *laci*

Tannner **sh> amintea bine pe Chloe. Fusese la fel H**

^ Ce e?

, Bunica este cam autoritară pentru o bătrânică **Ţanner** nu se putu abţine şi râse. ,5ă nu te audă că o faci bătrână, pentru că abia atunci o să vezi ce înseamnă autoritar. -Ai *de* gând să faci yoga.[7]

La naiba, nu! Dar nu voia să îi formeze pustiului păreri negative. _Nu este nimic în neregulă cu yoga. - Da, dacă eşti fată, zise Troy. Ţanner şterse mesajul.
-Crezi că va mai face brioşe curând? întrebă Troy, cu o notă de speranţă greu de ratat în voce. Ţanner întâlni privirea lui Troy. -Ţi-a zis că a făcut ea briosele? -Mda.
Ţanner râse.
rniiitatâ
*tteát**
iesâ
cu ea pentru *condiţia fizică.*

-Le cumpără de la patiseria lui Leah. -Serios? De ce a minţit în privinţa asta? -Nu a minţit. îţi garantez că le-a încălzit în mod special în cuptorul ei, pentru a nu minţi. Văzând expresia confuză a lui Troy, ridică din umeri. Uite ce e, mare parte din viaţa ta ai trăit departe de ea şi nu a avut timp sate răsfeţe. Vrea să fie bunica aia care găteşte. Dar nu j>tie să gătească, arde totul, aşa că preferă să cumpere roşele şi să le reîncălzească. -Pentru mine, zise Troy

.-
-Pentru tine.
Troy inedită o clipă asupra acestui lucru.
- Mama nici măcar nu încearcă să gătească, z\s cele din urmă. Aşa că nu-mi pasă dacă bunica n^ cumpere brioşele în loc să le facă ea. Mie îmj ^ să le mănânc.
Amuzamentul lui Tanner dispăru când auzi rema- lui. Chiar nu trebuia să o judece pe Elisa. Nu-i pâSa'C; nu îi făcuse copilului lor brioşe. Dar îi păsa că Ţr0y^ sese privat de compania iubitoare a mamei lui.
- Cât îţi place ţie să le mănânci, zise el, atât îi pjacc ei să ţi le ofere. Şi îi place să crezi că ea le-a făcut, asa că prefă-te că nu ştii că nu e aşa. Ridică o mână atunci când Troy vru să-i răspundă. Ascultă, nu-ţi pot explica acum ce e în mintea unei femei. Ziua nu are suficient de multe ore.
Troy făcu o grimasă, şi la colţul gurii aproape apăru un zâmbet, iar Tanner se simţi de parcă primise un bilet câştigător la loterie.
O oră mai târziu, îl lăsă pe Troy la şcoală, spunându-i:
- încearcă să stai departe de belele!
Adolescentul se dădu jos din maşină si trebui să îsi ridice pantalonii prea largi, altfel risca să-i' piardă
Tanner clătină din cap. Trecuse al naibii de mult timp de când nu mai putea merge pe jos, de teamă ca oamenii din jur să nu îi plângă de milă.
Troy dispăru în şcoală, iar Tanner rămase acolo, privindu-l, simţind tot ce probabil simţea mama lui în fiecare zi -o iubire terorizantă şi o teamă la fel de „ - mântătoare că, într-un fel, avea să o dea în bară
în cele din urmă, se îndepărtă de şcoală şi sefrfi ^^ spre patiserie. Avea nevoie de doza lui zilnică de"- f posibil de o lobotomie pentru dorinţa lui inexpN M* de a o vedea iar pe Callie. Cab,lc1
Până în urmă cu o săptămână, îşi putea bea caf> în baracă, dar Cole şi Sam se apucaseră să j0ace' └?ua ball acolo, iar aparatul de cafea fusese sJngUra p^ub*
a ,j alte locuri, mai aproape decât patiseria W- i nfltă bea cafea. n-X^kla&tMe. Pe ei^Xa ţjarul-restaurant al oraşului, Love Shack. SaU Ţanner mai merse o stradă, parcă şi intră în pa-Daf incapabil să pretindă că făcea altceva în afară de rjserie' să o zărească iar pe blonda ciudată şi sexy care-l a spe^ ^jtJ.)eaSCă două dimineţi la rând. iâCUfcele **erau** toate pline, chiar şi cea din colţul din e ccare deja o considera masa „lor". O femeie **-f a' acolo,** cu capul în **jos** şi cu ochii în laptop.
A Î , purta pantaloni adevăraţi, blugi strâmţi băgaţi
W din neagră care' ^ a_â'au un Pulover
in Tmoale, care avea exact aceeaşi nuanţă de verde ca ^î,-' ei îsi musca buza inferioară, holbându-se la ecran, Îândsâ ignore restul lumii. Dar oraţie experienţei de militar, lanner

era maestru citirea celor mai mici detalii şi observă faptul că şi ea !,"$^{C}_{rjvea}$ cu coada ochiului. Pe el nu-l ignora deloc, un ¡ucru care era în acelaşi timp drăguţ şi excitant.
în vreme ce el o privea, un tip se îndreptă spre ea, arătând spre scaunul gol de la masa ei, întrebând-o în mod evident dacă putea să se aşeze. Callie îl privi şi clătină din cap. Tipul plecă.
Apărură imediat şi alţi doritori, dar ea îi îndepărtă, încruntată.
„Clar o lobotomie", se gândi el şi, atras de ea ca un magnet, cumpără două cafele, patru gogoşi şi se apropie. - Bună dimineaţa!
Ea tresări şi îl privi - şi se îmbujoră.
-Hmm. Bună!
-Bună!
Ea făcu **o** pauză şi, părând fermecător de emoţionată, **îl întâmpină** cu un zâmbet autodepreciativ. Iar el înţelese...Ea păstrase scaunul pentru el. Lui îi plăcea asta. Îi plăcea foarte mult.
Atunci, se gândi că poate ziua lui avea să se îmbu^.
tăţească în cele din urmă.
'-Tipul pe care l-ai refuzat voia să-ţi cumpere o caf$_{eaj}$ zise el.

-Ar fi avut mai mult noroc dacă ar fi oferit gogoşi. Mda. Clar devenea mai bună, constată el şi îi înmânâ punga cu gogoşi

.capitol 7
rnd $^{Tanner\ SCOaSe\ scaunul\ liber}$ Şi î! trase să se **X inima** lui Callie era gata să-i sară din piept din ^ra panicii.
^{C} 5i bine, şi din cauza unui strop de... dorinţă. Sau, $_{st}$**ti voi, multă.**
' pentru a-şi verifica bunica, parcursese conturile de **pe reţelele** sociale ale lui Luciile. Instagram, Tumblr, **Twitter.»** şi, inevitabil, aflase multe lucruri despre locu**irii din** Lucky Harbor. **Despre** unul în mod special. **Tanner** Riggs era în prezent cel mai popular burlac **din** lucky Harbor. De fapt, Luciile îl numise „Ultimul **bărbat** singur şi atrăgător pe o rază de 300 de kilometri". **Callie se** întreba dacă el ştia. Nu că avea să fie cea care să **¡*o spună** dacă nu ştia.
- Pantaloni adevăraţi astăzi, observă Tanner. îmi plac cizmele.
Callie ezitase mai devreme când ieşise de la duş şi se holbase la şifonier. Colanţi de yoga sau blugi? Să-i pese sau nu?

Se dovedi că-i păsa. Drept urmare, purta blugii. Şi cizmele.

- Sunt cizmele mele de cafteală, zise ea.

El zâmbi, iar ea uită să mai respire. Uită complet. - Plănuieşti să cafteşti pe cineva azi? întrebă el. -Prea devreme să-mi dau seama, răspunse ea. Ia uite la ea, aşa relaxată şi **calmă.** Dar voiam ca balanţa să îiv dine în favoarea mea dacă apare ceva. ,

-îmi place cum gândeşti. îşi întinse piciorul, oftând lung, grijuliu.

-Eşti bine? întrebă ea încet.

- Da. El luă o gură zdravănă din cafea, *şi* p$_{rivir}$ atrasă de gâtul lui în timp ce înghiţea. c

Apoi de pieptul lui lat. Şi de abdomenul lui plat. Şi de modul în care blugii lui - decoloraţi *şi* $_{rUp}$ locurile potrivite - i se potriveau. Ceea ce era p$_{er}$fc

- Mă refeream la piciorul tău, zise ea.
- Este bine. -Aha, zise ea.

El îi aruncă o privire circumspectă. -Aha ce.[7]

-Adică este un răspuns tipic masculin. Bărbaţii tind să folosească acest „bine" arbitrar. -Arbitrar.

- Da, zise ea. Ştii tu, un adjectiv, un adverb, mă rog! Spune-mi adevărul - piciorul tău ar putea efectiv să cadă, şi tu tot ai spune că este bine, corect/
- Nu, zise el. Când ameninţa într-adevăr *să* cadă chiar nu eram bine.

Zâmbetul ei dispăru, iar ea regretă *frivolitatea* de care dăduse dovadă.

- îmi pare rău!

El ridică din umeri.

-Se mai întâmplă şi rahaturi. îmi păstraşi locul, zise *el,* tachinand-o iar.

-Nu, zise ea, negând automat. Eu.

El îi zâmbi cu subînţeles, un zâmbet rar« I ■ * • t- — - ^{loer} care-] caracteriza atât de bine pe Tanner-Rigg$_s$<lj$_n$.Ţ$_{re}$ ' detă de fotbal, cunoscut şi ca tipul cărui ~~ $^{lnCrezut,\ ve}$ spune niciodată două cuvinte fără să se M? „ $^{LH\ putuse}$ încă o dată, Callie se trezi bâlbâinclu-se ~ $_{încât}$

-La ce lucrezi.[7] întrebă ei, arătân 1

Comanzi o lectică.[7] Creezi invitatii de' $^{S.pre}$ kptop.

-Amândouă, reuşi ea să spună cu $_{Cei}$ $^{3D?}$ o voce *perfect* normală. ^{ea} ce spera să *fie*

„Pentru că şi tu eşti perfect nor,^« , . Nu eşti numai dependentă de l$_{ap}$ ' ' ţ «aminti ea.

_ ' $_{t?tl}$ n^lt ma

ila naiba!”^Nu-i venea în minte nici Un cu
fl1u r. d el 0 privea astfel, ca şi cum poate îl amu,” £ ^ Ueseria ta ţi se potriveşte, zise el. ,aL
Ce înseamnă asta? ^
¿j felul ăsta de... Ridica spre ea cana. Ai un aer
■ romantic.
Ka ¿se discret, iar el lăsă cana jos, înclinându-se în l^fdegând să te îneci iar.[7] întrebă el.
„Nllj îl asigură ea. **Sau cel** puţin spera. Şi nu este o Jerie **romantică.** Este o meserie tehnică. ^Cum de sunt inimile, florile şi trăsurile chestii teh- ■ . e? întrebă el.
f111 ¿¿ne, cedă ea. Poate este romantic un minut sau L.A dacă **crezi** în aşa ceva
.Şi tu nu crezi.[7] întreba el.
, Meseria mea implică să creez cadrul potrivit care să atingă **punctul** culminant al iubirii lor, zise ea, încercând **să-si explice** meseria. Asta este tot ce pot face. Nu pot **garanta** un final fericit.
El zâmbi.
-Nu acel fel de final fericit! zise ea şi râse fără să vrea. Statisticile erau complet împotriva unui final fericit real, dar nu e ca şi cum cineva vrea să se gândească la asta în timp ce-şi plănuieşte nunta. Asta înseamnă că *TyingTheKnot.com* ar trebui, de fapt, să se numească *AnotherOneBitesTheDust.com.* Dar mă îndoiesc că aş putea să trăiesc din asta.
-Aha, zise Tanner, înclinându-şi capul în timp ce o analiza. Nu mă aşteptam la asta. - La ce[7]
-Eşti o cinică. Arătă spre ea cu cana. împachetată în blândeţe *şi* dulceaţă. El credea că ea era dulce şi blândă. «Nu te entuziasma”, o avertiză vocea interioară. „Cre- e> asemenea, că esti drăguţă. Ca un căţeluş. Si nu-si aminteşte cine esti.” '
b2 *JiJl Slmlvis*
-Am dobândit cinismul, zise ea.
-Ti-a frânt cineva inima? Nu spuse asta cu o inflexiune oatjocoriW nici nu suna de parcă ar *fi compătimit*.* Ea fj * Ş, ochi - acei ochi atrăgători - şi observă că el era 3 sincer curios. Iar acesta *fu* singurul motiv pentru %
îi răspunse.
- De fapt, da, zise ea. Dar a *fost* vina mea.
- Cum aşa.[7]
Vocea lui era **şoptită** şi **uşor** guturală, ca de dimfne^ iar ea se trezi hoîbându-se Ja gura 1 ui.
- Este puţin cam personal, nu crezi.[7] *replică* ea, ^ gutural, şi nu pentru că era dimineaţă.
Era mai degrabă pentru că el o excita *cu* foarte puţin efort.
Tanner se aplecă în faţă şi zâmbi. - Nu vrei să te apropii de mine.[7]
Ea rămase fără aer. Pulsul i se acceleră. *Mai resimţi* şi alte reacţii, lucruri care nu ar *fi trebuit să se* petreacă în public. Dar, cândva, ea visase ca el *să o dorească.* Ba mersese atât de departe încât îi trimisese un cadou de Ziua îndrăgostiţilor, una dintre acele *acadele* anonime în formă de inimă pentru care plăteai un dolar în contul asociaţiei de studenţi, iar apoi era dusă *destinatarului* în clasă, în faţa tuturor.
Callie însă nu o trimisese pe a ei anonim. îsi scrisese numele. Iar el nu comentase niciodată despre asta. Brusc, asta o zgudui. Iubirea era de rahat.' Romantismul era de rahat! Şi chiar dacă asta nu ar fi fost adevărat, nu avea să îşi recunoască nici în ruptul capului eşecurile cu

voce tare în faţa unui tip pe care *defant* nu *îl* cunoştea cu adevărat. Ea clătină din cap Nu nu voia să se apropie.
-Tu chiar nu crezi în iubire? întrebă el Oare el credea doar că ea era timidă?

prima şi ultima dragoste **r,unem** numai că ştiu că iubirea nu este s ea. Şi nu sunt interesată de ea. Nu pentru fără urmă de îndoială. La urma urmelor,
*ţtic^*
jn- „i perfect şi viaţa perfectă şi plănuise o nuntă |Uise tip a sărbători asta - şi se terminase cu ea cu
J^W'ntâ.
I> t birea nu era de ajuns. Nu pe termen lung. **I** **o sperie** atunci când îşi trecu un deget de-a
u sunt neapărat un romantic, recunoscu : înapoi pe spate. Şi, nu că nu-ţi respect
I ^"rnplei ei' d*11^'* du Pă ureche 0 ?uvi^ă rebelă. fiing11 tan0 cinică, zise el încet, întâlnindu-i privirea.
lîmipif- 1 .Da-7
.Mici eu
el, lăsa n^ r cred că dragostea a fost creată de Hallmark
I meseri0%f îndrăgostiţilor şi... bine, pentru site-urile
Touché. „
1 pentru ^
I Je nunţi- Ea râse.
Deci presupun că eşti de părere că şi felicitările de ' îndrăgostiţilor sunt o prostie. Chiar dacă, să zicem, ai **primit una de** la o fată care te plăcea. Ea îşi ţinu respiraţia o clipă, apoi cineva se izbi de el, şi momentul fu întrerupt.
' **Bruneta drăguţă** care îl lovise îi zâmbi larg lui Tanner.
-Scuze, zise ea pe nerăsuflate. E vina mea. Lasă-mă să-ti cumpăr o cafea ca să mă revanşez. Tanner îşi ridică ceaşca. -Am deja.

Femeia păru dezamăgită, dar merse mai departe, iar Tanner se întoarse spre Callie. -Scuze, despre ce vorbeam? Ei bine,

fusese pe cale să recunoască faptul că îi trimisese cândva de Ziua îndrăgostiților o felicitare, ceea ce însemna să recunoască totodată iubirea ei neîmpărtășită. Iar asta avea să-l facă pe el să admită că nu -și amintea e ea- Așa că ea fu recunoscătoare că fuseseră întrerupți.-Ziceam ci **și tu ești un cinic, spuse ea. Q ^**
ai obligații. , „
-Nu, zise el. Am fost însurat o dată, cam zece mj
Ea știa totul despre el și Elisa. Pe atunci, tot o^
vuise.
- Nu a mers?
Râsul lui era **lipsit** de voioșie.
-Nu. M-a lăsat baltă.
Deci avea în cele din urmă ceva în comun cu a Cest bărbat masiv, bine făcut, dur și minunat.
-îmi pare rău! .
-S-a petrecut cu mult timp în urma, zise ei. Și m-am ales cu ceva minunat de pe urma acelei relații. Cu fiul meu, Troy. Dar nu este ceva ce aș vrea să repet.
Ea înțelegea asta. Ridică și ea cana cu cafea și o atinse de a lui,'în semn de noroc, recunoscând că era în asentimentul lui.
- Dacă te face să te simți mai bine, zise ea, am ajuns până la altar înainte să fiu lăsată baltă. Nu am spus chiar „da", însă a fost de ajuns pentru a mă învăța că finalurile fericite sunt o ficțiune.
Zâmbi. Să nu spui nimănui. Nu este neapărat bine pentru afacere.
El nu îi zâmbi înapoi. De fapt, privirea lui era întunecată și indescifrabilă, dar, de asemenea, cumva... caldă. O compătimea fără să-i plângă de milă.
-Secretul tău este în siguranță cu mine, zise el în cele din urmă, blând, și apoi își băură cafeaua împreună într-o tăcere confortabilă.
Ei bine, cel puțin Tanner se simțea confortabil, judecând după poziția lui relaxată pe scaun.
Callie nu era foarte relaxată. Își dorea să creadă ce spusese, cum că nu își dorea o poveste de iubire ¿entru ea, deoarece, în timp ce îl privea, pretinzând că nu o făcea, se trezi dorindu-și totuși măcar puțin.
La naiba, chiar își dorea ca el să își fi amimk
-Trebuie să mă întorc la muncă, zise el și j se rjcj
\u e cazul.
Rine Minu .
| *O* idioată. O idioată neîndemânatică. ”își luă restul ¹ -w **încercând** să-si țină mâinile ocupate. Iucruru ui > •
c creierul. . , κ
1 **-i de** aici fără vreun alt incident , își zise ea. Dar „ % stătea aproape, observând-o, privirea lui întune- Sârinând-o prizonieră, . ¿e? șopti ea. ^
rec t, spuse ea Și eu. își băgă laptopul în aean- \F oi se ridi că și- dadu peste cana în care încă mai
Vnner l uă un teanc CU ?erve ele curăță eficient . «trul în trei secunde, timp în care Callie își ordona
Readune-
îmi cer scuze, zise ea. I\ datină din cap. e cazul.
Minunat. Nu era nevoie să-și ceară scuze pentru
-a era *iu.* .
Si creierul.

El îsi trecu din nou un deget de-a lungul tâmplei ei, iacând'atingerea să zăbovească. ‘**“”** j$_{m}${ p$_{are}$**ău** că nu ji-am mulţumit niciodată pen- **tru'acel cadou de** Ziua îndrăgostiţilor, zise el încet. Ar fi trebuit. **Şi apoi plecă.**

)

capitolul 8

Callie era încă şocată că Tanner ştiuse tot timpul $_{cine}$ era ea. Era spre sfârşitul zilei şi tocmai se întâlni^ Becca penttu a trece încă o dată în revistă planurile $_{de}$ nuntă. Totul era aproape pregătit. Ea şi ¿>am aveau # se căsătorească şi apoi să zboare în Grecia, unde ave$_{au}$ să închirieze un vas pentru a ajunge pe insula pe care aveau să îşi petreacă luna de miere de trei săptămâni. Dar, mai întâi, era petrecerea burlacilor *şi a* buriăciţelor. Asta avea să se petreacă la Lucky Harbor Charter, pe vas şi pe ponton.

Cu toate planurile vuindu-i prin minte, *Callie o* ajuta pe Becca cu unele *detalii şi* apoi *luă ceva de* mâncare de la Eat Me şi porni spre casa bunicii ei.

Pe la jumătatea aleii, ea se opri brusc când o văzu pe Luciile stând în grădină giugiulindu-se cu domnul Wykowski de parcă aveau *de* gând să facă mai mult de atât.

- Ochii mei, zise Callie *şi* şi-i acoperi, îndrăgostiţii râseră.

-Trebuie *să* profiţi cât mai poţi, comentă bunica ei. Callie *îşi* acoperi urechile cu *mâinile.*

- Bunico!

-Crezi că te lasă să faci sex la azilul de bătrâni? o întrebă Luciile pe Callie. Pentru că îmi va lipsi Callie o privi uluită. -Ce?

- *Ei* bine, ai venit aici să te asiguri că nu sunt neb iar eu sunt sigură că sunt complet nebună. Vreau [na]' să mă asigur că, dacă voi sfârşi într-un azil, y_G.[nuniai] să-mi aduc şi *sufleţelul şi* să o fac oricând vreau [PUtea]r „fc rimase cu ^ra căscată. Luciile îi zâmbi drăgălaş °Zbabil Că pentru nepoata ta nu este amuzant" zise . '[F]n]Vykowski cu o voce glumeaţă, candidă, iar bu-
râ$e_fn timP CC j [InCerCa Să î?i revin]ă, dom- o salută călduros, şoptindu-i lui Luciile-

Alinte!

p[r]" • |e lăsă singure.
de
' % voi am să vă întrerup, zise Callie. Dar esti atât
leu.pată, că practic trebuie să fac o programare ca să
[teV]Mu'ti face griji, zise bunica ei. Am păstrat ce e mai ' [oen]tru după *Jeopardy."* Când ajungi la vârsta noas- întunericul îţi devine prieten. [rf] Callie se străduí să nu permită imaginii să i se forme- [e în] minte, în timp ce bunica ei băgă nasul în punga
[cU]^fi trebuit să mergi la Love Shack, se plânse ea.
' pj aminteşti pe Jax, nu? Tâmplarul sexy? Este co- **roprietar** acolo şi tocmai a anunţat că soţia lui adora- bila, Maddie, este însărcinată cu al treilea copil. Pun pariu că **ei** nu aşteaptă ca *Jeopardy!* să se termine, dacă
înţelegi ce vreau să zic
- înţeleg, spuse Callie. Dar chiar mi-aş dori să nu o fac.
Bunica ei zâmbi şi începu să mănânce. -Oricum, la Love Shack totul este la jumătate de preţ pentru a sărbători. Deşi, serios, ar trebui să mănânc acolo pe gratis de fiecare dată având în vedere că sunt împreună si datorită mie. -Da?'
Luciile zâmbi cu infatuare.
-Nu ştii asta despre draga ta bunică, dar sunt cunoscută drept o peţitoare bună. Numai în ultimii cinci ani

' **Concurs televizat în care concurenţii trebuie să răspundă la diverse întrebări din artă, istorie, literatură, cultură pop, stiintă, sport, geograrie şi** alte **domenii, (n.red.)**

r
^ *1:11 Shalriţ*

rost responsabilă rentru...Să vedem...N_u desete. lax." Ford. Sawyer. Ty. Mart, Josh, Lufc [r]h Si- st Coie. Strălucea de mândrie. Toţi şi-[augăs]'A cirea ca ruán aiutor din partea moi. deşi cei [mai] dintre ei nu au idee că i-am ajutat. Serios, ar [tre]b[ü]¡- intru în afaceri cu rine. Callie făcu ochii mari. -Vrei să spui...
- Da. rise ea mândră. Perire. Aş *ti* un plus la $T_{yi\%}$ TheKnor.com, nu crezi?
Ea se holbă la bunica ei până când începu să îi [Slline] telefonul semnalând primirea unui mesaj de la una di[n]. tre clientele ei.

Ştiu că ai ris că animalele la nuntă nu sunt o idee bum. dar domnişoarele de onoare vor toate să meargă la altar cu animalele lor de companie. Este în regulă şi pentru tine!
Callie răsuflă din greu.
Bunica ei se întinse să citească, apoi zâmbi.
- O vei lăsa să facă asta? Callie arătă spre ea.

-Nu schimba subiectul! Aşteaptă o clipă, câte o urgenţă pe rând. Tastă răspunsul către mireasă.

Este ziua ta. Tu decizi. Dar nu cumva una dintre domnişoarele tale de onoare are o vacă drept animal de companie?

Răspunsul veni imediat.

Da, dar Sweet Pea este învăţată să facă la oliţă.

Luciile **jubilă încântată, iar Callie arătă din nou** spre ea.

pârâ comentarii din galerie. Tastă încercând <ă lve cu mireasa, şi, cinci minute mai târziu beciserâ ca animalele să participe la petrecere, dar nu şi
/ ceremonie-

[11] Ar trebui să o ia şi să meargă cu vaca la altar, îi zise bLInica ei. Ai putea să oferi ca mărturii deodorante
|de carnet
Callieofta.

\Tu este o idee rea. Luciile izbucni în râs.

-Cred că-ţi iubeşti mult meseria, scumpo. Este o
l frumuseţe.

-Măcar exista. Acum, sa trecem ia tine! -La mine? întrebă bunica ei cu inocenţă. Aha!

-Nu te poţi băga în viaţa oamenilor, aşa cum ai fă- ! cut-o până acum, zise Callie.

_De ce nu? Funcţionează. Tu nu faci, în mare parte, [1] acelaşi lucru?
-Da, bine, fie. Dar cel puţin sunt plătită pentru asta,
zise ea. Luciile radia.

-Asta pentru că tu eşti mai deşteaptă decât mine. Ti-am spus în ultima vreme cât de mândră sunt de tine?

Frustrarea lui Callie dispăru. Părinţii ei avuseseră mereu ochi numai unul pentru celălalt. Se obişnuise de mult timp să fie în plus la masă în propria familie, dar o avusese mereu pe Luciile, care, aşa ciudată cum era, niciodată nu o dezamăgise.

-Te iubesc, bunico! şopti ea şi ocoli masa să o strângă în braţe.

-Vai! Eşti cea mai dulce, zise bunica ei, îmbrăţişând-o şi ea. Abia ajungea la bărbia lui Callie şi mirosea a trandafiri, a pudră de bebeluş şi i se simţeau oasele, dar Callie o ţinu în braţe îndelung. Presupun că a venit vremea să accept realitatea.Inima lui Calliese opri. -Ce realitate?

- îmi pierd... O, Doamne! -Bunico...
- Dorinţa... a dispărut, zise cu tristeţe Luciile. Callie se întinse spre mâinile bunicii ei. -Lucrul cel mai important este să înţelegi că nu^
singură.
- O, scumpo, eşti o bucurie pentru mine. Dar nu pot evita ceea ce simt. Voi...
-... Sunt aici pentru tine, până la final.
- Renunţa, zise Luciile şi ce încruntă. Ce?
- Renunţa? întrebă Callie. Luciile se holba la ea.
- Ce credeai că voi spune?
- Nimic, zise Callie. Luciile zâmbi.
- Credeai că îţi voi spune că îmi pierd minţile, corect? Conversaţia asta o vom purta altă dată.
- Deci îţi pierzi minţile? -Altă dată, repetă Luciile.
- Bine, zise Callie. Dar vom discuta fără îndoială - şi curând.
- Ca să poţi pleca înapoi în San Francisco?
- Da, zise Callie. Şi înapoi la viaţa mea.

-Viata ta. Luciile îşi dădu ochii peste nr* w-
‘ .1. ' . „ P-P- viata ta este aici, cu familia ta - cu mine, m caz că te întrebai
Dar mă refeream la faptul că voi renunţa la peţi_re nu la
sănătatea mea mintală. Arătă spre Callie. Imediat
voi cupla pe tine.
-O, nu, zise Callie. Nu. Nu, nu, nu.
-Ei bine, de ce nu?

-Nu vreau să fiu cuplată, zise Callie. Sunt bi$_{ne}$ Nu am nevoie de un bărbat.«tttnpo, toate avem nevoie de un bărbat. Fie că 1 Jâm, $^{că\ nU}$ „ $^{CSt\,\circ}$ P^{referi}^ Personală. ' „
^/j-ai auzit, da?
ii Bunico, serios, zise Callie. Nu mă cupla, nici nu am [• nici nu vreau. M-ai auzit? **[Luciile** deveni brusc ocupată cu ordinea.
„ Bunico!
Oi?
M-aia i - »
Desigur, draga mea. bunt batrană, nu surdă. Te aud **foarte** bine. _
Ceea ce nu însemna ca o şi asculta, iar Callie ştia asta. _ Intri pe profilurile mele de pe reţelele sociale şi cercetezi? **întrebă** Luciile.
Callie încremeni.
_Ce să cercetez?
_ Ai **vrut** să ştii mai multe despre Tanner. Ţi-am lăsat mulţime de lucruri pe care să le găseşti. Âi aflat tot ce voiai? Da. Şi mai mult.
-Nu mă interesează în felul ăsta, zise ea.
Luciile zâmbi.
-Ce e? întrebă Callie.
-Te pricepi la a spune gogoşi. Dar nu uita cine te-a învăţat să faci asta. Se aude că stai dimineţile cu el la patiserie, prefăcându-vă că beţi cafea. 0, pentru Dumnezeu!
-Stăm împreună ca să ne lase lumea în pace, zise Callie. E o diferenţă.
-Scumpo! Luciile pufni, dezamăgită. Ultimul lucru de care Tanner are nevoie este să fie lăsat în pace. -Ce înseamnă asta? întrebă ea.
Luciile oftă.

-Tatăl lui Tanner l-a părăsit când el avea cinci ani. Mda. Asta nu era

prima şi ultima dragoste 1

ceva nou pentru Callie. Ştia asta din şcoală.-Şi, de atunci, puştiul a fost un rebel, zise bUn]c Acum, este ocupat cu oamenii *din* viaţa lui, dar nlJ ^ nimic pentru sine. Aşa că lasă-mă să repet - Tann^ are nevoie să fie lăsat singur. Are nevoie de tine. k Callie se holbă la bunica ei. -Chiar dacă ar fi adevărat, ceea ce nu este, ce2icj despre ce am eu nevoie.7

- O, şi tu ai nevoie de el, scumpo!
- Ba nu, zise ea, clătinând din cap. Sunt bine. -Vezi tu, asta-i frumuseţea, zise Luciile. *Sigur* că nu ai nevoie de el. Te susţii singură, bla, bla. Dar şi tu ai f0st rănită de viaţă şi dezamăgită. Părinţii *tăi* au făcut ce-au putut, dar ar *fi* putut să facă mai bine. *Meritai* mai mult,
- Te-am avut pe tine, zise *Callie* şi avu plăcerea să-si vadă bunica îmblânzindu-se, ducându-şi o mână în dreptul inimii.
- Of, scumpo, zise ea. Te iubesc atât de mult! Dar să spunem adevărul. Te-ai simţit singură şi vulnerabilă. Cu Tanner, ai avea ceva ce ţi-a lipsit mereu.

-Ce anume? întrebă Callie.

- Un „noi”!

O clipă, pieptul lui Callie se strânse de dorinţă dar sentimentul dispăru repede. Dacă era să fie sinceră se temea puţin de acel „noi”. Se ţinu ocupată curătând -Te iubesc, bunico, zise ea în cele din urmă.'Foarte mult. Dar greşeşti. Sunt bine aşa. Nu am nevoie acum de complicaţii în viaţa mea. Poate niciodată Ani - *A*
o sărută pe Luciile pe obraz. **Trebuie cn** ancIu'se> - - -i . a
P'"c acasp Te
rog, inceteaza sa te mai bagi în viata oamenii V ' ->
De dragul meu? Promiţi? ' „.....0r> b^e?

-Hmm?

- Bunico!
- O, bine, sigur! Voi încerca.

în ziua următoare, Callie avu întâlniri chiar i cului dejun, aşa că sări peste mersul la patiseria f ?ra mi~
spuse

n-j bine aşa, dar trebuia să recunoască faptul că K^ogoşile-
li lf”ate şi Tanner.
vl PVamiază merse la Lucky Harbor Charters pentru ^UPâsurători pentru decoraţiile necesare petrecerii 3 lu3 ^ „ si celei a burlăciţelor pentru Sam şi Becca. 'lirlaC"onulera un loC per^ect Pentru 0 Petrecere. Când ^acolo, soarele unei amiezi târzii de noiembrie ■aiun5e. nnaea apa, proiectând o aură strălucitoare
■¿cmal a c
■peste tot- ^
^acolo admirând priveliştea, gândindu-se că ar fi să iasă ceva frumos cu nişte încălzitoare. Lumina I pUtlJr^fectă pentru fotografii, genul de lumină care ar fa gj pe oricine să arate bine. Ar fi un loc minu- J13C£ ■ entru fotografiile lor de nuntă, ceea ce o făcu să I n.a--'' urin. Se gândea să renunţe la acest job când reuşea ra 3 Lâo rpva economii decente, totuşi înclinaţia ei că-
d strângă ce\ d ^ _ . • w •
toate lucrurile romantice şi nunta perfecta nu parea i că cedeze nici un pic.
' „ Era varză! _ . .

Auzi o barcă **şi** îşi puse mâna streaşină la ochi pentru /edea dacă era barca de la Lucky Harbor Charters. **Cole** se afla la cârmă. Când ajunse aproape de pon- Ţanner sări de pe barcă, se îndreptă şchiopătat spre pupa **şi** prinse ceva ce fu aruncat din barcă spre el de către versiunea lui mai tânără. 0 frânghie.

Tanner se aplecă şi legă barca de doc, apoi se îndreptă şi prinse o a doua frânghie.

Callie se trezi încremenită, privindu-l mişcându-se cu încredere în ciuda faptului că, în mod evident, îl supăra piciorul. îl privi cum leagă frânghia eficient şi fără efort, apoi ridică privirea şi îi spune ceva fiului său.

a vf
ton,

Limbajul trupului celor doi îi spunea că ceva nu era în regulă. Troy îi zise ceva lui Tanner.

Tanner îi răspunse calm.

Troy mai spuse ceva, deloc calm.

Tanner nu-i mai răspunse, ci rămase ferm, me contactul vizual. \

Troy îşi îndepărtă privirea, se răsuci pe călcâie luă din loc.

Abia când acesta plecă se schimbă expresia lui Tan Din acel calm în ceva... profund tulburător. er'

Era un moment foarte personal, unul în care Calp ştia că el nu voia să fie surprins. Aşa că se întoarse * plece spre casă, dar atunci el îşi întoarse capul şi fi ^ tâlni privirea.

„Scuze", mimă ea. El clătină uşor din cap, nimic mai mult. Nu se apropie de ea şi nici ea nu se mişcă spre eL Şi, deşi avu cea mai ciudată dorinţă de a-l îmbrăţişa, ea îl lăsă singur.

În acea noapte, stând pe blatul bucătăriei ei, cu Becca şi Olivia care-i ţineau companie, Callie le făcu sendvişuri cu ciocolată. Asta o făcu să se gândească la Tanner. '

Bine, era o minciună. Se gândea la el de când îl lăsase mai devreme pe doc.

-Nu ştiam că poţi găti, comentă Olivia, mestecând al doilea sendviş.

- Mă descurc, zise Callie. Dacă reţeta conţine ciocolată.

- Mda, o să vreau să faci mai multe, zise Becca

- De aceea le îndesi în gură de parcă nu ai mai mân- cat de zile întregi/ întreba Olivia.

Becca zâmbi.

-Am ars multe calorii în ultima vreme.

Olivia râse discret, iar Callie oftă adânc. Apoi ob^ * că amândouă se uitau la ea. ^

-Scuze, zise ea. Sunt invidioasă pe sex.

-Ascultă, zise Becca cu toată sinceritatea sri - trebuie să fie îngrozitor de enervant să fii în ^^ş' ^ jeja unul pentru ea, zise Olivia.

se uită la Olivia şi apoi începu să râdă de **prinsese**

I* epentru că ai parte de prea mult sex, replică Olivia, I ' tâmpla cu degetul. Ţi-e *gândul* numai la sex.'

rio'cBllieoftă.

Chiar mi-aş *don* sa încetaţi sa mai vorbiţi despre *„Si* nu vreau să *găsesc...* ^fanner este perfect, zise Becca. un *tip,* termină Callie. '.Da, perfect, zise Olivia spre Becca ca şi cum Callie nu ar *fi vorbit. S*unt făcuţi unul pentru celălalt. - Da, sunt, admise Becca. -Nu, ripostă Callie.

-Te rog, spune-mi că şi tu crezi că arată bine, zise **Becca.** Ochii ăia... Aaah! *Callie oftă.* Chiar *avea* nişte ochi ai naibii de frumoşi. -Nu ştim *de ce* nu ne-am gândit mai devreme la asta, mărturisi Becca.

-Noi.[7] întrebă Olivia. Eu deja mă gândisem la asta. Arătă spre *Callie.* Şi bunica ta s-a gândit. Face lobby pentru voi doi. - Face lobby.[7]

-încearcă să-i implice pe toţi în cuplarea voastră. *Scrie* pe contul ei de Tumblr.

Prima şi ultima dragoste s *¿oui* îndrăgostite până *peste* cap,

dar îti promit

tX^> ~ ■ ii nnt-rivir

I^nîvei găsi tipul potrivit. dej[1]
se URrt lcl V ” 0 d laaa ae parcă
Be ^,se beculeţul.
se na?Nu ştiţ” de ce nu m-am gândit mai devreme

La naiba.' Callie nu avusese astăzi timp să *verifice* conturile de pe reţelele de socializare ale bunicii ei. -I-am zis să nu se bage! Atât Olivia, cât şi Becca izbucniră în râs. ^Nu văd ce e aşa amuzant, comentă Callie. îşi reveni, dar tot zâmbi când vorbi:

- Scumpo, bunica ta... nu ştie cum să îşi vadă de ^ ba ei. Doar o cunoşti, nu?

Callie scrâşni din dinţi.

-Va trebui să angajez o bonă.

-Nu eşti supărată, nu? întrebă Becca.

- Ba da, zise Callie. Dar pe voi numai puţin.

Bine, fie. Deci tot ne vei mai face sendvişuri cu cio- colată, corect?capitolul 9

în dimineaţa următoare, Callie îşi spuse că nu avea I ,.0l”t nici un motiv pentru a merge în oraş. Putea sta l; nat ş» munci de acolo. Avea, fără îndoială, o **mulţime** , lucruri de făcut care să o ţină ocupată. La naiba, 'că ar fi star ^ Putut înSroPa în muncă, 'par deja făcea asta de ani în şir şi nu ajunsese nicăieri,. . în plus, îi era foame. Şi nu le spusese Beccăi şi Oliviei, jar sendvişurile cu ciocolată erau cam singurul lucru ■din aria ei de competenţă.

I ¿r fi Putut mer2e la bunica ei la micul dejun şi, fiind **I acolo,** i-ar fi putut cere să îi spună de ce făcea exact ceea e Callie îi ceruse să nu facă. Dar era o discuţie în contradictoriu pe care nu o putea purta fără gogoşi. Ceea ce însemna că avea nevoie de gogoşi. „Atunci, mergi la magazin!” îşi repetă asta în timp ce se îmbrăca - în haine adevărate - şi încă o dată în timp ce îşi aplica rimei şi luciu de buze. îi fu greu să justifice partea asta, dar, hei, nu se ştia niciodată când trebuia să intre pe Skype, nu? Mai bine să fie pregătită. Conduse până în centru. Când

trecu pe lângă magazin, zise un „Ups!” şi continuă până ajunse la patiserie.

„Numai pentru cafea şi gogoşi”, îşi zise ea. Şi nimic altceva - cum ar fi, de exemplu, să stea acolo, aşteptând un anume tip minunat şi amuzant de care fusese îndrăgostită, pe nume Tanner Riggs

.Ieşi din maşină şi îşi verifică părul în oglindă. Şi poate că îşi mai aplică puţin luciu de buze. Când deschise ᵘ?a patiseriei, aroma delicioasă de cafea şi bunătăţuri o asalta imediat. Se opri să inhaleze adânc, apoi ¡ₙ meni când auzi un zgomot din trecutul ei. Si nu era unul plăcut.

Era un râs masculin care cândva fusese râsul lₒgₒuj cui ui ei. Acum, era râsul tipului care o părăsise lₐ

Privind în jur pe stradă, îl observă pe Eric la ₑâₜᵢᵥⱼ metri distanţă, ţinându-se de mână cu o blondă drăguţ în timp ce mergea pe trotuar, spre ea.

O panică iraţională o cuprinse. Sau poate că era gᵣₒₐ. ză. Fără să gândească, intră în patiserie şi se ascunse îₙ spatele uşii, trăgând cu ochiul pe fereastră.

Era devreme, îşi zise ea. Poate erau numai în trecere. Iar Eric era medic stomatolog. Nu avea să intre în patiserie. Sigur exista vreo lege a dentiştilor care le cerea să nu păşească în patiseriile pline de zahăr. În plus, ea nu putea avea atât de mult ghinion.

El se îndrepta spre patiserie.

Fir-ar! Ura că după atâta vreme încă simţea umilinţa a ceea ce-i făcuse el, dar o simţea. Şi, la naiba, o enerva! Pentru Dumnezeu, efectiv o părăsise la altar. Şi singurul lucru mai rău decât asta era că toată lumea din oraş ştia asta.

Ea îşi zisese că nu mai conta, că era pregătită să dea ochii cu el dacă avea să fie cazul, dar, aparent, nu era.

Nu era pregătită.

Dar nu putea nega că o mică parte din ea spera ca el să o vadă şi să simtă... Ce? Voia ca el să simtă vinovăţie? Regret?

Mda. Cam aşa.

Voia, de asemenea, ca el să simtă... dorinţă. Şi disperarea că o lăsase să plece. Da, se mulţumea cu disperarea.

Eric si blondina se opriră la câţiva metri în fata uşii patiseriei. Râdeau, se simţeau bine, iₐᵣ cₐllie îşi ţinea respiraţia, sperând ca e. **să plece.** Departe, **foarte departe.**

În schimb, Eric o trase pe femeie mai aproape si o sărută. Blând. Dulce. l. nnea fata în palnie in

i ₑând se îndepărtă, zâmbi ₚᵣᵢᵥᵢₙd.ₒ . ¹ ₒₑhi de parca ea era tot universul lui nᴵᴵ'ᵗᵉ. ,ᵢₒdată nu o sărutase pe Callie astfel ^ ¡ₙ fine. Vestea bună era că acum se denl«* ■ . Callie se întoarse cu spₐₜₑle ₕ

de la patiserie era lungă, ca de obicei, ᵢₐᵣ ᵣ ᴸ; ₐⱼ amintmdu-şi sa^respire în timp ₑₑ, ocazional ⁵ⁱ ca o privire pnn încăpere.

unal'

afiTanner era la masa lor”. O privea, cu capul înclinat si cum ea era un reality show fascinant şi ridicol. '
Minunat!
încercă să se comporte normai. Ca şi cum nu era ni-
•c ¿e văzut.
*- Callie-' Tu *eşti!* se auzi din spatele ei, iar ea aproape fresâri. întorcându-se, dadu nas în nas cu ~ o, perfect -
Pric şi blondina.
„ Cum se întâmplase asta: -Salut, zise Eric, zâmbind relaxat. Nici urmă de vină, regret, dorinţă sau disperare. Sâ'l ia dracu'l
_Mă bucur să te văd, zise el, stând foarte aproape de femeia de lângă el. Tina, ea este Callie. Ţi-am vorbit despre ea.
-încântată să te cunosc, zise Tina, afişând nişte dinţi ciudat de albi şi de drepţi atunci când îi zâmbi.'
Zâmbetul însă îi era sincer, iar Callie încercă să se comporte normal. -Şi eu mă bucur să te cunosc! -Nu ştiam că te-ai întors în oraş, zise Eric. -Numai pentru o vreme, se auzi ea spunând. Am venit să o văd pe bunica mea. El îi zâmbi cu drag.

79 pe fe-
iu iar, a.
iar ea
-Luciile. La fel de nebună ca de obicei, presupun. -Are motivele ei, replică ea, apărând-o. Aparent, Callie putea fi iritată de bunica ei, dar nimeni altcine- va ~ Şi cu atât mai puţin fostul ei iubit - nu avea voie

.Si, apropo de fostul ei, avea tupeul să arate ai *A* de bine. N,
De asemenea, o ţinea pe Tina de talie. *JJn* g_{esf} mal, afectuos, care

sugera intimitate şi relaxare. J^ că lui nu-i plăcuse niciodată să îşi manifeste $p_{U}b]j_{c}$ ^ timentele - cel puţin, nu cu *Callie.* ^
Brusc, ea nu mai vru o gogoaşă. Nu. Voia o duzină.
Tanner privise oarecum amuzat cum Callie dăduse buzna în patiserie, se lipise de perete şi se holbase p_{e} fereastră ca şi cum o urmăreau dracii.
Când se relaxase şi se aşezase la coadă, el încă o pn'. vea. Aşa că fusese cu ochii pe ea atunci *când* cuplul se aşezase la coadă în spatele ei.
„Ah", se gândi el, privind în timp ce îşi bea cafeaua. „Postură încordată. Zâmbet fals. Mâna *trecută repede* prin păr."
„Fie un inamic, fie un fost", îşi dădu el cu presupusul. Şi cum aceasta era viaţa reală şi nu o carte cu benzi desenate, tăie duşmanul de pe listă. Atunci, un fost. Tipul o ţinea de talie pe femeia blondă de lângă *el, iar* Tanner se cutremură empatic când văzu cât de *palidă* era Callie. Buzele erau slab arcuite, *dar nu* zâmbea şi arăta *de* parcă tocmai înghiţise ceva foarte acru. Fie asta, *fie fostul* mirosea urât. Apoi femeia spuse ceva, iar fostul se aplecă mai aproape pentru a prinde fiecare cuvânt înainte să *îşi* lase capul pe spate şi să *râdă.*
Callie arăta *de* parcă îşi dorea să aibă nurori.. , . - _ J. - puceri suprana
turale şi sa poata disparea.
Sau poate plănuia asasinarea bărbatului.
Zise ceva şi dădu să părăsească rândul fără cafea gogoaşă, ceea ce îi spunea lui Tanner mai mul^d ^ orice altceva cât de tulburată era, dar venise rândul ^ coadă, iar Leah o strigă.
ei ia

A

betul lui Leah păli puţin, iar tânăra se aplecă pes- ^Tea să o strângă pe Callie de mână. Apoi îi aduse I ^cafeaua şi o cutie cu gogoşi.
I ^ ^{cu}**er zâmbi.** Leah era om bun. Foarte bun.
^braţele pline, Callie se răsuci să plece, dar tipul se $_{si}$'$_{0\,0}$pri, prinzând-o de braţ. i^n^re nu renunţa nemernicul? Pentru Tanner era evi-
n o<;ta îsi dorea Callie, aşa că de ce nu dispărea
$_{e}$**nt ca asw .**
î ^schimb, tipul îi spuse ceva, zâmbi şi se apropie I mai mult, arătând de parcă plănuia să o sărute
^ Callie se retrase imediat, limbajul trupului ei strigând tt nari!" **Dumnezeule!** Cum **de nu observa nemerni- ul ăla** că **ea nu voia ca el să o atingă, cu atât mai puţin fsă o** sărute?
Apoi lucrurile o luara razna. **Când** Callie se retrase, se împiedică de piciorul blondei si se împletici. Cafeaua zbură într-o parte, cutia cu **' - în** alta. Din fericire, nici una nu lovi pe nimeni, **ci numai** podeaua, dar dezastrul fu spectaculos.

Oamenii se împrăştiară, inclusiv fostul ei şi blonda. ' Ieşiră împreună braţ la braţ, ţinându-şi cafelele, fără să acorde prea mare atenţie dezastrului lăsat în urmă.

Rahat! Tanner se ridică şi se îndreptă spre Callie, care acum încerca să cureţe. - Nu, zise ea, când el se aplecă lângă ea să o ajute. El luă cutia din mâna ei şi strânse restul dezastrului. -Tanner... -Şşştt, zise el.

Luă toată mizeria pe făraş. Când se întoarse la Callie, ea stătea fix unde o lăsase. Avea firimituri pe ea şi nişte pete de cafea. -Te-ai opărit? întrebă el. Ea clătină din cap. -Sigur?

Ea încuviinţă.

-Vino! zise el. îţi voi aduce alt mic dejun.

Asta păru să o scoată din minţi.

- Nu! izbucni ea. Totuşi, mulţumesc! Cred că v_0i ^ ge înapoi la culcare şi voi începe ziua altă dată. C_a, j' exemplu, anul următor.

El zâmbi şi lăsă capul puţin în jos pentru a o p^ ochii ei verzi, frumoşi.

- Nu eşti genul ăla de persoană, zise el blând, luând-o de mână. Tu nu-ţi bagi capul în nisip.

- O, ai fi surprins, zise ea râzând, deloc amuzată. îmi pot ascunde capul în nisip foarte bine. Se eliberă, dar$_0$ făcu încet, aproape cu nehotărâre, nu se trase brusc, aş$_a$ cum o făcuse când o prinsese fostul ei. Şi îţi aminteşti de mine din liceu.

O zisese cu o voce acuzatoare care îi spunea lui că ea se gândise la asta de când se văzuseră ultima oară.

- Desigur, zise el.
- Desigur.

Ea pufni.

- Este amuzant? întrebă el.

-Nimeni nu-şi aminteşte de mine din liceu. Eram o tocilară, un şoarece de bibliotecă.

- Eu îmi amintesc de tine, zise el ferm.
- Da, probabil pentru că vreunul dintre coechipierii tăi m-a plătit să îi fac temele.
- Da, a făcut-o, zise el. Pentru că erai drăgălaşă.

Ea clipi, de parcă el o lăsase fără cuvinte, iar el zâmbi.

- Dar nu erai de nasul meu.
- De ce?

-în primul rând, pentru că erai prea bună pentru cei de teapa mea, zise el şi avu plăcerea să-i vadă un zâmbet fugar.

Şi zâmbetul chiar îi era minunat când i se reflecta şi în ochi.

- Deci cine era? se trezi el întrebând.

r

-Cine?

jvi c;i *şi* când ar *fi* vrut să o trezească la realitate.

Prima şi ultima dragoste

0 ^nVeri Ja tipul care a fost aici? fc r1 referea ni la iepuraşul de Paşte.
Kki,
^^¡meu aproape soţ.

er îsi **aminti** ce îi spusese ea în timpul discuţiei Til11 cuni iubirea nu era pentru ea. „Am ajuns până **¿espre înainte** să fiu lăsată baltă." Rahat!
|a ∗ Asta este tipul CU Care al fost logodită• întreb ă el. „pg n 'â în clipa în care şi-a pierdut curajul, zise ea mult
relaxată.
pr ?l îsi **întoarse** capul şi privi spre uşă. Probabil nu
aju:
nsese prea departe. . . . - l Kot- mar'
Vrei **să**-lbat măr/
£a râse.
.Da, *te rog!* Apoi se holbă la el. Stai! Glumeşti, nu?
Nici gând. . . . . ,

ga îi analiză expresia şi rase iar, de data asta mai discret si mai aspru.

-Aceasta este cea mai frumoasă întrebare pe care mi-a **adresat-o** cineva în ultima vreme, zise ea, dar apoi clătină **din** cap. Şi mulţumesc, dar nu! Sunt bine. De fapt, voi pleca. Ne mai vedem! zise, apoi se întoarse şi se lovi de **două** persoane care intrau.

Ţanner făcu o grimasă în timp ce ea se dădu în spate, **se** scuză politicos şi încercă iar.

Pentru a fi sigur, Tanner păşi alături de ea, cuprin- zând-o *de* talie, ghidând-o afară după ce îi *deschise* uşa.

-Uneori, bâigui ea, sunt convinsă că îngerul meu păzitor bea.
nia

Tanner îşi petrecu restul zilei pe barcă alături de Cole, verificând mecanismul ambarcaţiunii. Erau concentraţi amândoi asupra motorului, murdari din cap până în p'cioare, când Cole ridică brusc privirea si zise: -Deci îţi place de Callie? Tanner înălţă capul atât de repede, încât se]0v. cadrul bărcii. H -Rahat! La dracu'! Să **ţi**-o **trag!** Cole zâmbi. -Mda. Este adevărat.

-Ce e adevărat, că eşti un nemernic? întrebă Tanrnrier ţinându-se de cap. Frate, doare!

- Lovitura asta ţi-a băgat minţile în cap? întrebă Cole -Am mai multă minte în degetul mic decât ai tu in tot capul, zise Tanner.
- Ştii, ţi s-ar potrivi. Tanner se holbă la el.
- Cum dracului ţi-ai dat seama de asta?

-Am auzit de la Olivia că este amuzantă, deşteaptă si că nu îţi va suporta tâmpeniile.

- Nu o să purtăm conversaţia asta, zise Tanner, coborându-şi degetele de la cucui pentru a vedea dacă sângera. Rahat!

-Vino aici, plângăcios mare ce eşti! *Cole* cuprinse capul lui Tanner între mâini şi îl aplecă pentru a se uita în creştet. Bine, am o veste bună şi una proastă. -Spune-mi odată! se răsti Tanner. -Vestea bună este că încă ai capul pe umeri zise Cole.

- Şi vestea proastă? întrebă Tanner.
- Lovitura nu pare să-ţi fi băgat minţile în cap. Tanner îl împinse pe Cole, dar acesta nu se mişcă

Adesea Cole părea relaxat şi detaşat, dar, nu era deloc aşa. tra la tel de dur ca Sam msusi Tanner şi era, de asemenea, lipiciul care îi ţinea laolaltă. Şi, uneori, ca acum, se comporta ca o' Tanner îl'împinse din nou, iar Cole îl împin apoi mai că se luară la trântă.

- îmbrăţişează-mă, aşa cum intenţionezi, zise Coi S" voi renunţa.
- Îţi voi arde una.

-îmbrăţişează-mă ca şi cum m-ai **iubi,** muiere.'

irn- Troy, care că venise după şcoală, aşa cum i se ceruse să h Şoarece încă era pedepsit. Stătea pe ponton, IM' - '-danul atârnându-i de un umăr, hol bând u-se la *IcO i i Să fiţi* singuri.

* râce slab şi, din poziţia lui aplecată, îşi răsuci , nentru a pnVi spre Tanner.

rredecânoL.

Hei **Se,** ridicând mâinile. , '/ste'nimic râu în asta. Sigur că nu este, *replică* Tanner. Dar nu suntem, puşti *de la mine din clasă* are două mame,

Minunat, spuse Tanner, îndepărtând u-se de Cole. nar iiu este... Eu şi Cole nu suntem aşa. Nu că nu ar fi Regulă dacă am **fi.**

„Vorbeşte în numele tău, zise Cole, îndreptându-şi cămaşa- Nici măcar nu eşti genul meu. ' Ţanner îl împinse din nou, iar Cole îi suflă un sărut. **-Încetează,** idiotule! zise Tanner. Se uită la Troy. Glumeşte.

-Oh.' Troy încuviinţă. Asta-i bine, pentru că pe Ţumblr se spune *că ai o* treabă cu o gagică pe nume Caiiie.

-Nu am nici o treabă cu Callie, zise Tanner, deşi trebuia să admită că *nu* l-ar *fi deranjat să aibă o* treabă cu ea. Poate *mai*

multe treburi. Se întoarse spre Cole. Şi ce dracului vrei să spui când zici că nu sunt genul tău.[7]

Tanner îl duse *pe* Troy la *pescuit. Luă* barca şi merse în locul lui preferat şi-i arătă puştiului cum să prindă unul din prima.

Tot timpul Troy arătă de parcă era supus unui adevărat chin. S-a zis cu apropierea.

După aproape trei ore de tăcere, Tanner renunţă, -c vreo problemă?

Nici un răspuns.

- Heeeei, zise el.

Troy îsi scoase o cască. Se auzea muzică. T^ holbă Ia el şi clătină din cap. Dumnezeule! -Nu prea te pasionează pescuitul.[7] Troy păru uşurat.

- Pescuitul e naşpa.

Bine, poate că, la urma urmelor, nu erau chiar o două picături de apă. în acea seară, stătură Ia masa din bucătărie a jUj Tanner şi lucrară Ia tema de la *chimie* a lui Troy din cauza notei mici cu care venise acasă.

- Chimia e naşpa, zise Troy o oră mai târziu, când nici măcar nu ajunsese la jumătate. E naşpa rău!

-Munca e naşpa, spuse Tanner. *Pescuitul* e naşpa. Şcoala e naşpa. Hai să încercăm *altfel... Ce* nu e naşpa? -Aici? Nimic, zise Troy ursuz. Tanner îndepărtă cărţile. -Vino! Trebuie să facem ceva. -Acum ce mai e?

Tanner deschise uşa dormitorului pe care i-I dăduse puştiului. Când venise Troy prima dată, avusese numai o saltea. Dar Tanner cumpărase un pat, un şifonier, un birou.

- Minunat, zise Troy, arătând spre birou. Un loc unde să muncesc şi mai mult. Într-o cameră albă. De parcă as avea propria cameră de spital.

Tanner ignoră sarcasmul.

- Nu-ţi place albul? Atunci alege o culoare. Vom vopsi în weekendul acesta.

- Mov-închis, zise Troy fără ezitare. Tanner îşi întoarse capul şi îl privi.

- Mov-închis?

- Mov-închis.

Tanner îşi trecu o mână peste creştet si ~ sind cucuiul care se formase în unna tavi>i, J. devreme. e, ştiu că eşti nervos pentru că trebuie să fii Vcâ ti ^ pare nedrept ş. vrei să loveşti şi r • < ar'm va trebui sa trăieşti cu acea culoare. Asa că mai întreb o dată. Mov-închis? Eşti sigur? '
i privi ursuz. Îvje bombăni Tanner, apoi încuviinţă din cap Esti Dădu să plece, dar se opri. îşi aminti că, după 'ea tatălui său, mama lui îşi luase două locuri de â pentru a avea un venit, iar el se simţise tot timpul ^ncios şi furios. Ascultă, zise el. Va fi mai bine. pep . ' iar Tanner clătină din cap. 'fie! Viaţa e naşpa! Continuă aşa, este o atitudine
^Tox^cu pe lângă Tanner şi se întinse pe pat. . , ochii şi, pentru o clipă, păru dureros de tânăr
^¿¡vulnerabil ^
Noapte bună! zise Tanner încet şi dadu sa plece. -Hmflij murmură Troy.

Tanner se **întoarse.**

Trov ezită. -Mersi!

posibil să fi fost prima dată când Troy îi spusese acest cuvânt, iar Tanner simţi o durere în piept. Genul de du**rere** care era fie un început de atac de cord, fie semnul că avea parte de un moment autentic specific vieţii de tată. Voia să insiste să primească mai mult de la Troy, dar stia că nu era lucrul corect de făcut.

Habar nu avea ce era corect. Aşa că încuviinţă şi îl lăsă pe puşti pe pat şi se îndreptă spre al său, unde visă la o blondă cu ochi verzi care se lumina la vederea unei gogoşi şi care nu avea nici cea mai mică idee că era cea
mai sexy femeie din încăpere.

în următoarea dimineaţă, el stătu la patiserie o ora, darea nu apăru.

- Bruneta drăguţă din ziua anterioară era însa acolo. Veni la masa lui cu un zâmbet provocator.Este ocupat locul.[7] întrebă ea. -Nu, zise el

şi se ridică. Şi nici acesta.

- Dar... Ea se uită la el în timp ce el începu sâ se părteze. Nu vrei să-ţi termini micul dejun.[7] Ar p Ut o întâlnire.

-Scuze, zise el sincer. Am deja una.**• -) modalitate** de a înfrunta dependenţa de £aJie£aSI ^ „n at_ Nu era prea rău pentru un birou, \0fşl ^rimentar - pijama - chiar îi era pe plac. Se '.rco^[ve f cât să se spele pe dinţi şi să-şi aducă lap- [jjica5LliiclL ghemui iar în pat şi începu să muncească, **„pul, aP01** • cx nu avea nevoie de cofeină şi de zahăr **începe-**

„ca o maniacă. Nimeni nu putea nega că **^UIICIsl o„ganizeze** o petrecere pe cinste. Spera |**?tia CUm mjresele** ei **să** se bucure, căci existau şanse **I numai pajs să fie** punctul cel mai palpitant al ma-

|ariCaJor

fl n orâ°sau două mai târziu, decise că lucrul de acasă **~ chestie decentă.** De fapt, poate nu avea să mai ^argă niciodată în oraş. _

Chiar atunci, cineva batu la uşa. Ea **încremeni,** ca un cerb în lumina farurilor. Apoi se **uită la ceas. Era** zece dimineaţa. Olivia şi Becca erau deja **¡a muncă. Nu** comandase pizza la micul dejun - deşi ar fi *(tui-o dacă* vreun loc din Lucky Harbor ar fi livrat **pizza la** micul dejun. Hei, poate ar putea să demisioneze *şi* **să facă asta.** Oricum ar *fi,* nu se aştepta la companie. **Se** auzi din nou o bătaie în uşă, şi ea se privi. O că**maşă** bărbătească mai mare cu două numere care-i tot **cădea de** pe umăr. Pantaloni de pijama normali «i **aproape** treizeci de centimetri mai lungi şi spălaţi de

Jtatea ori încât erau răriţi. încălţămintea din acea'zi - PaPua cu Shrek. Mda. Era gata pentru o prezentare de modă Victoria's Secret. \

Cobori din pat şi privi pe vizor. Păr negru, - Ochi negri. Tricou marinăresc. Blugi sexy. *La dr^}*
căuta el aici?

-Te pot auzi respirând, zise Tanner. Ea încetă să mai respire şi încremeni.

- Iar acum, te aud cum te panichezi.

Ea răsuflă zgomotos şi se îndepărtă de uşă, cu bătându-i cu putere.

- De ce eşti aici? întrebă ea spre uşă.
- Deoarece masa noastră era deja ocupată la patiserie,
- Ce? Este ridicol. Nu este masa noastră. -Aşa mi s-a părut, replică el.

Ea îşi lovi fruntea de uşă.

- De ce eşti aici cu adevărat?
- Pentru că tu nu ai venit.

Ea ridică privirea şi se holbă la uşă.

- De ce contează pentru tine?
- Deschide uşa, Callie!
- Spune-mi de ce, Tanner! Oare auzi un oftat?
- Pentru că tu nu eşti un strut, zise el Ea tresări.
- Poate sunt. Poate mă ascund tot i n maestră la asta. na tQt timpul. Poate sunt

„O, Doamne, Callie, taci!" -Te cunosc, zise el. Ea clătină din cap, desi el nu n „ -Ba nu. ' putea vedea.

- Ştiu că eşti afurisit de deşteaptă
încât cei mai mulţi dintre noi.'ju^' ^ deşteaptă, team să ne faci
temele. c °ri1 de fotbal', te *plă*-
-Asta s-a întâmplat acum zec$_{e\ anl}$ mă cunoşti.' '' ^{2,5}e ea. Acum, nu
-Administrezi un website extr$_{em}$ **j** l-ai creat şi pe care-l conduci si$_{ngllJ^{e}}$ Pop$_{u}$l$_{ar}$
pe cafe
C◧Z,See|- Nu pre

a.₀ia de miliarde de nuanţe de satin alb sau eleg[eU n6V] **cineva** ca porumbeii să zboare pe deasu- ^e'ai ^[ea]r nuntaşilor şi posibil să se cace pe ei, dar l[cape] 1 krna mea- Ai venit în Lucky Harbor pentru ta[e] P j ₙica - o pacoste pentru fiecare burlac din ₑ lângă asta, ceea ce faci dovedeşte că eşti o ş de dulce şi de grijulie. O, şi ştiu că ai o J^^narte pe[ntrU] gogoşi. [i3?iUne] folbă la uşă- El [chiar 0] remarcase. Ea[se] i [z][se] el în tăcere. Am ceva pentru tine. a asă? întrebă ea cu speranţă. Pentru că este f°°₀d în care mă poţi face să deschid. ^[C]tiar mai bine. ;[Nu] există aşa ceva n **duzină,** zise el. **Şi** cafea.

r - d o clipă de felul cum arăta, Callie descuie **într**-adevăr, el stătea acolo cu o cutie mare şi cu ^Dâ^mi-le! Salivând, se întinse spre cutie, dar el o ri- **dică** mai sus şi păşi înăuntru, trântind uşa în urma lui. [1] Avea **ochii** întunecaţi, umbriţi de pleoapele grele şi de enele groase. Mandibula îi era acoperită de o barbă de câteva zile, care îl făcea să pară în acelaşi timp periculos şi- vulnerabil? Nu avea cum. Tanner nu era vulnerabil. Dar ceva îl deranja. Ea nu avu senzaţia că avea legătură cu ea, ceea ce însemna că nu era treaba ei, dar asta nu o împiedică să se întrebe. Şi faptul că se gândi la el o făcu să se simtă iar ca o adolescentă prostuţă, îndrăgostită prosteşte. -Eşti bine? întrebă ea discret. -Voiam să te întreb acelaşi lucru. -Eu? Mă simt excelent.

El râse încet, apoi se apropie, trupul lui atingându-l Pe al ei. O clipă, ea se gândi că poate ei avea să o sărute pe °~'raz' O tulbură, făcând-o să încremenească.El făcu la fel. Ochii lui *negri se* mai îmblâ n2iră. râsul amândurora se stinse. Apoi el se apropie astfel încât trupul ei să îl atingă pe al lui.

Ea simţi că fiecare parte din ea tremura, deoa^ Doamne,'ceva ardea, iar Callie era sigură că ea ^ aia. Timpul încetini, şi ea conştientiză că, de f apt) ^ tăiase respiraţia.

Şi lui. Apoi el se uită încet, lung, la ţinuta ei, de l a păr până la vârful papucilor ei cu Shrek, şi zâmbi.

- încă nu m-ai dezamăgit, zise el. Ea ţinu capul sus.
- Nu m-arn îmbrăcat să impresionez.
- îmi place.

Asta îndepărtă mare parte din infatuarea ei.

-Da?

-Mda.

- De ce? întrebă ea suspicioasă.
- în mare, parte pentru că nu porţi lenjerie intimă. -Hei!

Ea îşi încrucişă mâinile peste sâni. De unde ştii asta?

-Talent înnăscut, zise el. Şi te bucuri să mă vezi. Infatuarea ei reveni.

- Dacă vrei să ştii, zise ea, îmi este frig. El zâmbi.

-Chiar îmi e!

- Mi se pare amuzant că pe site ai o secţiune întreagă dedicată lenjeriei moderne, iar tu nu porţi deloc zise el

-O, Doamne! Se uita la el în^roziM n • > b ^ica. Ue ce intri pe site-ul meu:

- De ce nu?

-De ce nu? Flutură din mâini, căci era -J Esti nebun în stadiu terminal? Te însori ' r • ? n curând?

O femeie:

El îi zâmbi.

-Nu.j$_{e}$ ce? îl împunse în pieptul f$_{erm}$ n. , din pieptul lui.
Lanaiba^^;;
f**ant. al întTat pe SIte> în privin•a ta_
- j ar trebui să o entuziasmeze.
n nU fi. Şi stai departe de site! JIbfas fi client?
' Asta ar'« **complet** diferit, zise ea Atunci, ţi-aş vinde '-fantezia-
Dar amândoi ştim că fantezia este scumpă **5ta dată** un balon de săpun gata să se spargă
rZer îi oferi Una dintre Caide_ Era mită, desigur, J o tot avea să o primească. Luă o gură zdravănă si
3I se ochii **extaziată**
Dumnezeu să aiba mila, cât de mult mi-ai lipsit,
'dea către pahan
.Auuu, zise el. Drăguţ _ _ **Vorbeam cu** cafeaua. Uand cofeina ajunse în trupul **Callie deschise** ochii.
61 Tanner aşezase totul pe blatul din bucătărie şi se în- S dreptase spre ferestre. Avea mâinile în buzunare, privind
spre apă. .
Callie ştia că ei nu avea sa nu observe faptul că ea | avea o privelişte perfectă către barca lui. Şi, prin urmare, ! spre el, când era acolo, muncind.
Acum, regreta că pretinsese altceva în prima zi la '' patiserie.
El se întoarse cu faţa spre ea, cu sprâncenele ridicate.
Ea îl ignoră şi privi cutia cu gogoşi. Nu voia să fie nepoliticoasă şi să înfulece, dar putea mirosi zahărul. 0 ademenea.
Tanner se întoarse în bucătărie şi se sprijini de blat lângă ea, simţindu-se confortabil în spaţiul ei. Nu părea să se grăbească spre gogoşi, aşa că ea încercă să se controleze.
sopci^{e}

El făcu semn spre un teanc cu broşuri de călăto- ne în locuri îndepărtate, exotice, precum Bora Bora Mnguilla.-Te pregăteşti să evadezi/ întrebă el.

- Mă tin la curent cu cele mai căutate destin- tru luna de miere. Miresele sunt, de obicei, inc^ pretenţioase în privinţa locaţiei, crezând că aceasta cea mai importantă parte a lunii de miere. *

-Si nu este? întrebă el.

-Să zicem că tind să-mi încasez repede onorariul,; inte ca realitatea să se instaleze, iar ei să priceapă câail făcut o greşeală. -Au, zise el.

- Ştim amândoi că relaţiile sunt un „au! mare. -Adevărat, recunoscu el. Sunt complicate şi nasoale şi distrug totul. Se îndreptă şchiopătând spre suportul de băuturi şi luă o a doua cafea. Când o surprinse p,j. vindu-l, ridică din umeri. Este genul de dimineaţă care cere un espresso dublu. Ea arătă spre piciorul lui.

- Te supără.

El ridică iar din umeri, sugerând că mereu îl deranja, dar că trăia cu asta.

- Se poate face ceva în privinţa durerii.[7] întrebă ea.

- Nu-mi plac medicamentele împotriva durerii.

Ea înţelegea asta. Conştientiză că voia să înţeleagă mult mai mult. Nu trebuiau să facă asta - să se cunoască reciproc -, şi, totuşi, nu se putu abţine.

-Deci cum de ai trecut de la Marină la platforme petroliere? întrebă ea. A fost ceva de genul odată dependent de adrenalină, mereu dependent de ea[7]

- După misiune, am ştiut că nu voiam să am o carieră în Marină. Dar bursa mea la facultate dispăruse de mult şi aveam nevoie de bani.

-Pentru a-ţi întreţine familia, zise ea. -Ce mai rămăsese din ea, admise d. Mama avea nevoie de ajutor. Eu aveam nevoie de un serviciu bine plătit pentru a putea să-, urmez pe băieţi pe p)a LZă Munceau deasupra ape, dar se făceau maT^ ^ sub apă, plasând explozibil. Eu eram expertU{ , pra o mare diferenţă între el de a n . . H nrf^ese cândva. Se maturizase' **W t ctură** într-un bărbat puternic, capabü ^ k Hotărât. Şi, aparent, neînfricat Cla vínculos, zise ea. dfldicSdinunierL

Má pricepeam. De ce sa nu mă folosesc de asta? L da, pot înţelege de ce oamenii credeau că sarcina I făcea cu ochiul unui dependent de adrenalină r
Ke, & f TuV^i Ultima şa nU P arten erul tii or la Lucky Harbor Charters şi voiam să contri-
si eu cu ceva consisten . Munca îmi satisfăcea toate ¿oile. Arătă spre paharul gol din mâinile ei. Te simţi
„•omeneşte? ^ _ ,
„Sunt pe cale sa ma simt, mărturisi ea. Mulţumesc! I Hl deschise cutia cu gogoşi şi i-o întinse. I „Nimic cu zahăr pudră.
„Si care mai e hazul? Scoase o gogoaşă cu sirop de ! arţar. Tanner făcu la fel, şi mâncară acolo, stând faţă L faţă în bucătăria ei.
' 0 bucătărie care, brusc, părea mult mai mică decât de ' obicei. Callie îşi linse degetul mare pentru a curăţa un rest de glazură şi îl supse. Ochii lui Tanner se dilatară. Ea încremeni, lăsându-şi degetul să alunece puţin cam zgomotos. -Scuze, şopti ea. -Pentru?
-Sunetele de star porno. El zâmbi.
. -Asta a fost partea mea favorită. îi întinse cutia. Încă una?
-Cred că ar trebui să mă rezum la una. -Nu e şi cazul meu, zise el si luă o a doua gogoaşă. Callie oftă şi făcu la fel. -Nu voi putea să-mi mai închei blugii, mereu la dispoziţie pijamalele.
Amândoi priviră în jos, si, pentru o clipă, eaî, sa îşi fi ascultat propriul sfat de pe site şi să
lenjerie foarte sexy.
Telefonul ei sună, anunţând primirea unui ^. Cu degetele mânjite de glazură, ea atinse ecranul
getul mare.
-Siri, citeşte-mi mesajul!
- Mesaj de la Cea Mai Bună Bunică, zise Siri. Scum po se zvoneşte că tot ieşi în lume purtând combinaţii ciudate de haine. Nu vei pune mâna pe un bărbat ca T annei Riggs în pantaloni de pijama. Ia-ţi pe tine nişte blugi di n ăia strâmţi de care se poartă acum. Arată-i ce ai!
Callie închise ochii. -Mulţumesc, Siri!
- Da, zise Tanner, zâmbind. Mulţumesc, Siri! -Vei uita că ai auzit asta, zise ea.
-Sunt convins că nu o voi face, replică Tanner. Şi, dacă vrei să ştii, ai putea pune mâna pe mine şi în pantaloni de pijama.

- încetează, zise ea, răsuflând din greu. Nu că nu sunt recunoscătoare, dar, spune-mi iar, de ce eşti aici?
- Deoarece nu ai venit la patiserie, zise el. L-ai lăsat pe nemernicul tău de fost să te sperie.
-Crezi că este un nemernic? -Ştiu că este un nemernic. Ea mai luă o îmbucătură din gogoaşă şi lăsă zahărul să o aline.
-Poate am făcut eu ceva care l-a împins să mi părăsească.
-Scumpo, chiar dacă ar fi adevărat, să vorbeşti e simplu. „Nu vreau să ne căsătorim." Asta era tot ce avea de spus, preferabil înainte de ziua nuntii. fn Sr L-' , ' fofilat şi te-a rănit rău. ' mmD' s'a
- De ce spun tipii asta când vorbesc desp re 0 .1-l • • ne? întrebă ea. Sa 1C1U'

Ce, a se fofila?- ₂ise ea. Adică de ce nu zic, în loc de a se fofc 'xla comport ca „egoul masculin", deoarece toti [1] ă nu exista nimic mai fragil decât asta '

^l'âmbi-

fcAj dreptate. Merit să fiu corectat. Zâmbetul îi _ El este motivul pentru care ai plecat din |,SL Harbor?

U poate, puţin- Umilită, furioasă, deziluzionată, rămă- ' în San Francisco după absolvire. O terminase cu lostea» 0 terminase cu finalurile fericite şi, fără îndo- 'I^o terminase cu bărbaţii în general. Dar nu fusese să găsească un loc de muncă după absolvire, aşa că ^enise^la ceva ^ care se Pricepuse ~ la nunţi. 'Si nu, nu ratase ironia.

' jeri a fost prima dată când l-ai văzut după ziua liunţii? întrebă Tanner. __

r de obicei, oamenii evita sa discute cu mine [espre asta. Cred că se tem că voi începe să plâng sau asa ceva.

, '.Veiîncepe/ ' dracu', nu! Nu din cauza lui. El o privi îndelung. -Vrei să vorbim despre asta.[7] -Cu siguranţă, nu, zise ea.

-Va trebui să te descarci, sublinie el. Altfel, te va omori.

-Nu pari să fii genul vorbăreţ, comentă ea. -îmi aleg momentele.

-Iar acesta este unul dintre ele.[7] întrebă ea. El o privi.

- Dacă spun da, ce ai vrea să ştii? „Totul."

Acel gând era cam mult chiar şi pentru ea, şi nu îşi putea imagina cum s-ar simţi el, aşa că îl ţinu pentru sine.

- **-Te-am văzut ieri cu fiul tău pe vas, zise ea. Lucrurile Păreau... tensionate.Lucrăm ia asta, zise el. Trebuie să mă I cincisprezece ani de resentimente.**

-Şi mama lui.[7]

-A decis că are nevoie de o pauză. **Sunt**$_{a}$ k Callie se gândi la cuvintele pe care el l_{e} rosti^^^ dar care nu se potriveau cu durerea din privirea

- Te vei descurca minunat, spuse ea încet ^ El îi întâlni privirea.

-Da?

- Da, zise ea. Mereu faci ce trebuie. Asta eşti tu programat pentru asta.

- Şi ai înţeles toate astea cât timp am luat micul dejun împreună? întrebă el, privind-o în continuare. Sau de ia bunica ta?

Ea răsuflă din greu şi dezbătu în minte dacă să recu- noască. Dar bănuia că venise vremea adevărului.

-Am fost îndrăgostită de tine în liceu. Eram practic obsedată de tine, şi tu nici măcar nu ai ştiut. Aş putea să-ţi scriu biografia. El păru confuz. -S-o auzim.

-Ce să auzi?

- Biografia mea. Lucrurile pe care crezi că le ştii des- ! pre mine.

- Ei bine... Nu era sigura cum ajunseseră aici, dar nu ma. putea da înapo.. El o privea cu acei ochi care, cumva, mereu scoteau $p_{rea\ muk}$ ^ $_{mjntea}$ gura e,. Şt.u câ a, lasat-o msarcinată p_{e} Elisa $_{când}$ Ji 17 am. -

Toţi ştiu asta, zise el.

- Ştiu că aveai o carieră pro miţa $_{t0arp\ în}$ r , $_{n}$ bursă la orizont, dar ai renunţat j_{a} I ^{fo}tbai' CU ° întreţine pe ea şi pe copil. ^{tnt} P™ tru a-i putea

-Oricine ar fi făcut asta.

-De fapt, zise ea cu blândeţe, $_{11U)\ nu}$ f Ai făcut această alegere pentru vii$_{tor(J}$ „ ^{1} fecut-o.

v[1] ai /ui Troy,nnc Şriu că Elisa a ajuns să meargă *h f[1n],l l r' [c!fre]* îri doriseşi tu să mergi. ** a rt,ai''*
t^.-iuă paharul cu cafea şi îl aşează p[e] blat
Ui *ni* [,acc să par vreun martir_ Nu]* sunt
,reau să spun, zise ea, este că tu faci ceea ce tre *.*
Chiar daca nu este neapărat în avantajul t [u] am renunţat **ia** o bursa, zise el, dar am primit
[H]a. *F= [Tr o y_In acest r ment nu mă p^ace]* prea tare *J >***bil** că o vreme vă fi şi mai rău, dar nu regret nic
Uecizie pe care am luat*.* Deoarece în cele din urmă,
Ute *m-au* condus la el. Am dat-o *m* bară de câteva ori
L treaba *asta* cu viaţa de tata, dar am de gând ca de data
La *sa[îmi iasă']*
-Cum ai dat-o-n bară*? EJ o* analiză îndelung. , *_Nu* regret treaba cu Marina, zise el în cele din urmă Acolo nvam maturizat. Dar am *lipsit* lungi perioade si*' J ¡poi,* s-a întâmplat acelaşi lucru pe platforme. ' - Dar aşa ai făcut banii de care aveai nevoie pentru a-**i** *¡întreţine,* zise ea.
-Adevărat, dar... Clătină din cap, iar ea crezu că asta era. Că *el* încheia discuţia. Aproape că am murit acolo, ' zise *el* încet, şocând-o. Şi mi-aş *fi* lăsat fiul fără tată şi pe mama fără un fiu care să aibă grijă **de** ea. îi întâlni privirea. *Mi*-am propus să fiu un bărbat **bun** dacă tot nu am *fost* un puşti bun şi, **drept** urmare, **am** învăţat că există lucruri mai importante decât banii. *Gâtul ei se* strânse când spuse*: -*Şi nu vezi ce bărbat bun eşti*? -încă* am lucruri pentru care să mă **revanşez**. *^Voia* mântuire pentru **rebeliunea din** tinerete**,** Voia **sa îşi** ceară iertare. Voia să se îmbărbăteze si să fie tată. *ba* admira mult asta.
^ T[fi]fon ul lui Tanner sună, iar **el** citi **mesajul**, strânsa din dinţi.
-Este de la Elisa. Trebuie să plec.
se ^dreptă şi îşi *lăsă* cafeaua pe blat.
-S-a întâmplat ceva?
-Sunt chemat la biroul directoarei. Zâmb[et] i era sumbru. Din nou. Şi eu care credeam că s-gy' zilele alea.
Se îndreptă spre uşă.
- Tanner?
El se întoarse. -Mda?

- Să nu te îndoieşti de abilităţile ta le de tată, zi_se ea cu blândeţe. Eşti unul minunat.

El se uită la ea câteva clipe, apoi se duse lângă ea aşezându-şi mâinile de o parte şi de alta a trupului ei ţintuind-o de blat.

- Ce faci?

- Mă pregătesc să te sărut, zise el, cu vocea groasă şi - fir-ar! - al naibii de seducătoare.

- Da? şopti ea. De ce?

Gura lui era la urechea ei, dar el îşi întoarse capul pentru a o privi zâmbind. -Pentru că vreau.

-Vrei să mă săruţi? şopti ea, având nevoie să audă asta iar.

Nu se putu abţine. Visase prea mult timp la asta în tinereţe.

-Mda, zise el. Vreau să te sărut. Pentru început. Dumnezeule mare!

- Dar... Trupul îi tremura. Trup prost/ Dar am vorbit despre asta. Amândoi suntem prea praf, îti aminteşti[7]

- Nu mă simt praf acum.

Ea simţi că i se strânge stomacul, l_a modul bun de acel gen de entuziasm pe care de obicei îl asocia cu deschiderea unei cutii cu înghetată sau o , ' • cuchipsuri. '3 Unei P”^1

-Dar mesajul tău... trebuie să pleci.

- într-un minut, zise el, privindu-i gura.

O, Doamne! Nu o ajuta. De fapt, o făcea - lucruri. Multe lucruri, nici unul dintre el$_{e}$ ^{Vr}?^{3} îngheţată sau chipsuri. Aşa că închise **ochii** ^■ $_{5â}$ pară şi mai aproape Nu se atingeau absolut il j ^{11} $_{dar}$ ea se simţi complet înconjurată de el într u$_{n}$
js'u mă intereseaza barbaţu, sa ştii.
, ■ $_{ri}$dică mâinile de pe blat şi o trase spre el, lipind-o putere de trupul lui.
¿a se prinse de camaşa lui. Pentru a se echilibra, îşi ^{t,5e}**$_{D}$ar adevărul** era că îşi dorea să-l atingă. Pieptul lui $_{ca}$ld si solid sub palmele ei. Aproape că o durea să-l **rivească,** atât de arătos era. Acei ochi negri care păs- **Lii secretele** şi emoţiile lui, acea mandibulă pătrată cu
¿rbă sexy- . . .
Totul la **el** dadea impresia unui tip dur, care nu se **deda niciodată la** lucruri delicate şi gentile.
Şi totuşi, el făcea exact asta când mâinile lui puternice şi calde alunecau în sus pe spatele ei, apoi în jos, I trăgând-o şi mai aproape.
| După aceea, îi privi o clipă chipul, ochii căprui blânzi, dar plini de hotărâre, în timp ce îşi cobora încet capul. -S-stai!
HI se opri, privind-o în ochi. Ea îşi ţinea mâinile în dreptul inimii lui şi îi putea simţi bătaia sub palme. Regulată. Calmă. Opusul bătăilor inimii ei, desigur. -Callie?
-Eu... nu-mi amintesc ce voiam să spun.
Ochii lui zâmbeau.
-Deci pot continua?
Ea îşi drese vocea şi încuviinţă.
-Continuă, şopti ea.
lu P
El începu cu o atingere a buzelor lui pe colţui gurii ^{ei} ~
^ingerea unui fluture. Apoi sărută şi celălalt colţ.
^ auzi un sunet delicat, aproape ca un scâncet, şi ^{COn}ştientiză că era al <'
i ei.
El îsi îngropa încet degetele în părul ei, i$_{ar\ ea}$ Nu exista o descriere mai potnv.tă - oasele i $_{se\ t}$A Apoi începu să o sărute, un sărut fierbinte, umed, \ • k;no FnnrfP hinp.
nai, care se simţea bine Foarte bine. ^
Continuând, degetele lui 11 transera şoldurile $_{tr}$ gând-o mai aproape. Şi apoi chiar şi mai aproape! 1 că putu simţi fiecare centimetru al trupului $_{8âu}$î Doamne, avea nişte centimetri excelenţi.
Ea era pierdută, ameţită de senzaţiile care cu siguranţa ar fi putut să o înece dacă le-ar fi permis. Cu un geai^ se sprijini

de el, simţindu-i_ inima batandu-i acum cj viteza unei rachete. Mulţumitor.

Tanner se mişcă şi depuse sărutări de la bărbie până la ureche, buzele lui închizându-se în jurul lobului, su- gându-l înainte ca dinţii să preia controlul.

Ea simţi valul de adrenalină şi suspină. Deschise ochii şi îl găsi pe Tanner uitându-se la ea cu o privire pe care nu o putea interpreta.

- Ce-a fost asta.[7] şopti ea, privindu-i gura.
- Un test.

Vocea lui era guturală, nereuşind nicicum să mai atenueze dorinţa din ea. -Am trecut.[7] întrebă ea.

- Nu. Amândoi am picat. Spectaculos, zise el. Apoi o sărută iar - o împletire fierbinte, intensă a limbilor şi a dinţilor care o făcu să geamă iar.

Şi iar. Şi iar.

De fapt el nu se opri până când nu o dădu complet peste cap Probab.l fusese transportată până la infinit si dincolo de ei. Când în cele din urmă el se retrase, ei îi luă o secundă înainte să poata deschide ochii, ¡»**cluiiuc**
Sau poate o oră.
Sau o viaţă.

Dar când, în cele din urmă, îşi - , *uită la el, el afişă acel zâmbet de băiat* *ir* ■

- reluam asta asta, zise el. I*0[5]\'pti. Bine.
M'ră delicat buza inferioară umedă, îi zâmbi
■ El îi[1*11]'

pleca-capitolul *11*

Tanner era aproape ieşit din *clădire când uşa* de ■ trare a lui Callie se deschise. *El se răsuci şi o văzu s^* acolo, cu mâinile în *şolduri.* Cu părul răvăşit.

Cu cămaşa alunecându-i pe un umăr. Cu sfârcurile întărite. Cu buzele umflate de la sărutul lor. - Ce dracului a fost asta? întrebă ea. Mintea lui era confuză încă, aşa *că* nu putu decât să clatine din cap. -Ce?
-Mă săruţi şi apoi ieşi ca şi cum sunt dracii pe urma ta.
Bine, nu fusese chiar aşa. Dar pusese mâinile pe ea, limba *ei* fusese în gura lui, iar în mintea lui răsunaseră două cuvinte. „A mea."

Asta îi tot răsuna în minte în momentul în care o sărutase. „A mea."

Mai fuseseră, desigur, câteva lucruri. Sângele zvâcnindu-i prin vene ca o locomotivă drum în pantă, coborând pentru a i se concentra în pantaloni Ceea ce însemna că era deja un miracol *faptul că mai* putea gândi.

Ea aştepta un răspuns, iar el nu avea unul
-A fost ceva în cafea sau în gogoşi caivH,' • întrebă ea politicos. P'cat rau?
-Nu.

- Deci eu sunt de vină

?a

■ [y$_{IL}$ Dumnezeule! Era al dracului de tulburat si clei împărtăşise ma. mult decât .se aşteptase. Se simţea prea Confortabil în preajma ei.

• prea

| j!ju înţelegea de ce. I .Am o întâlnire, îi reaminti el. I „Corect. în biroul directoarei. Dar dacă nu ai fi avut Itâlnirea... _Dar o am.

-Fă-mi pe plac, zise ea. Dacă nu ar fi trebuit să pleci $_{IC}$um, ce s-ar fi întâmplat acolo? Arătă cu degetul peste $_{ăr}$ spre apartamentul ei,$_{A}$de parcă ar fi existat vreo ■$_{n}$doială că la asta se referea. îşi încrucişă apoi mâinile la ijept, aşteptând nerăbdătoare răspunsul lui, iar el contată că ea nu insista mânată de furie sau de supărare.

¡Era neliniştită.

- Orice ai fi vrut tu, zise el încet. Oricât m-ai fi lăsat Ea se holbă la el. Apoi ea râse discret şi îşi lăsă mâinile pe lângă corp. Se uită îndelung la picioarele ei, iar el înţelese.

Ea şi-ar fi dorit totul.

Auzindu-l râzând discret, ea ridică privirea, mijind ! ochii.

-Râzi de mine?

- De noi. îşi trecu o mână peste faţă. Ascultă, voi pleca, bine? Nu se va întâmpla nimic dacă tu nu vrei.

Ea făcu o grimasă.

- Dar tu vrei, zise el, plăcându-i prea mult asta. Ea răsuflă din greu.

-Nu sunt convinsă că un tip de treabă ar sublinia asta.

-Nu sunt deloc de treabă, zise el. Ea oftă iar.

-Nu este bine, Tanner.

Da. Da, era rău. Foarte, foarte rău. Nu era numai o situaţie volatilă, ci şi una periculoasă. Mai periculoasă

decât să fie în Marină. Mai periculoasă decât $_{s}$**Lı** pe platformă.

Deoarece aceasta nu era o ameninţ adresa trupului său, care se dovedise de nenumărat capabil să suporte mult mai mult decât crezuse p$_{0s}$j?,^{ri} Nu, de data aceasta, pericolul era la adresa i$_{nİm}$jj”; a sufletului său.

Şi nu credea că vreunul avea să suporte lovitura. -Nu voi face asta, zise ea, arătând spre el, apoi$_{Spre}$ ea. Nu se va întâmpla. Am mai trecut prin asta, ştii? - Da, zise el încet. Ştiu.

Dar se părea că nu era sigură, deoarece continuă să vorbească.

-Adică ştiu ce se întâmplă *când* te îndrăgosteşti. Ţ$_{e}$ prosteşti. Iubirea nu este de ajuns.

-Callie, suntem pe aceeaşi lungime de undă. Dar ea nu terminase.

-Ştiai că 40% dintre femeile care îşi planifică nunta intrând pe site-ul meu nici măcar nu au un mire? Patruzeci la sută, Tanner!

- Dumnezeule! Serios?
- Da, zise ea, ca să nu mai vorbesc de restul de 60%. îşi trecu degetele prin părul deja ciufulit şi scutură din cap. Concentrează-te, isteaţo!

El zâmbi.

- Vorbeşti mult cu tine.
- Da. Să te temi! Să te temi într-adevăr! De fapt, dacă ai putea să fugi de frică, asta ar rezolva totul!
- E ca şi făcut, zise el.
- Bine.'

Cu asta, ea intră înapoi în apartament şi trânti uşa. Uşa de lângă ea se deschise, şi Olivia scoase capul. Deasupra capului ei apăru al lui Cole. Amândoi zâmbeau, desigur.

- Deci chiar te-a speriat? întrebă Cole. -Mda, zise el. Am întins-o!

Cole râse discret.

C

■ *Prima şi ultuna dragoste*

■ Mincinosule!

Am auzit de-o fată, zise mama lui Tanner la cină 7Jt Troy, cât şi Tanner încremeniră, privind cu ochii 7' câpr ioară surprinsă de faruri. ' Marna lui Tanner zâmbi.

ÍAtlü totul- .....

fanner întoarse capul şi îşi privi fiul. r*oy ridică imediat mâinile nevinovat şi clătină

fjjei, nU te uita ^ mine" M•a Părăsit tu şi mama Lati făcut să mă mut aici. Nu eu sunt cel ¿are are

Toate privirile se întoarseră spre Tanner, speculativ. l\ rămase inexpresiv. Era cina lui săptămânală j-u rnama sa. Ea aşteptase cu nerăbdare să-i gătească J'oată săptămâna, iar acum, că îl avea pe Troy care L \însoţească, avea două ţinte. Troy încercase să facă pe Jursuzul, ca de obicei, dar mama lui Tanner era greu de dezarmat. în plus, se părea că puştiului începuse să-i placă să fie răsfăţat de bunica paternă. Sau poate era datorită deserturilor, în orice caz, Tanner nu fusese nevoit să îl târască pe adolescent aici în seara asta. Troy îşi amintise, de fapt, [primul şi trebuise să-i amintească lui Tanner să plece, pentru a nu întârzia. -Nu există nici o fată, le zise el amândurora. Beatriz îşi analiză fiul. -Joc bingo. Aud lucruri. -Nu poţi crede tot ce auzi, mamă. -Am auzit de la Luciile. Oracolul din Lucky Harbor. Tanner râse.

-99% din ce postează sunt prostii. , ~ peea ce înseamnă că 1 % este corect, zise ea calm. Te Întâi neşti cu nepoata ei, Callie, o fată dulce, deşteaptă,

care aproape s-a măritat cu dentistul. El este Un (|e bun, dar un bărbat idiot. Tu vei face ce trebuie. Ea ^ plină de sine. Ce zici de acel 1 %?

Pa*a

Troy zâmbi, savurând acel moment.

- Avem desert.[7]

- Desigur, zise Beatriz. De îndată ce tatăl tău îi va spu_ ne mamei lui despre acea femeie.

-Grăbeşte-te, tată, zise Troy. Spune-i.' Tanner păru mirat când auzi apelativul „tată”. Cel puţin la suprafaţă. În sinea lui, aproape simţi o presiune dureroasă în timp ce plăcerea îl inundă atât de repede, că aproape ameţi. Când Troy *sosise* prima *dată în* Lucky Harbor, refuzase să-i zică „tată”, spunându-i pe nume. Asta îl enervase, dar nu arătase acest lucru, deoarece ştia mai bine decât oricine că adolescenţii puteau observa slăbiciunile de la distanţă. Dar ştia şi că Troy era conştient că Tanner voia să-i spună „tată”. -Acum.[7] întrebă el neîncrezător. Serios.[7]

- Desert, explică puştiul.

Normal. Aici era vorba despre desert. Beatriz îi zâmbea lui Tanner, cu ochii ageri. Nu rată şmecheria.

- Da, este Callie, zise Troy. Au luat micul dejun la patiserie. Şi o dată la ea acasă.

Tanner se holbă la el.

- Ce.[7] A apărut pe net. Nu da vina pe mine, zise Troy. Desert?

-Tu, zise Beatriz spre el. Da, tu poţi avea desert calci, proaspăt scos din cuptor.

Troy îi aruncă lui Tanner o privire **mândră** care se transformă într-o grimasă atunci când Beatriz îl'trase spre ea şi îl sărută zgomotos pe obraz.

Acum, Tanner fu cel care îl privi cu îngâmfare pe Troy, dar, după o clipă, îşi compătimi fiul. - Mamă, nu-i plac îmbrăţişările şi sărutările.

jj$_{u}$ poate fi adevarat, zise Beatriz, prefăcându-se niuritS în timp ce se întindea sad sărute pe Troy ^^{f} lălăit obraz. Nouă, în această familie, ne place să ff $_{zise}$ ea. Este în sângele brazilian, **li^încercă** să **fie** stoic în timp ce Beatriz îl ţinea **Anr văzând-o** pe Beatriz în scaunul **cu** rotile si ^ **^încovrigat** peste ea, Tanner nu se putu abţine. **e le din urmă,** începu să râdă. ^{1} ^{Ce}$_{Gatai}$ zise Beatriz satisfăcută, dându-i în cele din '^drumul nepotului ei. Mult mai bine. De ce voi, **f lescenţii,** trebuie să fiţi atât de ursuzi şi de încruntaţi? **Pentru** că este nasol să fii adolescent, zise Troy.
flabarnuai. . .....

Ţanner *şi* Beatriz schimbara priviri, apoi râseră. **Ţroyse** încruntă.
_Hu ar trebui să râdeţi. Nu a fost amuzant. Ce a fost
Ţca amuzant?

' **- Scumpule,** zise Beatriz, habar nu ai. Când eram de vârsta ta, lucram pe plantaţiile de banane douăspreze- •e ore pe zi. Când tatăl tău era de vârsta ta, avea două **slujbe** pentru a păstra un acoperiş deasupra capetelor loastre şi apoi, când ai apărut tu, a trebuit să se înroleze ii armată pentru a ne hrăni pe toţi. Troy tresări. -Eu... îmi pare rău.

-O, nu, scumpule, zise ea. Este în regulă, nu ştiai. Dar acum ştii. Vrei să-l scoţi pe Rio la plimbare prin :artier în locul bătrânei şi iubitei tale bunici?

Rio era pudelul bătrân al lui Beatriz, cel care stătea •^{n} P^la ei de parcă ar fi fost proprietarul ei, semănând un pui golaş.

-Nu merge prea repede, zise Beatriz. Astăzi are ceva Probleme. Cred că a mâncat o şosetă. Dă-i o clipă să ^{res}P$^{ire\ aer}$ proaspăt, înţelegi ce zic? ^{1} aruncă pe Rio în braţele lui Troy, lovi lesa de piep- >izâmbi cu blândeţe.

Rio se întinse şi linse politicos obrazul lui î$_{ro}$^

Trov privi spre câine, apoi spre Tanner.

Tanner nu îşi luă ochii de la mama lui; $_{0}$ cli$_{pă}$ târziu, uşa din spate se închise. ʳiai
Beatriz îi zâmbi.

-Serios, zise Tanner, ar trebui să pui la păstrat abil* tatea asta.

- Care, dragule?
- Cum să fii diabolică şi, totuşi, dezarmant de dul$_{Ce}$

Ea râse.

- O, dar asta nu se învaţă. Vine natural. Adu deser- tul, vrei?

în seara aceasta, aveau gogoşi cu scorţişoară de l$_{a}$ patiseria lui Leah. Mamei lui îi plăcea, spunând că îi aminteau de *bolinho de chuva,* desertul din copilăria ei,

Tatăl lui Tanner o întâlnise într-o vacanţă de primăvară şi o adusese în State. Rămăsese suficient prin preajmă până la aniversarea de cinci ani a lui Tanner.

De atunci, fuseseră numai ei doi, căci Beatriz nu se dăduse în vânt după bărbaţi după ce fusese abandonată cu un copil. Fusese o mamă

singură epuizată, care muncise la cantina şcolii înainte ca artrita reumatoidă să o paralizeze, forţând-o să se pensioneze anticipat.

r

1

– Spune-mi, zise ea. Spune-mi despre femeie.

– Nu este nimic de spus.

– Uită-te la tine, îţi minţi propr

telefonul non-stop. Este adevă

– Vei crede cuvintele unui a

rui singură misiune în viaţă est

– Mănâncă la fel ca tine. Şi gândeşte ca tine

copii aeşicpL, mag. ^

văzut la patiserie.

la mamă. Mi-a sunat

St ce a zis Troy. dolescent de 15 ani a că- e sa mănânce?

gândeşte ca tine. Ai un

nu da vina pe el. Ai fost

El făcuse tot ce putuse pentru a avea grijă de ea. Şi, da, poate că trupul ei o trădase, dar mintea îi era ascuţită. Putea citi spasmul ochiului de la distantă, mai ales când era vorba despre fiul ei.^uiltpentru o clipă că trăim în Mayberry.

dorice caz, mi-o amintesc pe Callie când era mică -ram biroul de avocatură al părinţilor ei noaptea

,Îa fece rost de bani. **Tu** am ştiut asta, zise Tanner. „nimeni nu ştia. Nu voiam pomană, voiam să lu- .- pentru banii câştigaţi. Părinţii ei... clătină din cap. au oameni buni, se asigurau mereu să-mi dea o primă ' **sărbători** sau de^ziua mea, dar erau foarte egoişti.

1 L^wroii ro CJVPQ11 l i n rrmil Ti _____i
pre
e sâroaLuii *---------^ - ~ A ^ ^ cgoişu

bia de observau ca aveau un copil. Îi povesti despre r£a perioadă şi despre ceea ce ştia, apoi îşi întoar- r privirea de vultur spre Tanner. Spune-mi cum este >llie acum. îmi aduc aminte că era dulce. *Şi* deşteaptă, oarte deşteaptă.

„încă este, zise Tanner. Administrează un website lenumit *TyingTheKnot.com,* un site de nunţi, iar ea este **,rganizator** virtual de nunţi. **Ochii** lui Beatriz se aprinseră. -Am auzit de asta. Un website pentru nunti... El văzu stelele din ochii ei şi râse. -Nu-ţi face idei, mamă!

-O, am deja idei. Şi nu te implică pe tine într-o sluj- **oă** periculoasă, omorându-te pentru a face bani pentru mine, pentru Elisa si pentru Troy. -Nu am o slujbă periculoasă acum. - Hmm, fu tot ce zise ea. -încă faci scufundări. Când nu vei mai avea nevoie de puseuri de adrenalină? Eşti prea bătrân pentru asta.

7ȷ ³? de ani nu sunt bătrân, zise el râzând. Si scufundările nu îmi deranjează piciorul.

17 ani ^ eSte în °ea mai bună formă ia vârsta de

El spera ca asta să nu fie adevărat. ~ Mereu am fost prudent.-Nu, mereu ai fost flămând. A trebuit să o sprijj . Elisa, chiar şi atunci când a profitat de tine şi a ^ trai **superior** mijloacelor ei financiare - şi alor tale Vi ai simţit nevoia să-mi cumperi această casă...

Arătă spre casa din oraş cu două dormitoare pecar o cumpărase pentru ea după cel de-al doilea an Pe& platforme.

-Ţi-ai dorit mereu propriul loc, şopti el.

- Şi o iubesc. Te iubesc! Dar vreau să fie rândul tău sâ fii fericit.

Ea zâmbi. Un site de nunţi.

- Mamă!
- Ce? Sună romantic!
- Nu este, zise Tanner. Este o slujbă, atâta tot.

Ea pufni.

- Dacă şi ea simte acelaşi lucru, atunci, voi doi vă potriviţi.

Tanner îi zâmbi.

-Nu mi se pare amuzant, propriul fiu refuză să îşi permită să iubească.

El oftă, îşi trecu o mână peste umerii ei şi o îmbrăţişa.

- Iubesc multe. Te iubesc, bătrână băgăreaţă ce eşti!
- Hmm, zise ea, arătând totuşi încântată.

Tanner se mai întinse după o gogoaşă, dar încremeni când văzu corespondenţa mamei lui. Scrisoarea de deasupra era un extras bancar, deschis. Privi pe rândul de jos, la sumă.

- Dumnezeule! Ai câştigat la loterie şi eu nu ştiam?

-Nu lua numele Domnului în deşert, zise ea'. Si da, am câştigat la loterie. La loteria fiilor.

El îşi îndepărtă privirea de la extras si o privi Ea îl privi la rându-i, puţin arogantă, se gândi el, iar ei miji ochii.

-Mă sperii, zise el.

- Nu fi prostuţ! Nu sperii pe nimeni.

Ba sperii pe toată lumea. Banii, mamă. De unde ai atâţia bani?I Contai tai.
i Ai mei. Bl privi iar suma şi clătină din cap Ce7 I Sunt banii pe care mi i-ai dat de-a lungul anilor La Lut, am cheltuit o parte, a trebuit. Dar apoi m-am 'dresat- Eu p-am spus, dar nu ai vrut să mă asculţi. Nici K aj încetat să-mi trimiţi banii ăia atât de munciţi Asa fam început să-i strâng. M-am gândit că, într-o zi, te
|i putea răsplăti.

_Mamă, zise el încet, uluit. ‚Aşteptam momentul potrivit, replică ea. Momen- ar putea fi numit „Fondul pentru facultatea lui |roy", nu ştiu. Sau poate „Insulele Turks şi Caicos". fum vrei tu, scumpule! J îi cuprinse mâinile şi o privi în ochi. I ~Ţi-am spus că banii erau pentru tine şi am vorbit lerios.

-Iar eu ţi-am.zis că nu am nevoie. Dar ai fost mereu încăpăţânat ca un catâr. Ţi se trage de la taică-tău, pentru că Dumnezeu ştie că eu nu sunt aşa.

- Mda, zise el sec. Dumnezeu ştie. 1 -Ascultă! Îşi aşează mâinile pe obraji. Ştim şi eu, şi toti (ceilalţi că tu oferi oricui are nevoie. Mereu ai muncit din greu. Apoi ai pus pe picioare Lucky Harbor Charters cu Sam şi Cole şi încă munceşti pe brânci. Ai simţit mereu că trebuie să fii cel mai muncitor, deoarece nu ai plecat cu prea mult, asemenea celorlalţi. Tu îţi ascunzi poverile. Asta te face special. Dar, scumpule, te poţi relaxa puţin acum. Ai o plasă de salvare. Fu atât de mişcat, că nu putu vorbi. Ea îi zâmbi cu blândeţe.

-Acum, probabil te gândeşti la ce poţi face pentru a-ţi răsplăti mama. Ei bine, lasă-mă să-ţi spun, fiule! Poţi da iubirii o şansă - o şansă reală. Nu te va dezamăgi mereu, îţi promit!

Iată o femeie care fusese dezamăgită de iubire, ba chiar abandonată, şi care încă nu fusese distrusă de asta.Nu exista nici un strop de amărăciune în ea HI să poată spune acelaşi lucru despre el. -Nu ştii asta, mamă. -Şi nici tu. Dacă nu încerci.

m **Al**

capitolul 12

r ijie visa la sărut. Nu era o surpriză, având în vedere I se putea **gândi** decât la cum se simţise în braţele ^ rUner, la sărutul lor. Ştia că se zicea despre el că era Ul **Vt** în **scufundări** şi în explozibili, dar se dovedi şi un În în sărutat. La drept vorbind, trecuse ceva timp de Utimul ei sărut, dar nu-şi amintea să fi fost pe punctul ¥Ua lua foc din asta. încă nu se iviseră zorii cand ea renunţă să mai încerce **adoarmă** şi începu să

lucreze. Avea multe e-mailuri şi l esaŗe **de** la mirese care să o ţină ocupată şi să-i ia min- a de la gura sexy a lui Tanner.

Cum ştiu *că am ales culoarea corectă pentru paleta mea! Adică eu cred că sunt primăvară, dar sora mea zice că sunt vară.*

Ce fac dacă atât mama, cât şi soacra vor aceeaşi rochie şi nici una nu vrea să renunţe! De fapt, soacra zice că va muri dacă nu va putea avea rochia pe care şi-o doreşte, iar mama zice că asta se rezolvă.

Cum ii cer *logodnicului cu tact să4 spună surorii lui mai mari, autoritare, să nu-şi mai bage nasul în planurile mele! Adică este încă singură, aşa că ce ştie ea despre nunţi!*

De obicei, Callie lua astfel de întrebări în glumă, dar | acum îi venea să le şteargă pe toate şi să le spună tuturor l să îşi găsească lucruri mai importante de făcut.

Apoi mai era şi mesajul de la părinţii ei, cu tradiţionala verificare la fiecare două săptămâni. Callie era sigură că voiau să ştie ce credea ea despre Luciile şi despre sănătatea ei mintală. Ar fi fost drăguţ, desigur, să o sune,

mai ales că ea le lăsase mai multe mesaje vocale - na trecută. Cum ei nu sunaseră, ea nu trebuise ^^ noască faptul că nu făcuse nici un progres în evl ^ stării de sănătate mintală a lui Luciile. Uarea

Uneori, femeia părea complet nebună. Alteori, era perfect sănătoasă, mai sănătoasă de * toţi ceilalţi. Cat

În orice caz, Callie nu era gata să plece. Şi, cum subîn chiriaşe apartamentul ei din San Francisco, nu avea nici **un motiv real să o facă.**

Ei bine, cu excepţia faptului că viaţa ei era acolo.

Oarecum.

Deoarece i se părea că îşi construieşte o viaţă aici, în Lucky Harbor, şi că poate o făcea mai bine decât prima dată când se aflase aici.

Când soarele se ridică deasupra munţilor şi începu să lumineze cerul, ea simţi nevoia de mişcare. Docul părea gol. Perfect. În această dimineaţă, nu trebuia să intre pe Skype cu vreuna dintre miresele ei, aşa că purta haine confortabile - pantaloni de yoga şi un pulover mare. Tot ce trebuia să facă era să îşi ia nişte ghete şi o jachetă, pentru a se proteja de vântul de iarnă care sufla cu putere în port.

Se îndreptă spre chei. Nu fu surprinsă să găsească standul cu îngheţată închis, dar fu foarte dezamăgită. La întoarcere, observă că docul dădea semne de viaţă. Fiul lui Tanner, Troy, se afla la bordul bărcii deţinute de Lucky Harbor Charters, curăţând puntea. Mulţumită că nu era Tanner - nu era sigură că era gata să dea ochii cu el fără să implore un alt sărut îl salută'

-Bună, strigă ea.

Adolescentul se îndreptă şi îşi acoperi ochii.

-Te pot ajuta? întrebă el.

Ce politicos! Departe de puştiul ursuz l a ca re se aşteptase.

' -Tatăl tău este aici? întrebă ea. *„Te rog, spune nu...”* **^ u se aşteptase să dea peste cineva, şi brusc îşi dădu seam**

a■ buit să se gândească mai bine, deoarece, când jba despre Tanner, ea nu reuşea decât un singur **efacăderâs.**

% păru surprins. <^ii cine sunt.

Sigur zise ea. Îi semeni leit. '¡3eci esti iubita lui.
Înima f.T
Are o iubita: 'Tu eşti Callie? întrebă el. Qa zise ea.
'Arunci, tu eşti. Tu eşti iubita, n f în mod ridicol, deopotrivă uşurată şi îngrozită.
voi trimite pe bunica mea într-o ţară din lumea a **eîa unde** nu există internet, bombăni ea. **El'zâmbi,** arătând ca Tanner în tinereţe, aşa că inima

' - Pod să o iei şi pe bunica mea? întrebă el. Ea râse.
-Bunica ta este perfect normală şi drăguţă, aşa că nu, **,cuze!** Si, apropo, nu sunt iubita tatălui tău. Sunt nu- nai... Amintirea sărutului cu Tanner o făcu să se împie- jice de cuvântul *prietenă.* Nu se potrivea mai bine decât iubită. Vecină, zise ea în cele din urmă, strâmbându-se în sinea ei. Penibil.
Troy ridică dintr-o sprânceană - o altă imitare perfectă a gesturilor tatălui său.
-Deci nu este aici, corect? întrebă ea, având nevoie disperată să schimbe subiectul.
- Este în magazie cu Sam. Dar se va întoarce din clipă •n clipă pentru a-şi verifica sclavul. Asta nu părea să îl caracterizeze pe Tanner. -Nu te plăteşte? întrebă ea. -Doisprezece dolari pe oră, zise el posac. Ea râse.
-Facem schimb de joburi.
El se aplecă spre mop şi îşi îndepărtă părul rebel, de pe faţă.
-Chiar ai **un site de nunţi? întrebă el. -Mda. Am de-a face cu mirese capricioase toată** zi şi, crede**-mă, nici nu se compară cu tatăl tău.**
Troy nu păru convins.
-Şi creez, de asemenea, site-uri de nunţi, zise ea.Si desigur, asta este mult mai amuzant, dar trebuie să ai cunoştinţe de IT.
-Mă pricep la calculatoare, zise el.
-Atunci ai un avantaj. Joci şi fotbal, cum o făcea tatăl tău?
- **De** unde ştii că juca fotbal? întrebă **Troy.** Niciodată nu vorbeşte despre asta.
-Am fost la aceeaşi şcoală, zise Callie, remarcând interesul brusc din privirea lui Troy. A stabilit o mulţime de recorduri care cred că încă sunt nedoborâte.
- Echipamentul lui şi două trofee sunt expuse într-o vitrină în faţa departamentului de sport, zise Troy. Se zice că ar fi avut şanse să joace la profesionişti dacă ar fi putut merge la facultate.
Callie remarcă schimbarea din vocea lui Troy. Vină.

- Pentru tatăl tău există lucruri mai importante, zise ea.
Troy o privi şi, o clipă, arătă ca un puşti foarte tânăr, vulnerabil şi rănit.
- Este adevărat, zise ea blând.
- Uneori, vorbesc despre el la şcoală. Despre recordul lui la fotbal şi despre anumite lucruri pe care obişnuia să le facă. Cred că era foarte rebel şi nebun. Acum în vocea lui se simţea admiraţia, de parcă ar fi vrut să fie ca el.
Callie era foarte sigură că Tanner nu voia ca Troy să-i calce pe urme.
-Nu cred că este mândru de acele lucruri asn r..m
l | i „ycl LII 111
este mândru de tine, zise ea cu prudenţa.
Troy pufni.

Ce-i? întrebă ea.rezit cu mine, ştii. Aici, în LuclcyHarbor

Prima şi ultima dragoste

E5te fericit ca te are a.ci, indiferent de CUm „ tn ■ ¿tastai ea. Este fenctcâare şansa să,TCă adevărat-

Troy ridif din umeri cu indiferenţă, gest care nu Lvea cu dorinţa de netăgăduit din ochii lui, si se în rSe la tnop-

Qeci chiar ştii cum să creezi website-uri? - Mi'ar Plăcea Sa UWaţ CUm Să fac

asta> 2ise el. Dar nu ientTU nunţi.

„Ţi,aş putea arata la un moment dat, spuse ea Recent, am creat un site de nuntă pentru Sam si Becca pentru ca oamenii să poată confirma invitaţia la nuntă' sa le vadă lista de cadouri dorite şi să poată discuta despre asta, totul în acelaşi loc. De fapt, nunta se apropie. Vom organiza o petrecere a burlacilor şi a burlăciţelor aici, pe barcă.

-Nu înţeleg de ce ar alege cineva să organizeze o petrecere aici, cu atât mai puţin să trăiască aici, zise el. Nu este nimic de făcut. Ea râse.

-Glumeşti? Ai munţi *şi* apă. Poţi schia, te poţi plimba

pe munţi, poţi pescui, poţi face scufundări sau te poţi relaxa savurând frumuseţea locului. El nu păru deloc impresionat de toate astea. -Crede-mă, zise ea. Am crescut aici. Sunt multe lucruri pe care le poţi face. -Deci locuieşti aici pentru că este amuzant? -Nu. Locuiesc aici pentru bunica mea. -Luciile. El zâmbi. Este puţin sărită. -Sărită la modul drăguţ? întrebă Callie cu speranţă. -Sărită de pe fix, zise Troy. I-a pus de dimineaţă pe ta^a» pe Sam şi pe Cole pe Instagram într-un sondaj e estе cel mai frumos?" Sunt nervoşi. Este şi o poză tine.O, Doamne! încă nu se uitase. Chiar **când dea la asta, telefonul îi sună, anunţând un^ de la femeia în cauză. %**

Am pus asta pe Instagram. M-am gândit că ar tre hui să îţi spun înainte ca altcineva să o facă. Oamenii sunt de acord că tu şi Tanner aţi face un cuplu drăguţ şi eu sunt de acord - deşi nu cred că ai muri dacă ti-ai da cu rimei şi cu fard când ieşi din casă.

Poza era din ziua precedentă, de la patiserie. Părea îmbujorată şi oarecum... nerăbdătoare, *iar* motivul era clar. Tanner stătea în spatele ei, cu mâna pe umărul ei, aplecat deasupra ei, cu o privire sugestivă.

Dacă nu ar fi fost acolo în acea zi, dacă nu ar fi ştiut că Tanner era pe cale să o bată pe spate când ea se înecase cu gogoaşa, Callie ar fi zis că arăta că se apropia de orgasm şi că Tanner era pe cale să i-l ofere.

- O, Doamne, bombăni ea, iar Troy o privi peste umăr.
- înţeleg că sunteţi vecini apropiaţi, nu.[7] Callie scrâşni din dinţi.
- Mă înecam cu o gogoaşă, şi *tatăl tău* mă bătea pe spate. Clătină din cap. Va trebui să-i sparg contul şi să pun nişte limite. Asta îi atrase atenţia lui Troy.
- Poţi face şi asta? Ea îl privi.
- Aaaa, nu. Nu, ar fi complet lipsit de etică. Şi foarte rău. Foarte, foarte rău.

Troy zâmbi, iar ea se gândi că el avea sa frângă multe inimi în scurt timp - asta dacă nu o fiicea deja.

- Bunica mea intră pe net, dar şi ea este băgâcioasă, zise Troy.
- Da, dar este nebună la modul hun, zise *Callie.* A mea este sărită de pe fix. Şi eu sunt cea care a trimis-o

^ urmare a cunoştinţelor mele de informatică, •^^"n monstru. i^cefecepeTumblr? .A'^ ne; ise Callie. îmi e frică să întreb.

Silnic despre greşeli deocheate făcute de

^holbâlael,

în mod evident, are prea mult timp la ' Galeria ei de artă este goală după-amiaza în [5p°]f ăptămânii. Cred că acolo se plictiseşte, deoarece ^P[11]' ^erge la culcare devreme. Ignoră cu tact partea care Luciile se culca cu domnul Wykowski, [in]iat după *Jeopardy.* Cred că are nevoie de o dădacă
earrudupă'amiază.
Ji ,in eu de urât, zise Troy.
îi aruncă o privire sceptică.
-Da?
, Contra cost.

-Am înţeles, spuse Callie. Crezi că poţi să aloci puţin rimp şi să o ţii pe calea cea bună? _Nu schimb scutece.

-Este bătrână, dar nu *atât* de bătrână, sublinie Callie. Nu eşti prea ocupat să faci şi asta, pe lângă şcoală şi munca de aici?

-Niciodată nu sunt prea ocupat pentru nişte bani în plus.

-Pentru ce ai nevoie de bani? întrebă ea curioasă. El ridică din umeri, dar ea observă că el ascundea
ceva,

-Ofată? întrebă ea. -Poate. Poate numai o vecină. • Isteţ. îi plăcea asta. Şi îi plăcea şi de el. încă îl tachina când tatăl lui apăru cu Sam şi Cole. Toti se mişcau ™ **hjh** mod care atrăgea atenţia unei femei. Faptul că ^erau deştepţi şi că se descurcaseră singuri în viaţă matura cu asta, dar nu putea să nege că toţi erau

fermecători în felul lor. Şi totuşi, privirea l$_{U}$j n întâlni pe a lui Tanner şi rămase aţintită asup$_{ra}$

în jurul lor, dimineaţa era mohorâtă, iar vreme' vestea furtuna. Erau vreo patru grade. **[a] P[r]e-**

Şi totuşi, băieţii erau în pantaloni scurţi. P$_{entrij}$ proteja de vântul rece, purtau hanorace. Tanner ^ gluga ridicată, ochelari de soare fumurii şi... barba ^ GQ întâlneşte *Sports Illustrated.* **în timp ce Callie se bucura de privelişte,** inima **li bătea cu putere. Privirea i se mută asupra trupului lui dar se opri brusc când ajunse la piciorul stâng şi la cicatricea care ieşea de sub tivul pantalonilor până la mijlo cui tibiei.**

Din cauza incendiului de pe platformă. Asta o făcu să îşi aducă aminte cât de periculoasă si de înspăimântătoare fusese viaţa lui şi cât de aproape fusese să nu se mai întoarcă, ceea ce ar fi lăsat un gol imens în multe vieţi, inclusiv în a ei.

Tanner luase proviziile pentru cursa pe care aveau să o organizeze mai târziu. El şi băieţii merseseră de-a lungul docului împreună, dar, când Tanner o văzu pe Callie pe barcă, arătând de parcă locul ei ar fi fost acolo, râzând cu fiul lui, uită de Sam şi de Cole, uită complet de slujba lui. Să îl vadă pe Troy zâmbind i se părea un cadou. Dacă o mai punea şi pe Callie la socoteală, era o bucurie de nedescris.

Amândoi părură să-l observe în acelaşi timp, iar amuzamentul lor dispăru. În privirea lui Callie se vedea Afecţiune? O dorinţă stăruitoare? La naiba, poate că era în imaginaţia lui, dar îi plăcea să creadă că ea *îşi* amintea de ultima oară când se văzuseră, de sărutul lor Sau poate doar el se gândea la asta. Mult.

Tot timpul..vrea ei coborî. Coborî mult. Trecu de părţile >jricând la cicatricea de la picior, iar Tanner ^ ţi mila din ochii ei. ■ - să ti purtat blugi, fc ^ lai Troy nu trăda decât nemulţumire adoles- \^^Şir\ic surprinzător. Tanner nu trebuia decât să s4 enerveze pe puşti. :%usese că asa stăteau lucrurile. Era un adevărat ■ trecere ca un adolescent să îşi urască tatăl. Wf^f^l o făcuse, cu siguranţă. V ^^Cole o salutară călduros pe Callie, iar Tanner ■SpnVirea lui Troy.

Cum merge? Ai ajuns şi sub punte? Auîncâ, zise Troy. l^rn distras eu, mărturisi Callie, zambindu-i lui - |cteţ- băiat! Este interesat să mă ajute să o ţin în -u pe Luciile, cu toanele ei, dacă eşti de acord. - Desigur.

-Drăguţ din partea ta să ajuţi, îi zise Cole lui Troy. -Asa-s eu, replică Troy ironic. Drăguţ. Aşa tată,
l Sarn rase şi se apropie, luându-l pe Troy de gât şi dân-
Hw o castana.

' -Ai grijă ce spui, puştiule. iatal tau m-a bagat la apa pentru mai puţin. -Va băgat la apă? întrebă Troy. Sarn arătă spre apă.

Troy privi spre marginea vasului, la apa întunecoasă, agitată.

-Astăzi, ai face hipotermie.
-Nu, zise Sam. Aproape mereu te salvează la timp.
froysc uită spre Tanner.
-Glumeşte, nu?
-Nu, interveni Cole, serios. Ştii că a făcut parte din ^rină, nu? Dacă nu te scoate la timp, este pentru ca „Jvrea.

iroy înghiţi în sec zgomotos.Cole zâmbi spre Tanner.

- Ne vedem la cabană.

Apoi Cole şi Sam plecară.

Tanner o privi pe Callie. I-ar fi plăcut să aproape şi să vadă dacă avea să se topească în lf^ţ aşa cum o făcuse cu o zi în urmă, dar aveau un tânăr, impresionabil, care-i privea cu o curiozij^^

Şi adevărul era că Tanner plecase de la ceea^^ Callie începuseră. Ceea ce făcea din el un idiot ^

-Trebuie să descarc aceste provizii, zise el * • spre pungile din mâini. ' ^

-Nu-ţi face griji pentru mine, zise ea. Ieşisem la- bare. Mă întorc să mă apuc iar de muncă. '

Tanner stătea în cambuza bărcii, aranjând lucruril când auzi vocile.

-Numai vecini, ha? zise Troy.

- Mda, răspunse Callie.

-Nu te-ai uitat la el de parcă aţi fi numai vecini, comentă Troy. Şi te-ai holbat la piciorul lui.

-Nu i-am mai văzut cicatricea, mărturisi Callie.

-S-a ales cu ea în urma unui incendiu pe platformă îi zise Troy. A fost cât pe ce să moară

Nu exista supărare în vocea băiatului, observă Tanner De rapt, nici urmă de negativitate . -MS bucur că nu mai lucrează acolo, zise Callie.

-Nu sunt sigur ca mai poate. Şchiopătează. Probabil o va tace mereu.

Tanner îşi dădu seama că trăgea cu urechea si încercă sa-, ignore ş, sa descarce conţinutul

- Şchiopătatul lu, nu este atât de vizibHse Callie Si Tanner pe care-l cunosc eu nu ar , din a face ceea ce-şi doreşte...

Se întrerupse atunci când primi im „ moment de tăcere, apoi ea pufni. J'

- Ce-i? întrebă Troy.

-Munca mea, o mireasă. Zice: ,p cel puţin o nuanţă mai închişi de- j'!

- cnia - semnul

Amarii. Nun**ti distrusa! Ca** l **e** ofta. Biata **hiperemoţionata.**

■ **Î-î scrin** miresele? întrebă Troy. ml te **meseria** mea să am de-a face cu ele, spuse ea

■ ne ce o raci.

Lgi bine, zise ea gânditoare, toţi facem lucruri pe care J „ie vrem neapărat.

'Mda, zise Troy, părând ursuz. Ca, de exemplu, să j vasul. Dar tu eşti adult. Poţi face orice vrei.

% este deloc adevărat. Există consecinţe pentru frice, trebuie să ştii asta. Şi responsabilităţi care nu fac jecât să crească pe măsură ce îmbătrâneşti. Toţi sfârşim (jn a face uneori lucruri pe care nu le vrem. Precum? întrebă Troy.

Uite, de exemplu, tatăl tău, care nu a vrut neapărat lucreze pe o platformă.
-Ba a vrut, ripostă Troy. Aşa cum ar prefera să fie în America de Sud pe timpul iernii pentru nu ştiu ce mare cufundare decât să fie aici cu mine. -Cred că greşeşti, răspunse Callie, acum cu vocea mai serioasă. Ar fi putut să accepte o slujbă în America de Sud, dar este aici pentru că vrea asta. Vrea să fie cu tine.
Tanner se întinse să audă răspunsul lui Troy, dar, dacă adolescentul spusese ceva, el nu auzi. Câteva minute mai târziu, urcă pe punte şi îl găsi pe Troy singur, întors la curăţenie. , Callie se îndepărta.
Tanner o strigă şi, simţind privirea lui Troy asupra lui, se îndreptă spre ea. Ea se opri şi îl privi.

Tanner nu se gândea prea mult la piciorul lui, cu wcepţia momentelor când îl durea tare, dar în clipa de ar fi plătit bani grei pentru un mers normal. -Hei, zise el.

~Hei şi ţie! Fiul tău este un puşti pe cinste.-Are momentele lui.

- Deci eşti de acord săJ angajez să stea întrebă ea.

Uc«Jle i

- Dacă el vrea, sigur.
- Zice că vrea. Ea îşi înclină capul. Tu eşti bine?

Se referea la picior.

-în regulă. Ai de gând să mergi la **patiserie**Pen micul dejun?

w tri1

Ea ridică dintr-o sprânceană.

-Ce-i? întrebă el.

- Ei bine, în primul rând, nu eşti OK. Eşti încruntat Eşti frustrat şi te doare piciorul.
- Ce are asta de-a face cu micul dejun.7 întrebă el perplex.
- Nu are. Dar te-am întrebat dacă eşti în regulă şi aj zis „în regulă". Este evident că nu eşti bine, sublinieea, părând deranjată.

El se opri.

-Ştiu că vorbeşti engleză, dar...

-Nu mai contează.

Clătinând din cap nemulţumită, începu să se îndepărteze.

El privi după ea, întrebându-se cum naiba ajunseseră la discuţia asta absurdă.

-Caliie!

-Trebuie să plec. Pe la jumătatea drumului, se întoarse spre el, încă mergând. Iau micul dejun cu Olivia şi cu Becca. Apoi îmi cumpăr o nouă cafetieră. De acum înainte, îmi voi face singură cafeaua.

Mda, asta nu părea să îl încânte.

- Dar gogoşi le?

-Am renunţat la ele.

- Eşti la dezintoxicare?
- Da, la dezintoxicare, zise ea. Se spune că aşa se face.

Ceva nu era în regulă. Ei nu erau în regulă - sf era

vina lui. El deschise gura să încerce să rezolve cumva lucrurile, dar ea se întoarse iar şi plecă.¡n mod normal, eviţi sa-mi vorbeşti şi brusc esti ! ~te guraliv, iar asta este conversaţia pe care vrei să (purtăm? **Troyridică** dm umen.

Jmi P^ce de ea. **-Si mie.**

«Dar o dai în bară. [1] ,Ba nu, zise Tanner.

Troy pur şi simplu îl privi direct. -Ştii multe despre multe, zise el într-un final. Tanner nu avu timp să se bucure de compliment, căci Troy continuă: Dar nu cred că te pricepi prea bine la agăţat. De fapt, părea destul de dezamăgit de asta, iar Tanner se trezi, în mod ridicol, în defensivă.

-Ba mă pricep. Cum Troy nu păru impresionat, Tanner repetă, de parcă şi el avea 15 ani: Ba mă pricep.

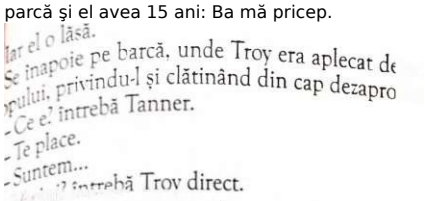

'^a. Tanner îşi trecu mana peste fată. **Oarecum.**

\u ai văzut cum se uita la tine? Dumnezeule, până „Ctiuce înseamna asta.

I Tanner clătină din cap.

asupra bator.
Vecina —;. '
ToV pU^i'

Sau cel puţin se pricepuse cândva. Privi docul. Docul gol. Căci Callie dispăruse de mult. Şi atunci înţelese că era adevărat. Nu se pricepea deloc la agăţat.capitolul 13

Partea bună era că Troy îşi petrecu următoarele cât$_{ev}$ după-amiezi cu bunica *lui Callie, câştigându-şi* p$_{e}$ ^ banii. în prima zi când *Callie îl luă de la* galeria de artâ pentru a-l duce acasă, el urcă în maşină, se trânti $_{Pe}$ scaun şi zise:

- Mda, e nebună. Şi, de asemenea, se întâlneşte cu un tip mai bătrân decât *istoria.*

- Domnul Wykowski, *zise ea. Este drăguţ.*

- *Mda,* m-a tras într-o parte şi a *zis că îmi* dublează salariul dacă îi sabotez candidatura la funcţia de primar.

-Ce.[7] scânci Callie.

- Nu-ţi face griji, nu trebuie să fac nimic *ilegal.* Doar să mă plimbi şi să dau jos posterele pe care le lipeşte ea, cele în care scrie *„Luciile* primar în Lucky Harbor şi împrejurimi!"

-O, Doamne!

Troy zâmbi, şi o clipă semănă *atât de mult* cu *tatăl* lui, că ei *i se tăie* răsuflarea.

îi lipsea Tanner. Rău. Era prostesc să-ţi *lipsească* un tip după trei mic dejunuri împreună şi un sărut, dar *îi* simţea lipsa cu o durere care sugera că *dăduse* prea multă importanţă la ceea ce se *dovedise* a *fi* numai o reapariţie a slăbiciunii ei prosteşti.

-Te-a făcut bunica să-i spui toate secretele taie.[7] îl întrebă ea *pe* Troy.

-Pe toate, zise el oftând. -Ai nevoie de exerciţiu pentru a-i rezista *Callie. Te vei* descurca mai bine cu timpul.

$_{0}$ întrebă Bccca pe Callie la micul ^{in}după ce il întâlnise pe Troy şi îl speriase $_{v}$ *P*

Cta, atacând repede clătitele. ' olivia schimbară o privire pe care Callie ^ ,$_{n}$orc. învăţase că era cea mai buna tactică, „¿¿a avea sa le dea un deget, noile ei prietene toată mâna.

^rn'ăndouă.
întrebă Olivia.
Jin clătite.

% lihnita- Asta se întâmplă când te închizi în apar- ¿îţşi munceşti trei zile fără să iei aer. ^Stii ci te place cu adevărat, da? întrebă Becca. ¿Uit se înecă, înghiţi, apoi încuviinţă. .Mda. Sigur.

-Mu ştie, îi zise Olivia Beccăi. Becca oftă.

-Bine, Callie, vreau să mă asculţi. Ai părul ăsta minunat: blond-roşcat, cu aceste bucle naturale, şi ai trupul ăsta sculptat care nu cere ore de tortură la sala de spori şi nici măcar nu ai nevoie de machiaj, şi probabil că, oriunde, femeile te-ar urî, dar eu nu o pot face. Nu te pot urî.

-Nici eu, zise Olivia. De fapt, vrem să fim tu.

Becca încuviinţă.

Callie se holbă la amândouă.

-V-aţi amestecat amândouă sucul de portocale cu alcool?

„Ai şansa de a lucra de acasă în pijama şi în papucii d(i casă cu Shrek, zise Olivia. Sunt atât de geloasă pe acei Papuci. Dar să revenim la subiect.

-Da, zise Becca. La subiect. Să începem cu dovezile, bine- îşi aşează telefonul pe masă, **pentru ca atât** Olivia,

WV -7 intrt r n siguril: între,.-* «91 ci^cza teieronui uuia«» ….. —■«»»

'vida! incuviin^anc'>luancl o altă muşcă-

cat Şi Callie să poată vedea ecranul. **La începutul săptă-** ^nii, ai reuşit să verşi cafeaua pe **tine, să-ţi împrăştii**

poşeta şi toată mândria pe podeaua patiseriei sj pe Instâgram drept cea mai drăguţă, dar şi Cea . demânatică burlăcifă din Lucky Harbor.

- Poza aia ar fi trebuit să fie ştearsă, zise Callje Becca dădu cu degetul pe ecran şi le arătă o ¿L

cea cu Callie şi Tanner.

-Bine, zise Callie. Este puţin înşelătoare. -Şi asta.7 Becca arătă următoarea poză. Era cu Erjc. cu blonda plecând din patiserie. Zice că este fostul logodnic, care te-a părăsit la altar. Ei bine, nu era amuzant. -Eu... nu am văzut-o pe asta.

- Mă bucur, zise Becca, cu o privire dură, deşi era destul de temperată. Este un nemernic. Un dentist bun. dar un nemernic. Becca clătină din cap. îmi pare rău că a trebuit să dai peste el când erai singură. Mi-ar fi plăcut să fiu cu tine.

Callie clătină şi ea din cap.

- Nu a fost mare lucru. Pur şi simplu, m-a... surprins. Becca se întinse spre ea şi o strânse de mână.

- Mi-ar plăcea să-l surprind şi eu săptămâna viitoare. Callie zâmbi, deoarece nu era departe de ceea ce spusese Tanner. Nu putea nega că se simţea bine să aibă oameni cărora să le pese de ea suficient încât să vrească**-i** apere onoarea. Dar se putea descurca singură. **Probabil.**

- Nu este nevoie, o asigură pe Becca. Sa întâmplat cu mult timp în urmă.

- Bine, zise Olivia. Dar nu asta esre cea mai interesantă parte. „O, minunat", **se** gândi Callie, având **presentimentul** că ştia ce avea sa urmeze.

: Adevărat, zise Becca Onoarea revine faptului că se zvoneşte că nu ma, mergi la pat,ser,'e d ? •

cu... Se uită spre Olivia. Cum îi spim?

S

- Domnul Sex Ambulant, zise Olivia „„„ . Callie făcu o grimasă.

entuz,aşmata., Sex Ambulant, repetă Becca, apoi ij(,ucni

'„inncTvaadon.astn.

lî^w”⁰'-

'n'u 0 va ^ce, admise Becca.
; l!,'e oftă m' ^ întinse c,uPă sir°P- Urma să aibă ne- , mnî nuilt zahăr pentru a trece peste asta. f o poveste foarte lungă, foarte plictisitoare. Ador poveştile lungi şi plictisitoare, zise Olivia.

^'bjne... am fost îndrăgostită de el în liceu, recu- Ucu e'a. îndrăgostită rău.

Tanner este foarte atrăgator, zise Becca şi, când ijiVia îi aruncă o privire, ridică din umeri. Ce? Sunt Joaodită, nu moartă. Acei ochi negri, acel trup vânjos. ¡Becca oftă visătoare. Limbajul trupului său pare să spună că a fost un şmecheraş şi că nu are nici o problemă să redevină la fel dacă este nevoie. Se scutură. Bărbatul ăla este atrăgător.

Da, bine, zise Callie, dar nu este de nasul meu. -Nu mă face să las furculiţa şi să-ţi trag una, zise Olivia. Deoarece nu vreau să mă opresc din mâncat, dar o voi face.
-Vorbesc serios, zise Callie. Uite, în şcoală, am fost tocilară. Ştii tu, fata pe care băieţii ca el o plăteau să le facă temele. Şi ştiu că pare stupid, dar, când îl văd, uneori mi se împleticeşte limba, aşa cum se întâmpla pe atunci.
-Pentru că este fermecător, zise Becca. Nu pentru ti nu este de nasul tău. Scumpo, indiferent de ce ai rost, acum eşti o tipa la fel de atrăgătoare. Si cu creier. Acceptă ce-i al tău! Callie îi zâmbi.
~Eşti drăguţă.

„Da, zise Becca. Şi mai sunt şi deşteaptă, aşa că mai Irie rn-ai crede!Callie o credea. Poate că la început se sj^. ţin **invizibilă,** dar asta fusese înainte ca îann^ aducă gogoşi. Şi să o sărute. Atunci, nu fusese invizibilă. Tanner fusese la fej uluit ca ea de chimia dintre ei. Nu. Nu se mai simte deloc invizibilă. Acum, simţea numai... dorinţă.

- Bine, deci s-a stabilit, zise Becca. Explică acefc dimineţi de la patiserie.

Fie. Oricum era mai uşor aşa. -Am ajuns prima acolo, şi Tanner a venit şi a ocupat singurul loc liber. Se opri. Lângă mine.

- De trei ori.7 întrebă Becca. Hmm. Poate nu atât de uşor.

-Ei bine, cel puţin prima dată, zise ea, înfulecând iar clătite. Poate că în următoarele două *daţi* i-am cam păstrat locul.

Becca şi Olivia zâmbiră, *iar Callie* oftă.

- Ne-am spus reciproc că stăteam împreună pentru a nu fi nevoiţi să socializăm cu cineva.

- Interesant, zise Becca încet.

-Foarte, admise Olivia. Ce ţi se pare mai interesant, tehnica eschivării sau minciuna gogonată.7 *Callie îşi* dădu ochii *peste* cap. -A fost stupid. Faptul că am stat cu el mi-a reînviat îndrăgostirea prosteaşcă din liceu. Apoi a văzut toată scena cu bric, ceea ce a fost stânienitnr Aco - carea m ziua urmatoare Şi - -ca nu am mers sa beau în şi gogoşi^3"16 Olivia, aplecându-se ^anner a aPărut în prag cu caf ea

De care.[7] întrebă Becca. -O cutie. Asortate. Publicul ei avid *oftă* visător.,ise ea, îndreptând furculiţa spre ele. Nu faceţi i mai oftaţi aşa. Nu a fost drăguţ. 3[!!3,NU]-ise Becca. A fost sexy. -S se poate de sexy, aprobă Olivia. Am auzit totul

, 'j s<a întâmplat. [C] fallieseholbăla ea.
Xe[1]. Atunci de ce m-ai mai întrebat? Şi cum? Cum l'îs'u avem izolaţie, zise Olivia. ~ 0, Doamnei ripostă Callie. îl voi suna pe proprietar[1] -Succes! replică Olivia. Şi jur că nu am încercat să rrag cu urechea. Cei puţin, nu la început. Eu si Cole eram în pat, şi apoi aţi început să vorbiţi, şi, înainte să ne dăm seama, încercam să nu ascultăm cu urechile lipite de perete. Becca zâmbi. Nu şi Callie.

-Cole a auzit? întrebă ea gemând. O, Doamne! Lovi capul de masă de câteva ori, ceea ce nu ajută deloc. Bine, ştii ceva? Nu contează. S-a întâmplat. Când l-am văzut pe Eric, mi-am amintit că din îndrăgostiri nu iese nimic bun. Sau din relaţii. Şi, cum Tanner este de acord, subiectul e încheiat. Expresia lui Becca deveni, din amuzată, tulburată. -A zis el asta?

-Nu a trebuit, spuse Callie. A plecat în mare grabă imediat după sărut. -A existat un sărut? strigară amândouă. Callie îşi lovi iar capul de masă.

- Este bine. Ştiu cum putem sa rezolvăm a,ta, zi*.

Olivia.

Callie îşi ridică privirea. ?

-îi ştergem memoria lui ^^ spre Becca.

Olivia ignoră replica ei şi . eram cea mEi

- **Chiar credeam** că dintre no. tte., varză, iar **tu** ocupai al doilea adevărat.

- Hei, zise Becca. Apoi ofta. o-Dar ea este, zise Olivia, privind-o pe Calli$_{e}$.T
cea mai varză.

-Dumnezeule, murmură Callie! Mersi.^{7} -Oh, nu-ţi face griji, replică Olivia. Putem rez$_{0}$|,
asta.
Becca încuviinţă.

- Cum adică să rezolvăm.^{7} întrebă cu prudenţa Callie.

-Ei bine, Tanner nu se află într-o perioadă pr$_{ea}$ bună, zise Becca. Are multe pe cap, şi totul are legătură cu oamenii la care ţine. A venit vremea să facă ceva şi pentru el. Iar tu eşti perfectă pe post de acel „ceva”.

Callie deschise gura, dar prietena ei continua să vorbească:

-Iar tu... Munceşti pentru nebuni şi nu ieşi prea mult. Şi tu ai nevoie de ceva pentru tine. Tanner este acel ceva perfect. Deci, împreună, totul este perfect, înţelegi.^{7}
Olivia încuviinţa din cap. înţelegea.
Callie, nu.

-Ascultă, nu mă gândesc că...

-Continuă aşa, o întrerupse Becca. Nu gândi. Vom face noi asta pentru tine.

-Şi planul nostru este...? o întrebă Olivia pe Becca.

-Să-l facem pe Tanner să se îndrăgostească de Callie, zise ea, ca şi cum ar fi găsit o soluţie pentru foametea din lume. Radia. Este perfect.

-Nu chiar, ripostă Callie. Nu este genul care să se îndrăgostească. Iar eu nu...

Olivia îndreptă furculiţa spre ea.

-Dacă termini acea propoziţie, mă voi opri din mâncat şi te voi cafti. Jur de data asta.' Meriţi să se îndrăgostească de tine. De fapt, eu sunt îndrăgostiră de tine. Acum, lasă totul pe seama specialistelor.
Becca încuviinţă.

-Noi suntem alea. Specialiste în a face un tip să se îndrăgostească.r im nUışi imagina că ^ putea convinse cineva Tanner să tacă vreodată ceva ce nu voia, plecă de la pe j dejun convinsă că lucrurile aveau să rămână 1a fel. ^¡n ziua următoare, când îl luă pe Troy, acesta nu era - -untat- Părea puţin mândru de el. înU O, rahat! zise Callie. Cunosc privirea asta. Te-a bâ- ffat în belele- Ce aţi făcut?
c _Ah? îşi băgă mâna în buzunar şi pretinse că nu pricepe. Nimic. Am ajutat-o puţin cu o filmare.
-Filmare pentru?
- Pentru noul ei blog.
-Pentru... galeria de artă? întrebă Callie.
-Nu, a zis că era pentru blogul ei personal. Se opri. Un canal de YouTube.
- O, Doamne! Callie îi aruncă scurt o privire. Trebuia să o ţii departe ele belele!
-Hei, o cunoşti? Nimeni nu o poate controla pe bătrâna aia. Si se mişcă repede! Ridică din umeri. Şi, oricum, ar trebui să-mi mulţumeşti. Am convins-o să renunţe la prima ei idee.
-Îmi e şi frică să întreb, zise Callie.
-Voia să facă Live *de la sala de sport,* unde plănuia să intervieveze tipi fără tricouri pe ei.
-O, Doamne!
- Dar am convins-o să facă *Live de la noaptea de bingo.* Callie oftă.
-Bine. Foarte bine.
-Merit o mărire? întrebă el.
-Nu"O convingi să-şi închidăTumblr şi Instagram,
^-Eni foarteşireată, zise el. Probabil leva deschide **sub** un alt nume. Şi s-ii petrecut un mc.dent cu prăji-torul de pâine. ,
Ea îşi **întoarse privirea spre** e **.**
-Un incident cu prâjitorul de pa.

-A pus patru felii de pâine în el, deşi a z\s . torul putea face numai două felii deodată ffa^H

-Ce? %

-Mda, zise Troy. Apoi s-a declanşat alarma de j diu, dar nu te panica! Nu au fost flăcări, numaif^' L-am scos din priză imediat, dar pompierii şi şerif^; au venit. A insistat ea.

-Nu iar toana cu incendiul fals, bombăni ea. -Aha. Şi un pompier pe nume Jack i-a zis buniciicâ data viitoare când mai face o astfel *de* farsă, va *fi* tată. Ea a zis că speră că va fi *şeriful Sawyer* Thomps0n cel care să o aresteze, deoarece are o slăbiciune pentru bărbaţii cu cătuşe.

Callie bombăni şi decise că avea nevoie de o gogoaşî Poate chiar de două.

- Şi apoi ce s-a întâmplat?

-A venit şeriful. A zis că te va suna să-ţi spună că trebuie dusă să îşi facă o analiză a nivelului hormonilor, altfel va fi foarte tentat să o aresteze.

- După asta s-a comportat bine.[7]

-Ei bine, va trebui să defineşti „a se comporta bine", zise Troy. Dar a promis că va încerca să fie cuminte. Nimeni însă nu a părut convins.

Ziua lui Tanner fusese de rahat. Troy intrase în belele încercând să spargă computerul profesoarei pentru a schimba o notă. Problema era că nu schimbase nota lui, ci pe a altcuiva. Directoarea nu îi spusese a cui, dar recunoscuse că profesoara scrisese nota greşit de ia început. Troy refuzase să vorbească despre asta. Ce şocant' Apoi Sam făcuse o ofertă pentru o a doua barcă pentru Lucky Harbor Charters, o barcă pe care **puseseră** ochii de mult timp şi pe care şi-o doreau mult dar se părea că ajunseseră prea târziu şi nu avuseseră suficienţi bani - vasul fusese vândut cu o zi în urmă.

_ . c0|ac peste pupăză, Tanner ieşise să înoate ■Şi limpezi mintea, dar i se pusese o crampă care făcuse să se înece **pi** ^ j ■ sise **şchiopătând** din apă **şi** se prăbuşise pe |C^nu ie]JaSă **scrâşnind** din dinţi de durere, descope- **li» fJJU** un martor. froV- ^ rte din timp, Tanner nu dădea doi bani în niartj juj si pe faptul că-l putea folosi în proporţie picior ' |a e| numai când îl durea foarte 50%.

- id Callie îi observase cicatricea. Dar fusese tre S^1 ci£ umilitor să se târască la mal copleşit de du- Îdrac^U^ jntrebându-l din nou şi din nou „Cum te
Pere, cu ?((
iot alUta' jşj petrecea noaptea la Elisa. Părinţii ei Ac|jn^ras puştiul o ajuta să dea bine. Aşa că
}rau în ■ gam merseră la Love Shack să bea
fanner, '
f'cinstea lui Gil, ciocnră ei prima bere, aşa cum _ cr|iereUj şi, deşi Tanner simţi valul de durere |Îea"it nu fu însoţit'de la fel de familiarul val de vină. [pentru faptul că el supravieţuise, iar Gil - nu.

-Eşti bine? îl întrebă Sam.

Era?

-încă mă aştept să-l văd stând aici, cu noi, de fiecare

^Nici Sam, nici Cole nu trebuiră să întrebe la cine se referea.

Sam răsuflă din greu.

-Este aici. Este mereu aici.

Cole ridică sticla.

-Voi bea pentru asta.

Băură toţi pentru asta, apoi se întoarseră spre un joc de darts.

-Pe ce pariem? întrebă Cole înainte să înceapă jocul,

-Pe zece dolari, zise Sam.

- Cole şi Tanner râseră amândoi. -Ce? întrebă Sam.Eşti atât de scârţar, că scârţâi când m$_{eroj}$
tă CoÎe. Becca ştie asta? E conştientă că se r^N un zgârcit:
$^{1(1}$ cy
- Care-i problema cu zece dolari? întreba încruntat.
^{at}n

Ca să fie sinceri, pur şi simplu nu se putea abti Nu avusese nimic, nimic-nimicuţa. Nici Tanner, df^ măcar o avusese pe mama lui cu care să împărtăş$_{easc}$^ situaţia strâmtorată în care se aflau.

Sam se împăcase acum cu tatăl lui, dar fuseseră mufe mulţi ani când pentru el acasă însemnase camera liberă din casa mamei lui Cole, pe care aceasta o făcuse a lui.

Dar Sam fusese cumpătat cu banii. Transformase centima în dolar, iar apoi dolarul - în mulţi, mult mai mulţi. El fusese însărcinat să se ocupe de câştigurile lor de pe platformă şi se descurcase foarte bine pentru toţi. Când plecaseră de pe platformă, putuseră să-şi cumpere barca şi să pună pe picioare Lucky Harbor Charters, totul mulţumită lui Sam, care strânsese fiecare bănuţ.

- Cincizeci de dolari, zise Cole. Şi cel care pierde trebuie să ne spună de ce nu ne-a zis că se vede cu Callie.

Sam şi Cole se holbau la Tanner.

Tanner simţi cum se încruntă.

- De ce bănuiţi că voi pierde?
- Pentru că mereu o faci, comentă Sam. Eşti varză la darts.

-Ase observa că nu a negat treaba cu Callie, sublinie Cole, fără să-şi ia ochii de la Tanner.

-Nu mă văd cu Callie, replică Tanner.

„Pentru că eşti un idiot."

-Atunci, ce-a fost treaba de dimineaţa trecută? întrebă Cole. Când ai ieşit de la ea?

- Nu e treaba ta.

-Sau... zise Sam, ridicând dintr-o sprânceană

Din cine ştie ce motiv Tanner simţi că $_{se}$ enervează. Poate pentru că ştia că acei $_{mceput}$ ^
i, $_{ce}$ea ce făcuse cu Callie era acum l_a . dăduse în bară. $^{Um\ la}$ ^cut, f_{iind},
f^{el}l a fost nimic zise el răstit. Î$_{mi\ pne}$ I)\tâta tot, nimic mai mult.
^{LOm}Pam$_e$ i$_a$
Kcole g^{estia},^{lă} T7$^{1\ CUm\ că\ ave}$a să-i ia $_{?âtu}$, , L $_{ne}$r era în forma, deci nu, nu avea să i-1
^{dar}
^{l9}%ar pentru că te însori nu înseamnă cadrai ;$_{teşt}$e în aer, aşa ca termmă cu rahatul ăsta „$_{rcu}$ £5? las-o balta.
^{f} ^Scuză-mă, zise cineva m spatele lui.

0 femeie insuportabil de familiară. Se întoarse şi **dădu** cu ochii **de - da - Callie** $_{£ra\ im}$**brăcată** într-o fustă **drăguţă** şi î$_n$ acele cizme $_{,car}$e îi plăceaujui mult. Îi zâmbi slab şi făcu semn că **/voia să treacă.** În **spatele** ei erau

Olivia şi Becca, amân- '**două străfulgerându-l cu privirea. Simţindu**-se ca un **nemernic,** Tanner **încercă** să
zâmbească.
-Bună! Rahat. Era un nemernic. Doamnelor, vreţi sa vă alăturaţi nouă? _Nu, mulţumim, zise Callie politicos, deşi tonul ei sugera că-l trimitea la dracu'.
De tot. Ea dădu să treacă pe lângă el, dar el o apucă de cot şi o întoarse. Ea se uită la degetele lui până când el îi dădu drumul. -Callie, zise el încet, dorindu-şi cu disperare să fi fost | singuri. îmi pare rău! Nu ştiam că erai acolo. -Mi-am dat seama, replică ea. -încercam să explic că suntem... -Nimic? completă ea.
El făcu o grimasă. Un nemernic de primă clasă. -Callie...
-Trebuie să plec. Le zâmbi forţat lui Coie şi lui Tan- Rer Şise depărtă. Olivia şi Becca se holbau la el. Becca se cuibări în r3ı lui Sam, sărutându-i maxilarul.

- Ne vedem acasă, bine.[7]

El îi înclină capul şi o sărută lung, îşi atinse frUn de a ei şi încuviinţă.
La *fel* făcură Cole şi Olivia. Apoi femeile plecară.
Un bliţ lumină faţa lui Tanner, iar el o văzu pe Lucijje -Scuze, zise ea, părând deloc apologetică. Voian numai să fac o poză unui cap pătrat. Intorcându-se, Je zâmbi foarte dulce lui Cole şi lui Sam înainte să se ¿1- beze iar la Tanner. Tu! Nici măcar nu-i ajungea la piept) dar modul în care se uita la el îl *făcea să se* simtă cu jumătate de metru mai scund decât ea. împunse în fata lui un *deget osos.* Am crezut că erai un bărbat *deştept.* Am greşit.
Când ea plecă, cei trei rămaseră tăcuţi.
- Bine lucrat, îi zise Sam în cele din urmă lui Tanner.
- Eşti conştient că vei fi decimat într-o oră, corect? întrebă Cole. Fie că este pe Instagram, pe Twitter sau altundeva.
- Nu-mi pasă, zise Tanner.
Nu se putea *gândi la* nimic altceva în afară de expresia de pe chipul lui Callie.
- *Eu cred* că-ţi pasă, *zise Sam.* îţi pasă despre ce crede *Callie, şi* asta e problema.
Tanner se întoarse spre ţintă. -Las-o *baltă!*
Bine, da, fusese prea dur, *dar,* în afară de asta sousese adevărul. *Tehnic,* nu făcuse nimic rău. La *dracul*
Atunci *de ce* mama naibii se simţea de parcă îsi pierduse cel mai bun prieten.[7]

capitolul 14

Înă o oră şi încă un rând de beri, Tanner încerca
l ¿ină că el fusese partea vătămată dar nu se
li decât la expresia lui Callie cand se întorsese cu ţi n j
mult, pierduse la darts două dintre cele trei
fener adună săgeţile ^o **rundă** noua. Cei doi învinşi - arătă cu
săgeţile ' ej _ trebuie să o ducă pe Luciile cu grupul ei f^cel tur
pe care ba programat mâine pentru azilul ie bătrâni.
-Rahat, omule! zise Cale. Acum, eşti chiar rău! Ţanner câştigă. Mai
comandară o nouă rundă de bere. Era mulţumit de victorie, dar
adevărul era că ar fi preferat compania cuiva blând şi dornic.
Si, în mod natural, chipul care îi apăru în minte era unul la care
nu ar fi trebuit să se gândească. Callie.
Ceea ce însemna că Sam avea dreptate - şi, rahat, cât de mult
ura Tanner asta! Deschisese gura lui mare şi crease un dezastru.
Mai ales că adevărul era că voise să o vadă. Deja o avusese în
braţele lui. Sărutările ei aproape că îl făcuseră să îşi piardă
minţile. Nu îşi putea imagina cum ar fi să o aibă în pat, încolăcită
pe trupul lui, gâfâind u-i numele.
Bine, îşi putea imagina. Adevărul e că avea această fantezie încă
de când o atinsese. De fapt, se gândea la asta chiar acum...
-Deci ce s-a întâmplat astăzi în apă? îl întrebă Sam, umplând
halbele cu bere. -Nimic.
-Nu asta a zis Troy. _
Rahat[1] O zi de rahat de la început până Ja f. Cel puţin, spera că
era pe cale să se sfârş easci J hău puţin, trăgând de timp. Dar nia
Sam, nici & nu se lăsau duşi de nas. Amando. il priveau, a^J
un răspuns. .
-Am avut o crampă, zise el. Nu mare lucru.
-Troy a zis că ai avut dureri mari şi că nici măcar n"
puteai merge, zise **Sam.**
-O crampă, repetă Tanner. Nimeni nu poate merge
cu o crampă la picior.

- Dar înotai, *sublime* Cole. Singur. Şi te-am văzut îno. tând.

Tu înoţi kilometri.
j i

- Şi, dacă nu ai *fi* fost aproape de mal... Tanner miji ochii.

-Aş fi fost bine.
-Voi înota cu tine, zise Cole. Data viitoare.

- în fiecare *zi!* întrebă Tanner, încercând să nu se
enerveze.

- Nu, spuse Cole şi îl bătu pe Sam pe spate. Facem cu
rândul.

Sam nu părea încântat de idee.

- Urăsc să înot cu el, comentă. Voi lua barca şi voi merge în urma lui.

-Sunt bine! exclamă Tanner. Dumnezeule! Arătă spre Sam. îmi plăcea mult mai mult când tu erai cel care dădea motive de îngrijorare.

-Mda, dar m-aţi ajutat să mă pun pe picioare *zise* Sam calm.

-Şi Cole? Tanner arătă spre el. Chiar luna trecută era varză. Cole zâmbi.

- Mi-am revenit. Zâmbetul îi dispăru. E rândul tău Tanner clătină din cap şi îşi termină berea

- Mă rog, frate! Sunt bine.

Telefon^ lui Sam sună, şi el îl scoase din buzunar. în niciodată nu răspundea la telefon. Dar asta era ff înainte de Becca Brusc, Sam cel tăcut şi suspicios

ise Domnul Vorbăreţ. ^Sam băgă telefonul la loc şi zâmbi. „Trebuie să plec.

Bră îndoială, primise un telefon fierbinte de la Bec^- „Si eu, zise lanner.

ştia unde, voia numai să se mişte.

„Unde mergi? întrebă Cole.

Tanner miji ochii.

- De ce, scrii o carte? -Răspunde!

până nu-mi spui de ce vrei să ştii.

- Eşti suspicios tot timpul. -Cu tine trebuie.

-Ai fost la război, zise Cole. Aproape că ai fost omorât într-un incendiu pe platformă. La ce m-aş putea gândi care să fie mai rău decât lucrurile astea două? Bine punctat.

-Merg la o plimbare, să-mi limpezesc gândurile. E bine, mami?

-Sigur, zise Cole. Doar nu voiam să mergi după Callie şi să te joci cu mintea ei. -Nu aş face asta, zise Tanner. -Nu intenţionat, recunoscu Cole. -Grija ta pentru ea este înduioşătoare. -De fapt, zise Cole, grija mea este pentru tine. Trebuie să-ti pui ordine în gânduri înainte să încerci ceva cu ea. Grăbeşte-te şi rezolvă asta, şi poate veti putea

tenu - I .ate teribil de confuză - si gre- Şi, după aceasta evaluare , s şită Cole plecă.

Tanner zise în urma lui:

-Am **câştigat. Vreau să se noteze că am că . trebuie** să-i **plimb pe bătrâni mâine. Unul dil^H** mernicilor, **trebuie să** o **facă.** **oi, ^**

-Fie, strigă Cole peste umăr.

-Fie! Satisfăcut că acum nu era singurul ne f • Tanner plecă pe urmele lui Cole şi rămase 0 ^ aerul rece al nopţii. Avea o stare destul de **bună,** într-atât încât să uite de expresia suferindă de pe lui Callie. ^

O rănise. Ura asta.
Traversă strada spre chei şi rămase în dreptul intrării spre sala de jocuri, supraveghind activitatea.
Nu prea era agitaţie.
Era o noapte din timpul săptămânii şi frig ca naiba. Doar câţiva adolescenţi se înghesuiseră în dreptul unei ţinte de darts - în rest, nu era nimeni.
Nu, greşit. în capătul îndepărtat mai era o persoană, în dreptul unei cabine de aruncat cu mingea printr-o roată de maşină. Callie.
Se întoarse, se încruntă spre el, apoi îl şocă.
- Ei bine, atunci, grăbeşte-te!
El îşi întoarse capul şi privi în spatele lui, căci fusese sigur că nu lui i se adresase ea.
- Poţi face asta sau nu? întrebă ea, arătând spre jocul din faţa ei.
Băgându-şi mâinile în buzunare, Tanner se îndreptă spre ea. Admirând-o din cap până în picioare, privi în ochii ei furtunoşi, observând cu o satisfacţie neîndurătoare că, la apropierea lui, ei i se tăie răsuflarea.
-Ce să fac? întrebă el.
Ea îşi coborî privirea spre gura lui şi apoi îsi muşd buza inferioară.
-Hram. Ea se scutură vizibil ?i ridică Ara
prăpădit 25 de dolari pe jocul ăsta stupid pentru a câsti- ga un animal de pluş stupid ş, nu am deg^TpTc

Mimările tale sunt legendare. învată-mă cum

dar nu. ea era încă acolo, arătând halucinant şi. chiar mai bine, adresându-i-se lui. „I-arâ-mi ce ştii!

pregăti şi trase. Rata cu mult De fapt, l-ar fi tirVt băiatul din spatele tejghelei dacă acesta nu -ar

pământ.
pustiul se ridica: lua mingea şi io înapoie lui Callie Caîîie se holba la ea.
-Ce fac greşit?
-în afară de faptul că arunci ca o fată? Cu ochii scanteindu-i, ea azvârli mingea spre el. -Ai două şanse.
-De fapt, spuse băiatul din spatele tejghelei, numai una. Callie îi aruncă o privire urătău Băiatul ridică mâinile. - Hei, domniţă, nu eu fac regulile. Îi aruncă lui Tanner o privire încurajatoare şi se dădu în spate. Tanner pipăi mingea. -Nu am mai aruncat de mult
-Nu plec de aici fără o jucărie de pluş, Tanner. - De ce nu o cumperi pur şi simplu? întrebă el. -Nu despre asta este vorba, zise ea iritată. Trebuie >â o *câştig.* Se opri, apoi recunoscu. Şi, în plus, deja am risipit 25 de dolari. Dacă pierd runda asta, trebuie să mă duc acasă să mai iau bani. - Bine, ti-l cumpăr eu.

Asta îi atrase o privire glacială care aproape că îi îngheţă testiculele. . , .

-Să nu îndrăznești, zise ea Ești o celebritate în fotbal. Nu ai văzut reclamele de la

Nike? Just do itî El se holbă la ea. -Ai băut? - Nu încă.Se mai holbă puțin. -Știu, zise ea. Sunt **nebună. -Ö nebună autoritară, recunoscu el. Dar ₀ net autoritară frumoasă.**

Ea îşi dădu ochii peste cap. -Hei, conduc un imperiu al mireselor. Autoritär este o calitate necesară. Aruncă mingea aia odat/ Ţanner! Vreau unicornul mov. Dar ar trebui să ştii că' tot nu vorbesc cu tine. -Foarte bine.

Se uită la unicornul mov urât care stătea pe raftală- turi de alţi cincizeci de unicorni urâţi, coloraţi ca un curcubeu, dar el nu vedea decât expresia de mai devreme de pe chipul lui Callie. Suferinţa, vulnerabilitatea. Acum, le ascundea, dar erau încă acolo, iar el voia să fie cel care să le îndepărteze. -Am băut ceva, zise el.

Ea se holbă la el, apoi încercă să recupereze mingea.

- Fie, dă-mi-o mie dacă nu te crezi în stare.
- Ba pot să o fac, zise el. Sigur că pot. Chiar spera să fie adevărat.

-Bine atunci. Lovi mingea de pieptul lui şi făcu un pas în spate, făcând nerăbdătoare semn cu mâna ca el să arunce.

-O voi face, zise el, apropiindu-se. După ce îşi ceru scuze. Ascultă, legat de ce s-a întâmplat mai devreme la bar...

-Te rog, numai unicornul mov, zise ea aspru, -ideea e că ai ajuns la sfârşitul conversaţiei, care... -Ştiu, zise ea. Mă rog. Las-o baltă.' El îşi dorea să poată. -Callie, încerc să spun că îmi pare... - Aruncă mingea aia blestemată, Riggs, sau dă-mi-o înapoi!

El aruncă mingea. Şi ratä.

Puştiul rămase fără aer, şocat.

Frate, zise el, părând extrem de dezamăgit. ^ q Callie. Ea flutură din mâini, bombănind ceva ¿espre'iaptul că bărbaţii nu valorează doi bani, şi dădu

ullracu ! Tanner o cuprinse de încheietura mâinii si tinu strâns în timp ce băgă cealaltă mână în buzunar după bani- Scoase cinci dolari şi îi aruncă pe tejghea. „Nu contează, zise Callie. pe dracul

-Aşteaptă, zise el şi îi făcu semn puştiului să-i aducă mingea. Când o primi, Tanner o aruncă uşor în sus Je câteva ori şi o prinse, obişnuindu-se cu greutatea şi senzaţia atingerii ei, după atâta vreme. -Serios, zise Callie. Nu este necesar... El o reduse la tăcere cu o privire şi aruncă mingea. Dacă nu trecea prin cauciuc, avea să se împuşte. Din fericire, mingea trecut fix prin centru. Mai mult decât uşurat, dădu să se întoarcă spre Callie,

dar suspină când ceva îl strivi. Callie i se aruncase în braţe. - Mulţumesc! Cuprinzându-i faţa în mâini, i-o aduse mai aproape şi îl sărută zgomotos pe obraz. Mulţumesc! îl sărută şi pe celălalt obraz. Acum, nu va mai trebui să-l omor pe puştiul care mi-a tot vândut bilete. -Hei, zise puştiul.

- Glumeam, replică ea. El nu păru liniştit.
- închid acum.

-Mai întâi, premiul meu, zise ea.
Callie nu ezită. Arătă spre unicornul mov cu o coamă hidoasă de un roz sclipicios. .
Nici unul dintre premii nu era grozav, dar ea chiar il alesese ne cel mai puţin **frumos** unicorn. ^^iŞxS cătini pe acela? întreba Tanner în timp
ce puştiul i-l înmâna.
-Sigur. îl strânse la piept ca pe ceva de val6are ^ ce nu pe acesta?

-Pentru că este un unicorn mov? Ea se holbă la jucăria de pluș de parcă acum arfj observat că era mov.

- Când eram la şcoală, îmi pierdeam toată alocatia încercând să îl câştig. Se opri şi mângâie coama de Un roz ţipător care îţi lua ochii. Nu am reuşit niciodată.

Tanner o văzuse cum arunca. Nu fu surprins. Păstră asta pentru sine, că intrase de ajuns în belele.

-Ar fi trebuit să-l pui pe unul dintre jucătorii de fot- bal care te plăteau să le faci temele să-l câştige pentru tine, zise el.

-Nu eram ca tine, zise ea, privind în ochii de plastic ai unicornului. Nu eram populară. Nu aveam mulţi prieteni cărora le-aş fi putut cere să facă asta. Se opri, apoi făcu o grimasă. Bine, nu aveam nici un prieten care ar fi putut face asta...

Ezită, arătând de parcă îşi dorea să nu fi spus asta. Dar lui îi veni deja în minte imaginea fetei timide care cheltuise un dolar pentru a-i trimite lui un cadou de Ziua îndrăgostiţilor, cu ani în urmă.

Apoi se gândi la ea când fusese părăsită la altar. Şi cum probabil toate nunţile pe care le organizase o afectaseră, iar ea nici măcar nu conştientizase asta. -Callie, zise el blând.

îşi înălţă capul pentru a-i întâlni privirea, pe care ea şi-o ferea cu grijă. El ştia că suferinţa o învăţase cum să facă asta şi aproape că fu sufocat de un val de emoţie.

-închid acum, zise iar puştiul, părând îngrijorat că ei nu aveau să mai plece vreodată.

Da, oricum trebuiau să discute despre situaţia asta de rahat în altă parte, în privat. El o luă pe Callie de mână şi o scoase de acolo, îndreptându-se spre cheiul întunecat.

r5 ş inguri acolo, cu valurile lovind malul în r si P ilonii din lemn de Silb picioarele 'or, astfel i tisi" tremura din cauza forţei. ¿ ffs'**unt supărată pe tine, zise ea încet, privind spre nnr apreciez că ai câştigat unicornul pentru mine. if' niezis. îti rămân datoare.**

Î1PÎ ' '

'$_{fa}$ ^{D}se întoarse **cu faţa spre el, iar privirea îi căzu asu- ira orurii lui, spunându'i exact unde îi f$_{U}$g$_{ea}$ ei mintea.**

^{P} /lui era deja acolo.

Acum, stătea sprijinită de balustradă, dincolo de care $_{se}$ aflau **noaptea neagră şi valurile agitate, potrivin- ju.se cu furtuna din ochii ei. Apropiindu-se, luă unicor-**nul **de** la Callie, **care** îl **ţinea strâns la pieptul ei.**

„Hei, zise ea.

El aşează jucăria pe bancă şi se întoarse spre ea.

-Ce faci? întrebă ea suspicioasă.

Punându-şi mâinile de o parte şi de alta a şoldurilor ei şi tintuind-o de balustradă, se aplecă spre ea.

- Încerc să îţi cer scuze.

Ea se holbă o clipă la el.

-De ce?

-Ştii tu de ce.

-Te referi la clipa când ai zis că eram - permite-mi să te citez - „nimic mai mult". Da?

Fixând-o cu privirea, Tanner îi permise să îi vadă regretul.

-Am zis „îmi ţine companie la cafea. Atâta tot, nimic mai mult".

Şi asta fusese adevărat - până ia sărut.

Ea îl privi îndelung.

-Şi restul? întrebă ea în cele din urmă. „Termină cu rahatul ăsta cu Callie şi las-o baltă"?

-Atunci, am fost eu comportându-mă ca un idiot şi spunând exact opusul a ceea ce voiam să spun când am fost încolţit.încă o privire lungă, scrutătoare.

-Bine. îsi încrucişa mâinile la piept şi îi întâj rea. Continuă cu scuzele! ,vi-

-Nu ar fi trebuit să zic nimic dm toate acelaea cunoscu el. Şi, cu siguranţă, nu am vorbit s e r j ' * numai... Clătină din cap. Dumnezeule, Callie! Cu J mă simt în inferioritate şi... Se opri văzându-i

dură. Ce? .

-Te simţi în inferioritate cu mine/ Din expresia ei, el nu îşi putea da seama dacă erasau nu un lucru bun. - Da, zise el, riscând.

Când ea nu făcu decât să clatine din cap şi să bolborosească ceva ce el nu înţelese, Tanner îşi trecu degetele prin păr.

-Frustrat? întrebă ea blând. -Aproape, da. Mă scoate din minţi. Tu mă scoţi din minţi, şi nici măcar nu ştiu de ce.

-O, nu-ţi face griji, ştiu eu, zise ea, întorcându-se. Pentru că am efectul acesta asupra bărbaţilor. Rahat! Chiar era cel mai idiot din lume. -Callie, priveşte-mă! -Nu.
Păcat! Cu mâinile pe şoldurile ei, o întoarse pentru a-l privi.
-Voiam să spun că mă scoţi din minţi în sensul bun al cuvântului.
Ea miji ochii.
- Există un sens bun al acestui cuvânt? -Aşa se pare. Şi tu eşti ăla. Alunecându-şi mâinile pe braţele ei, îi cuprinse chipul în palme, vrând să se asigure că ea auzea ceea ce avea să-i spună. îmi pare rău că te-am rănit. Pentru mine este important să stii asta. Ultimul lucru pe care aş vrea vreodată să-l fac este să te rănesc.
Ea îl privi îndelung - nu avea de ales, căci el îi ţinea capul nemişcat -, dar apoi, încet, clătină din cap '

yj ceau să niai vorbim despre asta.
I iar ea scoase un suner care rrâda
! .^rea rromnda, ca *şi* cum şi el o scotea din minţi, _ltCt îi dădea de gândit. • aata cu vorba, acceptă el. *[r sfârşii, ceva cu* care era de acord. Bine. *zise* ea.
- Bine. :ise el. Ca un câine recunoscător pentru o Jarmâ de atenţie, rămase nemişcat, ca *şi cum nu* ar *fi* vrut r= o îndepărteze.
I „*Ea se uira în ochii lui, iar apoi *degetele ei îi strânseră* I ,u putere părul.
J.Vici un cuvânt, şopti ea, cu gura aproape *lipită de*
⌡2 IUI-
-Nici unul.
£a încuviinţă şi îşi linse *buzele - şi apoi jocul se în-* [cheie. Cuprinzându-i ceafa cu o mână, o trase spre *el şi ' îi* acoperi gura cu a lui în ceea ce începu ca o explorare discretă şi sfârşi în

câteva secunde într-un sărut pasional, autoritar, la care ea răspunse cu aceeaşi ardoare.

A

capitolul 15

Tanner auzi sunetul plăcut al geamătului lui Cap- timp ce îşi înfăşură mâinile în jurul lui şi îi răsp^ la sărut. Muzică pentru urechile lui. Amândoi respjj* neregulat atunci când el îşi lipi fruntea de a ei. 311

-Nu aici, zise el.

-Nu, şopti ea, şi îşi luă unicornul înainte de a se depărta de chei cu viteza luminii.

El o urmă. Nu că ea se uită înapoi. *El* ştia că ea nu avea nici o îndoială că el avea să o urmeze până la lună şi înapoi.

Când ajunseră în stradă, el o luă de mână şi merse înainte, trăgând-o după el.

Tot fără vorbe.

Doar căldură.

Atât de multă căldură, că abia mai putea gândi.

-Unde? întrebă ea pe la jumătatea *străzii.*

Apartamentul ei era mai aproape, dar al lui era, de departe, mai intim.

- La mine, zise el.
- Prea departe.

Practic, alergară pe ultima stradă, până la depozit. Pe hol, el se opri, aproape aşteptându-se ca ea să intre singură. De fapt, dacă era deşteaptă, exact asta avea să facă.

Iar ea trânti uşa. Dar îl împinse pe el înainte. încuie, apoi se întoarse spre ei.

-Callie...

-Fără să vorbim, zise ea şi îl îrapitUc - tru.

pul ei moale, cu forme, fund lipit de aj ^ ? > *simţi sânii,* coapsele şi voia să creadă că avea să si ^tă *si* căldura dintre ele.

-CALLIE.... YOiLA-

rjra ei era acum lipită de gâtul lui, iar mâinile J; „ **'^¡pate** să**-i** descheie nasturii cât de repede **do r ; ar îi** putut vorbi nici daCă de asta depindea ; ■ slab. şi obrăznicătura îl muşcă. ••^neieulel _ '\uesti atent, :ise ea. '~ide-mă, ai 150% atenţia mea. Q.are mai fusese vreodată aşa excitat? Nu-si putea La dracu', în acel moment, nu îşi mai putea ^inti nici propriul nume. Cu mâinile în părul ei, o aproape de el şi o sărută până când fu sigur că nici •"nu îşi mai putea aminti numele.

Când se opriră să îşi tragă sufletul, el avea o mână pe ;ut puloverul ei, cuprinzând un sân perfect, iar cealaltă **alunecând** pe coapsa ei, ridicându-i fusta. Apoi ajunse **>ub** ea, pipăindu-i fundul perfect. Lenjeria ei intimă nu acoperea prea mult, iar el strânse cu mâna o fesă, lăsându-şi degetele să alunece pe sub bumbac. -Aşteaptă, gemu ea. Stop!

El râmase nemişcat; nici măcar nu mai respira. Ştia că era prea frumos să fie adevărat, că ea avea să se răzgândească. Avea să accepte bărbăteşte. Nu avea să plângă...

Ea îl îndepărtă şi alergă prin cameră. Deschise dulapul şi scoase un braţ de... şosete? Da, şosete.

El privi uluit în timp ce ea continua să alerge, băgând câte o pereche sau două de şosete în fiecare gură de ventilaţie. Erau patru.

-Aşa, zise ea, îndreptându-se după ce blocă şi ultima gaură. îşi scutură palmele şi se întoarse la el. Acum. -Acum, ce?

-Acum, nu trebuie să-mi amintesc să fiu silenţioasă. El se holba la ea.

-Gurile de ventilaţie, zise ea. Locul acesta nu este izolat. Eu, Becca şi Olivia ne putem auzi respirând. Sau... Zâmbi. Ştii tu.

El se trezi zâmbind. -Te temi că vei *fi* prea zgomotoasă. -Nu. Se înroşi. Ei bine, poate. A trecut me. Adică nu vreau să mă concentrez şi s| uit °,Vre- silenţioasă. Sa fiu

Tanner o trase spre el şi o sărută după ureche

- **Callie. -Da?**

-Nu va trebui să-ti faci *griji* din cauza concentrări' -Nu? '

- **Nu, îi promise el.**

Cu încă un geamăt al dracului de sexy, ea termină de descheiat cămaşa şi i-o trase de pe umeri. Se uită satisfăcută la pieptul lui şi la abdomen şi chiar se linse pe buze în timp ce îi descheia şi blugii.

- Tot nu vreau o relaţie cu tine, zise ea, desfăcându-i fermoarul.

înainte să poată trage o gură de aer de care avea disperată nevoie, mâinile ei alunecară înăuntru şi îl cuprinseră.

- Pentru mine este bine, reuşi el să spună. Nici eu. Dă-ţi jos hainele, Callie!

- Vorbesc serios, Tanner. Asta nu schimbă cu nimic lucrurile.

- Te aud. Te înţeleg. De fapt... îi dădu *jos* puloverul şi găsi pe dedesubt un maiou alb care îi scotea în evidentă sfârcurile ce împingeau excitate prin materialul subţire. Ridicând-o, o aşeză pe pat şi se întinse şi el. Te înţeleg, am priceput.

Ea se foi şi se zbătu, dar numai puţin, *şi* era mai degrabă ca şi când se luptau pentru poziţia de deasupra. El îi permise să domine ea prima, o lăsă să-l întindă pe spate, să-l ţintuiască şi să îl sărute.

Tanner nu se putea sătura de asta. Părul ei era peste faţa lui, iar el iubea parfumul lui, al ei. Jj $_{asC}$ul$_{t}$ă respiraţia greoaie în timp ce sânii ei se lipeau de pieptul

«sele ei simţindu-se confortabil peste ale lui. Ii'^{1,} ^ $^{stlins'}$ 0 tmse mai a$_{proa}$pe. o^{ei} era delicat şi d$_{T}$ic$^{'}$ea îl ?o$_{p}$tea numele_

,eamât, el se rostogoli, ţinând-o sub el înainte . . . .
^ fotprea multe haine, zise el şi începu să o dezbrace.
' si cum desfăcea cel mai mare şi mai frumos cadou îsubbradul **de Crăciun. Într-o clipă, maioul dispăru, $_{a}$ fel si f$^{usta'iar\ ea\ ramase\ numai}$ într-un sutien alb, $_{simp}$lu şi m chiloţi, amândouă articole minuscule, fă- ¿ndu-l să îşi simtă gura uscată şi trupul excitat, dornic. - Drăguţ, zise el, mângâind cu un deget vârful sânului.** Coborându-**şi capul, îi sărută gâtul, apoi se îndreptă spre un umăr, spre claviculă, apoi pe sub bumbac, pentru a-şi trece limba peste sfârcul întărit.**

Ea gemu şi se arcui. El îşi mişcă şoldurile deasupra ei, lipind-o de pat. Zvârcolindu-se sub el, ea scotea sunete discrete, delicate, care îi distrugeau autocontrolul fragil.

Oprindu-se, o privi. Avea buzele depărtate, ochii închişi. Era cea mai frumoasă fantezie a unui bărbat. Iar ea era cea mai frumoasă fantezie a lui.

Cu gura şi mâinile lui Tanner asupra ei, Callie nu putea să respire - pur şi simplu, nu putea trage suficient aer în plămâni - şi scoase un sunet care părea să semene cu cel pe care'îl scosese atunci când se înecase cu gogoaşa, deoarece el îşi înălţă capul.

- Esti bine? întrebă el.

Ea îşi **strânse degetele** în **părul lui.**

Oferind^un zâmbet diabolic, înfierbântat se susţinu pe un antebraţ în timp ce n desfacea simenul, anin-
cându-l ^^J^opti'el din nou, coborându-şi capul.
7 W a u acum înfipte în umerii lui, coL
Unghiile ei erau ^ ^ $_{încfi}$
rând pe spate pentru _
în vreme ce ea scoase un sunet de nemulţu gându-i blugii.

' ^^

Când el nu se opri din sărutat pentru a încercă să îşi folosească degetele de la pici0are°Da% trage pantalonii.
Râzând de ea, el îi îndepărtă, fără să-şi retra . de parcă nici el nu se putea sătura de ea.'
Ea deschise ochii şi *îl privi.* înălţând capul, tâlni privirea, şi inima ei se strânse ca urmare aern'^.' pe care o văzu, naturală, puternică şi nerostită, dar°p de evidentă precum bătaia inimii ei.
Ea începu să spună ceva, habar nu avea ce, dar* schimb, îl atinse. Trebuia. Se *ridică* să-i sărute umerii laţi, gâtul, simţind nevoia să se apropie şi mai mujt vrând să-l mănânce. Dar el o ţinea în frâu, căci şi el voia să-i facă acelaşi lucru. Incapabilă să primească suficient ea gemu frustrată.
-Tu prima, zise el îşi trecu buzele peste ale ei şi, deşi ea încercă să îl ţină mai aproape, el scăpă.
-Tanner...
-Ştiu. Dumnezeule, ştiu, dar am visat la asta. Nu mă vei grăbi, scumpo, nu în seara asta...
Mâinile lui alunecară pe trupul ei, lăsând în urmă dâre fierbinţi. Ea îşi arcui capul pe spate, în timp ce degetele lui atingeau marginea lenjeriei ei intime, tachi- nand-o, alunecand între picioarele ei. Apoi degetul *lui* cuprinse materialul şi îl trase lent în ins

Ea îi întâlni privirea, ochii l"; c- j - c;
întredeschisă plini de dorin p j ^ să se grăbească, dar pe de altăn ° parte' dore? re de fiecare moment. însă din n ^ Ca el să SC bU M coborându-şi capul. ' ou' ei Preluă controlul, Aşadar, avea să se bucure de fie lar acesta fu ultimul ei gând, c-Care ,™ om ent. tele cu limba. Ea strigă şi, fără r'usi C' °j îi in iocui deger spre gura lui. ' n e * a r c u i *şoldurile*

■ rnjccările, el îşi folosi buzele si limba pen-

n ,atisface.

Şi a i se întâmpla mai repede şi mai puternic decât tea ea ca se întâmplase vreodată. Când reuşi să iji îl ţintui şi îl călări ca o specialistă în rodeo. < zâmbi- .

Ti-a Placut asta'zise e 'da Iar acum> >*e va P^acea asta- „Ce anume? El şuieră când ea îi muşcă buza infe-

• ară şi îşi trecu mainile peste P^ptul lui, savurând „nzaţia, gustul şi parfumul lui. „ îmbătător.

Inima îi bătea atât de tare, încât răsuna în fiecare parte a trupului ei, în timp ce depunea săruturi pe pielea lui. Pe claviculă. Pe un pectoral. Pe coaste... Pe abdo- men. O, cât de mult îi plăcea abdomenul lui! Se încorda atunci când ea îşi trecea buzele peste el, continuând în jos până când, în cele din urmă, ajunse cu privirea la acea parte a trupului său după care tânjea... -Callie...

Ea îl cuprinse cu gura.

El strânse aşternutul în pumni şi gemu. Ridicându-şi capul, o privi cu ochii lui negri, înfierbântaţi, degetele alunecându-i în părul ei pentru a i-l ţine pe loc. O lăsă să-şi facă de cap cu el câteva minute, până când şoldurile lui se mişcau cu fiecare atingere a ei. Apoi, fără avertisment, o împinse înapoi pe pat şi o acoperi. Ea îl putea simţi, tare şi greu între picioarele ei, şi nu îşi mai dori altceva. -Acum, Tanner! O, te rog, acum! Dar el nu se mişcă. De fapt, rămase atât de nemişcat, încât ea deschise ochii şi se holbă la el, înfometată şi disperată.

-De ce nu mă asculţi? şopti ea.

-Nu am prezervativ.

Zise asta printre dinţi, ca şi cum nu-, venea să creadă.

Ea tresări **si, înţelegând ceea ce spusese, ^ disperată.**

-la naiba. **sărută ^ ,**

iŢipUnu le tin **^n** **preventiv? întrebă ea.**

E Nu S si tipul ăsta. Nu am mai avut de mult timpo

Fu" Se întrerupse şi se lumină când îşi aminti că ave o cutie cu prezervative în dormitor, printre lucrurile pe care le adusese cu ea din San Francisco Nu te mişca, zise si îl împinse, alergând în baie. Dezbracată şi fără să-i pese căută prin sertare. Gata! Triumfătoare, reveni în dormitor, fluturând cutia. Nu întreba, zise ea, sărind iar în pat.

Analizând rapid, Tanner luă un prezervativ, apoi, îngenunchind pe pat, o trase spre el, astfel încât ea îi călărea coapsele. Ghidându-i şoldurile, o pătrunse. Adânc. Delicios de adânc.

- Oh, zise ea plăcut surprinsă, prinzându-se de umerii lui. Era o senzaţie plăcută, atât de plăcută.

El se mişca astfel încât ea să îl primească tot, fără să îşi ia ochii

de la ea, în timp ce lumile lor dispăreau si apăreau din nou, stând faţă în faţă, pielele lângă piele, inima langa inima. Când se putu mişca, Tanner se î^^ şi o trase şi pe Callie, mângâindu i ? încă tremura. Pul umed, care

-Mai eşti cu mine?

-Mhm. Pur şi simplu, torcea, cu f lui, cu respiraţia încă neregulată.'Mi-

- Bine. Fiindcă o vom mai face. > şopti ea.

-Speram să spui asta, zise ea.

,pitolul 16

- acele ore întunecoase, erotice, Callie se

L^f'plt, respirând din greu. ^ [m] Tanner făcea acelaşi lucru.

iing[å]^ [sO]p[t]| [ea] o să ne omorâm reciproc.

i î[s]f împreunară degetele, iar el aduse mâna

[.] î[2] coira sa- \u esre un mod rau de a muri. **pe acord”,** se gândi ea, iar zâmbetul îi dispăru în

veneric.

-Si am vorbit serios mai devreme. Asta nu schimbă **nimic.**

_Nu-mi fac griji, zise el. -Bine.

Nu mai era supărată pentru ce spusese el la bar. înţelegea. Chiar o făcea. La urma urmelor, nici ea nu voia ca asta să însemne ceva.

Dar ştia mai bine de atât. Şi, deşi chiar vorbise serios - că asta nu schimba nimic ştia mai bine şi în această privinţă.

Avea să îşi facă griji din cauza asta dimineaţă, decise ea. Şi, din fericire, mai erau câteva ore până în zori. Cu mare efort şi gemând, se ridică şi trase pe ea prima piesă vestimentară peste care dădu - cămaşa lui Tanner şi merseră împreună în bucătărie, să mănânce.

în lumina fluorescentă, aspră, ea îşi trecu o mână prin păr, pe deplin conştientă că probabil arăta ca [0] epavă. Tanner o prinse de mână. - Eşti frumoasă. Ea râse discret, timid.

-Vorbesc serios, zise el. Te plac aşa. Îi [a] o şuviţă de păr. Păr rebel. îşi trecu degetele mandibulei ei. Relaxată... li întâlni privirea

(>'%! vulnerabilă, zise el, nu-mi pot lua ochii de la'thSti jmeraoua, ^ ci, uu-n.i [1UU] uum ae ia ti[n] [c]Şti

Ea clătină din cap, dar el îi cuprinse f[a]t[a t] fixând-o cu privirea, şi rosti numele cu acea v[0Ce] fi topit lenjeria intimă - dacă ar fi purtat. [are]

- Callie.

-Tot nu vreau să vorbesc, şopti ea, apoi pregăti [0] tare cu felii de măr, brânză şi biscuiţi. [gUs]”

Şi ciocolată cu lapte.

Tanner privi laptele.

- Pe *TyingTheKnot.com* scrie că o noapte albă romanti- că include şi alcool.

Ea oftă.

- Ce ţi-am zis să nu-mi mai citeşti site-ul.[7]

El zâmbi, făcând-o să-l vrea din nou.

- Nu pui în practică ceea ce propovăduieşti, replică el. Mi se pare fascinant.

-Totul duce la inimi frânte şi enervare, ripostă ea, dar tresări atunci când zâmbetul lui dispăru. Nu mă asculta, zise ea. Sfârşesc mereu prin a-ţi spune lucruri pe care nu le gândesc.
El o opri atunci când ea vru să treacă pe lângă el. Luând farfuria din mâinile ei, o lăsă jos, apoi o trase spre el, privind-o cu ochii lui negri serioşi.
- îmi pare rău că nu ţi-am acordat atenţia pe care o meritai în liceu, zise el. Am fost un fraier.
-Nu, nu ai fost.
Ea vru să ia din nou farfuria, dar el o opri.
Mângâindu-i tâmpla urechea şi mandibula, privind mişcarea atingerii lui, el zise.-
1 Ai multe de oferit, Callie. Nu-mi place să cred că nu vei mai încerca sa găseşti bărbatul potrivit
Ea clătină din cap, deşi, în adâncul ei, ceva tremura. Nu ştia dacă era d.n cauza faptului că el vorbea serios ,entru că înţe[le]g[ea că nu se refe]^a la el. Sau poate
r [P]\a flămândă. ^ Oe'ce contează pentru tine? ci râmase tăcut o vreme. Ţu contezi pentru mine.
Cuvintele erau emoţionante, dar fură rostite cu ceva j-n durerea pe care nu voise să i-o cauzeze.
,Stai să văd dacă înţeleg bine, zise ea încet. Vrei să [oăş]esc un bărbat. Bărbatul potrivit.
-Acum? întrebă ea. Pentru că probabil ar trebui, mai întâi, să-mi dau jos cămaşa ta. El o privi lent, din cap până în picioare. _Cu riscul de a transmite mesaje discordante, zise el în cele din urmă, trăgând-o spre el, nu pleci nicăieri.
îşi strecură mâinile pe sub cămaşă, o cuprinse de fese şi o ridică până când ea îşi trecu mâinile şi picioarele în jurul lui. O duse în pat, care acum avea aşternuturile vraişte ca urmare a activităţilor lor extracurriculare.
Şi, Doamne, avuseseră ceva activităţi extracurriculare. Cele mai uimitoare activităţi extracurriculare pe care le desfăşurase ea. Noaptea era una strălucitoare, ei fiind scăldaţi într-o lumină albăstruie de către milioanele de stele şi de o lună aproape plină.
Tanner reveni la farfuria cu gustări. Apoi se aşeză lângă ea, puse farfuria jos şi îi trase cămaşa peste cap, aruncând-o pe podea, astfel că erau din nou amândoi goi.
- Hei, zise ea, ridicând o mână să se acopere.
El îi cuprinse mâna şi i-o duse la gură, analizând-o cu ochii lui negri.
-Gustările de după miezul nopţu trebuie sa fte consumate dezbrăcaţi. Aşa este regula.
-Unde sctiemtretó ea^
-Într-o carte cu reguu.y* , brnmñ nr«f i
aplecându-se pentru a-i oferi o felie de branza, a.aţ, bme

învăluită numai în lumina lunu.*Jill Slmívis* **jsi trecu un deger de-a**

lungul unei

. carul ei. unde îşi îngropase el tata at$_{u}$^% orgasm.
- **i i-am tăcut semn.**
- O! Ea acoperi locul. Este în regulă, eu...
- Tu ce.[1]

-Ştii bine cât de mult îmi place ceea ce am fâ$_{c}$ ea. luând o felie de măr şi una de brânză şi vârâ^ în aură. Nu mă gândeam că trebuie să-ţi gâdil $_{0r}$ |*'^{e} spunând asta cu voce tare. $^{g0|,J}$!

' El râse, şi, atunci când o făcu, ochii i se aprinse ■ gura i se curbă, şi o lăsă să vadă tot ce simţea î$_{n}$ moment. Era chiar mai intim decât să fie dezbrăcaţi. I$_{ar}$ ea îl privi cu nesaţ şi... se înecă. încă râzând, o trase mai aproape şi o bătu uş$_{0r}$ pe spate.
- Scuze, zise el.
- Nu este vina ta, replică ea. Arăţi bine când râzi.

Ea ridică farfuria şi se ţinu ocupată alegând. Niciodată nu mai mâncase dezbrăcată. I se părea incredibil de revelator şi, cumva, eliberator în acelaşi timp. Totuşi, era convinsă că nu avea să fie niciodată nudistă. Cum putea cineva să gătească dezbrăcat.[7] Trebuia să renunţe la şuncă. Şi la pui prăjit. Şi ei chiar îi plăceau şunca şi puiul prăjit...

-Vorbeşti singură pentru că...? întrebă Tanner, relaxat şi întins, spre încântarea ei vizuală, ca si cum uitase că era în fundul gol. Şi de ce să nu o facă? Arăta incredibil.
- Nu vorbesc singură, zise ea.

Pârând amuzat, luă farfuria şi $_{0}$ duse înapoi în bucătărie. Când se întoarse, şchiopăta mai mult decât o făcuse mai devreme ,n acea seară. Ea asreptă cu **sufletul** la gură. Oare avea sa râm „ăi Sau urma sâ plece.'

-Te deranjeaza piciorul, $_{2ise\ ca\ dj}$ „ $^{p,ecc'}$

El nu răspunse. Ceea ce, î" |$_{ilIlb}$, . ¿$_{e}$

mm

testosteron, însemna ca, da, $_{picio}$J, ¡¡^¿'^

ci el aştepta ca ea să ia decizia pentru res- privindu-l m ochi, ridica pătura, invitându-l în

^ Stecură şi o trase mai aproape, lipind-o de tru- % mare, cald si solid.

' $_{F}$ot să-ţi$^{x duc\ mtrebă}$ f > tremurând încântată '$_{d}$ el îşi îngropa faţa în gatul ei. Advil? O compresă

masa]?

^ fl $_{s}$i$_{m}$ţi zâmbind, lipit de pielea ei. .Vrei să-mi faci masaj? întrebă el, $_{cu}$ voce guturală „Ţe-ar iace să te simţi mai bine? ' Da, zise el fără ezitare. O femeie frumoasă atineân- •ju-mi trupul m-ar face sa mă simt mult mai bine. -Mereu faci ca totul să pară deşucheat?

-Da...

El se întrerupse gemând când ea începu să-i maseze muşchii

coapsei, găsind multe noduri.

Tanner nu zise nimic, ci numai strânse aşternuturile în pumni, şi, spre deosebire de mai înainte, acum era evident că nu o făcea din cauza plăcerii.

-încearcă să te relaxezi, şopti ea, făcând tot posibilul sâ găsească fiecare milimetru care îl durea din picior.

-Dumnezeule, suspină el când ea masă viguros o zonă încordată până când păru că, în final, se mai destinse.

Apoi îşi mai îmblânzi atingerea, şi, în cele din urmă, el începu să se relaxeze. Mâinile începuseră sâ o doară, dar continuă, simţindu-şi inima strângându-i-se din cauza durerii pe care probabil el o simţise în tot acest timp. -Mereu este asa rău? întrebă ea. -Acum, este bine - cel puţin, comparativ cu mai demult. , , i r . ,

Ea rămase o clipă tăcută, urând cât de mult suferise el.

- Se **spune că ai** fost la **un** pas de moarte.

- A fi la un pas nu e totuna cu a muri, zise el. Şi nu uita că eu [illegible]jCTe°cându-şi degetul de-a lungul ha 11 masa iar picioruţ, cicatricii.

_ îţi era prieten bun.[7] -Gil.[7] Da. Foarte bun. -Poţi să-mi spui ce s-a întâmplat.[7] _ A îuat foc un rezervor, zise el. A fost [0] Am aterizat amândoi în apă, iar eu am fost [SCQ]%j< Când au ajuns înapoi la Gil, era prea târziu. [Prirfl]uJ.

El nu o privea în ochi acum. Ea nu îşi [putea]. durerea provocată de situaţia prin care trecuse. ^ -îmi pare atât de rău! El îi luă o mână, o duse la gură şi îi sărută pal^ -De aceea te-ai întors în Lucky Harbor.[7] întrebă[ea] Să-ti revii?

El îsi trecu o mână peste faţă şi oftă. -Toţi patru aveam să ne întoarcem aici mai devrem[e] sau mai târziu. Făceam economii pentru o barcă, p[entrij] a porni afacerea. Dar, în acea noapte, după ce am ajuns în apă, convins că o să dau ortul popii, nu mă puteam gândi decât la faptul că aveam să o las pe mama să se descurce singură la o vârstă înaintată şi că Troy avea să crească singur, fără să-şi cunoască tatăl. Aşa că ne-am întors mai devreme. Sigur că nu este mereu încântat, acum, că a ajuns să mă cunoască. Râse sec. A fost greu de cucerit. Se pare că îmi seamănă mult. Callie râse discret.

- Da, aşa e. îşi înclină capul şi zâmbi. îmi place, însă. El îi întâlni privirea, a lui fiind înfierbântată din nou. -Da?

- **Da, recunoscu ea. -Mă placi şi pe mine? Ea zâmbi.**

- **Poate. Zâmbetul îi dispăru. Dar încerc din răsputeri să nu o tac.**

El încuviinţă.

-Ar trebui să continui aşa, [2]ise[e] i . . . Corect. Pentru că nici unul din

mZ-pnilfllP? L”utL* 1 1 e trezi lângă o femeie delicată, caldă, li Pi tă o a doua piele, ,n timp ce încerca să coboare

care nu tresărise şi nu se înfiorase când, după fuseseră aşternutunle, i S1 reamintiseră reciproc că ^ ei nu avea sa existe o relaţie adevărată Ochise un ochi şi o privi pe Callie mişcându-se cu iiă exagerata încercând sa-şi despartă membrele îm- şi - judecând dupa expresia ei - să se furişeze Su era o cale de scapare uşoară. Avea un picior între Jelui, un braţ prins la subraţul lui, i ar sânii îi erau lipiţi
de trupul lui. Începu cu piciorul, fl le încorda pe ale lui.
Privirea i se îndreptă spre faţa lui, şi scânci când îl văzu privind-o.
-O, zise ea relaxată, într-o contradicţie totală cu expresia panicată de pe chipul ei. Nu voiam să te trezesc. -Unde te duci?
-Hmm... Încercă să-şi elibereze mâna pe care o avea prinsă sub el, dar el îşi încorda braţul. Da, vezi tu, am nevoie de asta ca să...
El aşteptă, dar ea doar îşi muşcă buza inferioară şi se holbă la gura lui. Asta îl făcu să zâmbească.
- încetează, zise ea, împingându-l. Nu mă mai distrage! Lasă-mă să pleci -Mai întâi, asta.

Se aplecă şi o sărută, dar ea îl lovi cu palma peste Piept.
-Trebuie să... ştii tu, zise ea. Să fac chestii. Chestii Matinale. , , „ .
El oftă, se întoarse pe cealalta parte şi u dadu drumul. Ea se împletici jos din pat fi abia apoi constată că era dezWată Spre bucuria lui, se răsuci, căutându-şi
în moî evident hainele. Nu rfri nimic i.ediat, apoi
renunţă şi alergă complet şi încântător de dezb^ baie, trântind uşa, în timp ce el râdea. ^

La naiba!

Era o privelişte cu care s-ar fi putut obişnui să zească. Curbele acelea delicate, atrăgătoare,'mi şC â n/ ^ Avea să viseze la ele mult timp de acum înainte, j^. privirea lui poposi pe unicornul de pluş mov, urât 7 pe noptieră, iar zâmbetul îi dispăru. Se gândi la expresia fragilă, vulnerabilă pe care o avusese ea pe chip î n ^ ce stătea în faţa acelui joc, dorindu-şi premiul. Şi la motivul pentru care *îşi* dorea acel premiu. El voise să amelioreze situaţia, să o facă să zâmbească, şi reuşise asta.

Dar făcuse mai mult de atât, şi nu se putea abţine să nu se gândească la faptul că, în ciuda asigurărilor ei în privinţa situaţiei dintre ei, o rănise din nou.

Când ea ieşi, o clipă mai târziu, el fu dezamagit să o vadă înfăşurată în prosop.

Tot era cel mai sexy lucru pe care îl văzuse vreodată.

Privea fiecare mişcare pe care o făcea, voind să profite din plin de moment. în caz că nu urma să mai aibă astfel de clipe cu ea.

Atentă să nu-i întâlnească privirea, *Callie* se îndreptă spre noptieră şi scoase nişte lenjerie intimă. Apoi îi făcu ziua şi mai bună încercând să îşi tragă pe ea *chiloţii* fără să se dezvăluie privirii lui.

Aşezându-se pentru a vedea mai bine spectacolul, *îşi* trase o pernă sub cap şi se aşeză **confortabil** Când prosopul căzu a doua oară, el zâmbi larg.

- Deci a, lenjerie intimă modernă? Chestia aia despre care spui ca este esenţiala pentru a tj$_{ne}$ romantismul viu în aşternuturi - şi în arara lor.

- Nu ti-am zis să nu-mi mai citesi-i c,v i-> t - El zâmbi. site-ul? întreba ea.

-Vorbesc serios, spuse ea, arătând snr* i l- tie. Nu-mi mai citi tâmpeniile! $^{PFe\ eh}$ o pros- . j ¿ 1 se întinse şi o trase înapoi în • ,

^ nd ea se zvârcoli şi se zbat,, $_{0}$ ¿^oHli-J deasupra capului ei. „ $^{SC\ de\ mami}$ -liflâ o şuviţă de păr de pe fată cu mişcările astea din $_{Gnc\text{,}edJem}$_

tăcu confortabil între coapsele ei „jtii tăcut... chestiile matinale?

¿e înroşi. -Da.

^ Ţoate bune?

.Da. Dar îmi imobilizezi mâinile

-Asta ca să nu mă distragi de la ch ••]

Apoi începu să-i arate care annm. $^{meie\text{,}zise}$ el. încet, în detaliu. $^{nUme\ era}$” acele chestii. De două ori.

capitolul 17

Tanner ajunse în port în acelaşi timp cu Sam, c aruncă o privire spre chipul lui şi încuviinţă. ' 9re

- Bine, în sfârşit, ţi-ai tras-o. Sper din suflet că a f0 suficient de bine încât să te ţină într-o dispoziţie bună o vreme.
- Sunt mereu într-o dispoziţie bună, comentă Tanner
- Mda, este o rază de soare. Sam îşi dădu ochii **pes**te cap. Presupun că te-ai umilit şi te-ai revanşat pentru mişcarea proastă de noaptea trecută de la bar, nu-i asa? O, şi ar fi bine să stai departe de Tumblr. Luciile a lansat un nou sondaj. întreabă cine ar fi o partidă potrivită pentru Callie în afară de tine, căci te-ai dovedit nedemn noaptea trecută.
- Rahat! bombăni Tanner.

Sam râse.
-Mulţumesc pentru susţinere, zise Tanner.
Zâmbetul lui Sam nu slăbi.
-Asta mi-ai arătat când'eram distrus din cauza Beccai: Susţinere?
- Mda, ei bine, ai fost un idiot.
-Aha, zise Sam.
- Zici că sunt idiot? întrebă Tanner
- Nu, zic că eşti al dracului de nm^' c i . le pentru a intra în depozit. Tata a SCoaSe
-Tocmai a ajuns şi el, zise Taune^ dej3
Mark se lupta cu o boală de fi^ 1 e? descurca bine. at Ş1> din fericire, se
-Al dracului de încăpăţânat, zJSe §
-Stă prin preajmă, sublinieŢarine*1?'
- Nu are ceva mai bun de făcut. F" asta ceva.
0prirâ amândoi când o maşină intră în parcare . £Usa şi Troy. pustiul cum e? întrebă Sam. ^ \1 dracului de încăpăţânat, sam râse iar.
Istă pnn preajmă, zise el, repetând cuvintele lui Tanner. E şi asta ceva.
' , Trebuie să stea, replică Tanner. Are 15 ani Si poate d nu mă secatuieşte, aşa cum face Mark cu tine' dar are talentul de a ma ţine în priză.
- Mda, zise Sam. Aşa sunt adolescenţii

Ca şi când ar fi vrut să confirme, Troy 'trânti portiera maşinii mamei lui şi trecu pe lângă Sam si Tanner Tanner îl opri. -Hei. Neaţal Troy bombăni.

- Cum a fost seara trecută la bunici? încă o bombăneală.

Tanner îşi amintea dimineţile cu mama lui, pe când avea 15 ani. Dar, dacă încerca să o ignore bâiguind ceva neinteligibil, ea i-ar fi trosnit una peste cap.

- Probleme?

Elisa deschise geamul.

-Ţi-a zis vestea bună? îl întrebă ea pe Tanner. Simţind încercarea lui Troy de a fugi în depozit, Tanner îl prinse de tricou pe puşti şi se aplecă puţin pentru a întâlni privirea Elisei. -Ajungem la asta.

Elisa zâmbi.

- Este încântat.
- Da, zise Tanner, aruncându-i o privire piezişă lui Troy. Se vede.
- O zi bună! zise ea, nepăsătoare. Ne vedem săptămâna viitoare.

S^tăm^aviitoate? **Tanner si** Sam **schimbară o privi- re nedumerită, apoi Tanner se mtoarse** spre Troy.

-Ce se petrece.[7]

-M-a lăsat la tine încă o săptămână. -Mie îmi convinse, zise Tanner. Dar Elisa trebuaibă un motiv ascuns, de il lăsa pe Troy încă o sâp^ nă. Cum de s«a întâmplat asta? ^

Troy ridică din umeri.

-Cu vorbe, zise Tanner. Pentru **Dumnezeu,** omiljje foloseşte cuvinte! Nu mai am experienţă **cu** rahaturile astea de ridicări din umeri.

- Iubitul ei vrea ca ea să meargă cu el pe insulja Cătălină o săptămână, zise Troy. Foarte bine.

Sam oftă, privind enervat în direcţia în care dispăruse maşina Elisei.

Tanner era şi el enervat. Nu pentru că trebuia să petreacă timp cu puştiul. îşi dorea asta. Voia asta mai mult ca orice. Ceea ce nu voia era ca Elisa să-l facă pe Troy să se simtă ca un bagaj nedorit. Se uită la puşti, care stătea acolo, cu mâinile în buzunare, cu umerii lăsaţi. Enervat pe lume.

Mda. Tanner înţelegea asta. La naiba, trecuse prin asta. Fusese tânăr când propriul tată plecase fără să privească înapoi, dar niciodată nu uitase sentimentul acela.

- Nu te-a aruncat la mine, îi zise el lui Troy. -Tocmai m-ai văzut aruncat aici.
- Nu înseamnă că eşti aruncat dacă te vreau aici. Se uită la ceas.

Troy băgă şi mai adânc mâinile în buzunare

- Pot să merg pe jos la şcoală.

spre frânghii.

Când Tanner constată că Troy înapoi.

- Vii sau nu.[7]
- Mă uitam sa văd cât de mult timp mai avem. Haide! zise Tanner şi plecă spre doc.

Sam era deja în faţa lui, urcând la bord, întinzându-se nu îl urma, privi

r

• ea acolo, **pe doc, cu o expresie încordată. Cu Tr^state^„lt si sfidarea unui adolescent care avea**
j** „de îndrumări. ^
ne^v01 trU ce? întreba el, scoţând furios fiecare cuvânt. ^a;[1] două opţiuni, zise Tanner. A, poţi merge pe jos sau B, poţi conduce până acolo. lil''c!u C, adăugă Sam. Poţi sta aici ursuz. T^ner încuviinţă. Adevărat, incă nu am permis, sublinie Troy.

ai nevoie de permis pentru barcă, îi zise Tanner. Puştiul făcu ochii mari şi uită să îşi menţină atitudinea mânioasă
_Mă laşi sa conduc barca spre şcoala: _Ţe voi învăţa cum să o conduci. Nu este uşor, îl avertiză el când Troy chiui, uitând să o mai facă pe îmbufnatul. De fapt, poate fi al dracului de periculos. Şi va fi nevoie de mai mult de o lecţie. Va fi nevoie de dedicare şi de muncă multă.
Tanner se duse la panoul de comandă, făcându-i semn lui Troy să vină mai aproape.
Când puştiul sări mai aproape, Tanner arătă spre indicatoare şi manete.
- Fiecare mişcare pe care o faci în spatele cârmei trebuie să fie bine gândită şi calculată, căci fiecare mişcare are un efect, ce nu poate fi mereu schimbat - cel puţin, nu în timp util. Mă înţelegi?
Troy privi la panoul de comandă, apoi la orizontul care se întindea în faţa lor.
- îmi ceri să gândesc la rece. Tanner încuviinţă.
-Asta îţi spun. Deci eşti pregătit.' -Da, zise Troy. Foarte.
-Si eu, replică Tanner.

Troy îşi întoarse capul şi întâlni privirea tatălui său. Trecu un lung moment, timp în care se parea că Troy

^¿xSSSA'iSr

în cele din urmă, Troy încuviinţă. Erau împreuri.

aSt^' ^^^dar Tanner nu se lăsa prostit. Aveasăv. ■ meu^D^

sâSe^escurCe' ^mpre_una-Şi,pen^

prima dată, chiar credea că aveau o şansa sa facă astl

capitolul 18

fjie tăcu tot ce putu pentru a-şi distrage atenţia de ea mai erotică şi mai senzuală noapte din viaţa ei. Nu Cisor. Avea întrebări. Oare

fi 11 Shalvis

Tanner avea regrete? Oare o ^Lea diferit acum, că o avusese de mai multe ori? Pfţtunca ajuta. Era în vervă din cauza câtorva cliente şi nunţilor lor, care aveau să urmeze în curând. Petrecu * si întreagă vorbind cu mirese îngrijorate. Una îşi pierduse locaţia din cauza unei inundaţii, iar Callie'fu nevoită să găsească o alta în 24 de ore. Alta îşi pierduse mirele, care dăduse înapoi. Callie avea foarte multă experienţă în acest domeniul

în acea noapte, se vârî în pat devreme şi îşi imagină că **Ţanner** avea să apară să o dezbrace de pijama şi să-i arate nişte „scheme" noi, când auzi o bătaie în uşă.

Privi pe vizor şi încremeni. Vorbeşti de lup...

Când deschise uşa, el era sprijinit de tocul uşii, cu capul plecat.

- Bună, zise ea cu sufletul la gură.

El ridică privirea.

- Bună! Eşti ocupată?

Ea avea de ales. Alegerea sigură - să spună da. Şi-ar fi protejat inima.

Apoi mai era si alegerea nesigură. Alegerea terifiantă. Cea care avea să o ţină trează toată noaptea şi să-i ofere orgasme multiple.

-Deloc, **zise** ea. Unde este Troy.

-La culcare! în camera lui mov-inchis.
pe XW Am o oră.^au două. Păşi spre ea, ,ar ea ridică

privirea, aşteptându-se la un sărut fierbinte startul orei lor împreună. Care s*

în schimb, Tanner îşi trecu mâna prin părul • trase spre el şi o îmbrăţişa, sărutând-o pe tâmpj^ aPoi0 din greu.

Nu era aici pentru o partidă de sex, înţelese

aici pentru... confort? „ a.Era

Cu siguranţă el îi oferise deja confort ei de câteva

Dar niciodată nu căutase confort la ea. Până acum °n'
Inima i se umflă, şi îl trase în faţă, pentru a „ , .j ^utea închide uşa.

- Eşti bine?
- Mda, zise el.

Mincinosul! Putea să-i simtă epuizarea şi îngrijorarea

- îţi este foame?

El ridică dintr-un umăr. Tipic masculin. îl trase de mână în bucătărie şi îi făcu pâine prăjită. El mâncă şi ultima bucăţică.

- Spune-mi care-i problema, Tanner, zise ea discret, mângâindu-i braţul, de la bicepsul tare ca piatra până pe ceafă. Când degetele ei alunecară în părul lui, el gemu gutural de plăcere şi îşi întinse capul, pentru a-i oferi un acces mai bun.

Este vorba despre Troy? întrebă ea încet, masându-i scalpul şi gâtul.

- Ceva se întâmplă cu el, spuse el. Nu pot să-l conving să

mi se confeseze.

-Aşchia nu sare departe de trunchi, zise ea cu un zâmbet discret. El râse.

-S-ar putea să ai dreptate.

- Ce pot să fac? întrebă ea. Ridicându-şi capul, îi întâlni privirea
- O faci deja.

Ea îl duse în pat. Avea să-i ofere confortul pe care **îi** căuta. Avea sa 11 ofere tot ce putea.

Mereu.

^im gând fu puţin cam prea departe de ^ confort, aşa ca il aruncă într-un colt întu- ^ minţii- într-un compartiment etichetat drept groare .

' jjptămână mai târziu, Callie se simţea epuizată din 1 zilelor lungi de munca la noile site-uri de nunti

obicei, apărea târziu, după ce Troy era în pat si «rătea câteva ore. Suficient pentru o conversaţie în ti'm- ' ui unei gustări tarzu şi apoi...

Ea oftă visătoare. Acele momente de „apoi" fuseseră uluitoare Gândurile u fură întrerupte de un apel pe Skype de la una dintre miresele disperate

-Este un eveniment formal, se plânse ea. Iar soacra wea ™ sa poarte costum cu pantaloni. Stii deja că va avea o nuanţă oribilă de verde, care nu se va potrivi cu verdele-deschis al rochiilor domnişoarelor de onoare

Nu pentru prima dată, Callie îşi reaminti că majoritatea mireselor o luau razna la un anumit moment, iar ea fusese acolo, aşa că nu le judeca.

- O voi suna pentru tine, zise Callie, bătând cu degetele

în laptop. Am două magazine pentru nunti la câţiva kilometri de casa ei. O să găsim ceva care să se potrivească, nu-ţi face grijii

Când închise, stomacul îi ghiorţăia, şi ^constată că era după-amiază târziu şi sărise peste prânz. îi scrise un mesaj bunicii ei.

Ţi-e *foamei* Sunt lihnita.

Callie îsi luă geanta şi porni. Era în drum spre casa bunicii sale când îl văzu pe Troy mergând pe marginea drumului. Opri şi deschise geamul.

_ Hei, zise ea. Fără autobuz.[7]
-L-am pierdut.
-Să te duc eu.[7]
El ezită, apoi clătină din cap.
- Ce s-a întâmplat.[7] întrebă ea.
-Nimic.
-Alia, zise ea. Iar eu sunt Iepuraşul de Paşte.
- Iepuraşul de Paşte aduce dulciuri.
- Ei bine, m-ai prins, zise ea. Nu am nimic dulce. Si dacă aş avea, ar fi complet nepotrivit să te ademenesc în' maşina mea cu dulciuri.
El pufni.
-Urci? întrebă ea. Sau voi primi amendă pentru că staţionez?
Troy urcă. îşi puse centura şi îşi lăsă capul pe spate, închizând ochii şi oftând.
Ea îi trimise un mesaj bunicii anunţând-o că avea să întârzie puţin, apoi conduse spre port, unde lucra Tanner, şi mânată de impuls, parcă la chei.
Troy ridică privirea.
-Nu aici stau.
- Dar aici e îngheţată.
Ea cumpără pentru amândoi cornete duble de la Lance, şi rămaseră pe chei, privind apa.
-Credeam că numai ciudaţii le cumpără copiilor îngheţată la cornet, zise Troy.
- Sau femeile care au nevoie de zahăr. M-ai făcut să-mi fie foame cu aluzia la dulciurile de Paşte. Vrei să-mi spui ce se petrece?
Tăcere.
- Bine atunci. Ce ai de zis despre vânătaia de pe man- dibuia şi despre şchiopatat:
El ridică din umeri.
-A, deci... ai întrat într-o uşă? întrebă ea
Mai multă tăcere.
-Ai căzut pe scări?
Asta aproape că îl făcu să zâmbească.

lucru. **Am exersat pentru trupa de teatru**
\u
·¿ ¡ii' vi
P[ul era să iei bătaie?
' Ani°pnmlt rolu1, ziSe Cl‹ fără Să răspundă la întreba- **„ Dar** nu **poţi** spune nimănui. ^necenu? întrebă ea. ' Deoarece el **va** crede că este o prostie. Nu am încercă intru în **echipa** de fotbal, dar joc într-o piesă.

ᶜ^**Troy,** tatăl tău vrea să fii fericit aici. Asta nu înseam- ă că trebuie să- **i** calci pe urme. Îţi vei găsi propria cale, •ar el va înţelege asta. - Ba nu. Nu înţelege nimic. **Callie** nu **se** putu abţine... şi râse. £1 se

Îi 11 Shalvis

încruntă. _ Ce este aşa amuzant?

- Ei bine, hai să vedem! Din momentul în care a aflat despre existenţa ta, şi-a schimbat viaţa pentru a te proteja. S-a înrolat în Marină pentru a te susţine, a continuat pe platformele petroliere, apoi a discutat cu mama ta pentru a obţine custodie comună şi şi-a eliberat biroul din casa lui pentru a-ţi oferi un dormitor. După aceea, te-a lăsat să-l vopseşti în mov-închis. Mov-închis, zise ea şi râse iar. Urăşte movul. Troy făcu o grimasă.

-Cee?

-Şi eu îl urăsc. îşi trecu mâna peste faţă. încercam numai să-l enervez, dar el a fost de acord să-mi vopsesc camera în mov. îşi lăsă capul în jos şi o privi pe Callie.

Cine face asta?

-Un tată care este om, care are regrete şi te iubeşte. Acum, spune-mi despre încăierarea pe care ai avut-o la şcoală.

ᴱ Unii dintre jucătorii de fotbal cred că este o prostie să joci într-o piesă de teatfu. Nu am fost de acord.

eirtire

Si se părea că asta imphcase pumn,

- .Poţi sta departe de ei.[7]
- Mda. Dar trebuie să stea şi ei departe de trupa de teatru şi să nu se mai ia de ei. ?ti' di$_n$

Ea privi în ochii lui furioşi.

- Protejai pe cineva. El ridică din umeri.

-Celălalt băiat trebuie să îi spună unui **adult** • ea. Tăcu atunci când maxilarul lui se încleşta. Nu ^ vorba despre un băiat, zise ea cu blândeţe. Este vorba despre o fată.

El ridică iar din umeri.

Mda. Era vorba despre o fată. Oftă.

- Dacă este o problemă recurentă, chiar trebuie să vorbeşti cu tatăl tău.
- De ce?

-Te poate ajuta, zise ea.

-Nu, nu poate. Directoarea îl urăşte chiar mai mult decât mă urăşte pe mine. Se ridică. Uită, uită de toate astea! -Troy...

- Nu-i poţi spune despre încăierare. Sau despre rol. Nimic.

-Atunci, trebuie să o faci tu, zise ea.

- Fie. O voi face.

Ea privi în ochii lui, în care se vedea hotărârea. Era în această etapă între băiat şi bărbat, şi pe Callie o durea inima pentru el.

-Am încredere că vei face asta. -Ştiu zise el dar abia noaptea,'în **pat,** Callie îsi dădu seama de faptul ca nu spusese când avea să îi zică tatălui său.

Oare să spună ea ceva înaintea lui Troy? Ultimul lucru de care avea nevoie era ca el sil creadă că era o turnătoa- re. NICI nu voia ca Tanner sa creadă CN 1 - - lor. Nu o făcea. Cum ar fi putut?

Er,« **V**$_u$^ ^ de sex. Datorită deciziei ei că asta-nu-schiml^ paitenen $_0$i scăpă de problemă când Tanner nu apăru

¡n^L râmase în pat, simţmdu-i lipsa mai mult decât ^ că c posibil. i -jua următoare, telefonul lui Callie sună, reamin- . % sâ-l ia P$^{e\ Tr°}$y de la datoria lui de a o supraveghea $^{rin}_{luc}$ille. Ieşi în grabă pe uşă şi se îndreptă spre galeria Lrtâ. ba jumătatea drumului, mai că făcu un atac de când văzu lumini albastre în oglinda retrovizoare.

^ 1 »1

La dracul

Trase pe dreapta şi căute prin poşetă după permisul de conducere, când un poliţist bătu uşor în geam.

Ea tresări, se lovi cu capul de parasolar, înjură şi, în cele din urmă, deschise geamul.

-îmi pare rău, zise ea, răsturnându-şi geanta pe locul pasagerului. Unde naiba îi era portofelul? Nu voiam să bag viteză. Doar că am întârziat să iau pe cineva. Ea schiţă un zâmbet.

El nu îi răspunse. Avea în jur de 35 de ani şi arăta extrem de bine într-un fel întunecat şi misterios. Il recunoscu drept un vechi locuitor din Lucky Harbor, dar nu ştia cum se numea.

-Ţi-a expirat numărul de înmatriculare al maşinii, zise el.

-Nu, zise ea, clătinând din cap. Este maşina bunicii, şi a pus numărul de înmatriculare acum o săptămână. - Nu este nici un număr. -Este, insistă ea. L-a primit prin poştă. -Nu este acolo.

Ea se holbă la chipul lui frumos, dar sen«. -Uite ce e zise ea, este foarte înnorat. Poate, dacă **ti**-ai scoate ochelarii **fumurii** ai putea să vezi abţibildul. ' Expresia lui nu se **schimba.** Încă avea expresia de

ᴹSerSul de **conducere** şi actele maşinii, ceru el.

Scrâşnind din dinţi, ea renunţă să *îşi* ₘₐj rofelul.Ştia exact unde era.

ᵉ Por-

Pe blatul de bucătărie, unde îl lăsase din greşeala Dar putea da actele maşinii. Se aplecă, deschise pedoul şi scoase un plic de la *Registrul* Auto ₚₑ bunica ei îl îndesase acolo. Când îl *deschise,* număH de înmatriculare îi căzu în poală.

Ea se holbă la el. Oftă. Apoi i-l arătă poliţistului.

- O poveste amuzantă, zise ea.

El nu păru amuzat.

-Am găsit numărul.

îl flutură în fata lui.

El îl luă.

-Permisul de conducere.⁷ întrebă el, cu chipul inexpresiv. Rahat!

- Mda, în privinţa asta... O altă poveste amuzantă... Se întrerupse când auzi o bătaie în geamul din dreptul pasagerului. întoarse capul şi se simţi uşurată.

Tanner.

Deschise geamul. -Ce faci...

- Domnule poliţist, zise el, privindu-l pe acesta. Vă face probleme femeia asta?

Ofiţerul nici măcar nu *clipi.*

- *Este pe cale* să *fie* dusă la secţie.

Ce? Ea privi cu gura căscată spre poliţist

- Bine, ascultă îmi pare rău dacă am insinuat că nu poţi vedea prin ochelarii gen Dirty Harrv d»r

Tipul ẓâmbi, şi ea se holbă la el A,w'

ᵗᵈ ᵉ- Apoi se întoarse si se uită la Tanner.

Şi el zâmbea.

- De *fapt,* chiar semeni cu Dirty Ham - • -r- poliţistului. Dă-mi abţibildul! îl pun eu'pen ** „

Poliţistul îi oferi lui Tanner abţibildul *şi c ™ ^ *'* dreptară spre spatele maşinii, de parcă en'n,.061 r-OÏ SC m'

[1] «u ar fi *existat.*i râdeau, iarea rămase scrâşnind din dinţi v^ că iasă dm maşina. „'
^e! B încă discutau
;Am zis scuze! îşi puse mâinile în sân si bătu din Mi,ar plăcea sa ştiu ce anume este amuzant aici P foSt trasa pe dreapta, aproape am făcut un atac de ;ofd din cauza lui Dirty Harry, iar apoi vă găsesc pe aniândoi cotcodacmd ca doua cloşti.
£i se priviră şi apoi îşi văzură de treabă. în cele din IJrmă, Tanner îşi reveni şi se îndreptă, încă zâmbind -Am pus abţibildul pentru tine.
-Mulţumesc! Ea înşfăcă plicul de la el. O voi omori pe bunica.
-Aş aprecia dacă te-ai abţine, zise poliţistul. Pentru mine, crima necesită o mulţime de hârţoage. în plus, nu cred că ţi se potrivesc dungile negre.
-Callie, probabil nu l-ai întâlnit niciodată pe şeriful Sawyer Thompson, zise Tanner. în vremurile bune, era de cealaltă parte a legii. Şeriful zâmbi. -Cu mult timp în urmă. Ea nu avea chef de astea, -îmi dai amendă sau nu.[7] întrebă ea. .Nu, zise el. Dar asta datorită distracţiei oferite astăzi, îl salută pe Tanner şi plecă. Tanner îşi trecu un deget peste umărul ei.

- Drăguţ, zise el despre cardiganui ei din caşmir. îmi place cum arăţi. . . .

Callie rămase încremenită, apo. se pnv,.
Ukaselîse schimb iar de colanţii jerpeliţi şi de UGG-urile false.

^ cu , în vâm> ignQrăn_
- Este noua moda, fccta ^ ^ ^
du-i zâmbetul şi moa.,. ^ fiul tău. scuzi - am întârziat sa-l >au Pe

-îl iau eu.-Atunci, am întârziat la întâlnire. -Ai o întâlnire, zise el, de parcă ar *fi* insinuat mincinoasă. ' Ca era
-Mda, răspunse ea.
El nu trebuia să ştie că era o întâlnire de urge - patiseria, fiindcă avea nevoie de o gogoaşă. ,a cu - Ei bine, zise el, sper că este una plăcută -Va fi.

Şi apoi, cu demnitatea pe care o mai

avea - nu prea multă -, se urcă în maşină şi plecă. r

¿M »

¡Tanner i-ar fi plăcut să meargă după Callie har . ;rbit enervarea de pe buze, kr fi cumpărat ceva de ^nCare: apoi ar n primit fărâmele de afecţiune pe care **dispusă să** le arunce m direcţia lui.

PUtea' Trebuia să'¡ia Pe Troy şi săd pună la ^ Cu o :i înainte, puştiul venise acasă cu semne evi- 5ente de încăierare şi, indiferent de cât de mult fusese ¡jojenit, nu spusese nimic.

Astăzi, Tanner awa să încerce o tactică diferită. Avea **odupă**-amiaia libera de la muncă şi plănuia săd scoată ^ Ţroy cu barca. **Şi,** da, ajunsese să îşi mituiască puştiul. Opri în faţă la Luciile, iar Troy iek, îndreptându-se **către** maşină de parcă mergea la tăiere. închise uşa, îşi puse centura şi apoi se ghemui, privind ţintă în faţă! -Hei, ziseTanner. Troy bombăni.

-Ai avut o zi bună? întrebă Tanner. Dumnezeule! Auzi la el. Nu că ar fi contat, căci tot ce primi fu un alt bombănit. Troy, uită-te la mine! Troy pufni si se uită la el. -Ce?

- Voiam să văd dacă ai vânătăi noi, zise Tanner.
- Amuzant.

-Nu glumeam, comentă Tanner. Chiar voiam să văd. Conduse către port şi parcă. Vino!

Troy îl urmă fără întrebări. O făcu mai degrabă de supărare decât din vreun soi de obedienţă orbească. Puştiul nu vorbi până când nu ajunsera pe barcă şi începură să se depărteze uşor de ţărm.

Era una **dintre acele zile uluitor de fr**Umoa **senine. Cerul** era **atât de albastru, încât te ochii privi ndu-l. Nori pufoşi, albi se i m p ^ ^ u est Valuri agitate, înspumate se loveau unul d e £ într-un ritm constant. Tanner se simţea acolo** Ca **să, poate mai mult decât în oricare alt loc. V0ia asta ,**
pentru Troy.
Adolescentul se mai relaxase şi începuse să admi,
împrejurimile. Calm. Alert.

Ceea ce nu însemna că era fericit. Nu era. Si **Dumnezeule,** Tanner ura asta! Voia să **amelioreze** situaţia mai mult decât îşi dorise orice altceva în viaţă. Tanner îi oferi cârma lui Troy.

- Eu? întrebă Troy, îndreptându-se de spate.

-Tu, zise Tanner. Crezi că eşti pregătit să ne scoţi din port?
-Mda. Troy se opri. De ce.[7]

- De ce ce? De ce eşti uneori găgăuţă? Tanner ridică din umeri. Habar n-am.

Troy îşi muşcă buza inferioară, părând nervos.

- Ce-i? întrebă Tanner. -Nimic.

- Este ceva. Spune odată! Troy oftă.
- Nu joc fotbal.
- Ştiu asta.
- Ştii? întrebă Troy. Ţi-a zis Callie? Tanner păru uimit.

-Nu, mi-a zis antrenorul. I-ai spus lui Callie? -Mda.

Tanner se holbă la el, oscilând între a fi recunoscător că fiul său putuse avea încredere în Callie şi al dracului de gelos că nu avusese încredere în el. Şi Callie de ce nu-i spusese?

- Nu este din cauza idiotului ăluia de băiat al antrenorului, zise Troy defensiv. Ci pentru că nu vreau.

lire

-Asta este o uşurare, zise Tanner

.r

holbă la el
i[f0i]furare? Ai [0 vedetă a] fotbalului. Credeam ca
^Jjc P[e urme"]

W' nu, zise Tanner. De fapt, te rog să nu-mi [e] urme-Vrei să-mi spui despre vânătăi? C privi apa, cu o postură relaxată, balansându-se ' -[ur]intă pe apa agitata, de parcă se născuse pe ea.

vei înţelege. Tanner râse discret.

Xorect. Pentru că n-am avut niciodată 15 ani. **, Pentru că** şcoala aia era a ta. Troy se uită la el. Nu [;lint] **genul** ăla de puşti. Nu am crescut aici. Nu sunt un Nesportiv. Sunt puştiul cel nou. Şi sunt puţin diferit. [U] , Diferit **e** bine, zise Tanner. La fel e şi să te aperi. .Nu **este** ca şi cum aş fi singur, zise Troy. Am prieteni. Întâlni **privirea** lui Tanner, ochii lui umbrindu-se. **Tanner** încercă să îi descifreze expresia, dar puştiul **era bun.**

(lin nnn

Tanner îl ajută să ghideze barca afară din port. Apoi o porniră în larg cu o viteză captivantă, şi amândoi râdeau ca proştii când în cele din urmă se întoarseră la mal, două ore mai târziu.

Troy ajută la manevrele necesare ancorării fără să i se ceară, deja ştiind ce era de făcut.

Când se duseră la maşină, pornind spre casă, Tanner zise:

- Le-ai luat apărarea prietenilor tăi. Troy încuviinţă o dată. - Bine, zise Tanner. încă ceva. Troy se încorda.
-Da?

Tanner îşi aşează mâna pe umărul puştiului. -Modul în care ţi-ai apărat prietenii? Vreau să ştii că aş face acelaşi lucru pentru tine. Şi mă aştept să-mi spui când ai nevoie ca eu să fac ceva mai mult. Troy păru încremenit în acel moment, apoi încuviinţă- Te-ai descurcat bine.

1 //// Slwlvis

- Pe **barcă? -Si acolo.**

Troy privea direct în faţă, dar lui Tann zâmbea slab.

er i se păru că

Callie îşi petrecu seara cu bunica ei. îşi Spuse v făcea din cauza grijii faţă de Luciile, dar nu era asa ^ °

Callie nu era îngrijorată în privinţa bunicii ei. H$_u$ convinsă că aceasta era mai sănătoasă decât ei toţi la ^ loc. Adevărul fie spus, Callie avea nevoie de **confortul** dat de faptul că se afla acolo. Punct.

Imediat după cină, Luciile îi strânse mâna lui Callie

- Rămâi cu mine în seara asta?

- Desigur, zise Callie, deşi ştia că era o ofertă din milă. Dar nişte prieteni ai lui Luciile şi ai domnului Wykowski veniră în vizită şi aduseseră artileria grea - lichior şi lapte.

Ceea ce însemna că *Jeopardy* devenea o treabă zgomotoasă, după care Callie adormi pe canapeaua bunicii.

Se trezi cu capul bubuindu-i. Conduse spre casă şi îşi spuse că nu conta dacă Tanner o căutase noaptea trecută. Nu era nimic între ei.

Şi totuşi, în timp ce intra în clădire, privi în jur ca şi cum ar fi putut observa semne ale trecerii lui pe acolo.

În timp ce îşi descuia uşa, Becca scoase capul şi îi zâmbi.

. -Veneam să te văd, zise ea. Două lucruri. Unu... Îţi aminteşti când am făcut lista cu lucrurile de făcut pentru nunta mea şi am insistat să mă ocup **singură** în mare parte? Ei bine, cu marea n^,.« o Knrlaci-

lor/burlăciţelor care urmează în acest weekend, am uitat de unul dintre lucrurile de care am zis că mă ocup.

– Şi anume? întrebă Callie.

– Să rezerv cazare pentru weekendul în care va avea loc nunta pentru invitaţii care vin din afara oraşului. Zâmbi. Ştiu, este grav. Dar mă bazez pe faptul că este în extrasezon şi că încă sunt camere libere. Vreau,

eiU şă le duc pe mama şi pe verişoara mea o zi că este prea târziu? '^'^rnă să mă ocup de asta pentru tine, bine? '-

lSâcaşi rezolvat.

C^u$_u$imesc, zise Becca recunoscătoare. Al doilea lu- „-te că plănuiesc să-mi vând mobila, având în vedere ^voi muta în curând la Sam. Voiam să văd dacă ai de ceva înainte să le scot la vânzare. O canapea? f cuptor cu microunde? Mai multe şosete pentru gu- % de ventilaţie?

„ .Ha! exclamă Callie. Nu este nevoie de astea, nu $_{cr}$ed. lg^{noră} ^{incr}uutarea Beccăi. Şi nici de mobilă, 'mulţumesc! Nu ştiu cât voi

mai sta, aşa că nu vreau să adun multe lucruri. Becca zâmbi. -Ce?

-Ei bine, am zis exact acelaşi lucru când am venit prima dată în Lucky Harbor. Şi apoi l-am întâlnit pe Sam. -Da, dar Sam este luat, zise Callie. -Nu ştii niciodată cine se va transforma în Sam al tău.

- Sunt convinsă că nu am nici un Sam în viitorul apropiat, spuse Callie.

Becca îşi muşcă buza inferioară.

-Eşti sigură? Pentru că s-ar putea să-l fi întâlnit deja.

Callie ignoră tresăltarea inimii la acest gând.

-Nu.

- încercam să fiu subtilă, zise Becca. Dar o voi spune direct, bine?

Callie oftă.

-Pot să te împiedic?

- Clar nu Uite, stim că Tanner a dormit aici, cu tine. Si mă bucur mult, deoarece cred că, exceptând idioţenia lui temporară de la Love Shack, este un tip incredibil.

Callie Îsi **spuse** că putea face faţa. Tot ce trebuia să facă era să controleze bârfele. -Nu este ceea ce pare.

- Serios? Deoarece arată de parcă te-ai de [1] din urmă să-ţi Iaşi părul desprins şi să te distr^ [Cel]e ce, la cât de mult ai muncit, meriţi cu prisosi^[Ceea] pare că distracţia s-a materializat într-un extrem j' fost puşcaş marin. [e Se]ty

- Bine, zise Callie. Poate că este exact ceea ^ ~ [ce] **Pare.**

Becca rase.

-lei!

- Dar este numai de distracţie.

- Cum zici tu, replică Becca, zâmbind în sinea ei Callie clătină din cap dezaprobator. Renunţă. -Trebuie să fug, zise Becca. Mic dejun mâine? -Mda, sigur, răspunse Callie. Umm... Asta-i tot? Nu mă vei mai întreba altceva?

- Ba da, dar aştept micul dejun. În mare, pentru că Olivia este mult mai pricepută la a obţine informaţii, în comparaţie cu mine.

Zâmbi atunci când Callie bombăni. -Chiar nu am nici o informaţie despre ceea ce se întâmplă, zise Callie. Sau despre ce nu se întâmplă.

-Scumpo, aceasta este cea mai bună poveste. Becca strânse mâna lui Callie. Şi nu-ţi face griji! Sam a menţionat în urmă cu câteva zile că Tanner a afişat acelaşi zâmbet prostesc pe care-l afişezi şi tu. Deci probabil sunt multe chestii mişto de spus.

- Sam a zis asta? Zâmbetul Beccăi se lărgi.

-Cred că a zis aşa: „Tanner nu e bun de nimic azi. Este atât de relaxat, că a trebuit să-i verific pulsul". Callie îşi muşcă interiorul obrazului -Sam l-a întrebat dacă a primit **un** masaj sau ceva, zise

Becca, iar Tanner a zis se pare „sau ceva”. Asa că, atunci, Sam mi-a transmis că vrea un mas-'
Nu **avea sens să nege. Acoperise guriîede** ventilaţie, **dar** nu **putuse acoperi** şi **adevărul. Probabil se** citea **pe faţa ei.**

Este ceva temporar. Foarte temporar.v$_{d}$ cred asta, zise Becca. Nu vă puteti lua ochii : :$_{e}$ [2. celălalt iar chimia... este ca şi cum as privi de fiecare data cand sunteţi împreună. Chiar am ;:$_{că}$ s-ar putea transforma în ceva mai mult. ' \- vreau mai mult.
Cum Becca nu păru convinsă, Callie o luă de mână
Tbire adevărat- Ştiu că eşti nouă în ale iubirii si crezi - ^e pentru toata lumea, dar nu este. Am trecut prin
Jfr, ŞtiU.
„ , Atunci nu a fost alesul, zise Becca. , Sigur că nu a fost, recunoscu Callie. -Dar cum vei şti dacă Tanner este cel potrivit dacă $_{n}$U'i dai o şansă? Dacă este alesul, Callie?
ta îndepărtă gândul, dar, în timpul zilei, întrebarea $_{nU}$ îi dădu pace. Dacă Tanner era alesul? Oare măcar credea ea în aşa ceva? Cândva, o făcuse, dar se schimbase. Nu? Întrebarea o însoţi în timp ce opri la pensiune pentru a rezerva camere pentru weekendul când urma să aibă loc nunta Beccâi. O întâlni peMaddie, administratoarea, care făcu rezervările, apoi i-o prezentă pe sora ei, Chloe, care se ocupa de spa. -Am auzit că te vezi cu Tanner Riggs, zise Chloe. Callie tresări. -Scrie pe fruntea mea? Chloe râse.

-Nu. Bunica ta. Misiunea ei este să te cupleze. Se crede un guru în sfera asta.
- Este guru în ale nebuniei, bombăni Callie.
Chloe râse. . . , .
-Si asta. Zâmbetul i se mai atenua cand cineva intră în încăpere. Callie se întoarse ş. dădu de şeriful Thompson. $_{brJcat}$," $_{unifo}$
d^jŞ"u"anoraccuUnive$_{rsitateadin}$
Washington, nişte tenişi uzaţi - haine p$_{e}$ c$_{a}$r$_{e}$ l cu aceeaşi autoritate cu care îşi purta uniforma *a*^ de la şold ajuta. Se îndreptă direct spre **Chloe, $_{o}$ ^ ^{a}** spre **ei** şi o sărută în aşa fel încât temperatura di$_{n}$ ^ pere crescu imediat.
Callie analiză tavanul, apoi propriile picioare \ trebându-se dacă manifestările ridicole de iubire pj!' teau în aer. Dumnezeule mare! Oare toţi cei din or$_{a}$ţ erau visători.[7]
După mult timp, Sawyer se îndepărtă, îi aranjă **jucăuş** o şuviţă de păr lui Chloe şi îi zâmbi.
- Pe curând!
Apoi îi făcu lui Callie cu ochiul şi plecă.
-Scuze, zise Chloe, **părând visătoare. Unde rămăseserăm?**
Când Callie plecă de la pensiune, conduse spre bunica ei, pentru a-l elibera pe Troy de sarcina de dădacă.
îl găsi jucând poker cu bunica ei şi cu domnul Wykowski.
- Plăteşte, îi zise Troy lui Luciile, întinzând mâna.
Luciile se întoarse spre Callie.
- îi vei permite să lase o bătrână fără ajutorul de pensie?
-Tu eşti cea care a trişat, îi zise domnul Wykowski delicat.
- Despre ce sumă vorbim? întrebă Callie.
-Nu e vorba despre bani. Domnul Wykowski se îndreptă spre blat şi aduse o pungă ca chipsuri de cartofi. Cred că i-ai câştigat în mod cinstit, zise el şi i-o oferi pe toată lui Troy.
Luciile oftă.

-Sper că o să ţi se pună fix pe solduri, îi zise ea puştiului.
Troy zâmbi şi băgă unul în gură.

-Mmm.
- încă e nebună, zise Troy când ajunse cu Callie în maşină, la fel ca întotdeauna.
A

piai părea să vorbească serios şi, cum ea toc- ?ţuse pc el şi pe bunica ei făcând un salut comit/ j rámás-bún, nu se simţi jicnită. îl duse acasă flinte ca el să coboare din maşină, ea se întoarse
fi-l i / ,

spus. Despre ce s-a întâmplat la şcoală. îsi atinsa vânătă.
Voiam să ştii asta. -Bine, zise ea uşurată. Şi despre piesa de teatru? .Mă ocup asta. .Şi despre fată? .Şi de asta.
-Ocupă-te mai repede, îl îndemnă ea. ¡1 privi dispărând în casa lui Tanner. Părea mai bine. Nu neapărat vesel, dar nici la fel de nefericit ca de obicei. Progres.
Nu ştia sigur de ce se simţea atât de implicată în privinţa lui, dar nu era numai datorită sentimentelor ei pentru Tanner, ştia asta. Troy îi mersese la inimă singur.
Cumpără mâncare chinezească şi se duse înapoi la bunica ei.
- Vreau să ştii că astăzi m-am reţinut din a posta pe reţelele de socializare, îi zise Luciile în timp ce mâncau.
Domnul Wykowski râse, dar, când Luciile se uită la el, el transformă râsul în tuse. -Te-ai reţinut? întrebă Callie precaută.
- Da. Nu am mai postat despre tine şi despre Tanner de câteva zile. Las lucrurile în voia lor. Radia. Vezi? Reţinere. Se opri. Şi poate o urmă de autoconservare. Nu voiam să mă debranşezi.
-Nu aş face asta, zise Callie îngrozită. -Mă referam la internet. Luciile deschise prăjitura cu răvaş. Hmm. Cred că am luat-o din greşeală pe a ta.
-De ce, ce spune?
-Vei da de noroc. Luciile se opri. În pat.
-Bunico! exclamă ea, în timp ce domnul W l râdea în hohote.
-Ce? zise Luciile. Sunt bătrână, nu moartă ft jucaţi jocul acela?
Adaugă „în pat" la capătul pml^î
Ca 11 ie alese să nu răspundă; în schimb, îşi ^Impropria prăjitură cu răvaş. Se uită la ea şi clătină di ^ băgând-o în geantă.
- Ce zice? vru bunica ei să ştie.
Ea oftă.
-Voi da de noroc.
Luciile se holbă la ea şi izbucni în râs.
-Răvaşe ridicole făcute în serie, bombăni Callie.
- Deci crezi în ele, spuse domnul Wykowski.
Ea îl ignoră.
- Şi de ce nu crezi că ţi s-ar potrivi să dai de noroc? o întrebă bunica ei. Nu am înţeles niciodată asta.
- Iubirea nu mi se potriveşte, o corectă Callie.
Pofta, însă, i se potrivea perfect.

- Şi de ce nu ţi se potriveşte dragostea? o întrebă bunica ei.
- Bunico, văd zilnic cât de rău face iubirea. Apoi mai este şi încercarea mea nereuşită de a mă lega la cap. Să nu uităm de ea!
- Cum am putea? bombăni Luciile.
- Ce? întrebă Callie.

-Nimic. Te iubesc! zise Luciile.

Callie miji ochii şi deschise gura, dar domnul Wykowski vorbi primul.

- Deci ai avut ghinion o dată, zise el. Şi ce? Eu am avut ghinion de o mulţime de ori.

-Aşa este, întări bunica ei. Este nevoie numai de cel ales. Cel *potrivit.*

Callie se uită lung la amândoi.

-Aţi vorbit cumva cu Becca?

-Nli, de ce? întrebă Luciile. Are nevoie de un sfat? L-a îmbrobodit pe frumuşelul ăla, şi credeam că e bine. Trebuie să intervin şi să-i bag minţile în cap lui Sam?

."inându-şi-o pe mmiona Luciile în,PP". , . ,Cla siSame bine.
' .Atunci, tu de ce nu poţi să fii bine>
- Sunt bine, zise Callie. Nu este nimic în, i - - si singur, bunico.
e m neregula sa
Ei bine, sigur ca nu Luciile zâmbi când domnul wykowski o strânse de mană şi 0 sărută pe obraz înainte să sf ridice pentru a face cafea. Luciile se aplecă spre Callie şi şopti: Dar, aşa cum am descoperit recent, să lasi pe cineva m viaţa ta aduce beneficii neaşteptate. Si nu vorbesc numai despre a scuti banii de pe baterii. Ridică din sprâncene sugestiv. - Bunico!
-O, relaxează-te! zise Luciile. Vorbesc despre bucuria de a te trezi lângă persoana pe care o iubeşti şi de a-i vedea chipul imediat. Sau despre cum e să treci prin momente grele, precum moartea unui prieten, şi să ai pe cineva care să te ţină de mână. Sau când tu eşti bolnav şi ai nevoie de ajutor... adică, sigur, te poţi descurca şi singură, şi tu mereu ai făcut-o. Din nou, dau vina pe părinţii tăi egoişti şi miopi- Dar acum este vorba despre tine, scumpo, şi, uneori, măcar din când în când, este
drăguţ să nu fii singură.
-Zice femeia care a ales să fie singura cinci decenii,
subjlehbal'replică Luciile. Nu singur,

Ambet secret, unul care nu mai tu atât de sec^fcW
domnul Wykowski se întoarse si H ftcu
cu ochiul al absorbind afecţiunea evidetv
Callie » P^ vei. Genul care se forma după ani
tă, relaxata, a[11]

- de relaţie.Cât de „noua este treaba asta dintre voi? ?ni. ea suspicioasa.

Luciile râse şi îl privi pieziş pe domnul Wykowskj
El clătină din cap, dar zâmbi şi îi fă<ji
cu ochiul.
Bunica ei îi făcu şi ea cu ochiul.
-Ei bine, ce mai contează, când se simte „nouă”?
Ei bine, o impresionase pe Callie cu asta. Era î â. tată pentru bunica ei. Era. Dar nu oricine putea fi sufi- cient de norocos să găsească o astfel de relaţie. De f sansele erau împotriva ei.
- Este drăguţ ceea ce ai găsit, bunico.
- Hei, nu am găsit, zise bunica ei. Ne-am luptat din greu pentru asta. Crezi că este uşor? Dimpotrivă. Bărbaţii nu lasă capacul de toaletă jos. Nu înţeleg de ce e important să pui capacul tubului cu pastă de dinţi la loc. Şi cu siguranţă nu înţeleg de ce este dezgustător să bei lapte direct din cutie. Unele lucruri trebuie pur şi simplu să le ignori.
-Adevărat, zise domnul Wykowski, zâmbind în timp ce îi aduse fiecăreia câte o cană cu cafea.
Luciile îl ignoră.
- Uită-te la părinţii tăi, îi zise ea lui Callie. Sunt împreună de patruzeci de ani. Patruzeci de ani de bucurie şi de fericire pur egoistă. Ceea ce înseamnă că şi tu ai trăit într-o casă plină de iubire. Cum de nu s-a lipit de tine? Ai uitat?
-Nu. Eu... Callie se întrerupse. Scuze! încă procesez. Tu şi domnul Wykowski?
-Ti-am zis, spuse ea. Am avut multă iubire de-a lungul vieţii.
-Ai ascuns-o bine.
-Nu am ascuns nimic. Zâmbi. Am aşteptat să citeşti tu printre rânduri.
-Ai zis că era numai un prieten
-Mda, zise bunica ei. Este genul de prietenie pe **care pari să o ai tu cu ianner.**

_____ăBSk^

Opăriseră în minte ¿i* ^'spune-mi adevărul , ' ^oi spune că da, vei folosi asta ca o scuză pen-
^ iliese holba la ea. ^ rog, răspunde la întrebare! '¿te că, uneori, pretind că nu sunt bine pentru a te .' i. zise Luciile. Ceea ce cred că mă face diabolică Vicleană, dar nu nebună. Şi, dacă eşti sinceră cu tine, '' jgja ştii asta. Adevărat. Adevărul gol-goluţ.

„Trebuie să plec. _ La San Francisco? _Ar **trebui** să spun da, zise Callie. **Luciile** zâmbi încrezătoare, fericită. **-la brioşele** care au mai rămas, scumpo. Au fost făcu**te** de Leah **cu** dragoste. Nu la fel de bune ca acelea făcute **de mine** în anii '70, dar în ale mele nu dragostea era **ingredientul**-cheie, iar astăzi, la acela, oamenii se revoltă, **în fine,** merg şi astea. Poate **o** parte din iubirea asta va **intra şi** în tine prin digestie.

Pe la jumătatea drumului spre apartamentul ei, Callie făcu un ocol şi trecu pe lângă casa copilăriei ei. Era o casă mică dintr-un şir de case, pe o stradă lungă, aidoma celor din jur.

Părinţii ei o vânduseră în urmă cu zece ani, când Callie plecase la facultate, iar ei se pensionaseră şi se mutaseră în Palm Springs.

Acum, acolo locuia o altă familie, şi Callie nu avea habar ce căuta ea

acolo. Mai ales că nu toate amintirile erau plăcute.

, • fre că ochii cu podul palmei, dar, nu, imagi- „Opăriserăîn minte.

, spune-mi adevărul! Eşti bine?

Luciile avusese dreptate pannţu ei se iubiseră reci**proc si o iubiseră şi pe** ea. **încă** o făceau. Dar **fuseseră** mult mai **în** vârstă decât pannţu colegilor de clasă şi nu neapărat activi.

Fără fraţi, Callie petrecuse multe zile şi săptă singuratice,' chiar luni singură în timpul verii, când tenii ei mergeau în vacanţă cu familiile lor. pne' Părintii ei, rezervaţi cum erau, nu se întrebaseră nicI(, dată de ce Callie petrecea atât de mult timp singură, fe nu o încurajaseră vreodată sa se angajeze în actîvităti sociale, să practice vreun sport sau ceva de genul acesta Pe atunci, pur şi simplu, aceea era viaţa ei, şi nu Sg gândise prea mult la asta. Dar acum, privind în urmă, îşi dorea ca ei să o fi împins de la spate, măcar puţin.

' Dar Luciile o împinsese să părăsească cuibul şi să iasă în lumea reală.

în timp ce Callie stătea încremenită, pierdută în trecut, două fetiţe ieşiră din casă. Erau gemene, în mod evident, cu părul roşcat şi zâmbete ştirbe, în timp ce se întreceau prin iarbă. Una era îmbrăcată toată în roz, iar cealaltă avea pe ea haine neasortate, dar împreună râdeau, în timp ce alergau.

Nu erau nici tăcute, nici timide. Priveliştea o făcu pe Callie să zâmbească. Din fericire, istoria nu se repeta întotdeauna. De peste drum, un băiat de aproximativ aceeaşi vârstă cu fetele li se alătură. Gemenele se opriră brusc, se uitară una la alta, apoi părură să comunice silenţios una cu cealaltă, deoarece îl lăsară pe băiat să ii se alăture.

Callie se gândi la Eric. Fusese vecinul ei. Se ataşase de el din ziua în care se mutase. El nu fusese un tocilar ca ea, dar nici vreun mare sportiv. Se împrieteniseră repede, şi fusese primul ei iubit adevărat. O făcuse să râdă, să-i tresalte inima şi, chiar mai bine, îi acordase atenţie.

Ea crezuse cu adevărat că era dragoste, iubire adevărată. Iubirea aia pentru totdeauna.

Privind în urmă putea admite că nu fusese. îl încorporase în matriţa de care avusese nevoie, fără să-si facă griji pentru ce avea sa se întâmple când el nu urma să se ridice la înălţimea aşteptărilor ei. Şi nu o făcuse.

^cum, nu mai avea deloc aşteptări. Şi totuşi, stând colo si gândindu-se, îşi dădu seama că nici asta nu fusese maidan ătos.

Copiii începuseră un joc de-a prinselea şi se distrau ¿e minune. Callie stătea acolo privind şi... suferind.

¡şi iubea părinţii, chiar o făcea. îi oferiseră un acoperiş deasupra capului, haine şi mâncare şi se străduiseră cât putuseră. Ea ştia asta. Nu îi învinovăţea pentru lipsurile lor mai mult decât se învinuia pe sine pentru ale ei. Dar îsi jurase atunci că, dacă avea să fie vreodată suficient de norocoasă încât să aibă propria familie, ea urma să facă mai mult. Avea să fie implicată mereu în viaţa copiilor ei şi să le ofere sfaturi şi.... Oare chiar stătea aici contemplând ziua în care urma să aibă un soţ şi copii? în numai trei săptămâni de la reînvierea pasiunii ei pentru Tanner, ajunsese deja să se gândească la asta? Dumnezeule mare! Dintre toţi oamenii, ea ştia mai bine că nu era cazul să viseze!

Mult mai bine!

Cele mai multe relaţii nu aveau final fericit. Vedea asta în fiecare zi, la muncă. Trebuia să-şi amintească acest lucru.

La naiba, chiar avea nevoie de o gogoaşă. Sau de orice cu ciocolată, se gândi ea şi tresări când cineva deschise usa pasagerului şi se strecură în maşină. ' Cineva înalt, bine făcut, minunat.

Tanner Riggs apărea când ea se simţea deosebit de vulnerabilă şi nesigură, şi numai el putea face asta, negreşit.

capitolul 20

Tanner stătea confortabil, deşi maşina lui Callie pă. rea mult prea mică pentru el Se aplecă puţin, uitându-se ostentativ la casa pe care o privea ea în timp ce îi oferea o ciocolată caldă. Ea luă o înghiţitură şi zâmbi.

- Eşti magician? întrebă. Poţi citi^gândurile?

-Nici una, nici cealaltă, zise el. în cinci minute, am primit mai multe apeluri care mă anunţau că stai în maşină pe strada pe care ai locuit, părând supărată.

Asta o făcu să îşi îndrepte poziţia corpului. A, iat-o, mândra şi încăpăţânata Callie.

-Nu sunt tristă, zise ea. Şi cine te-a sunat.[7]

-Am promis să nu spun.

-Bunica, presupun. A dracului aplicaţie Find Friends. Sincer, la ce mi-a fost capul când i-am cumpărat smartphone anul trecut, de Crăciun?
Gândindu-se că era mai bine să tacă, el luă o înghiţitură din ciocolata lui caldă.
-Şi apoi... fie Becca, fie Olivia, presupun. Deşi habar nu am cum de ştiu.
- Una din ele se mărită cu un tip cu ochi de vultur şi o atenţie deosebită la detalii, care s-a întâmplat să treacă pe aici şi să te vadă, zise el.
- Mda, ei bine, oamenii din oraşul ăsta ar trebui să-şi vadă de viaţa lor.
-Oamenilor le pasă de tine, zise el.
Ea îşi întoarse capul şi îi întâlni privirea.
-Oamenilor?
-Oamenilor.
Ea îl privi lung.

-Ţie?suntem prieteni, zise ea. Nu trebuie > ';u •:: pentru mine. Mai bine iis, nu ai de ce să

¿”''J::'Wnrru mine.

- ^ credea că nu erau prieteni' Pe cine dracului mod evident pe ¿ine, ceea ce era al naibii

^¿it vremea să ne reconsiderăm relaţia, zise el ' ::jYi de parcă îşi pierduse minţile. Şi probabil si întâmplase. ^ ¿ise ea. Nu să reconsiderăm. Reconsiderarea ->un lucru periculos. Reconsiderarea răneşte oamenii. ' p* re! ca ea. Ea ridicase puţin vocea şi, deşi făcea tot -iHlul sa rămână calmă, era puţin panicată. Ochii o -âdau. El o lua de mână, îşi întrepătrunse degetele cu /le ei şi strânse uşor. -Ai crescut în casa asta? întrebă el blând.

-Da. ,

-Ţi-arn cunoscut părinţii, mărturisi el. Mama racea **curăţenie în** biroul **de** avocatură al părinţilor **tăi** noap**tea, pentru** nişte bani în plus. **Ea** nu făcu decât să-i mângâie mâna.

- Habar nu am avut, zise ea în cele din urma.
- Nimeni nu a ştiut. Era stipulat în contractul ei ver**bal cu** el. Mândria mamei era în joc, iar ea avea multă. Nu **voia** să o privească cineva ca pe o mama singura m

Z V . .. AzAf.» mereu un bonus la sfârşitul nevo>e. Tatal tau u dad a m

anului şi de ziua ci. Mam^ ^ ^ ^ ^

i-oarte corect. Şi a mai as ^ ^ ^ ^ ^

un copil si că era preocup ^ ^^ ^ ^ ^ ^^

Caii ie continua sa-iţ Ţanner surprinse secunda

la casă. Privind**-o insis . să îndepărteze**

în care ochii ei se urne«*.

lacrimile, clar nu/eUŞI# tine, continuă Tanner. Pentru -Îşi făcea griji

pen_ VeneQ• în birou> iar uuăl ^ că erai singură la ă nL1 vorbeşti, iar tu o tăceai.

Îţi spunea să te > '

Te mai jucai cu lucrurile din jur, dar atât de silenţios parcă nici nu erai acolo. Il ascultai întocmai. De pa r,c? te temeai să faci altceva.

Ea clătină din cap.

- Nu, zise ea, dar vocea îi tremură şi trebui să-şi dreaă glasul. Nu mă temeam de el, nu a fost aşa. Niciodată Era însă fericit când era linişte, aşa că mama avea grijă ca amândouă să-i oferim asta.

-Copiii nu ar trebui să fie aşa liniştiţi, Callie.

- Eu am fost, zise ea.

Tanner aduse mâinile lor împreunate la pieptul lui, aşteptând până când ea îi întâlni privirea.

-Ţteu iubit tatăl.

- Da. încă îl iubesc.

-Voiai să-i faci pe plac. Aşa ai învăţat, din exemplul mamei tale.

Ea îi întâlni privirea.

- Crezi că urmez un tipar, încercând să le rac pe plac bărbaţilor din viaţa mea? Ea văzu ceva în ochii lui, ceva mai mult, şi se holbă la el. Sau, mai rău, crezi că îmi îndrept atenţia spre bărbaţi inabordabili, zise ea blând. Că mă supun la suferinţă.

- Nu? întrebă el încet.

- O, Doamne! Ea îşi trase mâna şi şi-o aşeză în dreptul inimii, care, brusc, începuse să o doară. Tu chiar crezi asta. Atunci cum explici treaba cu... tine? Stai! Arătă spre el când el deschise gura să vorbească. Să nu îndrăzneşti să răspunzi. Crezi că deja am făcut-o din nou, că m-am îndrăgostit de un bărbat care nu se va îndrăgosti de mine. Deja mi-ai spus că nu o vei face, că nu vom avea o relaţie. Deci da. Asta este exact ce crezi. Iesi din maşina mea!

'-Callie!'

-Vorbesc serios, Tanner!

- într-un minut. El se întinse spre ea si îi întoarse chipul spre el. Spun numai ce văd, dar, la dracu' ce ştiu eu? Am crescut fără tată, aşa ca nu mă asculta. Ascultă ti

Lrnieaiă'U instinctele! Trăieşte cum vrei tu! ^e numai că o taci, Callie! Asigură-te că trăieşti!

ro uîg ^

% mă cunoşti, :ise ea. Nu ai de ce să îmi judeci

% asta tac. Şi parcă ne-am înţeles că te cunosc des-

¡¿¿bine.

nu-i aşa, zise ea. Asta - gesticulă arătând spre ei ceea ce facem noi nu înseamnă că ne cunoaştem ¿roc-Nici măcar nu suntem prieteni. Suntem numai

Trteneri ocazionali de pat.

fl o privi îndelung. Singurul indiciu al gândurilor lui ¿¿zvâcnirea din maxilarul lui pătrăţos. _Fie, zise el în cele din urmă. Dacă asta îţi doreşti. Fiindcă nu se încredea în vocea ei, ea încuviinţă din cap. -Callie...

-Chiar vreau să ieşi din maşina mea acum, zise ea, urându-şi vocea tremurândă.

Se aplecă peste el şi deschise portiera, într-o invitaţie ostentativă de a ieşi naibii odată.

£1 o făcu. Dar, înainte să închidă uşa, el îşi sprijini mâinile de capotă şi privi în ochii ei. - Ignorând asta nu vei schimba lucrurile. -Poate, dar merită încercat, zise ea şi porni maşina.

Tură motorul, iar el prinse ideea, închizând portiera şi lisând-o singură, aşa **cum** îşi dorea ea.

Callie se **strădui** să **îşi** ammteasca asta mai târziu, când rămase singură în pat.

Dar ar perna ei mirosea a lanner, şt, m vreme ce stătea acolo **întinsă, singură, îşi** aminti că aceasta fusese

* <M numai câteva • r **trezita** de telefon. Răspunse fără să se uite la -te/u^ nCă nu putea focaliza, ecran, **deoarece ui**

„ ■.comă duci cu maşina.

-Am nevoie sa m

-Troy? întrebă ea, trezindu-se. -Mda.

Se ridică.

-Bine, nici o problemă. Unde eşti?

-Nu poţi spune nimănui.

O, Doamne! Callie trase aer în piept.

- Ce se petrece?
- Promite-mi!

îi era greu să îl asculte deoarece era mult zgomot fundal. Vântul? Oceanul? în vocea lui se simţea că era tulburat, iar ea nu voia să mai piardă nici o **secundă** până să ajungă la el.

- Promit, zise ea, ridicându-se din pat, trăgându-şi pantalonii peste pijama. Spune-mi unde eşti!

Zece minute mai târziu, era parcată în partea de nord a portului, unde plajele stâncoase erau accesibile numai pe o cărare lungă, pietroasă, abruptă. Căţărătorii iubeau zona aceasta deoarece se puteau căţăra pe stânci având oceanul în spatele lor şi munţii Olympic în faţă. Era o locaţie minunată, scoasă în evidenţă în noaptea asta de o lună plină şi de un cer aprins de stele ca diamantele pe o catifea neagră. Minunat, periculos de minunat, mai ales noaptea.

Iar Troy venise aici singur ca să... înoate? Inima îi bătuse cu putere tot drumul, în timp ce dezbătea dacă să-l sune pe Tanner. Sau să sune la politie.

„Promite-mi!"

Asta o reţinuse: tonul blând şi oarecum disperat al adolescentului, care ştia că dăduse de belea şi care avea nevoie de ajutorul ei.

îi spusese să înainteze pe plajă aproximativ o sută de metri şi apoi să se îndrepte spre stânci.

Folosindu-şi lanterna, deşi nu era nevoie, **deoarece** luna răspândea şocant de multă lumină, e**'a înaintă,** numărându-şi paşii, apoi coti spre stânci.

Şi icni.

.¡ᵖ*râ lună şi de miliarde de stele se vedea o -girată, pe la jumatatea stâncii. Silueta ii făcu cu y Aroi telefonul 11 sună.

'-"Doamne, zise ea, înainte ca el să **poată** vorbi v-mtbine, zise el. Numai că... sunt blocat Joc*, repetă ea amorţită. Ferindu^si privirea de ^,.c{rea lunii, ea încercă disperată să vadă mai bine Ararea să stea pe o margine, deşi Callie nu putea pri- cum ajunsese acolo. Eşti rănit[7]

trase aer în piept

-Bine, bine. Acum, ce dracului.[7]

.Am desenat ceva în nisip pentru cineva si am ¿¿sac un bileţel să vină să vadă, dar nu eram sio-'ur că ararâ bine, aşa că am urcat să verific. Şi acum, am rămas blocat

-Blocat, repetă ea.

-Adică nu pot să mă dau jos.

Ea trase din nou aer în piept.

-Te-ai căţărat fără echipament pe stânci la douăzeci dc metri înălţime ca să vezi dacă desenul tău este bun... Se roti şi se holbă la nisipul aspru şi observă că, într-ade- vâr, stătea în mijlocul unei inimi. Vaaai!

-Nu, zise el. Nici un vai. Nu este dreaptă.

- Unde este fata? întrebă Callie.

- I-am trimis mesaj şi i-am zis să nu vină, că nu pot să scap de la muncă.
- Deci ai minţit, zise ea. Pentru că...
-Inima este strâmbă.
Adolescenţa fusese cea mai dificilă perioadă din viaţa ei. Pe bună dreptate, Troy simţea acelaşi lucru.
-Iar acum eşti blocat, zise ea.
El oftă.
- Îl voi suna pe tată[illegible]. ce să facă...
- Nu! zise el grăb[illegible] pot> suna! Ar fi trebuit să fiu acasă, să lucrez la un pro.ect Ia engleză[illegible] furişat.

Ea se holbă la el.

-Ştiu, zise el Poţi ţipa mai târziu la mine. -froy, nu am abilităţi de căţărare. Pot crea Un si pot să-mi fac multe griji. Astea sunt abilitătile m S -Ai mai multe abilităţi, replică el. îl facei pe e- cit. Ăsta este un mare talent. a%i-
_ Să-l sunăm, zise ea cu blândeţe. -Voi da de belea.
- Dar vei trăi. Nici o reacţie.
- Troy, vei fi bine.
- în sfârşit, ne înţelegem bine - oarecum, zise ej Dacă mă trimite înapoi la mama.[7]
în întrebarea lui era o durere nevoalată care îi frânse inima lui Callie.
- O, dragule, tot n-ai înţeles.[7] Nu va face niciodată asta. Nu te va părăsi. Nu îi stă în caracter.
Chiar când rostea aceste cuvinte, îşi dădu seama că le credea cu adevărat. Tanner nu părăsea. Nu pe fiul său. Şi nici pe ea... Putea avea încredere în el, ştia asta în adâncul sufletului. Ceea ce, desigur, îl făcea mai periculos ca niciodată, deoarece se putea îndrăgosti. Chiar se putea îndrăgosti de el, iar el i-ar fi fost alături.
-Să-l sunăm, zise ea încet la telefon. El va şti ce să facă.
Troy nu spuse nimic, iar ea îi putu simţi frica şi ezitarea prin telefon.
-Ai încredere în mine, zise ea. Voi închide. Tine-te bine... la propriu! Nu mă voi mişca din acest loc şi te voi suna imediat înapoi, închise, apoi inspiră adânc şi-l sună pe Tanner. El apăru în raza ei vizuală în trei minute, în pantaloni de alergat albaştri cu o dungă albă pe exterior de-a lungul cracului, o bluză şi o şapcă de baseball cu cozorocul întors, alergând pe plajă, spre ea.
m

,r . bine? întrebă el imediat, apropiindu-se de ea. -f! era **un** bărbat bun!
f tu sunt, da, zise ea. Ascultă, speram să-mi poţi pro-
Orice.
râmase cu gura cascata. Orice? Orice? Şi o spusese ■ arte repede. Dar ea trebuia să se mire de asta mai târ- ■! deoarece Troy aştepta. De fapt, era încă la telefon, ascultând fiecare cuvânt. ', Vreau să-mi promiţi că nu o să te enervezi. Ţanner o analiză preţ de o clipă. _M-ai văzut tu vreodată că mi-am pierdut controlul? -Da. Când ai pierdut ultimul joc de fotbal din liceu la limită. Ai distrus vestiarul şi ai fost dus la secţia de poliţie, unde mama ta i-a promis şerifului că te va pedepsi mai rău decât ar putea el vreodată dacă te va lăsa în seama ei. El se holbă la ea.

- Lasă-mă să reformulez! M-ai văzut tu *în* ultima vreme pierzându-mi controlul? Să zicem, în ultimul deceniu?
- Puţin, la bar, în noaptea în care le-ai zis lui Sam şi lui Cole să te lase în pace.
- Atunci nu îmi pierdusem controlul. Doar le spuneam celor doi prieteni ai mei băgăcioşi să-si vadă de treabă.

Bine. Şi, adevărul fie spus, Callie nu prea şi-l putea imagina **pierzându**-şi controlul. Acest Tanner, bărbatul care fusese puşcaş marin şi care lucrase pe platformele petroliere, nu'îşi pierdea controlul. Era grijuliu, pragmatic, dur şi stoic. Era, de asemenea încăpăţânat şi în-fumurat, dar, el avea dreptate, nu-l văzuse pierzându-şi controlul de mult timp.

Renunţând să mai aştepte ca ea sa spună ceva, Tanner **privi în** iur, iar ea intui momentul m care el îl observă privi m jui, ^ mase încremenit.
PC TolmUel Jonul, U d* el lui Callie, fără să-şi ia ochii de la fiul lui.

-Hmm...

Pur si simplu, i-l luă clin mână şi îl puse |

- Vorbeşte-mi! rech^ Ea nu ştia ce zicea Troy, dar Tanner se înt0ar aruncă o privire inimii strâmbe. Nu putea fi sigură^ *' avu impresia că el zâmbi. ' ar

-Tine-te bine, zise el la telefon, apoi **M înap0ie]u-** Callie.

-Avem nevoie de frânghii, nu? întrebă ea îngrijorată Poate să sunăm la descarcerare? Sau îl pot suna pe Matt Bowers - este un prieten vechi. Este pădurar acum, dar e şi căţărător. Ne va ajuta.

' - îl cunosc pe Matt, dar nu am nevoie de el.

Şi, zicând asta, Tanner o porni iute, ajunse la stâncă şi începu să

se caţăre.
Callie rămase fără aer, privindu-l pe Tanner urcând stâncile spre fiul lui, cu mişcări sigure şi ferme, în ciuda rănii de la picior.
Când Tanner ajunse la Troy, cei doi discutară puţin, apoi începură amândoi să coboare. Tanner coborî primul, rămânând foarte aproape de fiul lui, dictându-i, în mod evident, fiecare mişcare.
Când tatăl şi fiul ajunseră în sfârşit pe plajă, Callie răsuflă uşurată şi îl îmbrăţişă strâns pe Troy.
El rămase nemişcat o clipă, apoi o bătu stânjenit pe spate.
-Ţi-am zis că va fi bine, îi şopti ea la ureche.
-Probabil voi fi pedepsit pe viaţă, şopti el înapoi.
- Nu pe viaţă, zise Tanner şi îl prinse pe Troy de ceafă, împingându-l cu afecţiune, dar nu chiar cu delicateţe. Numai în viitorul apropiat. Dar, hei, priveşte şi partea bună, ai o cameră mov-închis în care să stai.'
Troy oftă.
Tanner arătă spre maşină, iar Troy înţelese
Tanner ocoli maşina şi deschise portiera pentru ea, aşteptând până când Callie se aşeză.
- Eşti supărat? întrebă ea îngrijorată.

---

lângăie tâmpla.
^ Meu a dat de belea şi te-a sunat pe tine. Nu
„ ara^ S^unt c^racu^ui recunoscător. Acum, f"nt^sUP^! ^pra si să port o discuţie lungă, detaliată, cu

trebuie să
fiul meu cu cap pătrat.
-Nu te poți înfuria pe el, zise ea. I-am promis că nu
o vei face.
-Nu este o promisiune deșteaptă, scumpo!

Ţanner, vorbesc serios.
~ Si eu, zise el. A dat-o în bară. Vor exista consecinţe. Nu poţi
^ace asta! *ns*sta ea- ^ zis că nu eşti furios, .pe tine. Nu sunt furios pe tine. -Ţanner...
-Callie, a luat notă mică la engleză şi trebuia să lucreze la un proiect pentru a-şi mări nota. În schimb, se furişează din casă, zise el cu un calm imperturbabil. S-a pus în pericol pe el şi cât pe ce şi pe o puştoaică. Va trebui să mă ocup de asta. -Şi, făcând asta, vei face să pară că nu mă ţin de
cuvânt.
-Nu ar fi trebuit să-i promiţi ceva care are de-a face
cu mine si cu el. 1 1 1 .
Ea îl ascultă, recunoscu logica din vorbele huşi accep-
dreptate, dar tot nu îi era mai uşor să accepte
tă că avea
ca ULCuiau-, — -- - i r - 1
Nici **să înţeleagă** de ce era atat de afectata de

situația.
asta. Poate pentru că încă putea vedea frica de pe chipul lui Troy și cu câtă disperare voise să ascundă greșeala de tatăl lui.
– A ținut ascuns față de tine nu pentru că nu voia să dea de belea, zise ea, ci pentru că se temea că o să-l gonești.
– Nu-l voi goni niciodată, zise Tanner cu o convingere care făcu ochii lui Callie să lăcrimeze. Minunat, acum, era invidioasă pe relația dintre un tată și fiul lui.
– Te rog, dă-te la o parte, zise ea, și, când el o făcu, Callie închise ușa și plecă.

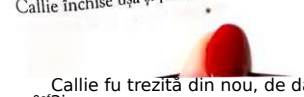

Callie fu trezită din nou, de data asta de n u „ „ °af3ie m usa.

„Becca", se gândi ea. Pentru micul dejun. La n3ih dormise prea mult. Nu era de mirare, căci avusese nev^ ie de câteva ore ca să adoarmă, după ce ajunsese **acasâ°*** Gândindu-se la ceea ce se petrecuse noaptea trecu- tă, oftă. Sărise calul și încercase să-i spună *lui* **Tann**er' cum să *fie* părinte. Ea care nu avea nici cea mai vagă idee.

Ce fusese în mintea ei.[7]

Și, chiar și așa, Tanner o urmase până acasă pentru a se asigura că ajungea în siguranță. Ei bine, de asta sau ca să se asigure că nu avea să îl urmeze ea acasă, să mai țipe puțin la el. în orice caz, îl văzuse parcând și așteptând ca ea să intre.

Un băiat bun până la final. Și era finalul. Se afundase prea mult. Venise vremea să înoate la mal și să încheie ziua. Bătaia în ușă se auzi iar.

Deschise un ochi. Lumina cenușie, slabă, intra prin ferestre. Ploaia lovea zgomotos geamul și acoperișul. Se pornise furtuna. Urmă o a treia bătaie în ușă. - yin! strigă ea și, frecându-se la ochi, se grăbi spre ușă. îmi pare rău, zise ea în vreme ce deschidea, tremurând din cauza frigului. O să am nevoie de câteva minute să...

Dar se opri, deoarece nu era Becca Nu.

Nici pe departe.

Era ultima persoană de pe pământ pe care se aștepta să o vadă.

Bine poate nu ultima. Onoarea probabil le-ar fi reve-

în schimb, era Tanner, care în mod evid prin ploaie, deoarece hainele erau l ipife de ^ându"şâ arate mai atrăgător şi mai treaz decât ar fi trebuit să arate un bărbat care ţinea - O, Doamne, cum putea ea să reziste ia asta? - cafele şi o pungă care mirosea chiar gi mai delicios decât mirosea el.

capitolul 21

Tanner făcuse multe prostii în viaţa lui, luându-şi adesea viaţa în mâini: jucând fotbal fără respectul sănătos faţă de pericolele implicate de acel sport, înro. lându-se în Marină şi apoi în Forţele Speciale - şi clar finalul fericit nu era garantat. Şi platforma petrolieră nu făcuse decât să agraveze situaţia.

Deci, da, putea spune că ştia ce însemnau pericolul, adrenalina şi traiul în momentul prezent - ştiind că ziua de mâine ar putea să nu mai vină.

Nu prea ştia însă ce înseamnă nesiguranţa. învăţase cu mult timp în urmă să îngroape adânc acea emoţie şi să o ignore, pretinzând că nu exista.

Şi totuşi, o viaţă întreagă de momente în care făcuse asta zbură pe fereastră în vreme ce stătea ud leoarcă din cauza ploii torenţiale în pragul uşii lui Callie, fără să se mai fi simţit vreodată atât de nesigur. Nici nu fusese sigur că ea avea să deschidă uşa. Dar ea deschisese. Cu părul ciufulit, fără machiaj, purtând... ei bine, nu era sigur ce avea pe ea. Fie pantaloni foarte, foarte largi, fie un sac de cartofi. Dar nu conta. Arăta minunat.

_ Prima ei reacţie fu un val de emoţii. Uşurare. Fericire. U căldură bine-venită.

Dar fură toate repede îngropate în i .. , . j.r , - ' [r-In spatele unei expre r
sii de indiferenţa calma.

El nici măcar nu încercă să o îni-»i - ™
gând-o sS facă un pas în sp^T ^ obi" daCa V01a să evite
coliziunea.

e ea făcu. Fie pentru că ei era mai ud decât ^uLfie^ttucaeaincaerafarioasăpeel-asta mâne[a] de văzut.

[f]Wuă libertatea dea ^chide uşa si de a-i oferi 0 cafea- .Tanner...

-Bea, zise el cu fermitate.

Aşteptă până când ea luă câteva guri, până când ochii ise limpeziră, apoi se pregăti pentru lupta adevărată _ Hoaptea trecută, zise el^cvarara.

„ Nu vreau să vorbesc despre asta, ripostă ea _ Rahat!

Ea îşi lăsă deoparte cafeaua şi îşi puse mâinile în şolduri. -Poftim?

- M-ai auzit. O luă de mână şi o conduse pe canapea decizand ca pasivitatea ei era din cauză că nu absorbise deocamdata cofeina, nu un indiciu al docilităţii ei.

El o împinse uşor, iar ea se sprijini de perne, înainte să se poată ridica, el se aşeză lângă ea si o privi, flancând-o cu braţele. Ţinând-o captivă.

- Eşti ud şi rece, se plânse ea.

- Dacă asta te-ar fi deranjat cu adevărat, nu m-ai fi lăsat să intru, replică el.

-Nu te-am lăsat, ai intrat singur.

- M-ai fi putut opri.

Ea ridică din umeri şi apoi îşi feri privirea.

- Nu-mi place atitudinea de om primitiv.
- Iar mie nu îmi place să fiu lăsat pe-afară.
- Lăsât pe-afară? Ea îl împinse, dar, în loc să se mişte el o prinse de mâini. Nu pofi fi lăsat pe-afară dacă nu' eşti înăuntru, zise ea. __

O, sunt înăuntru, riposta el, apropii nc|u_se atât d mult, încât, deşi nu o atingea şi nu o uda, era la numa

iEa nu avu un răspuns. Cel puţin, nu unul pe Care dispusă să-l împărtăşească.

-Ai zis că suntem parteneri ocazionali de sex, ?j rea minţi el

- îmi uzi canapeaua. Şi am spus şi că nu suntem prieteni.

-Greşeşti, zise el. Am devenit prieteni împotriva voinţei noastre.

-Noi...

Ea se încruntă şi reflectă puţin.

- Mi-ai păstrat un loc la patiserie, zise el. Acesta a fost un gest prietenos.

-Ţi-arn păstrat un loc pentru a nu trebui să mă comport prietenos cu altcineva, zise ea.

- Iar eu **ţi**-am adus cafea pentru ca tu să nu fii **nevoită** să mergi iar acolo, după ce ai avut acea cădere nervoasă din cauza Ticălosului, zise el. Tot un g'est prietenos.

- Hei, zise ea. Nu am avut o cădere nervoasă.

El ridică din sprâncene.

-Bine, poate a fost o cădere nervoasă micuţă.

îşi duse palmele la faţă.

El i le îndepărtă.

- Eşti alături de Troy, spuse el. Ca noaptea trecută. Şi, mai mult decât orice altceva, iubesc asta.

-Nu am făcut-o pentru tine, zise ea încordată, încă supărata. Ci pentru mine. Şi pentru el.

-înseamnă mult pentru el, zİse Tanner. Si pentru şi rămaseră pri-

ei spuneau

ne

mine.

Privirea ei se îndreptă spre ochii lui vindu-se ţintă, iar ea se îmbună.

-Aş face aproape orice pentru el. *Ochii*

Recunoscător că ea se deschidea î] zâmbi.

or r'irn nrir/j ci l-ni T"... î

că ar face orice şi pentru Tanner. îi şopti ea.

amintește de tine, la în lui, Tanner ' ceru ei încet. De ce

-Răspunde-mi la o întrebare, îi eşti aici cu adevărat.7

rttru că locuiesc aici. Şi singurul motiv pentru eşti aici este pentru că nvai trezit şi m-ai făcut să L"t să intri-

16 Faci pe cleşteapta, comentă el. În Lucky Harbor. :ştii de ce. Pentru bunica mea. Am venit să mă asi- . că nu-şi Pier mitf Înseamnă mult pentru mine. „înţeleg asta, zise el. Dar recunoaşte că nu este von ba numai despre ea. Pentru că ştim amândoi că Luciile 4 pierde minţile, este mai sănătoasă decât noi. Este însi plictisită şi afurisit de băgăcioasă. Asta e altceva. Deci trecând peste pretextul cu bunica, de ce esti aici?

, Pretextul cu bunica? repetă ea. Ce ar trebui să însemne asta? _Tu să-mi spui, zise el. Ea se holba la el.

-Crezi că sunt aici pentru altceva. Poate ca să-mi pun ordine în viaţă. Dar mi-am pus.

-Atunci, de ce nu ai mai avut o relaţie adevărată după ce ai fost logodită? întrebă el.

- În afară de faptul că slujba mea m-a făcut cam cinică? Hei, am fost părăsită la altar, îi reaminti ea.

-Şi?

Ea pufni.

- Zise un bărbat care nu a fost părăsit la altar vreodată.

- Am fost părăsit de nevastă, spuse el sec. Cred că ^ - Dar Elisa nu te-a făcut de ruşine în mod public. Eu am fost părăsită la altar. Ceea ce mă face ^ înseamnă că nu pot face diferenţa mtre o pasiune prost aleasă şi dragostea adev^a. ^ precum . El o privi în ochi. Ea cM ^ ^ ^ ^ faptul că nu era făcuta pentruiu^ ^ ^ ^ prostie. Tanner nu cun0f^;imeascăşi sa ofere, tru dragoste - deopotrivă u \> . dlu| vine VOrba

jer ^ \ intri

- Callie, toţi avem diepw despre iubire. Ea se întoarse.

- Da, dar eu nu am învăţat din greşelile mele

El o cuprinse de umeri, apoi îi mângâie braţele

- Ce a fost asta?

-Nimic.

Tanner îi întoarse chipul spre el.

-Ai zis că nu ai învăţat din greşelile tale, zise el.

Ea oftă exasperată.

- Dacă m-ai auzit, de ce vrei să repet?

- Explică-mi, îi ceru el.

- Eu fac câte o pasiune, zise ea. Dar nu iubesc. Apoi încerc să transform acea pasiune în ceva ce nu este.

- Este vina lui Eric că nu te-a iubit cum meriţi, zise el. Nu a ta.

-Nu contează, replică ea. Prefer relaţiile sigure, în care să nu mă implic emoţional.

- Deci vei recunoaşte totuşi că noi doi avem totuşi o relaţie, zise el.

Ea se holbă la el.

- Poate. Dar nu este iubire şi nici nu va fi.

O privi şi el, neştiind dacă să o contrazică.

- Este de ajuns pentru tine? întrebă ea încet.

Nu. La dracu', nu. Dar, pentru că asta îl făcuse să se simtă ca strivit de un tanc, nu răspunse. în schimb, o trase mai aproape şi făcu ceva la care părea să se priceapă. O sărută. O sărută lung şi intens, făcând tot posibilul să reducă la tăcere acea voce interioară din mintea lui care continua să spună că lucrul corect de făcut era să plece...

Dar, pentru prima dată în viata lui, el nu ştiu dacă putea să iacă ceea ce trebuia, nici măcar pentru a se salva pe sine.

Callie nu se putea satura de gura sau de mâinile lui Tanner şi, mai ales nu se putea sătura de acel geamăt frustrat pe care el îl scoase chiar înainte . . _ . . noracul peste cap, cu tot eu bluzaTltr 'Tnuă cu partea dejos,pijamaua,singur* mişcare. Când Callie rămase goală, el se J'^ deasupra ei şi ii zâmbi obraznic, hotărât. Apoi îi ¡ip un sfârc cu dinţii şi îşi lăsă o mână să alunece ^picioarele ei, iar ea suspină. ^ Rece, zise ea, În timp ce degetele lui reci îi mângâiau ■ 'lea pentru a-i cuprinde ^a-tstrânge fesele, trăgând-o mai aproape spre trupul ^Ea rămase fără aer şi nu putu nega că era incredibil , citată. Era incredibil de erotic să fie goală, lipită de trupul lui complet îmbrăcat, protector, şi se agăţă de el ca si cum ar fi fost gura ei de aer, trecându-şi degetele prin părul lui, uitând totul.

_ Duş, zise el lipit de gura ei. Te-am făcut să-ţi fie frig, hai **să te încălzim!**

Înainte ca ea să spună ceva, el se ridica, luand-o cu el în baie, o lăsă să alunece încet pe trupul lui, cu ochii înfierbântaţi pe măsură ce prelua din nou controlul, Dornind apa, dându-şi jos încălţările Când o surprinse holbându-se, ochii lui se mtuneca- ră si mai mult^ şi o trase mai aproape de el, m timp ce aşteptau ca apa să se încalzeasca. ' -Cee? şopti el.

-îmi place să te privesc.

-Şi mie, scumpo. ^ ^ priveaşcă, memorând fie- Ea zâmbi, continúan ^ ^ ^ ^ ^ ultima care linie a chipului sa să facă asta fara să-şi oară. Ştia că nu pu*^ adora moaul în care el o piardă inima. Dumn ^ ş. d intenşi ca şi cum privea, cu ochii ^ d lubea modul în care ea era singura ^Jcând îi venea sa zambeasca, dar «p mişca atu» . a|es> iubea cum vocea lui ?Ura 1, â nu o f^a. ^ {când u rostea numde r a ravâ şi simtă trupul lipit de al ei, pu-

deVt? 1 avea n*0**¡ forţă, pentru a-şi aminti cât de i asta-

ba nu ^ma^a11

lid

mult iubea'

Sau cum se simţea în braţele lui. Feminină, rv .

• '-'Oritg

Importanta...

Aburul duşului umplu baia, iar ea începu să desdv, fermoarul jachetei lui cu logoul Lucky Harbor **Charte**

înainte să i-o tragă de pe umeri, el băgă mâna în ^ zunar, scoase două prezervative şi le aruncă pe rafturi] din baie.

Apoi jacheta lui ajunse pe podea. Ea îi scoase **cămaşa** udă, degetele ei mângâindu-i abdomenul, pectoralii, fi. ecare centimetru pe care-l dezveli, până când nu mai putu să continue, iar el preluă controlul, aruncând deoparte cămaşa.

Urmară pantalonii, pe care el şi-i înlătură cu mişcări rapide, expunându-şi în toată splendoarea trupul care o făcea pe Callie să saliveze.

Şi era multă splendoare.

El îi ridică bărbia, iar gura lui o acoperi pe a ei, limba lui conturându-i buza inferioară, căutând intrarea, găsind-o atunci când ea gemu de plăcere.

Mâinile lui alunecară pe spatele ei, apoi pe fese, ridicând-o şi ţinând-o cu fermitate lipită de el.

- îţi mai este frig? întrebă el.

Nu. Ea ardea. Putea simţi fiecare centimetru al trupului lui foarte fierbinte. Era tare şi excitat, lipit de ea, gata de acţiune, iar ea era la fel de pregătită. La naiba, fusese pregătită din momentul în care el intrase pe uşă.

-Nu sunt înfrigurată, zise ea, iar el o sărută.

-Atunci, cum eşti? întrebă el.

- Disperată.

-Cât de disperată?

-Teribil de disperată.

El ridică privirea, se uită în ochii ei, apoi păşi cu ea sub duş Apa fierbinte nu făcu decât să înteţească focul din ea. mp.ngandu-l cu spatele de zid, se lipi de trupul ui, frecandu-se de el, gustând fiecam ,.”»■ . „ putea ajunge. Nu fu suficient, aşa că s feTn ^un continuă sarcina « .mportantă, cu 1,'^ba *si dZT*

I geamătului său aprobator se lovea de pereţi i^ce'ea îşi trecea limba de-a jungul măduiaru-¡Prin-Pcuprinzândii'l apoi cu gura. în timp ce apa că-lin'111-^ ei, ea continua într-un ritm teribil de lent ^/controlat, aşa cum făcuse şi el cu ea de multe r şteptând nerăbdătoare momentul în care el avea tlpiardă stăpânirea de sine, să o prindă de păr şi să controlul.

prSj, intr-adevăr, mâinile lui ajunseră în părul ei, dar nu ¿u a înteţi ritmul sau pentru a o ghida. în schimb, ¡¡îndepărtă, o ridică şi o sărută în zona sensibilă de sub **ureche,** buzele lui aplicând presiune, limba lui amintin- du-i de lucrurile obraznice pe care el le putea face cu gura. Apoi gura lui alunecă, dinţii săi zgâriindu-i uşor lobul urechii, muşcându-i delicat gâtul înainte să dez- mierde locul cu limba.

Cu o poftă nerăbdătoare, ea se lipi de el, arzând de dorinţa de a-l simţi înăuntrul ei.

Dar el zăbovi, făcând ceea ce îşi imaginase ea, luând- o de păr şi plecându-i capul pentru a-i putea săruta gâtul.

Cu cealaltă mână îi frământa sânii, înainte de a co- borî, în timp ce buzele lui sugeau şi muşcau alternativ, înnebunind-o, fără să se abată însă de la locul spre care se îndrepta acea mână ocupată, între coapsele ei tremurânde. Trasa dâre pe pielea ei, frecând în sus şi în jos cu vârful degetelor aspre.

Inima ei bătea cu putere. Pulsul i se accelerase, şi îşi auzi propria voce gâtuită de dorinţă. -Tanner, te rog!
că. Şi nu **de la** du?.
Ea gemu şi o fa **si o lipi** cu **fermita**
.1 . în
a eemu şi o facu un. —. ei scnimbă poz lini CU fermitate de peretele duşului, lăsându-si i
_____ în ea.
în ea.
deget să **alunece**
Dar, chiar în timp ce ea implora, el continua. -Eşti udă, îi şopti el la ureche, ca o acuzaţie obrazni
făcu din nou când el schimbă poziţia itate de peretele duşului, lăsându-şi un
-Tanner.

-Spune-mi, zise el, cu voce groasă. Sp.,ne vrei.
Orice. M 'mi ce

Buzele şi limba lui îi sărutau conturul feţei buzele, şi, când ea se aplecă pentru sărut, el pe,^Poi conexiunea numai o fracţiune de secundă **înainte** d^ se îndepărta, făcând-o să suspine frustrată.

e a

- Pe tine, gâfâi ea. Te vreau pe tine. Aici. **Acum, şopt**ea lipită de buzele lui, lăsându-şi piciorul să-i alunece pe şold, pentru ca el să aibă mai lesne acces.

El se îndepărtă numai pentru a lua un prezervativ şi, când se întoarse, gura lui o răvăşi, limba împingând, mângâind, amintindu-i ce avea să-i facă odată ce avea să fie înlăuntrul ei. Tot trupul ei părea încordat, disperat - până când, în cele din urmă, el alunecă în ea cu o mişcare sigură a şoldurilor, rostindu-i numele gemând.

Ea ţipă, arcuindu-se spre trupul lui, aproape, atât de aproape de orgasm, încât nu putea vorbi, nu putea respira, nu putea face nimic decât să se ţină de el. Cunoscându-i trupul foarte bine, el îi potrivi şoldurile astfel încât plăcerea să fie maximă. „O singură împingere", se gândi ea. De atât avea nevoie.

Dar el se abţinu.

- Callie.

Callie clipi pentru a îndepărta apa, străduindu-se să se concentreze asupra lui, asimilând căldura carnală din ochii lui, nevoia lui pentru ea şi, poate, mai presus de orice, afecţiunea. Incapabil să se controleze, dorindu-şi mai mult, ea îşi arcui şoldurile spre ale lui.

Cuprinzându-i spatele cu un braţ şi cu mâna cealaltă afundată în părul ei, îi rosti numele din nou, cu voce guturală, gravă. Şi o duse acolo unde avea nevoie să ajungă. Când atinse orgasmul, el plutea pe culme odată cu ea, suspinându-i numele în timp ce se sprijinea de ea, lipind-o de perete. După o clipă, alunecară amândoi pe podeaua duşului.

Rămaseră acolo împreunaţi, epuizaţi, incapabili să vorbească sau să se mişte, în timp ce apa curgea peste ei.pupă o clipa, Tanner o trase spre el, o sărută pe târrv U ;i îi şopti ceva. Era ceva ininteligibil, dar tonul lui era protector, posesiv şi sexy, iar ea se cutremură. e Cu aproape o lună în urmă, o întrebase dacă ea ere- Jea în ill^ire↑iar reac?ia ei ^usese de negare absolută.

Dar adevărul era că, în adâncul ei, voia cu disperare «a creadă. Voia să aibă parte de iubire.

pur şi simplu, nu ştia dacă putea.

Dar, până în acest moment definitoriu, pe podeaua dusului, în braţele lui Tanner, nu ştiuse că voia asta. Se simţea caldă şi... îndestulată pentru prima dată după mult timp. Satisfăcută, dar şi temătoare, deoarece nu avea să se sature vreodată de asta.

De el.

- Asta nu schimbă nimic, şopti ea.

Si habar nu avea dacă îi reamintea lui sau îşi reamintea sieşi.capitolul 22

Când Tanner plecă de la Callie, se îndreptă spre d pozit. El şi băieţii nu aveau să iasă pe mare astăzi. Se duceau la Seattle pentru a vedea o barcă scoasă la vânzare' Tanner reuşi să îşi ţină gândurile pentru el pe **drum** şi când ajunseră pe barcă.

- Are o încăpere în plus sub punte faţă de barca noastră, observă el.

-Aha, şi ai putea să o foloseşti, zise Cole. Ca să nu fie nevoie să-ţi aminteşti să astupi gurile de ventilaţie din apartamentul lui Callie.

Rahat! în această dimineaţă, când apăruse la Callie şi făcuseră dragoste lipiţi de peretele duşului, uitase sâ astupe cu şosete ventilaţia.

- De unde ştii cine era.7 întrebă el. Poate era Sam, te-ai gândit la asta?

-Voi doi aveţi voci diferite, zise Cole. Se strâmbă şi închise ochii. Frecându-şi faţa cu mâinile, înjură printre dinţi. Nu sunt extrem de încântat că ştiu ce voci aveţi în mijlocul orgasmului. Doamne! Putem schimba subiectul?

Deciseră să nu cumpere barca şi petrecură apoi du- pă-amiaza gândindu-se la cum să o reconfigureze pe a lor pentru a o folosi mai bine. încă se gândeau la asta când Tanner primi un apel de la Troy.

- S-ar putea să te sune cineva, zise puştiul.
- Cineva?
- O mamă. Nu a mea.

Lui Tanner nu avea să-i p|acă ;iceast<1 conversafie. Presimţea.

- Vorbeşte!

-Am fost surprins unde nu trebuia să fiu
.M

k£
ᵢf ind peᶠᵘʳⁱⁱ? Pᵉ ᵍᵉᵃᵐᵘˡ dormitorului unei fete
Glumeşti-
este ceea ce crezi!
„Bine, lise Tanner! Pentru că ceea ce cred este că .ₐ₍ₙ să alegi calea cea bună, şi se pare că tu nu esti pe-âpT°ᵃPᵉ ˢᵃ ᵃˢᵗᵃ- ^Şi am nevoie şi să mă iei cu maşina, zise Troy, pârând nefericit.
' puştiul se putea alătura clubului lui Tanner. Şi era jjndul Elisei să îl ia. -Unde eşti? -La galeria de artă. - Vin imediat, zise Tanner. -Probleme? întrebă Cole când Tanner închise. -Mai multe, răspunse Tanner. A fost prins strecurân- du-se afară din dormitorul unei fete. Cole zâmbi. -Cee?
- Pe tine nu te-ar fi prins.
Tanner pufni la această reamintire deloc prietenoasă că, dacă Troy era o pacoste, era numai una mică, în comparaţie cu tatăl lui.
- Rahat! Trebuie să merg să-l iau. Mă voi strădui să nu-l strâng de gât pe loc.
-Parcă Elisa trebuia să-l ia astăzi, comentă Cole. -Si eu credeam asta, zise Tanner. Adică nu l-a văzut toată săptămâna, aşa că îmi imaginam că se va duce ea.
Situaţia era destul de ciudată, aşa că Tanner îsi sună mama în vreme ce se îndrepta spre galeria de artă.
-Ştii ceva de Elisa?
-Nu zise mama lui, apoi ezita. A fost văzută sărbăto- rind **ceva** la **Love** Shack.
Tanner simţi un gol - stomac.
-Sta ce ar putea fi?
- Bănuiala mea.⁷ întrebă ea. Că se va întnₐᵣc rând în Florida. ʷᵒ ᵉ cu.
-Nud poate avea, zise Tanner iute.
La dracu', nu! Puştiul îi scotea peri albi, îl ₜₑₛₜₐ
Troy putea să îi apese oricâte butoane, Ţₐₙₙ" avea să-l părăsească. Poate că urma să facă un atac^ ^ bral, dar nu avea să renunţe. ᶜᵉʳᵉ˖
- Nu cred că plănuieşte să-l ia cu ea, scumpule ₂ìₛₑ mama lui.
Tanner răsuflă din greu. Nu era de bine. Troy ar pᵤ. tea fi afectat serios dacă ar fi părăsit de un părinte.
El ştia asta foarte bine.

- Adu-l aici la cină, zise mama lui. Amândoi **sunteti** prea slabi. Vă voi îngrăşa eu.
- Nu o să aibă chef.
- Scumpule, să ştii că oricine are chef de friptura mea, crede-mă!

Tanner trecu de la Love Shack, apoi decise să se întoarcă şi să tragă în parcare. O sună pe Luciile, fără să scape barul din ochi.

- Mai este la tine? întrebă el.
- Desigur, zise Luciile.
- Poţi să-l mai ţii acolo cinci minute?
- Dragule, poţi să-l laşi aici cu mine până când mă va lua Dumnezeu, zise Luciile, câştigând recunoştinţa eternă a lui Tanner.

-Cinci minute, zise el şi închise.

Apoi intră la Love Shack.

Elisa era la bar cu Dan. Ciocneau pentru ceva. Cândva, Elisa fusese cea mai atrăgătoare tipă pe care o văzuse Tanner, cu părul ei blond, cu trupul armonios şi cu modul acela de a-i zâmbi unui bărbat de parcă ar fi fost singurul bărbat de pe pământ.

Ea întoarse capul şi râse cu poftă, în vreme ce iubitul ei îi urmărea fiecare mişcare.

Era încă atrăgătoare, Tanner trebuia să recunoască. Dar nu-i mai făcea inima să bată nebuneşte.

ându4.ea se îndreptă oferindu-i un zâmbet [1] iai serios decât 11 oferise iubitului ei.

zise ea. Care-i treaba? „^buie să vorbim, răspunse Tanner. 'Sicrur, sp^e ea, privind spre Dan. Dă-i bătaie' If-cS întreba Tanner, privind-o cu subînţeles, vrând ,. ofeTe şansa de a avea o discuţie privată. ^Da, ¿e ea. Aici. Bine. Aici să fie. ,Ţe întorci în Florida?

0 secundă, pe chipul ei apăru urma unei emoţii pe care el o cunoştea foarte bine, deoarece petrecuse si el ani întregi simţind asta. Vină.

Vina lui avea legătură cu faptul că îi distrusese viata lăsând-o însărcinată la vârsta de 17 ani. Niciodată însă nu regretase existenţa lui Troy, dar regretase că o forţase pe Elisa să se maturizeze repede. Şi, deşi îşi asumase'responsabilitatea faţă de ea, adevărul era că', pentru el, ea fusese numai o fată, niciodată iubirea vieţii lui.

Şi exista un singur motiv pentru care ea ar putea să se simtă vinovată faţă de el.

- Deci aşa e, zise el sec. Şi Troy? -Va fi mai fericit aici, cu tine. Adevărat. Dar ea nu îl voia pe puşti.
- Dumnezeule, Elisa! Nu poţi să-l abandonezi.

-Nu mă judeca, îi ceru ea, arătând cu degetul spre el. Să nu îndrăzneşti să mă judeci!

Auzind furia din vocea ei, oamenii din jur tăcură şi se holbară, conştienţi de conversaţia lor. -Să mergem afară, propuse Tanner.

- încântat, zise Dan, luând-o de talie pe Elisa. -Nu tu, ripostă Tanner. Eu şi Elisa.

Dan se încruntă. -Unde merge ea merg şi eu.

Minunat. Tanner o privi lung şi tăios pe Elisa, iar ea se întoarse spre Dan.

-Mă descurc, iubire. Se apropie şi sărută un al gurii lui Dan. Este fost puşcaş marin, şop,j ^ c°'î că încetează.

-Nu mă tem de el, ripostă Dan.

Elisa îl bătu pe piept, îmblânzindu-şi vocea.

-Aşteaptă aici, bine? Mă întorc imediat.

Dan îi aruncă o privire.

- Esti sigură?

-Da.

Se ridică pe vârfuri şi îl sărută pe buze.

Tanner se întoarse şi ieşi. Elisa îl urmă şi apoi rămase locului, cu mâinile în sân, într-o poziţie defensivă.

-Ce dracului, Elisa?

-Mă mărit, zise ea.

El observă cu întârziere piatra care strălucea pe degetul ei.

- Şi ce are asta de-a face cu faptul că îl părăseşti pe Troy?
- îl părăsesc? repetă ea, nevenindu-i să creadă. Mai degrabă îţi ofer ţie rândul să te ocupi de el. Tu ne-ai părăsit ani la rând.
- Dacă te referi la momentul când m-am înrolat în armată pe când eram un adolescent fără mijloace financiare, ca să ne susţin pe noi trei...

-Rahat!

- Elisa! îşi trecu mâinile prin păr. Am renunţat la facultate pentru tine. M-am înrolat în Marină pentru ca tu să nu fii nevoită să renunţi la facultate. Ţi-am trimis cât de mulţi bani am putut...

- Nu am vrut banii tăi! strigă ea la el.

El păru surprins. Din câte ştia el, ea încasase fiecare cec.

-Şi nu voiam să renunţi la facultate! Te voiam pe tine! îl împunse în piept.

El rămase pe poziţii şi încercă să proceseze cele auzite. ^pe aceea ai plecat în Florida şi mi-ai trimis actele de rt? întreba el. Pentru ca mă voiai?

^ Nu. Oftă din greu. Totul devenise complicat, fieram atat de tanara. Şt de proastă. închise ochii A început când am mit sa merg la aceeaşi facultate ca tine £1 ştiuse asta. **Dar ea** nu fusese **acceptată** S cele din urmă, nu a contat, zise el încet. Ai rămas însărcinata, iar eu nu am mai mers.

-Da, dar nu am ştiut asta când...

Ea strânse din dinţi, iar el rămase nemişcat.

- Când ce, Elisa?

Ea oftă.

-Când am pretins că iau pastile.

Lumea lui se zgudui puţin,

- Repetă ce ai zis!

Ea închise ochii.

-Am rămas însărcinată intenţionat, pentru ca tu să mergi la un colegiu mai aproape de casă şi să rămâi cu mine pentru totdeauna.

El se dădu în spate, spre zidul de beton al parcării, şi se aşeză. Trebuia, deoarece i se înmuiaseră picioarele.

Elisa veni şi se aşeză aproape de el, tăcută, privind în pământ.

- Sigur **că tu nu ai făcut niciodată ce am vrut eu, zise ea în cele din urmă. îi luă mâna şi io duse în dreptul inimii. îmi pare rău, Tanner. Irrupare atat de rău că**

El îi întâlni Ezita între a fi furios pen- de lacrimi şi regret adev d Tmy ^ tru înşelătoria ei şi a ti mg piardă mama. E|jsa. Nu face asta!

-Are nevoie de ami^ ».ge ea Am nevoie de ^

- I-am oferit tot £ -Da, îl iubescŞ'im**Tanner** se gândi la motivul pentru care Ţro . azi de belea şi la toate belelele peste care avea ¡¡ ¿S ul,m încolo. Ştia că puştiul avea nevoie de doi Măcar atat. ^
-Troy are nevoie...
- De tine, zise Elisa încet. Are nevoie de tine, Tan Veti fi bine. Şi va putea veni să mă vadă oricând Inspiră adânc. Nu mă urî!
•e-
Voia atât de mult să o facă. Dar clătină din cap.
-Nu pot. îi strânse mâna. Mi-ai oferit un fiu.
Ea îl îmbrăţişa, şi, pentru o clipă, el îi permise.
-Tot cred că'greşeşti, zise el, ridicându-se.
-Ai zis că nu mă urăşti.
-Nu, dar tot sunt al dracului de furios. Troy merită mai mult de atât de la mama lui.
Ea clătină din cap, cu o expresie încăpăţânată şi fermă, iar el ştiu că nu o putea convinge să rămână.
La naiba, era norocos că nu voia să-l ia pe Troy cu ea, căci atunci ar fi existat o adevărată luptă.
Se ridică şi ea şi încercă să zâmbească, dar nu reuşi decât să suspine uşor.
-Vei avea grijă de...
- Da, zise el. Voi avea grijă de el.
-Şi de tine, şopti ea. Ai grijă şi de tine!
Tanner deschise gura, dar ea vorbi prima, repede:
- Ştiu că nu am dreptul să-ţi spun ce să faci, dar este rândul tău, Tanner. Tu mereu ai grijă de toţi, chiar dacă te costă mult. Aşa că promite-mi că vei avea grijă de tine!

capitolul 23

Tanner îl luă pe Troy de la galeria de artă a lui Luciile puştiul se îndrepta spre maşină, mergând atât de înce je parcă ar fi mers cu spatele. ' .Deci în cele din urmă mama a plecat, nu? întrebă Troy când a,unse suficient de aproape încât să fie auzit.
-Ştii. întreba lanner.
.Da. Am auzit-o vorbind la telefon acum o săptămâna.
Rahat. Nu era de mirare că puştiul avea o asemenea atitudine şi ca era supărat pe lume.

-O vei mai vedea, îi zise Tanner. Poti merge acolo oricând vei vrea şi...
-Nu-mi pasă. Troy îşi aruncă ghiozdanul pe bancheta din spate, urcă în maşină şi îşi puse centura.
-Troy...
-Nu vreau să vorbesc despre asta.
Lui Tanner îi venea să răbufnească, deoarece era nevoie să vorbească despre asta, dar disputa putea aştepta pentru când aveau să coboare din maşină. La fel si discuţia despre faptul că fusese prins în dormitorul unei fete.
- Totu**-i bine la şcoală?**
Puştiul ridică din umeri.
- Ai predat astăzi lucrarea la engleză?
Trov ridică din nou din umeri.
- **Ajută-mă, zise Tanner. Este da, nu sau du-te** dracului?
Troy **răsuflă** din greu. Ca şi cum Tanner era o mare pacoste.
-Am predat lucrarea, zise el.

- -Şi? întrebă Tanner. **Şi ce?**
-Âi luat notă de trecere?
-Nu ştiu încă.
Tanner dădea să plece când observă că Luciile ieşea din galerie. Se îndrepta spre maşină, spre locul şoferului Tanner îi aruncă lui Troy o privire.
-Mai vrei să-mi spui ceva?
Troy păru să invoce al cincilea amendament, deoarece păstră tăcerea.
Neavând altă soluţie decât să rămână locului sau să o calce pe Luciile - ceea ce era destul de tentant Tanner aşteptă până când ea ajunse lângă maşină şi deschise geamul.
Era atât de scundă, încât el abia o putea vedea.
-Salut! spuse ea veselă, ridicându-se pe vârfuri pentru a privi înăuntru. îi făcu lui Troy cu ochiul. I-ai spus?
Tanner îi aruncă o privire lui Troy.
-Ce să-mi spună?
Puştiul clătină din cap.
- Eh? Luciile îşi duse mâna pâlnie la ureche. Vorbeşte, băiete! Ştii că sunt bătrână.
- Nu i-am spus, bombăni Troy.
- Ei bine, de ce nu? Luciile se întoarse spre Tanner. A primit la şcoală un rol într-o piesă de teatru. Rolul principal în *Romeo şi Julieta.*
Tanner păru surprins.
-Ai dat audiţii pentru o piesă de teatru? îl întrebă pe Troy.
Puştiul se făcu mic în scaun.
Luciile râse.
-A făcut-o pentru că Brittney va fi Julieta. Spu- ne-i, Troy!
Troy închise ochii.
-Avea nevoie de ajutor pentru a-i atrage fetei atentia, zise Luciile. Specialitatea mea. Ea se uită la Tanner. Tu urmezi.
-Ce?

ea.
pentru ce? întrebă el prudent, re tata. Zâmbi. Tu ai nevoie de ¿ar nu eşti gata să îl **ceri.** Nikî **face griji, ^•• -¿'i în caiul asta, pentru că vorbim despre**

¿eschise rara - habar nu avea ce voia să spi> \ ucîlle lovi portiera maşinii. ₛearâ buni băieţi'

Z-.^^r -r r'vi cu ochii mari către Iroy. [¿ii---l :
-Romeo:
vreau sâ vorcesc aespre asta.
este fata pentru care ai făcut inima în nisip?
-Este fata a cărei mamă mă va suna în legătură cu vizita ta? O tăcere grea, apăsătoare.

Cu fiecare minut, lista lucrurilor aespre care puşnui nu voia sâ vorbească devenea tot mai mare. Şi tensiunea din maşină atingea cote maxime. ^

-Nu este ceea ce crezi, zise Troy încordat, ₚe un ton care sugera că nu se aştepta sâ fie crezut, dar că îşi dorea cu disperare asta. ^

Tanner ştia ca Tro^^cent. încercând să deten- loc plăcută pentru un aaui« sioneze atmosfera, zise: ^

„ ® ₛₐ,? ^ ^^bi Puştiul chiar zâmbi. Troy clipi S*ₐₚ ₐ ¿ₑ priveliştea minunată şi băgă în Tanner se buc

viteză. Unele Tannₐy să mai aştepte) se gândi el er se întoarse către Troy. Când opri în faţade ^ ^ ^^

-Tot ₘₐ,ₐᵥₑf ₐ în scaun iar, cu mâinile în sân. Nu ar Troy ₛₑₐₜᵤₙ ₘₐᵢ defensiv nici dacă ar fi încercat, fi putut parea ^^ ₑ ¿ᵢₛcuta> Oamenii sunt deza-

avem ^ Bunlca este dezamăgiţă c" ₙᵤ ^ măgiţi mereu, .

un copil pe care să-l poată răsfăţa. Mama este de sită că nva avut. Culoarea mov este naspa.

ˢ « .a
ÎTler
ge înainte.
Tanner se holbă la el.
- Despre ce vorbeşti.[7]

-Nu voiai să vorbim despre faptul că eşti **dezamăoi** de mine pentru că prefer să fac teatru, nu fotbal? Sau pentru că am fost prins strecurându-mă?

-Bine, stai puţin... Dar Tanner vorbea singur, deoarece puştiul era pe jumătate ieşit. Tanner îl prinse de spatele hanoracului. Nu aşa repede.

-Am teme.

- Pe care nu dai doi bani, replică Tanner. Vorbeşte cu mine! Bunica te iubeşte din cap până în picioare, aşa adolescent de 15 ani cum eşti. Mama ta te iubeşte. Eu te iubesc - şi, apropo, mereu am făcut-o şi

mereu o voi face. Şi ce dracului are de-a face movul cu toată povestea asta?
Troy oftă şi îşi lăsă capul pe spătarul scaunului.
-Nu încerca să-mi spui că nu te-a durut treaba cu fotbalul.
-Am discutat deja despre asta. Tanner privi în jur, să vadă dacă nu cumva păşise într-o buclă temporală, dar, nu, erau numai el şi puştiul. Iar puştiul era... ei bine, cam ca şi cum Tanner s-ar fi uitat în oglindă şi s-ar fi văzut pe când era în liceu. Şi totuşi, tot îi lipseau câteva piese din puzzle. Bine, zise el, pentru că mă simt puţin depăşit, vom lua lucrurile pas cu pas. Fotbalul prima dată. Dă-i bătaie!
-Sunt varză la el. Bine? Asta voiai să ştii.[7] Nu sunt Tanner Riggs şi nu voi fi niciodată.
-Ei bine, slavă Domnului pentru asta! exclamă Tanner, apoi râse uluit când Troy se holbă la el. Dumnezeule! Chiar crezi că vreau să fii ca mine? Am făcut o grămadă de greşeli, Troy. Sper din suflet să nu-mi urmezi exemplul şi să nu faci la fel de multe ca mine.
- Cum ar fi să-ţi laşi iubita însărcinată? întrebă el.

Ada. Asta. Tanner era foarte sigur că nu ar fi 4 tânjească după alcool pentru a avea această cu pustiul lui, dar uite o dovadă în plus că '^erarte de tatăl perfect. Cel mai important lucru pe Retina să-l tacă era să păşească încet prin terenul

- şi nu numai pentru că Elisa nu fusese niciodată 1 adevărat iubita lui, ci si pentru că el crescuse ştiind că .¿lui fusese capabil să-l părăsească. Şi rahatul'ăsta... îl itase psihic mulţi ani.

„ Sub nici o formă nu avea să-l lase pe Troy să treacă -¿în aşa ceva.

[1] -Ceea ce am lăcut a fost o greşeală, zise Tanner cu grija. Să mă culc cu o fată fără să înţeleg implicaţiile su- „ncient pentru a ne proteja pe amândoi a fost o greşeală. Tu nu eşti o greşeală. Niciodată tu, Troy. Simţi cum i se îîrânge gâtul şi cum îi ard ochii. De fapt, eşti cea mai bună parte a vieţii mele.

Troy se holba la el, în mod evident luat prin surprin-dere de vehemenţa lui Tanner.

-Acum, dacă ne-am înţeles în această privinţă, zise Tanner în cele din urmă, să trecem la alte aspecte, întreţii relaţii sexuale cu fata asta? Foloseşti protecţie? Troy clipi.

-Ţi-am zis că nu este ceea ce crezi.

- Nu stiu ce **înseamnă** asta, Troy

Troy **privi pe fereastră, strângând din dinţi. -Bine zise Tanner, ştiind ca nu era cea mai bună** idee **să insiste acum. Următorul aspect.** Nimeni, **şi vorbesc serios când zic nimeni, mi vrea sau nu se aşteaptă 'Sih ce standard dubios impune numele** Tanner Riggs.

[T]Toa[P]Smea de aici se aşteaptă să-ţi calc pe ur-„V^r rămase încremenit. Troy folosise deja apelati- ,[ranne],[Câteva ori, dar Tanner nu avea să se sature vu\ „tată de [CM] niciodată de asta. Voia să-l păstreze ca pe [0] co voia să-i ceară lui Troy să-l repete.

[moar]a,

-Ei bine, zise el în schimb, ceea ce **vreau** cu vărat să ştii este că nu trebuie să dai doi bani n cred ceilalţi.

[Ce]

- E uşor pentru starul din fotbal să zică asta. Nu tu să porţi pe scenă o pereche de colanţi.

Tanner îşi ascunse zâmbetul.

- Dar o să o săruţi pe fată.

Puştiul încercă să îşi reţină zâmbetul, însă fără **succes**

-Mda. Şi să mor. Minunat!

- Deci vezi, ceea ce crezi tu contează, zise Troy. Părerea nimănui altcuiva.

Troy încuviinţă.

- Callie a zis că vei spune asta.
- Ai discutat cu Callie despre asta?
- Da. Nu ştiu care-i treaba cu fetele, dar au un mod al lor de a te face să vorbeşti.

Troy părea atât de uluit, încât Tanner aproape râse.

- Obişnuieşte-te, bâigui el, dar o parte a minţii lui se întoarse la Callie.

Oare chiar era gelos pe relaţia dintre ea şi Troy?

Da, decise el. Era.

-Să nu te superi pe ea, zise Troy, citindu-i gândurile cu o uşurinţă uluitoare.

Deoarece părea că se repeta conversaţia pe care o avusese cu Callie - dar invers - atunci când ea îi spusese să nu fie supărat pe Troy, Tanner scăpă de enervare.

- Şi culoarea mov? întrebă el. O urăşti de dinainte sau după ce ţi-ai vopsit toată camera în mov?

Troy tresări.

-De dinainte, mărturisi Tanner. Se lăsă pe spate.

Dumnezeule! Chiar este adevărat.

- Ce este adevărat?

-Semănăm mult.

Troy nu păru mai încântat de astn *A^A**. • **~ 7 x i-..... 6Ca decât se simţea**

Tanner. Clătină din cap.

Xrezi că putem încheia un armistiţiu? îl întreba el pe puŞt[1]-

Troy păru precaut. -Ce ar presupune asta?

Tanner îl privi.

-Pentru început, să vorbeşti mai mult decât o faci Troy se strâmbă.

-Vei încerca să te simţi ca acasă aici, în Luckv Harbor făcând ceea ce îţi place, zise Tanner. Troy se uita la el.

-Şi, mai ales, adăugă Tanner, îţi vei alese o culoare pentru pereţi care să-ţi placă.

- Dar tu? întrebă Troy.
- Ce e cu mine?
- Ei bine, eu trebuie să fac toate rahaturile astea si să vorbesc, zise Troy, aşa că îmi pare că şi tu ar trebui să faci ceva.
- Cum ar fi? -Cum ar fi... Troy făcu o pauză.

-O, nu da înapoi acum, zise Tanner. Vorbeşte cu minei

- Callie.

Tanner rămase perplex.

- Ce e cu ea?

Troy privi în pământ.

-Dacă eşti reţinut cu ea din cauza mea...

- Nu sunt.

Troy ridică privirea- -Aveţi o relaţie.

Nu-' fui

Troy păru con^

-Nu înţeleg.

-Este comp» dică nu o placi suficient *

- Co¡>e atât de2a^C; r ebă

Troy, p e chlp ^ tona.

Fiindcă asta e naşpa. Ea te place clar. Adică mult' D nu o placi, o faci să creadă contrariul. '

Tanner oftă lung.

-Nu e asta. Am decis că suntem... prieteni. Troy se holba la el. -Te-a băgat la capitolul prieteni? De ce toţi cei din viaţa lui credeau că asta era decizia lui Callie? „Deoarece, în afară de fiul tău, ea este cel mai bun lucru care ţi s-a întâmplat vreodată, şi toţi, în afara de tine, fraiere, ştiu asta...”

- Ce ai făcut? întrebă Troy. Ai uitat de aniversarea de w lun ă? Sau ai adus vorba, accidental, despre o altă fată? Sau i-ai zis că filmele cu Nicholas Sparks sunt o prostie? Fetelor nu le plac astfel de lucruri. Tanner îşi trecu mâinile peste faţă. -Am stabilit să fim prieteni. Amândoi am stabilit. Şi parteneri de sex...

,',Şi cum a mers până acum?” se auzi vocea lui interioară.

Troy clătină din cap.

- Ce prostie!
- Mda. Tanner oftă iar. A fost. -Deci...

Tanner se uită la el.

- Deci... ce?

-Dumnezeule, tată! Chiar şi eu ştiu că trebuie să te duci după fată când faci ceva prostesc.

Tanner se uită la el, iar Troy râse. Sunetul acela era preţios.

- Te iubesc! zise Tanner. Zâmbetul lui Troy dispăru.

o

-Am încercat să-ţi ofer spaţiu înainte să zic asta prea des, spuse Tanner. Am vrut să ajungi să mă cunoşti, dar nu pare sa funcţioneze prea bine pentru noi, si nu vreau sa mai pierd vremea Te iubesc, Trov' Si rum am spus, asta nu se va schimba niciodată. Trebuie să stii acest lucru.

Ţroy întrerupse contactul vizual si privi pe fereastră.

-Ştiu.

-Păi... bine.

Ţroy îl privi cu prudenţă.

-Deci trebuie să ne îmbrăţişăm sau ceva?

-Mda, zise Tanner, apoi îl înşfacă pe Troy cu un braţ de gât şi îl trase spre el, ciufulindu-l zdravăn.

Cu încă un râs preţios, Troy se îndepărtă.

-Sper că te-ai eliberat.

- Probabil nu, zise Tanner. S-ar putea să simt nevoia să-ţi mai zic asta. La greu.

-Şi cu îmbrăţişatul? întrebă Troy, precauţia fiind acum numai de faţadă.

-Nu ştiu, omule, replică Tanner. Mi-a cam plăcut.

Troy se uită la el, cu o lumină nouă în ochi, una pe care Tanner nu o mai văzuse la el.

Nu neapărat iubire, ci afecţiune.

Avea să se mulţumească şi cu asta.capitolul 24

O săptămână mai târziu - şapte nopţi delicios de erotice şi sexy în braţele lui Tanner veni în sfârşit ziua petrecerilor de burlaci şi burlăciţe pentru Becca şi Sam. Mama Natură cooperase, oferind vreme bună, dar, l$_a$ căderea nopţii, combătură frigul cu radiatoare aşezate cu grijă afară, de-a lungul docului şi pe barcă. Decoraţiile erau aranjate şi barca se umpluse cu prieteni şi membri ai familiei când Callie avu un moment de respiro pentru prima dată.

Telefonul sună, anunţând primirea unui mesaj de la una dintre mirese. Mireasa cu lectica.

Totul a fost perfect, Callie. Ştiu că m-am panicat mult, până în ziua nunţii. Şi ştiu că sunt şanse mari să mă mai panichez ocazional de-a lungul mariajului. Dar nunta a meritat fiecare teamă, la fel şi soţul meu. Mulţumesc *că ai crezut în iubire şi m-ai făcut şi pe mine să cred!*

Callie se holbă îndelung la mesaj. O revelaţie nu ar fi trebuit să fie inspirată de un text de la o mireasă pe care nici măcar nu o cunoştea bine, dar nu putea nega că simţi uşurare în piept atunci când pătrunse cu adevărat înţelesul cuvintelor.

„Nunta a meritat fiecare teamă, la fel şi soţul meu...” „Mulţumesc că ai crezut în iubire...” Era adevărat? Oare ajunsese ea treptat să **creadă** în iubire?

-Te-ai descurcat bine, scumpo. Luciile veni lângă ea şi o luă de braţ. Uită-te la ei! Atât de fericiţi!

Căite o pn^{v*} pe Becca, purtând o rochie drăguţă şi ciz-$_{at}$tibele cumpărate cadou de Olivia de la un magazin ^n'tage- $^{ecca\ radia}$ k^e - aşa cum **fusese** încă din ^ea dimineaţă când făcuse un test care devenise albas- şi bătuse la uşa lui Callie şi a Oliviei în zori pentru $_{a}$ \ $_{e}$'spune că era însărcinată. Acum, Becca întâmpina câţiva prieteni care tocmai ajunseseră. Sam se duse la viitoarea lui soţie, neavând habar că erau urmăriţi din priviri, o trase aproape şi o sărută cu patos.

Ceva se strânse în Callie. O dorinţă, conştientiza ea. 0 dorinţă. „Fiecare dintre prietenele ei era parte dintr-un cuplu, iar ea era atât de fericită pentru ele. Chiar era. Dar se produse un declic, iar ea îşi dădu seama... că voia şi ea asta. Voia ceea ce aveau Sam şi Becca. Ce aveau Olivia şi Cole. Voia să se trezească în fiecare dimineaţă lângă aceeaşi persoană, care să-i vadă părul ciufulit şi să fie în regulă cu asta şi cu orice le-ar aduce viitorul. Voia să lase un bărbat să intre cu adevărat în viaţa ei, voia ca el să-i cunoască bunica ţăcănită şi să înţeleagă că acelea erau genele ei şi tot să o vrea. Voia să ştie că bărbatul pe care îl iubea

simţea la fel pentru ea şi că avea să simtă mereu asta.

Această dorinţă contrazicea tot ce îşi spusese ea ani la rând La urma **urmelor** mai fusese în acest punct şi se îndepărtase dinadins, alegând o cale diferită, maepari-d. să recunoasca faptul că ni>si pep **vindată** să **iubească pe deplin.** Nici **măcar** o **pe Becca şi pe** Olivia **atât de deschise** ^' itoare **cu** Sam şi Cole, înţelesese că ea fusese si de îubitoai ^^ pastrase ln siguranţă Q ei. **Preventiv.** sigura. Trebuie să te arunci cu capul Dar iubirea mj ^ ce este mai

apui

\ainte Sam ă **totui** mereu reţinuw» ! gri la ce este mai n înainte şi sa sp je Becca, dar numai căc , **Sam se tndeP»^ braţul, ţinând-o cât ^ ta totuşi cupr'nd® întâmpinan invitaţii En W*** nosM în «mp « 'dar 0 prlvea pe ^n băţbat masiv, rău « incontestabilă şi lipsită de regrete, ca şi cum ea era **toată** lumea lui.

Asta o făcu pe Callie să simtă un junghi în pieţt Cole şi Olivia se priveau şi ei tot la fel. Şi o parte din Callie suspecta că şi ea îl privea aşa pe Tanner. Se gândi că poate şi el o privea astfel. Şi, chiar când se gândea la asta, o sămânţă de căldură se deschise în ea, domolind durerea de dinainte.

Înţelese că şi ea putea avea asta. De fapt, simţea că ea şi Tanner se îndreptau spre asta. El era un bărbat tare bun. Avea grijă de mama lui, de fiul lui, de toţi oamenii din viaţa lui. Asta făcea el. Şi, pentru prima dată în viaţa ei, se gândi că, poate, îşi putea permite să creadă. Să creadă în el.

Ironic, având în vedere că el fusese primul care îi căzuse cu tronc cu adevărat.

Iar acum, era prima ei dragoste adevărată.

Încă lângă ea, Luciile oftă visătoare, privindu-i pe Sam şi pe Becca.

- S-ar putea ca ei doi să fie preferaţii mei până acum.

Callie o privi.

- Preferaţii tăi până acum.[7]

Ei bine, obişnuiau să fie Chloe şi Sawyer, dar apoi Sawyer a zis că o să îmi ia permisul de conducere dacă mai conduc. L-am tăiat de pe lista favoriţilor, îţi zic. Adică este atrăgător, dar eu sunt o şoferiţă excelentă. Următorul pe lista favoriţilor a fost doctorul Josh Scott, deoarece... ei bine, dacă l-ai întâlni, ai înţelege. Dar a insistat să mă sâcâie cu dieta şi cu tensiunea mare, bla, bla. Apoi Ben. Luciile zâmbi cu drag. Ben a fost cel mai greu de cuplat, crede-mă, căci Audrey nu a fost alegerea evidentă pentru el. Aproape toţi din oraş nvau contrazis. Dar din prima zi am ştiut că o să meargă între ei. Nu am întâlnit niciodată doi oameni mai potriviţi unul pentru celălalt. însă apoi Becca s-a mutat în oraş, şi am văzut-o cu Sam. Deci da, ei

sunt preferaţii mei în prezent, da

rw

fi ultimii. îi aruncă o privire lui Callie. Tu vei fi, ni'vc ţn caz că nu te-ai prins.

:lpCalÎie avu senzaţia nu numai că nu se prinsese, ci că . • niâcar nu era pe acelaşi fus orar.

luciile oftă.

-Jur, încep să cred că ai fost adoptată. Tu, zise ea încet, arătând spre Callie. Tu vei fi preferata mea din toate timpurile, draga mea. Şi ultima.

Callie se holbă la ea, în timp ce fu cuprinsă de o n0uâ frică. -Ultima? De ce, eşti bolnavă? _Nu, nu sunt bolnavă. O să trăiesc mai mult decât voi. Dar o să mă pensionez.

- De la galeria de artă?

- O, la dracu', nu! Ce aş mai face? Nu, mă voi pensiona de la peţit. După ce tu îţi găseşti finalul fericit, desigur, zise, radiind toată. Cu Tanner.

Inima lui Callie îi tresaltă în piept când cineva apăru în spatele ei, o luă de talie şi o sărută dulce pe tâmplă.

Ea făcu tot posibilul să nu se topească, în timp ce auzi în ureche vocea gravă a lui Tanner.

-Bună, zise el, apoi îşi ridică privirea şi îi zâmbi lui Luciile. Arăţi de parcă pui ceva la cale. Luciile zâmbi nevinovată.

-Nici vorbă.

îi făcu lui Callie cu ochiul şi piecă. Tanner o trase pe Callie şi mai aproape de el şi îsi înclină capul pentru a o săruta pe gât.

-Mi-a fost dor de tine!

- Hmm, zise ea. Simt cât de mult ţ,am l,psîr. îşi frecă spatele de partea trupului sau care îi dllsesc lipsa cel mai mult.

El chicoti.

fru un b;H

-Te vreau, zise el. fc Sfcl v ^ m ascun dă asta.

într-adevăr.

Ea se roti în braţele lui şi rămase fără aer când îl vâ2u Zâmbi. îi cuprinse chipul şi se ridică pe vârfuri, **pentru** a-l săruta. El zâmbi.

Inima ei oltă iar.

-Am încredere în tine, şopti ea, fără să conştientizeze că rostise cuvintele cu voce tare.

El se aplecă şi o^sărută.

- Bine de ştiut. în ce privinţă?

În toate.

El râse încet, puţin diabolic, şi o sărută iar.

- îmi poţi spune mai târziu. Chiar mai bine, îmi poţi arăta mai târziu.

Cole veni şi-l luă pe Tanner pentru a discuta ceva legat de barcă şi de echipament. Olivia deschise petrecerea cu un soi de vânătoare de comori cu tematică de nuntă, iar Callie sfârşi prin a câştiga o pereche de ochelari în formă de penis - o glumă făcută de Olivia, care strecurase ochelarii printre premii.

Callie se holbă la ei şi se gândi că trebuia să se asigure că Becca avea să-i câştige la petrecerea ei de burlăciţe, într-o bună zi. Apoi râse în sinea ei. Era a doua oară când se gândea la viitoarele ei planuri de nuntă. La fel ca înainte, asta o făcu să se simtă în egală măsură îngrozită şi... entuziasmată. Nu, nu voia o nuntă mare, cu toate brizbizurile pe care le planificase cândva. De fapt, când - „dacă", îşi aminti ea ferm -, urma să aibă şansa de a-şi organiza iar nunta, voia să fie o treabă foarte restrânsă. Numai ea şi Tanner. Şi Luciile şi Troy, desigur.

Gândul îi înmuie puţin genunchii.

- Bună!

Vorbind de lup... Se întoarse şi dădu cu ochii de Troy. Tanner îl plătea să fie pe fază la petrecere. Sarcina lui era să supravegheze perimetrul în caz că era careva pe punctul de a cădea în apă, situaţie pentru care era echipat cu o staţie radio pe care şi-o prinsese cu mândrie

ţic. Dacă aven să vorbească la κ1, me, •", urma „ fl
Recepţionat de tatal lui sau de Cole
a, dc-a doua sarcină, pentru care îi angaja.se Callie cra să
<> I'ina Pc l-ţicille departe de bufetul suedez pe fapt, conştiincios cum era m. „c- i- ' l-

Ma simt puţin de parcă aş fura bani de la tine, Ooo!

Laude.

-Arăţi diferit, zise ea, mijind ochii. -Eu?

M : Mda-analii chipul. Pari fericit. Ştiu, nu ar trebui sa îi spun asta unui adolescent, corect? **El** zâmbi.

-Pro mi ţi că nu spui? O, Doamne!

- Nu mai păstrez secrete, zise ea.

-O, nu este asta. Şi domnul Wykowski mă plăteşte astăzi.

- Pentru ce? întrebă el.

- Pentru a o distrage pe bunica ta la sfârşitul petrecerii, până se pregăteşte el.

- Pentru?

Troy se apropie de ea. -Cererea lui, şopti ei. **E**h tresări,

- Vorbeşti serios?

„ ^ ţ&X « să foloseasc. ^ nu te teme. Nu esle Ut- sociale. Sunt lihnit, cum emw• |, „mie J|.

-Minunată. Seîmlrcprf c

ră peste Tanner cu un g „P « San) ţi Becca. cunoştea,

alături de Cole,Clienţi, înţelese Callie în timp ce Cole o pr$_{ezen}$. $_{P}$e Olivia drept „fata" lui, ceea ce o făcu p$_{e}$ Olivia^ si pe Callie - să se topească. Sam, desigur, o prezentă Becca drept „viitoarea lui soţie". Se mai topi puţin.

Urmă Tanner. îl trase pe Troy, luându-l de gât, cu $_{0}$ mişcare rapidă, relaxată, afectuoasă.

-Acesta este fiul meu, Troy, zise el şi întâlni privirea lui Callie cu acelaşi zâmbet relaxat. Iar ea este...

Callie rămase fără aer, iar timpul încetini. Oare ce avea să spună? Iubită? Oare era prea devreme pentru altceva? Da. Da, sigur că era. Iubită. Era un cuvânt demodat, dar se potrivea. Nu erau numai parteneri de sex - si adevărul este că nu fuseseră niciodată. Erau mult mái mult. Ea deja zâmbea când timpul îşi reluă curgerea firească, iar Tanner încheie propoziţia. Callie. îi zâmbi.

Ea se holbă la el. Toţi aveau o etichetă, numai ea, nu. Era conştientă de conversaţia care se purta fără ea, dar creierul ei nu participa. Nu era partenera de viaţă. Nu era iubită. Era... doar Callie. Tanner se aplecă si o sărută.

-Mă întorc imediat, mă aştepţi aici? Ea se răsuci şi văzu că el aştepta un răspuns înainte^să plece cu Cole şi Sam. Reuşi să îi ofere ceea ce spera că erau un zâmbet şi o încuviinţare.

Şi probabil el înţelese, deoarece o strânse de mână şi plecă.

Blocată de emoţii nedorite, rămase acolo, tremurând. Adevărul era că îşi crease o fantezie - $_{0}$ relaţie cu Tanner.

$^{nu\ era\ reală}$- Nu formau un cuplu. Şi lucrul care îşi promisese că nu urma să se întâmple 1 $_{ç}$ă nu avea să intre în asta orbeşte şi sa fie rănită - $_{se}$ întâmplase. Deoarece era rănită. În inimă şi î$_{n}$ suflet

lui 25

fanner nu se aşteptase să se distreze la petrecere. De -$_{pt)}$ o privise ca pe o obturaţie de canal sau ca pe plata (jeturilor- O corvoadă prin care trebuia să treacă, nici ¿mult, nici mai puţin.

tnai^{luu} ' . $_{r.}$ j • . '

>!u că nu şi-ar ti dorit ca Sam să fie fericit cu Becca. ¡şi dorea asta foarte mult. Sam merita fericire, poate mai ¿$_{u}$lt decât orice altă persoană pe care o cunoştea el.

Dar lui Tanner nu-i stătea în fire să socializeze. Nu în grupuri mari. Prefera să fie afară, pe mare. Sau în apă, departe de suprafaţă, cu nimic altceva decât bătaia constantă a inimii lui şi sunetul frumos al lumii de dedesubt în

urechile lui. Sau cu Troy, care probabil îşi învăţa bunica cum să intre pe Instagram sau ceva la fel de groaznic. Sau, chiar mai bine, ar prefera să fie în pat. Cu Callie sub el. Sau peste el.

Sau oricum îl voia ea. El o dorea oricum putea să o aibă. Mai ales că nu prea reuşea să stea cu ea aici, în seara asta. De fiecare dată când o căuta, era ocupată.

Domnul Wykowski se ridică şi închină în cinstea Beccăi şi a lui Sam, apoi se întoarse spre Luciile. îi mulţumi pentru „că îl iubea înca din epoca de gheaţă",

^^Ni^mă 8enunc^' Nu mă mai îndoi astfel. **Dar, Luciile, vreau sa faci din mine un bărbat cinstit. _ { scoţând un inel.**

capito

de bârfe.Atunci, petrecerea se animă cu adevărat. La **miezul** nopţii, Tanner îi trimise pe Troy şi pe Beatriz acasă cu Luciile şi cu domnul Wykowski. Ultima parte a serii fu învăluită în ceaţă. Era o noapte întunecoasă, dar aprinseseră milioane de becuri de-a lungul docului şi pe barcă, încât străluceau precum Crăciunul. Cineva dăduse muzica mai tare şi toţi dansau ca nişte nebuni.

Cole şi Olivia erau acolo. Cole dansa cu un braţ în aer, dând din şolduri înainte şi înapoi, dar era o mişcare potrivită, deoarece Olivia era lângă el.

Şi, deşi muzica era în ritm alert, Sam şi Becca dansau lent, lipiţi unul de celălalt, privindu-se reciproc în ochi, de parcă nimeni altcineva n-ar mai fi existat.

Tanner analiză mulţimea, oprindu-se cu privirea asupra lui Callie. în ultimele două ore, ea fusese tot departe de el, şi, dacă el n-ar fi ştiut mai bine, ar fi zis că-l evita. Îi zâmbi.

Îi zâmbi şi ea, dar fu un zâmbet mai scurt decât de obicei. Şi poate că egoul lui era de vină, dar, la naiba, iubea modul în care îl privea ea de obicei. Ca şi cum el era cel mai bun lucru pe care îl văzuse ea în acea zi. Ca şi cum el făcea lumea ei mai bună. Ca şi cum nu putea lua în calcul să nu se mai uite la el.

Dar acum, ea nu îl privi aşa. De fapt, se întoarse. Apoi dispăru în mulţime. Ce dracului?

O prinse în parcare, chiar când se urca la volanul maşinii ei şi dădea să închidă uşa. Ţinând-o deschisă, se aplecă lângă ea.

- Bună!

-Bună, zise ea, prefăcându-se ocupată să scotocească în geantă.

- Pleci? întrebă el.

- Hmm, da... Trebuie să... Aruncă geanta pe locul pasagerului. Da. Petrecerea este aproape de trebuie să mă trezesc devreme şi sunt foarte obosită şi...'d$_a$

bâlbâia. Ceea ce făcea numai când era emoţionată

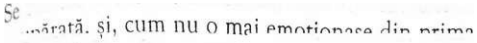

aii sur*… ir — • piiina
>.ilin eaţă de la cafenea, îşi primi răspunsul. [1,1] „Eşti **supărată,** în cele clin urmă, ea îl privi nervoasă. **Oricât** şi-ar fi stors creierii, Tanner nu putea găsi un
[11] * i ? „Ce s-a întamplat:
„Nimic. încercă să închidă uşa, dar el îi stătea în cale. Scuză-mă, zise ea pe tonul pe care li-l rezervase celor mai enervanţi clienţi.
-Callie. Ii cuprinse faţa şi i-o întoarse spre el. O fracţiune de secundă, ar fi jurat că văzuse suferinţă în ochii ei verzi, frumoşi, dar apoi ochii i se transformară în lacuri gemene de... nimic. Nimic. Era un mecanism de apărare - unul pe care el îl cunoştea foarte bine, deoarece era şi al lui. Spune-mi ce s-a întâmplat!
Ea clătină din cap.
Zero barat.
- Dă-mi un minut să-mi iau rămas-bun, zise el. Şi apoi voi veni cu tine.
-Nu este necesar, zise ea. Cunosc drumul.
-Atunci, ne vedem acolo!
-Nu, zise ea repede. Prea repede. Am vopsit. Miroase urât.
- Ai vopsit.

El simţi un gol în stomac. Ce dracului? -Atunci, vino la mine!

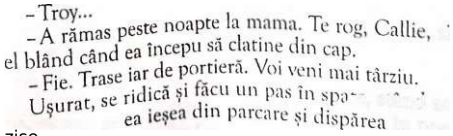

zise
lo în timp ce
tea neagră.
■[lc]> stand aco- în noap-

-Da, zise ea, dar nu încercă să păstreze contactu

lînapoi pe doc, Cole şi Tanner îi priveau pe sa şi Becca dansând de parcă nu mai exista nimeni în jurul lor.
-S-au mişcat repede, zise Cole.
Tanner râse.
- Mda. El s-a descurcat bine. Arătă cu o mişcare a bărbiei spre Olivia, care dansa cu tatăl lui Sam. La fel şi tu
-Şi tu, zise Cole. Callie este perfectă pentru tine. Îl iubeşte pe Troy şi, chiar mai bine, pare să te placă şi pe tine, amărâtule.
- Eu şi Callie nu avem o relaţie, replică el şi, chiar când rosti cuvintele, simţi că inima îl înţepă în semn de protest.
Pentru că, fir-ar, voia ca ei doi să aibă o relaţie.
Când se întâmplase asta?
Cole îşi întoarse capul şi se holbă la Tanner, apoi râse.
-Mda, bine.
-Nu avem o relaţie. Noi numai...
Rahat! Nu putea să o facă, nu o putea numi prietenă.
Pentru că, la naiba, nu erau simpli prieteni. Indiferent de ce voia ea să creadă.
Cole se holba la el.
- Despre ce vorbeşti? Am văzut cum te priveşte.
-Da? Cum?
- Ca şi cum nu-şi poate lua ochii de la tine, zise Cole.
Tanner trase aer în piept, apoi expiră încet.
Cole clătină din cap.
- Eşti un idiot!
Fir-ar, se săturase ca oamenii să spună asta.
- Să ţi-o trag!
Cole râse.
-Ai văzut cu cine dorm în fiecare seară, da? Nimic personal, dar este mult mai dulce şi mai tandră decât tine.
Bine, până aici, gata! Se căra de aici. Tanner se îndepărtă de balustradă şi dădu să plece.
Cole îl prinse de braţ.

ev **rămase pe loc, ptivindu-i mâna. Viai bine mi-ai da drumul. 'co|e îi dădu drumul.**
dumnezeule! Irascibil? îl privi pe Tanner în ochi ai fâcut? Cum ai dat-o în bară? „ ^u am făcut nimic. Şi de ce tot presupun oamenii ¿eu o dau în bara? Nu am dat-o în bară. Am grijă să nuotac.
-Când vine vorba despre orice altceva cu excepţia propriei persoane, zise Cole. Te pricepi foarte bine să ai grijă de oamenii din

viaţa ta. Ţi-ai da cămaşa de pe tine. U dracu', le-ai da inima şi sufletul tău - atât timp cât nu trebuie să fii responsabil pentru ale lor. Tanner se uita la el. -Despre ce vorbeşti?
-Eşti un salvator, zise Cole. Niciodată cel salvat
„CE DRACU'?"
-Nu am nevoie să fiu salvat.
Zâmbetul lui Cole era trist.

-Omule, toţi avem nevoie să fim salvaţi din când în când.

Tanner se gândi la asta tot drumul spre casă. Era adevărat că făcuse tot ce putuse pentru a fi lângă oamenii din viaţa lui. Elisa. Troy. Mama lui. Cole şi Sam. Şi ce? însemnau totul pentru el - chiar şi Elisa, cu toate nebuniile ei, deoarece îi oferise un fiu.

Dar nu avea complexul salvatorului. Nici nu avea ne-

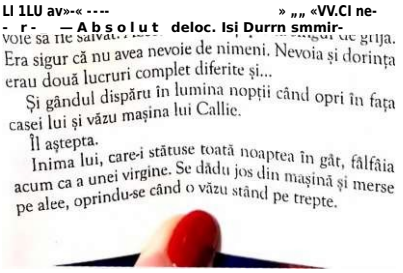
Ll 1LU av»-« ---- » „„ «VV.Cl ne-
- r - — A b s o l u t deloc. Isi Durrn smmir-
voie sa ne salvat. ... ... de grija.
Era sigur că nu avea nevoie de nimeni. Nevoia şi dorinţa
erau două lucruri complet diferite şi...
Şi gândul dispăru în lumina nopţii când opri în faţa
casei lui şi văzu maşina lui Callie.
Îl aştepta.
Inima lui, care-i stătuse toată noaptea în gât, fâlfâia
acum ca a unei virgine. Se dădu jos din maşină şi merse
pe alee, oprindu-se când o văzu stând pe trepte.

Callie se ridică, îşi scutură mâinile şi pantalonii • - întâlni privirea. Ochii ei nu erau la fel de luminoşi[1''] de obicei. Se vedeau urme de epuizare în ei. Zâmbetul ei nu era nici el normal, iar inima lui se strânse Fu unul dintre acele momente în care timpul se opri când el înţelese.

Era dispus să primească tot ce i-ar fi oferit ea şi, dacă asta însemna să fie prieteni şi parteneri de sex sau numai prieteni ori numai parteneri de sex, el avea să ia firimiturile. Dar, dacă avea să-l părăsească, urma să fie distrus. Se părea că existase un punct de unde nu mai puteai da înapoi, iar el îl depăşise. Nu numai că trecuse peste el, ci îl distrusese.

-Mă bucur să te văd, zise el. Vrei ceva de băut? Sau am putea face ceva de mâncare ori... Ea clătină din cap.
-Nu ar trebui să stau prea mult. Am de lucru.
- Este trecut de miezul nopţii. Ea ridică din umeri.
- Miresele nu observă cât e ceasul decât dacă le întârzie mirele.

El descuie uşa de la intrare şi aşteptă ca ea să intre. Aşteptându-se ca ea să se oprească în sufragerie şi poate să remarce faptul că erau câteva cutii cu vopsea lângă camera lui Troy, fu surprins când, într-o clipită, ea dispăru. O urmă pe culoar, în dormitorul lui. îşi dădea jos pantofii.

- Eşti sigură că nu vrei... El rămase fără cuvinte şi fără aer când ea îl împinse pe pat. Eu...

Ea se urcă peste el.

-Nu avem timp de vorbă, zise ea, dându-şi puloverul jos.

Pe sub el purta un sutien negru din dantelă pe care şi-l desfăcu. Gura lui se usca în clipa când conştientiza că ea purta lenjerie intimă frumoasă. Pentru el.

îi scoase cămaşa si se aplecă, sărutându-l, se auzi **aspru.**

Mâinile lui alunecară în părul ei în ¿ura **ei** începea să coboare.

: pumnezeuiel

^-¿a o mână în pantaloni, iar el era deja aproape climax, înainte ca măcar să-şi poată trage sufletul.

„CalHe-

în-â o atingere a degetelor ei calde, iar ochii lui se închiseră. -Callie, aşteaptă... £ₐ îi coborî pantalonii mai mult. El se mişcă repede. Trebuia, altfel avea să-şi piardă controlul ca un adolescent neexperimentat. Rosto- coiindu-se, o prinse sub el şi o ţintui de pat.

Ea se zbătu o clipă, nu pentru a scăpa, ci pentru a continua să-l atingă, aşa că el îi prinse mâinile cu ale lui deasupra capului ei. -Acum, zise el. Ce se petrece? Ea suflă pentru a-şi îndepărta o şuviţă şi zise: - Ei bine, credeam că trecem la fapte. -Tu, comentă el.

Ea se împinse în el cu şoldurile, frecându-şi partea cea mai fierbinte - şi udă - de partea lui excitată. -Şi tu, şopti ea.

Ea nu se opri, ci continuă să îşi arcuiască şoldurile, înnebunindu-1- Se luptă pentru a-şi elibera mâinile, numai pentru a-l lua de păr şi a-i ţine capul lipit de al ei.

El se supuse, sărutând-o pentru ceea ce părură nişte momente lungi şi ameţitoare înainte de a coborî la baza «âtului si apoi la locul de sub urechea ei care părea me- ; so înnebunească. Nu fu dezamăgit când o simţi tremurând sub el. Apot n mușca lobul urechii înainte

mult, acum, şi, judecând după sunetele ei dulci, şi Calli$_{e}$ simţea la fel. Plecându-şi capul, Tanner îi prinse b$_{Uza}$ inferioară între dinţi.

Mâinile ei îi ţineau capul aproape, în timp ce limba lui aluneca peste a ei într-un dans senzual ce oglindea ceea ce avea să facă el cu restul trupurilor lor. Un geamăt tremurător se auzi din el, iar Tanner o strânse cu şi mai multă putere, simţindu-i sânii goi, perfecţi şi atât de frumoşi frecându-se de pieptul lui.

-Te rog, şopti ea, gura ei călătorind de-a lungul maxilarului lui, până la ureche, respiraţia ei fiind fierbinte şi umedă.

De parcă el i-ar fi putut refuza ceva. Cotrobăi în sertarul noptierei după un prezervativ, dar, în cele din urmă, fu nevoie de amândoi pentru a şi-l pune.

în timp ce aluneca în ea, îşi lipi fruntea de a ei. -Acasă, şopti el. E ca şi cum am ajuns acasă.

Afirmaţia aproape o făcu pe Callie să iasă din ceaţa erotică, din dorinţa senzuală, dar era cufundată prea adânc. Tanner era în ea, umplând-o aşa cum nimeni nu o mai făcuse, şi i se părea ca şi cum trupul ei se deconecta de creier şi avea o misiune proprie.

Ideea era că nu se putea sătura de el şi, deşi în acel moment se ura, îşi dorea asta. Voia orice parte a trupului lui putea primi.

Iar în acest moment avea una dintre părţile ei preferate din el şi simţi cum se încordează, aproape de orgasm, în timp ce el se mişca înăuntrul ei. El îşi lăsă mâna să alunece pe interiorul coapsei ei, ţinându-i piciorul lipit de şoldul lui pentru a putea împinge mai adânc, făcând-o să-şi piardă controlul. Privindu-l, Callie se gândi că nu mai văzuse niciodată acea privire, ca şi cum el era complet pierdut în ea. Asta şi dorinţa,' o dorinţă pură, brută, care o purtă pe culmi. El continuă să se mişte până când căzură amândoi vlăguiţi, incapabili să mai mişte un muşchi.

XalUe, şopti el în cele din urmă, cu vocea plină de fecţiune pe care ea o simţi ca un atac violent, un ! ¡>e cate lovea zidul pe care ea îl construise în jurul , priei inimi.

p Tannet o cuprinse de talie şi 0 trase si mai aproape, intimp ce, cu cealalta mână, îi sprijinea capul. Apoi îsi coborî capul şi o sărută cu o tandreţe pentru care ea nu era pregătită. Nici Pe departe, jucăuşă şi plină de dorinţă, da. Dat delicată şi plină de semnificaţii? Dumnezeule! Dumnezeule, nu putea.

El părăsi patul o clipă şi apoi se întoarse, ridicând pătura înainte să se strecoare dedesubt.

-Ce faci... oh, suspină ea, apoi aşteptă în timp ce el exploră îndelung fiecare centimetru al trupului ei cu limba, apoi cu

mâinile. Până când Tanner o pătrunse iar, ea mai avusese deja un orgasm şi era pe cale să aibă altul. Orice gând despre intenţia de a fi reţinută dispă**ruse** deoarece singurul lucru la care se putea concentra era senzaţia pe care i-o dădea Tanner stând deasupra şi
înăuntrul ei.
Era de nedescris în cuvinte modul în care se simţea . . în timpul petrecerii, şi mai ales după,
în acel moment Uit • ^ gă ^ ^ ^^ ^ ^
Tanner îi lasasepeea capabi|ă să îşi controleze era numai Calue,
^ chiaf îşi spusese că avea să
legătura emoţionala cu • ^
rupă acea conexiune^
O minciună gogonat-

A Callie se strecură jos din pat. Nu Tanner se foi ^ rfina*bun, nimic. Era ca şi cum se îl mângâie, nu îşi ^ când fa*era «? P«*una.

acea P^3 ca devenise atat de dependent ^Tnu^ în braţele celuilalt, râzând
¿e timPu^ apropape ^mPortant
vorbind--

ca sexul-Numai că nu era vorba numai despre sex cu ea. Nici
ne departe, nu pentru el.
-Unde arde? întrebă el.
ĦĄ Shalvis

Pa nu răspunse imediat, ci continua sa se mişte prin camera cufundată **în întuneric, adunându-şi hainele,** aranjându**-le, trăgându-le pe ea.**

-Trebuie să merg acasă, am ceva de tăcut, zise ea.

Relaxată. Prudentă.

Iar el primi al doilea avertisment. Nu-i trecuse prin minte până atunci că ea venise la el numai pentru asta. -Ai primit tot ce îţi trebuia? întrebă el. Ea se uită spre el. -Da. Şi tu.

-Fără îndoială, zise el. Numai că nu am fost conştient de faptul că era doar o întâlnire pentru sex. Gura ei se încleştă.

- Ei bine, ce ai crezut că facem?

-De fapt, zise el, odată ce ţi-ai scos hainele, am încetat să mă gândesc la asta.

Ea îşi luă geanta şi îşi scoase cheile.

- Ceea ce ai de făcut nu mai poate aştepta? întrebă el. Ea îl privi îndelung.

-Nu. Ce am de făcut nu poate aştepta. Cu întârziere, el înţelese într-un final că ceva era într-adevăr în neregulă.

- Te-am rănit?

- Acum?

îi scăpa ceva. Ceva important. Se ridică din pat
-bau vreodată, zise el. Să începem cu asta.
ba clătină din cap.
-Clar nu am timp pentru asta.
El o prinse de încheietura mâinii.

- Fă-ţi timpi -Trebuie să plec.

El pricepea asta. Pricepea şi că o dăduse rău în lyiră

- Este important, zise el. -Trebuie să plec, repetă ea.

-Atunci mai târziu. Astîzi T i • - *A* **„n grup m larg lₐ pescuit J - uie sa duce ł11 15.00. Ieşim pe mare în ' V voi întoarce Pe la lua cina. re pentru a vedea apusul şi pentru a**
-O întâlnire? întrebi »,
la^SSSS ^^?i 3 faPtUlUi ^

- p[d]> zise ei, promiţându-şi să o convingă că puteau mai bine de atat. Şi, mai mult, că puteau avea o relaţie. E o întâlnire. Te iau la 17.00, cel târziu.

ta nu păru impresionată, dar el nu îsi dădu seama daca în ochii ei era dezinteres sau altceva.' 7 le rog, zise el.

încă o privire lungă, scrutătoare, iar el făcu tot posibilul să arate a ceva fără de care ea nu putea trăi.

- Ne vedem pe doc, zise ea în cele din urmă. La 17.00. Şi plecă.

capitolul 26

în a[illegible]ă-amiază, Callie stătea la masa din **bu** cătărie a [illegible]n acelaşi timp, inhala **mirosul”** de biscuiţi pe care [illegible]ii luase mai devreme de la patiserie şi se uita la ceas.

-Ai întârziat undeva? întrebă Luciile.

-Nu.

-Ai întâlnire cu vreun bărbat sexy?

- Refuz să răspund la această întrebare, pentru că în caz contrar, orice voi spune va fi folosit împotriva mea pe vreo reţea de socializare, ripostă Callie.

Luciile zâmbi.

-Ai o întâlnire. Bătu din palme, în mod evident încântată. Aţi decis să vă daţi o şansă. Am dreptate? Spune-mi că am dreptate!

-Nu în totalitate, femeie băgăcioasă! Pur şi simplu, mă văd cu el pe doc la 17.00.

- La o întâlnire.
- O întâlnire *micuţă,* o corectă Callie.
- Pentru a vă da o şansă? insistă Luciile.

-Nu ştiu. Callie ezită. Vreau, dar...

-Nici un dar! Propoziţia ar trebui să înceapă şi să se termine cu „Vreau”.

-Nu mă priveşte astfel, zise Callie.

- Rahat!
- Bunico!

-Vorbesc serios, Callie, zise Luciile şi, pentru a o dovedi, lăsă biscuitul jos şi se aplecă spre ea, privind-o cu seriozitate. Am văzut cum se uită la tine.

-Ca şi cum aş fi o distracţie?

-Ca şi cum soarele răsare şi apune în ochii tăi.

Callie oftă.

Yi-a prezentat drept Callie.

ji bine, scumpo, ultima dată când am verificat, aşa

închise ochii_ ?tia că suna prostesc.

^Sam a prezentat-o pe Becca drept viitoarea lui soţie, role a Pontat-o pe Olivia drept iubita lui. Tanner m-a ^rentat doar cu numele. 'Luciile o privi îndelung.

.Crezi că eşti singura care se teme că va fi rănită? Crezi ca eşti singura nesigură în privinţa viitorului si care nu ştie daca să se deschidă?

-Nu, zise Callie. Sigur că nu, dar Tanner

Este doar un bărbat. Un bărbat care s-a întors în Lucky Harbor pentru a le oferi o viaţă de familie stabilă oamenilor pe care-i iubeşte. Nu întoarce spatele nimănui, niciodata, şi am văzut cum te priveşte. Dacă nu te-a etichetat în vreun fel este pentru că pur si simplu nu ştia cum sa o facă. Asta nu înseamnă că nu simte ceva pentru tine. înseamnă, poate, că nu ştie ce simţi tu pentru el.

Callie îşi privi uimită bunica. De câte ori îi spusese lui Tanner că nu avea să schimbe nimic faptul că se culcau împreună?

De multe ori.

Nu-i arătase niciodată că avea sentimente pentru el Ceea ce însemna că bunica ei avea dreptate, iar ea era singura vinovată.

-Scumpo, zise Luciile, luând-o de mâini p$_e$ Callie Ce vrei de la el?

-Nu ştiu.

O minciună. îl voia pe deplin.

-Te voi întreba iar, zise Luciile cu blândeţe Ce cu adevărat de la el? Nimic? Distracţie? Torul? ' ^

-Totul, şopti Callie.

Luciile zâmbi şi **strânse degetele lui Callie**

- Atunci, spune-i! Spune-i în seara asta!

-Crezi?

- Ştiu.

inima lui Callie i se agita în piept. într-un mod î$_n$. spăimântător, dar plăcut. Era pregătită pentru asta?

Da. **Dumnezeule,** da. Şi, **de data aceasta, când se uită** la **ceas, se ridică.**

-Totul sau nimic.

-Sau totul, zise Luciile.

Sau totul.

- Nu uita de nişte luciu de buze, strigă Luciile în spatele ei. Şi nu ar strica să-ţi aranjezi puţin părul.

- Bunico!

- Ziceam numai... Şi o să porţi haine ca lumea, da?

Callie îşi privi pantalonii de yoga şi hanoracul. Rahat!

Da. Avea nevoie de haine ca lumea. Pentru că în seara asta avea să fie propriul client, şi nu şi-ar sfătui niciodată o clientă să-şi întâlnească viitorul mire în colanţi.

Trecu pe acasă şi trase pe ea cea mai drăguţă pereche de blugi strâmţi. Trebui să se întindă pe pat pentru a se încheia la ei, dar arătau bine băgaţi în cizmele care îi plăceau lui Tanner.

Ajunse la doc la 16.45. Din obişnuinţă. De obicei, s-ar fi mândrit cu faptul că ajunsese devreme şi pregătită, dar de data asta i-ar fi plăcut să se fi lăsat aşteptată.

Barca era andocată, dar goală. Baraca era închisă. Magazia era încuiată.
Băieţii nu mai erau pe apă, dar nu erau nici aici.
Impunându-şi să nu-şi verifice iar telefonul, se aşeză şi aşteptă.
Şi aşteptă.
Dar Tanner nu mai sosi. Pur şi simplu... nu apăru, hra ca ş. cum
Callie stătea la altar singură, asteptându-l iar pe bric. ■ ^
Aşteptând pe cineva care să o iubească.

capitolul 27

Tanner stătea în biroul directoarei, aproape de fiul cate era la rândul lui aşezat, ţinând o compresă cu
-heaţă peste ochi.
' Directoarea îi privea pe amândoi încruntată
.Credeam că ne-am înţeles că acest comportament nu poate continua, zise ea pe un ton autoritar care îl făcu pe Tanner sa se simtă iar de 15 ani. Troy nu zise nimic.
Tanner andocase barca în urmă cu o jumătate de oră şi găsise nişte mesaje care-l aşteptau. Unul de la directoare: „Trebuie să te prezinţi în biroul meu imediat”.
Unul de la Elisa: „Am primit un mesaj de la directoare, am nevoie să te ocupi tu”.
Deloc surprinzător, nimic de la Troy, nici măcar un piuit.
Cole şi Sam se ocupară de clienţii lor în timp ce Tanner se îndrepta spre liceu. Şi iată-i pe toţi trei acolo.

- De data aceasta, trebuie să iau măsuri mai drastice, zise directoarea.

Tanner ignoră asta şi se întoarse spre Troy.

- Ce s-a întâmplat?

- A lovit un coleg şi a stârnit o încăierare, zise directoarea.

Tanner nu îşi luă ochii de la Troy.

- îl întreb pe fiul meu.

Troy ridică privirea spre Tanner, părând surprins tatăl său prefera să-l asculte pe el, nu pe directoare. *

- După şcoală, vreo doi tipi s-au luat de cineva, spuse **Troy.** Ziceau chestii răutăcioase, se împingeau în **acea** persoană. Le-am zis să se potolească, dar asta nu a făcut decât să înrăutăţească lucrurile. Făcu o pauză. Iar apoi, când persoana pe care o tachinau s-a împiedicat şi a căzut, împrăştiindu-şi toate lucrurile, am intervenit si i-am împins.

- Băiatul pe care l-ai împins s-a lovit de balustradă şi şi-a spart buza, zise directoarea.

Troy nu părea să regrete. De fapt, Tanner observă la el o urmă de mândrie feroce.

- Cum te-ai ales cu ochiul vânăt? îl întrebă tatăl lui.
- Puştiul pe care l-am împins s-a ridicat şi m-a caftit.

Tanner privi ostentativ prin birou.

- Şi el unde este?

Directoarea îşi împreună degetele.
-Nu este aici pentru că nu el a început.

- Ba da, ripostă Troy. Şi nu este prima dată. Săptămâna trecută a furat chestii de la cineva. Chestii importante.

-Precum?

Troy tăcu.

-Troy, zise directoarea dezaprobator. Am patru martori care susţin că l-ai împins pe Caden în balustradă. Nici un singur martor cum că tu îl opreai să se ia de cineva. Sau că ceva a fost furat.

- Pentru că i-aţi întrebat pe tipii care erau cu Caden. Nu aţi întrebat-o pe persoana de care s-au luat, zise Troy. Şi, oricum, am recuperat lucrurile, aşa că nu mai contează.

-Şi despre cine vorbim? întrebă ea. Cine este puştiul hărţuit şi tâlhărit?

Troy tăcu mâlc.

Tanner privi în ochii încăpăţânaţi ai puştiului ceea ce era destul de asemănător cu a se privi în oglindă Am recuperat lucrurile..." liat! Ziua în care Troy **fusese** prins **urcând pe**
' fete,... Mersese sa-nnapoieze lucrurile
[1] julieta, zise el încet.

Gura lui Troy se strânse într-o linie fermă ce îi trăda hotărârca.

Mda, îşi dadu seama Tanner, era fata. Se uită la Jirectoare.
.Cred că este clar pentru amândoi că proteja pe ci-neva. Este, **de asemenea, clar că nu ştiti toată povestea Directoarea se uită lung la** Troy, **apoi încuviinţă.** -Da, cred ca ai dreptate. -Ce se va întâmpla? întrebă Tanner. -Voi afla adevărul şi după aceea voi lua o decizie Troy, în ajutorul cui ai intervenit? Troy rămase mut.
Directoarea îşi împreună iar degetele. -Nu te pot ajuta decât dacă îmi permiti -Nu va vorbi cu dumneavoastră, zise Troy. Nu vă va spune, pentru că a mai dat de belele. Dar acei tipi o hărţuiesc pentru că fratele ei i-a pârât că au copiat la un test. Până acum, doar îi spuneau chestii urâte, dar astăzi au atins-o şi au speriat-o. - Cine, Troy? Troy clătină din cap. Directoarea se aplecă.

-Vreau să te ajut, Troy. Vreau să ajut persoana pe care o protejezi. Dar nu pot dacă nu ai încredere în mine.

Troy nu păru impresionat, aşa că directoarea se lăsă pe spate şi oftă.

_ Dacă ceea ce spui este adevărat, zise ea, băieţii pot fi suspendaţi - toţi. Şi, dacă vor mai face asta, îi pot exma- tricula Ajută-mă sa opresc cercul ăsta, Troy!
Troy păru uimit - şi, Dumnezeule, Tanner ura as Nu înţelesese până acum că Tanner avea să fie de part lui indiferent de situaţie? „ ea

-Atât de mândru, zise el, făcându-l pe Troy să j creadă.

- Pentru încăierare?
- Pentru că ţi-ai protejat prietena. Pentru că ai luat apărarea cuiva la care ţii. Pentru că faci ce este corect ceea ce este rareori un lucru uşor de făcut.
- I-am pârât pe tipii ăia.
- Cum am zis, ai făcut ce trebuia. Ai protejat-o pe fată, pe de o parte fiind acolo pentru ea, şi pe de altă parte, obţinând ajutor pentru ea, astfel încât situatia să nu se repete. Dar ar fi trebuit să-mi spui totul, de la început.

-Ştiu. -Ştii?

- Mda. Troy renunţă la privirile glaciale şi se uită la el. Chiar nu eşti supărat din cauza încăierării?
- La dracu', nu! Se urcară în maşină, iar Tanner se aplecă spre Troy, pentru a-i verifica vânătaia. Te doare?
-Ca dracu'!
Tanner zâmbi sumbru.
- În afară de asta, ce mai faci?
Troy ridică din umeri.
- Haide, omule! Spune tot!
- Ei bine, sunt cam lihnit.
Tanner se holbă la el şi începu să râdă. Se temuse că Troy avea să sufere de o anxietate persistentă din cauza situaţiei prin care trecea. Dar nu, lui doar îi era foame.
Dacă te gândeai bine, era o perspectivă bună asupra vieţii.
Prin urmare, Tanner îl scoase la cină. Intenţionase să comande la pachet, dar Jane, proprietara restaurantului, auzise despre încăierare şi insistase să se aşeze
■ătik
. mănânce „din partea casei", deoarece se dovedise ,a protejată era chiar nepoata ei. V primi o tavă uriaşă cu mâncare potrivită pentru ege, apoi desert. Când el şi Tanner se ridicară să jece,)ane strânse tare în bra^e Pe Troy. .Eşti un băiat bun, zise ea cu vehementă. Afară, Troy îşi privi telefonul şocat. [1] - Puştii de la şcoală îmi scriu. Milioane de mesaje Sunt fericiţi că, în sfârşit, Caden a dat de belea. îl privi pe Tanner surprins. Unele dintre mesaje sunt de la puştii care îmi făceau zile fripte pentru că eram tipul cel nou.
-Bine ai venit în cea mai ridicolă perioadă din viaţa ta! zise Tanner. Anii de liceu. - Dar de unde au auzit? întrebă Troy. Tanner îşi trecu un braţ peste umerii lui. -Suntem în Lucky Harbor, fiule. Atâta tot. Troy clătină din cap uluit. -Mama avea dreptate. Locul ăsta este o nebunie! - Atât de nefericit eşti aici? întrebă Tanner, încercând să aibă o voce neutră. Pentru că, dacă eşti, putem vorbi despre asta şi să ne evaluăm opţiunile. Troy făcu ochii mari. -Adică... să te muţi?
-Orice este nevoie pentru ca relaţia noastră să tu ac-
ţioneze, zise Tanner.
Troy se opri si se holbă la el.
- Chiar ai faâ asta? Să te muţi? Pentru mine.
- Orice este nevoie, zise iar Tanner şi tu uluit când vjnce este ne îmbrăţişare. Tanner nu ezită,

Troy se apropie pentru o
îl luă în braţe şi îl ţinu stra u U
ochii în timp ce inima i sc *

Brusc, Troy se retrase şi pnvi în jenit de nevoia de contact.

- Nu vreau să mă mut.

- Bine, zise Tanner. Pentru că am început să mă satur să cumpăr vopsea.

Porni cu Troy spre casă şi, pe la jumătatea drumului observă cât era ceasul - 18.30 - şi încremeni.

-Rahat!

Troy se uită spre el.

-Ce e?

Dumnezeule! Făcuse nişte lucruri dificile în viaţă, dar nimic nu se compara cu a fi tată. Fu copleşit de emoţia epuizantă din trup şi de faptul că, fără Elisa, el trebuia să-i ofere de unul singur totul lui Troy.

Şi, făcând asta, uitase de Callie. Uitase de ea, la dra- cu'! îşi deschise telefonul şi o sună.

Intră direct mesageria vocală. Nu era un semn bun.

- Callie, zise el. îmi pare rău. Am fost reţinut, dar vin acum.

Nu voia să-l folosească pe Troy drept scuză, dar simţi cum neliniştea se cuibăreşte în el. O lăsase să-l aştepte, ceea ce-l omora. îl privi pe Troy. Trebuie să plec.

- Ai o întâlnire? întrebă Troy.

-Mda.

Troy îl analiză.

- O întâlnire importantă.
- Destul de importantă.
- Importantă ca atunci când plănuieşti să o ceri de soţie?

Puştiul citea gândurile.

-M-am gândit la asta, zise el. Se gândise. Respirase. Mâncase. Visase... Ai fi de acord cu asta?

încă o dată, Troy rămase uluit.

- îmi ceri părerea?
- Ei bine, da, zise Tanner. Vii la pachet cu mine.

Troy îl privi cu nişte ochi care, brusc, deveniră uşor sticloşi.

Tanner îl luă pe după ceafă şi îşi plecă şi el capul pentru a-şi putea privi fiul în ochi.

- Corect?

încuviinţă.

Bine. Du-te înăuntru! Fă-ţi temele! Nu pleca fără să

C o voi face, zise Troy. îmi pare rău că te-am ftcut să întârzii.

este vina ta, zise el şi, când Troy nu făcu decât .j se uite la el cu o expresie nesigură şi îngrijorată, fanner se apropie şi îl bătu pe umăr. Serios. Nu este vina ta.

-Cumpără nişte flori, îl sfătui Troy. Asta scrie pe si- te.ul ei să faci. Îi duci flori unei fete atunci când o dai în bară.

Tanner era convins că florile nu aveau să ajute. Conduse spre doc, care era pustiu. Sigur că nu avea cum să-l aştepte încă, o oră şi jumătate mai târziu. Se duse acasă la ea. Callie nu răspunse când ciocăni, îi trimise un mesaj: „Deschide, sunt eu". Nici un răspuns.

Bătu din nou, iar Becca scoase capul pe uşa ei. Purta cămaşa lui Sam, şosete până la genunchi şi avea părul foarte ciufulit.

- Nu este acasă, îi zise ea.
- Ştii unde s-a dus?

Sam apăru în spatele Beccăi. Nu purta nimic în afară de nişte blugi spălăciţi, lăsaţi mult pe şolduri, care lăsau la vedere elasticul boxerilor roz cu buze roşii. Era desculţ, cu părul la fel de ciufulit ca al Beccăi.

-Salut, omule!

-Nu am vrut să întrerup, zise Tanner. O căutam pe Sam şi Becca se uitară lung unul la celălalt.

- Ce **e? întrebă Tanner.**

-Am **văzut**-o puţin mai devreme, zise Sam. pleca> BeS* ^ ating^u'' bra^l cu blândeţe.-A zis că pleacă puţin, că are nevoie să-şi limpezească mintea.

Lui nu-i plăcu expresia de pe chipul Beccăi.

- Ce-mi ascunderi? întrebă el.

-Părea să fi plâns.

-Rahat! Tanner îşi trecu mâinile prin păr. La **dracu'!**

- De ce contează atât de mult pentru tine? întrebă Becca. Având în vedere că voi doi sunteţi - făcu o pauză - numai prieteni.

Privirea lui se îndreptă spre ea.

-Asta a vrut ea de la început. Nu şi-a dorit o relaţie.

Becca îl privi pe Sam şi îşi dădu ostentativ ochii peste cap.

-Nu este vina lui, îi zise Sam Beccăi.

- Ce nu este vina mea? întrebă Tanner.
- Că eşti un idiot, răspunse Sam.

- Hei, credeam că-i ofer ceea ce voia.
- Ceea ce voia? zise Becca. De fapt, aproape că strigă. Glumeşti? Eşti fost puşcaş marin, pentru Dumnezeu! Ştiu că eşti al dracului de deştept.

Cu mâinile în şolduri, îl privea ţintă.

Tanner se uită la Sam.

- Poate ar trebui să-i zicem verde-n faţă, îi spuse Sam Beccăi.
- Fie, admise ea. Lasă-mă pe mine să fac asta! Arătă spre Tanner şi, deşi era mai scundă decât el cu vreo douăzeci de centimetri, îl privi direct în ochi. A crescut cu părinţi tăcuţi, introvertiţi. Au iubit-o în felul lor, dar a fost o iubire distantă, genul de afecţiune care se rezumă la o mângâiere pe cap. Şi toţi cei care au intrat în viaţa ei de atunci au făcut la fel. Au iubit-o în felul lor.

Tanner deschise gura să-i spună că înţelegea asta, dar ea îl ţintui cu degetul arătător. Acum, taci un minut şi ascultă! Adică ascultă cu adevărat, îi ceru ea. Nu că ar trebui să-ţi spun asta, căci o cunoşti dinaintea mea şi ar fi trebuit deja să ai habar. Clătină din cap, dezgustată.

L _____-A

aşteaptă- Afurisit de deşteaptă. în trecut, asta a **în-** ^ ¿ojanner, iar inteligenţa ei nu-i ţine companie. •:ţiâl!oate o fi fost plătită de sportivi sale facă temele, ^nici unul nu voia să iasă cu ea. Cu atât mai puţin cel Atrăgător dintre ei.

făcu o grimasa.

*Mfa*zi5e ea_Tu'

, Dumnezeule, Becca. Eram mai mare decât ea, zise el pentru a se apăra. Nu era în sfera mea de interes.

-Ei bine, tu erai în a ei, zise Becca. Era singură, ceea ce a făcut-o să aleagă un tip care i-a călcat inima în picioare.

- Eric, zise Tanner dezgustat. Becca încuviinţă,

-S-a maturizat mult de atunci, dar, în adâncul ei, încă este fetiţa singură care caută pe cineva care să o iubească aşa cum e ea.

- O vreau fix aşa cum e, zise el, gândindu-se că o dorea pentru restul vieţii lor. Ea ştie asta...

El se întrerupse când o conştientizare sumbră îl făcu să simtă un gol în stomac.

Cum să stie? Fusese grijuliu, foarte grijuliu, pentru a respecta regulile. Nu pentru că le stabilise ea, ci pentru că el era un las **nenorocit.** De la început, Callie îl făcu-

v-a Cl CLd. UIL iao LLW------- . . .

se să-i promită că nu avea să se schimbe nimic dacă se culcau împreună. Iar el îi promisese asta.

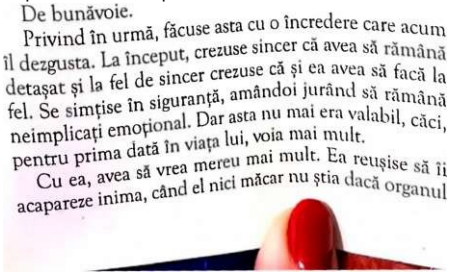
De bunăvoie.

Privind în urmă, făcuse asta cu o încredere care acum îl dezgusta. La început, crezuse sincer că avea să rămână detaşat şi la fel de sincer crezuse că şi ea avea să facă la fel. Se simţise în siguranţă, amândoi jurând să rămână neimplicaţi emoţional. Dar asta nu mai era valabil, căci, pentru prima dată în viaţa lui, voia mai mult.

Cu ea, avea să vrea mereu mai mult. Ea reuşise să îi acapareze inima, când el nici măcar nu ştia dacă organul

acela mai funcţiona la el. Dar o făcea. Şi îi aparţinea ei Ea îl avea.

Fără ca măcar să bage de seamă, ajunsese să îi încredinţeze inima şi acum voia ca şi ea să i-o încredinţeze pe a ei. Dar nu-i mărturisise asta.

- Rahat! Sunt un idiot!

Becca îl bătu pe braţ cu blândeţe.

-Jumătate din luptă este câştigată atunci când conştientizezi cum stă treaba

.altoiul 28

cTâ-ea la masa din bucătărie a bunicii ei. Faţa de •^a din bumbac moale, uzat, aflată acolo de când ea. De îapt, toată bucătăria îi trezi amintiri. :.5U1 de biscuiţi din cuptor si friptura de noaptea •ji- Perdeaua care atârna la fereastră. Podeaua cu cleurn. cu o zgârietură de când Callie scăpase friteuza. '_-:a5£ multe decizii aici, chiar aici, cu bunica stând masă, oferindu-i sfaturi şi mâncare. Lucruri precum aci coate merge singură la magazin cu bicicleta, sau acă chiar avea nevoie de un bard extern, sau unde să ^earşă la facultate. Dar această decizie era una importantă. - Cred că este cel mai potrivit lucru să vând **TjingTKeKnot**.com, zise ea. Nu mă face fericită. ' - Nu, tu nu te faci fericită, zise Luciile. Nu se va schimba nimic dacă-ţi vinzi afacerea. -Bunico, nu mă ajuţi!

- Ei bine, cineva trebuie să-ţi spună cum stau

1UC^ cum stau lucrurile, ripostă Callie.

Deci stii că esti impulsiva si, de asemenea, o mare

V 'i7 c* „ vinzi afacerea şi să dai fuga înapoi la laşa fugind?

Sa^ vm

San francisco nu va^ ^ ^ la distanţă pe ^^ Qa_

vei retrage m tm minunaţi> incIusiv pe bărbatul care meni buni, oamS\mnezeule, Callie, bărbatul a uitat de chiar te **iubeşte,** u ^ persoană. o întâlnire, nu a k astfel> Callie se ^

Ei bine, pnvin **pu[ea a sentimentele.** Nu tută şi P^M un obicei din a-i lăsa pe ceilalţi să **putea, deoarc** i le **ignore.**

-M-a lăsat acolo să-l aştept pe doc... Se întrerupse, deoarece brusc simţi un nod în o§t -Nu este acelaşi lucru cu a fi părăsită la altar, zise Luciile cu blândeţe. Tanner nu ar face asta. Sunt sigură că are un motiv serios pentru ceea ce s-a întâmplat aS&tăzi -Ştiu, zise Callie. Ideea este că reacţia mea exagerată vorbeşte de la sine. înseamnă că nu sunt pregătită pentru o relaţie. Şi, apropo, nu a zis niciodată că mă iubeşte.

- Pentru că - şi opreşte-mă dacă te plictisesc - i-ai spus că nu eşti interesată de dragoste.

-Bunico...

-Te temi, zise Luciile sec, sincer dezamăgită. Să spunem lucrurilor pe nume, draga mea, şi să recunoaştem. Te temi să-ţi deschizi inima şi să laşi pe cineva să intre. Şi să-ţi spun ceva: acel bărbat nu este chiar oricine, este un bărbat pe care chiar eu l-am ales pentru tine, iar eu nu greşesc niciodată. Acum, vorbesc serios când spun că mă retrag dintr-ale peţitului, iar tu eşti pe cale să distrugi acurateţea de 100% a acţiunilor mele.

Callie îşi lovi de câteva ori capul de masă. Când şi-l ridică, se uită la domnul Wykowski. El îi zâmbi cu blândeţe.

- Sunt sigur că nu vrei să mă auzi spunându-ţi că bunica ta are dreptate, aşa că o să te scutesc de asta.

-Mulţumesc, spuse ea sec.

- Şi sunt sigur că mai crezi şi că, bărbat fiind, şi bătrân pe deasupra, n-am nici cea mai vagă idee despre dragoste.

- Putem să renunţăm la acest cuvânt? întrebă Callie. Te rog?

- Mie mi se pare însă, continuă domnul Wykowski, netulburat, că tu îl judeci pe Tanner prin prisma oamenilor din trecutul tău.

-Nu...

El ridică un deget.

- Părinţii tăi s-au pensionat devreme şi apoi s-au mutat departe, venind aici doar rareori. Tu ai văzut asta ca pe o respingere - şi pe bună dreptate.

f$_{ir}$m. **bombăni** Luciile din uşa cuptorului. L-am ţiul meu mai bine de atât. **Wykowski** nu îşi luă privirea de la Callie. ^ **Nemernicul** Eric nu a prea fost de ajutor.

- {ie îşi reţinu un râs.

^$_{p}$un lucrurilor pe nume, zise domnul Wykowski. **„Jo că** te-a respins, dar tu ai evitat un dezastru, dacă ¿întrebipe mine.

„ISu pe bune, bombăni Luciile printre dinţi. **Când** constată că atât Callie, cât şi domnul Wykowski ;e **uitau** la ea, mimă că trăgea fermoarul peste buze şi că zvârlea cheia.

-Nu te-a meritat, îi zise domnul Wykowski lui Callie. Dar faptul că eşti pregătită pentru respingere nu face decar să transmită m univers energie negativă, care vine înapoi la tine.

- Deci ce fac? întrebă Callie.

-Acceptă-ţi trecutul, sugeră el. învaţă din el. Gândeşte-te că meriţi mai mult, că bărbatul perfect va apărea şi că, atunci când o va face, te vei implica 100%. Callie se holbă la el. -Vorbeşti ca un terapeut. El zâmbi.

-Mă uit la Dr. *Phill* când sunt pe banda de alergat. -Nu că este cel mai dulce? întrebă Luciile. Domnul **Wykowski** zâmbi.

-Te iubesc, scumpo! -Si eu te iubesc, şuşoti Luciile.

Domnul Wykowski se uită spre Callie. -Vezi7 Nu este atât de greu să te expui. -Nu este corect, zise Callie. Ştiai că ea îţi $_{va}$ răspunde -Nu este adevărat, riposta Luciile. Pri$_{ma}$ dată când **mi-a zis că mă iubeşte, « răspuns la fel. Nu am fc cuto deoarece mi* spus cand era... Ea se o$_{pri}$, $_{işi}$ ^ Calîie îşi acoperi ochu.**

- **Schimbaţi subiectul, vă rog!**

- îl iubeşti pe Tanner, zise Luciile cu fermitate. Văd asta de fiecare dată când te uiţi la el. O aud în vocea ta când îi vorbeşti. O văd între voi când sunteţi în aceeaşi încăpere. Aerul sfârâie.

- Este o diferenţă între atracţie şi iubire, zise Callie. Una mare.

Luciile râse.

- Ei bine, sigur că este. Dar atracţia - puse cuvântul în ghilimele sugestiv - nu te face să te simţi devastată pentru că ai fost lăsată baltă. Atracţia nu te face să doreşti o persoană atât de tare încât să te doară când crezi că s-a terminat.

Callie îşi lovi iar capul de masă.

- Ştiu, zise ea nefericită. Dumnezeule, ştiu. Şi îl iubesc. Iubesc modul în care se străduieşte să fie cel mai bun tată în

ciuda faptului că nici măcar nu ştie cum arată un tată bun. Iubesc cum are grijă de mama lui - şi nu doar financiar. Iubesc că ar face orice pentru Sam şi Cole. Şi iubesc la nebunie cum mă priveşte, cum mă atinge, cum mă face să râd, cum mă face să gândesc, să simt... Ea clătină din cap^Totul. Cu capul încă pe masă, cu ochii închişi, ea oftă. Il iubesc cum nu am mai iubit pe nimeni altcineva înainte. Şi nu cred că pot să fac faţă. Ai dreptate, bunico. Mă tem. Mă tem atât de mult, încât mă gândesc să mă întorc înapoi în San Francisco pentru a evita să fac faţă situaţiei. Şi nu sunt mândră de asta.

Se auzi o bătaie în uşa din spate.

Callie tresări şi ridică privirea, cele mai mari temeri ale ei devenind realitate când văzu o umbră care înaintă, mare, stând acolo

.capitolul 29

Ollie sări şi se întoarse cu faţa la bunica ei -Spune-i că nu sunt aici, şopti ea. Spune-i că am ple- ^tdeja. Spune-i... Xă eşti o mincinoasă? întrebă Tanner. Ea se întoarse. Fereastra din spate era deschisă. El se aplecase şi o privea direct.

Purta o şapcă de baseball cu cozorocul întors si un hanorac, cu gluga pe cap.

Ea nu îi putea vedea expresia, dar asta poate şi pentru că îşi ţinea respiraţia, iar vederea ei avea de suferit din cauza lipsei de aer.

El clătină încet din cap, iar ea nu ştiu dacă acea zvâcnire a gurii era amuzament - caz în care l-ar fi omorât - sau enervare - caz în care trebuia să aştepte la rând. Apoi deschise uşa foarte calm şi... intră.

- Hei, scumpule, îi zise Luciile. Tocmai vorbeam despre tine.

- Bunico!

Tanner o sărută pe Luciile pe obraz. Se întoarse şi dădu mâna cu domnul Wykowski. -Vrei biscuiţi? îl întrebă Luciile. - Poate mai târziu, zise el si se uită la Callie. Acum, mi-ar plăcea să rămân o clipă singur cu nepoata ta, dacă ^ ^ot^rLucille, în mod evident dezamăgită. Dar...

Domnul Wvkowski o luă de mână şi o trase spre uşă, fă(JnduTcu ochiul p^ea °a bunicii ei.

Ce ai auzit?

-Nimic. Am să-ţi spun câteva lucruri, Callie. Vocea lui era joasă. Şi vreau să te uiţi în ochii mei şi să-mi spui că o să mă asculţi.

Ea îşi îmbrăţişa mâinile la piept, dar inima încă o durea atât de rău, încât nu ştia cum era de aşteptat să funcţioneze. Dar Tanner era acolo, chiar în faţa ei, ridi- cându-i chipul spre el. Avea ochii întunecaţi şi seriosi atât de serioşi. Ceea ce nu însemna că ea nu se mai gândea la restul trupului său, la bărbia lui cu barbă la senzaţia dată de atingerea lui, la parfumul lui - care era atât de insuportabil de familiar, încât îi provocă tot felul de amintiri şi o făcu să sufere şi mai mult.

-Spune-o, zise el! Spune că mă vei asculta!

Ea îşi reaminti că ea era partea vătămată, că ea era cea care stătuse ca o proastă pe doc o oră.

Da, o oră.

Ea fusese cea care îşi pusese inima la bătaie şi avusese de suferit. Ea era cea care risca să o piardă complet.

- Te rog, zise el blând.

Insistent.

Tanner era puternic, atât psihic, cât şi fizic. încrezător. Inteligent. Loial. Dur. Dumnezeule, atât de dur! El nu cerea des ceva, şi, oricât şi-ar fi dorit să-l scoată pe uşă afară şi să se

întoarcă la petrecerea de consolare, constată că nu-i putea refuza nimic.

- Promit să ascult, şopti ea.

El nu pierdu nici o secundă.

- îmi pare rău pentru această după-amiază. Am avut o urgenţă cu Troy. Ar fi trebuit să sun sau să-ţi trimit un mesaj, dar nu am făcut-o şi te-am rănit. Nu pot da timpul înapoi, dar...

-Troy este bine? întrebă ea. Ce s-a întâmplat?

El clipi şi zâmbi uşor.

- **Uite asta, şopti el. Faptul că îl pui pe Troy pe primul loc este motivul pentru care eu...**
- **Este bine?**
- **Da, zise el. S-a băgat într-o încăierare la şcoală si...**

^ Doamne.

cs\e bine, spuse el. Dar...

'„bar avea nevoie de tine, zbe ea, oftând. înţeleg. ;';u5 pe el pe primul loc, şi aşa şi trebuie. Q_jiie-. îmi pare râu!

v. -i5e ea_ Ai făcut exa« ce trebuie, punându-l ^ el pe Primul loc în Cimentul unei întâlniri prosti. Tu faci meTeu ce ^ebuie. Nu m-aş aştepta vreodată

k al'ceva.

„ £1 se apropie şi îi mângâie chipul, şi apoi, sub ochiul ei, prinse o lacrimă răzleaţă pe care ea nici nu conştiente măcar că o vărsase în timp ce discuta cu Luciile şi cu domnul Wykowski. -Dar, făcând asta, te-am rănit, zise el. Urăsc asta. - Asta este vina mea, nu a ta. Te-am aşteptat şi, când nu ai apărut,... am reacţionat prost.

- Ai crezut că te-am lăsat să aştepţi intenţionat, zise el, părând extrem de nefericit. De fapt, într-o anumiră măsură, te-ai aşteptat de la început să te părăsesc.

-Nu. Eu... '

-Adevărul, îi aminti el, privind-o în ochi, fără să o lase să îşi îndepărteze privirea.

-Bine, da. Eie, zise ea. Ai dreptate. Eram pe jumătate pregătită pentru asta. Mă gândeam că, în cele din urmă, vei pleca, numai că nu ştiam când.

Ochii lui se aprinseră, iar ea ştia că el era frustrat si probabil enervat, dar o ascultă atunci când continuă:

TWî în **areastă** după**-amiază, când nu ai apărur, zise**

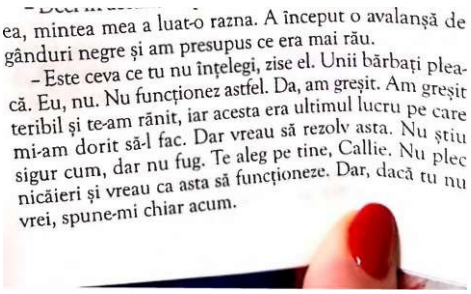
ea, mintea mea a luat-o razna. A început o avalanşă de gânduri negre şi am presupus ce era mai rău.

– Este ceva ce tu nu înţelegi, zise el. Unii bărbaţi pleacă. Eu, nu. Nu funcţionez astfel. Da, am greşit. Am greşit teribil şi te-am rănit, iar acesta era ultimul lucru pe care mi-am dorit să-l fac. Dar vreau să rezolv asta. Nu ştiu sigur cum, dar nu fug. Te aleg pe tine, Callie. Nu plec nicăieri şi vreau ca asta să funcţioneze. Dar, dacă tu nu vrei, spune-mi chiar acum.

Ea nu spuse nimic, iar el păşi mai aproape, astfel încât ea fu nevoită să îşi ridice capul pentru a-l vedea.

-Ai stabilit de la început parametrii acestei relaţii, zise el. Iar eu te-am lăsat. Ştii de ce?

- **Deoarece îţi conveneau şi ţie, răspunse ea.**
- Poate, la început, dar lucrurile se schimbă. Iar **acum,** nu-mi mai convin deloc, spuse el. Dar voiam să fiu cu tine, şi mi-am propus să iau tot ce-mi poţi oferi şi să mă mulţumesc cu asta. Dar nu am făcut-o, Callie. Voiam mai mult. De fapt, voiam să iau în seara asta mai mult, chiar dacă nu eram sigur că tu vei recunoaşte vreodată că vrei acelaşi lucru. Până când te-am auzit vorbind cu bunica ta şi cu domnul W.
- Hei, zise ea. Ai zis că nu ai auzit nimic.

-Am minţit. Am auzit tot. Şi vreau să o aud din nou, chiar acum, privindu-mă în ochi.

Ea rămase fără aer.

- Fie! încep eu, zise el. Mi-ai căzut cu tronc, atât de mult, încât am fost ameţit aproape în fiecare secundă petrecută împreună. Şi am adorat asta. Îţi iubesc râsetul dulce, iubesc cât de afurisit de deşteaptă eşti, iubesc cum, cu propriile forţe, ţi-ai construit o afacere de succes. Iubesc modul în care ai grijă de bunica ta, venind aici, într-un loc care nu era neapărat plin cu amintiri fericite pentru tine, numai pentru a te asigura că ea nu era pe cale să ajungă la casa de nebuni.
- Scuze, zise Luciile din uşa bucătăriei. Nu vreau să vă întrerup, dar mai am ani buni până să ajung la casa de nebuni.

Tanner nu îşi luă ochii de la Callie, dar zâmbi. Şi, când Callie văzu asta, nodul din pieptul ei se mai relaxă.

- **Îţi voi spune ce altceva mai iubesc, zise el. Chiar şi cu public. Este în regulă?**

Ea nu putu decât să încuviinţeze.

-Bine, spuse el. îşi aşează mâinile pe şoldurile ei şi o ridică pe blat. Ii depărta coapsele şi se aşeză între ele, lipit de ea. Pe tine, zise el pur şi simplu. Te iubesc!ltfi mai slăbi puţin, în timp ce inima ei se umflă ᵛ;;ᵢr înCât Callie abia mai putu respira.

auzit spunându-i bunicii ce simt pentru tine, ¡enta ea- to nu înseamnă că trebuie să o spui si tu.
mă aştept

• El ţi puse un deget peste buze, reducând-o la tăcere.
„Ar trebui să te aştepţi, zise el. Şi aşa sunt eu. Spun ^ereu numai ce gândesc. Poţi să fii sigură de asta, Callie. De asta şi de faptul că te iubesc, că te voi iubi mereu şi, ¿acá ai nevoie să auzi asta în fiecare zi de acum încolo pentru a crede, presupun că pot să mă descurc. ' Ochii ei se umplură de lacrimi, iar ea îl cuprinse de încheietură, îndepărtându-i mâna de la gura ei.
-Ai zis că viaţa ta era plină, zise ea, şi că ai tot ce îţi e necesar.
-Am greşit, răspunse el, privirea întunecându-i-se şi ţintuind-o pe a ei. Nu conştientizasem că aveam nevoie de tine în viaţa mea. Acum, nu-mi pot imagina viaţa fără tine. Ne potrivim, Callie. Eşti jumătatea mea, jumătatea mea mai bună.
- Eu... Ea clătină din cap. Nici măcar nu ştiu sigur ce înseamnă asta.
-înseamnă... El o trase mai aproape şi o sărută pe mandibulă, vorbind cu voce joasă, ca să audă numai ea, printre săruturi. înseamnă că, data viitoare când vom face dragoste, nu va fi pentru că suntem mânaţi de pofte carnale, sau pentru că e ceva ce ne convine, sau pentru
că avem ceva de câştigat din asta.
o pentru Dumnezeu, se aun vocea ku Luciile din ' , „„ înrer **Nu pot auzi nimic.**

se pentru **că nu putem** O al« 2ifcSsăfim împreună.

Ea deschise gura să răspundă, dar buzele lui le cuprin- seră pe ale ei, limba lui simţindu-se în largul ei alături
de a ei.
- Data viitoare, zise el când se despărţiră pentru a trage aer în piept, va fi pentru totdeauna. Acum... Aşteptă până când ea se uită la el. Spune-o iar! Spune-mi ce vreau să aud în timp ce mă priveşti şi îmi vorbeşti direct!
Ea aşteptă să fie lovită de nelinişte, dar nu se întâmplă. De fapt, cuvintele îi stăteau pe limbă, gata să fie rostite.
-Te iubesc, Tanner!
El răsuflă şi o trase mai aproape, lipindu-şi fruntea de a ei, făcând-o să înţeleagă că nu fusese singura care simţise posibilitatea respingerii.

Apoi el ridică o clipă capul. Gura lui o atinse pe a ei, şi el murmură:

-Din nou.

Ea îi cuprinse chipul bărbos în palme şi îi întâlni privirea.

-Te iubesc, îi zise ea.

Buzele lui se curbară.

-Te-a durut?

Ea râse discret.

-Nu.

-Bine. Din nou.

Ea îl sărută pe un obraz, apoi pe celălalt, apoi pe bărbie. În cele din urmă, pe gură.

-Te iubesc, zise ea lipită de buzele lui.

El îi mângâie obrazul, palma lui simţindu-se caldă pe pielea ei.

- Nu o să mă satur niciodată de asta. îşi împreunară degetele, şi Tanner puse mâna ei pe pieptul lui, pentru a-i putea simţi inima bătându-i cu putere. Mă doare când mă gândesc că aproape am dat-o în bară, riscând să nu aud asta de la tine vreodată, zise el.

v. dat-o în bara, ripostă ea. Eu am făcut-o, căci ' rermis să mă îndrăgostesc de tine, nici măcar • • cări că aveai să îmi răspunzi.

îi jură el, iar asta o făcu să lăcrimeze. X»e acum. suntem împreună, zise ea, jurându-i. Nu : rna: reţine.

Dai noi doi ne aflăm încă întro situatie insta- ::5c el. \ reau un angajament Ea se holbă la el, inima tresăltându-i de emoţie, e^ionc pozitivă. , Un angajament’ îise el, apoi o sărută. Când sărutul deveni la fel de serios precum declaraţia profund şi fierbinte, se auzi o bătaie în uşa din spate. -Ignor-o, ziseTanner. Suntem ocupaţi. Vor pleca. - Vii-as dori să putem, se auzi vocea amuzată a lui Gole.

Callie se dezlipi de Tanner şi privi spre uşă. Cole, Sam şi Troy stăteau acolo, toţi trei aplecaţi şi uitându-se pt geam - deşi îi acoperea lui Troy ochii cu mâna. - Se sărută? întrebă Troy.

-Mda, zise Cole, coborându-şi mâinile. Nimic periculos.

Callie simţi cum i se înclnge faţa în timp ce cobora

– Noi numai...

– Ştim ce făceaţi, zise Sam, cu veselie în voce, tipii umplând cu testosteron micuţa bucătărie a lui Lucille.

– Ce dracului se petrece aici? întrebă Tanner.

– Puştiul a insistat, zise Cole. Mi-a cerut să-l aduc.

– Voiam să mă asigur că ştia şi Callie că ai uitat de ea din vina mea, zise Troy. Groaza îi apăru pe chip. Stai! Uitat este cuvântul greşit. Nu a uitat de tine, îi zise el lui Callie. Uită că am zis „uitat", bine? A fost ocupat făcând ordine la şcoală...

– Este în regulă, zise Callie şi îl îmbrăţişă. Nu este

t
vina ta.

de pe blat.
Troy o îmbrăţişa şi el.
- Deci îl ierţi, da.[7] întrebă el, cu vocea înăbuşită. Nu ₀ să-l părăseşti din cauza mea, nu.[7]
-Niciodată.jnecată de emoţie, ea îl strânse cu putere Nu-! părăsesc. îl păstrez. Şi pe tine, dacă mă vrei. Troy se trase în spate să se uite la ea, apoi la tatăl lui.
- încă nu ai întrebat-o[7] Callie se uită la Tanner.
- Ce să mă întrebi.[7]
Cole se întoarse spre Sam, cu palma întinsă.
- Plăteşte!
- La dracu', nu, zise Sam. încă nu a întrebat-o. Pariul era pe cincizeci când şi dacă o va întreba.
- O sută, nu cincizeci, zise Cole. Şi o va întreba. Deci plăteşte!
- Dumnezeule! Tanner îşi frecă podul nasului şi arătă spre uşă. Toată lumea afară!
- Eşti sigur.[7] întrebă Cole. S-ar putea să nu o faci cum trebuie şi să ai nevoie de întăriri.
- Ce să faci[7] întrebă Callie, cu inima bătându-i cu putere în piept.
Tanner închise ochii, bombăni ceva de genul „afurisiţi de prieteni băgăcioşi", apoi o luă pe Callie de mână şi o trase spre el.
- Ţi-am zis că am lucruri să-ţi spun.
-Am crezut că le-ai spus. Mi-ai zis ce simţi pentru mine. Ezită. Corect[7]
- Corect. Tanner o luă în braţe şi îşi lipi obrazul de al ei, pentru că ea arăta teribil de neliniştită. Şi...
-Tată!
Tanner scrâşni din dinţi şi îi aruncă o privire cu subînţeles fiului său.
-Nu poţi zice doar „corect", îi şopti Troy. Trebuie să foloseşti anumite cuvinte. Cele două cuvinte. Si pe cel important. Ştii tu, cel care începe cu „I".

™ner deschise gura, văzu că Troy era foarte hotărât ;erios şi V repIica dură. încuviinţă scurt
si se
Jarse spre Callie.

iubesc, zise eL şi ştiu ca nu avea să se sature vreo- ^ de reacţia ei rapidă: ea se lumină toată, ca şi cum octnai i-at fi oferit luna. Ţi-am mai spus şi că lumea mea ■n funcţionează bine fără tine. Eu...

[1] -Stai!

j> data asta, Sam fu cel care îl întrerupse. -Ar trebui să îngenunchezi, sublinie el. Callie îşi duse o mână la piept, ca şi cum încerca să-şi tina inima înăuntru.

De cealaltă parte a uşii de la bucătărie se auzi un oftat, apoi uşa se deschise, iar bunica şi domnul Wykowski se strecurară înăuntru.

-Dacă ei sunt aici, trebuie să fiu şi eu, zise Luciile. Nu pot rata asta! Îşi făcu loc printre trupurile vân- **joase** până când ajunse în faţă. Bine, dă-i drumul, **Tanner!** Intreab-o!

Tanner oftă. Surprinse privirea lui Callie, care se holba la el cu mâna la gură. Râse discret şi clătină din cap.

El nu avea idee dacă asta însemna „Nu pot să cred că faci asta" sau „Te rog, Doamne, nu face asta". Riscă şi îngenunche.

Callie îsi retrase mâna şi rămase cu gura căscată. - Callie, zise el. Eşti dragostea vieţii mele şi cea mai

bUn sSSt nse Col, Ce sunt eu o bucată de carne? Ce s a

mtâmpUt cu fraţii mai presus de toate... „ , , - J«, „St ne Co e şi 11 acoperi gura.

SiîţSîSSKL SSSS-BBtf^*«.

-Ai zis că nu te-ai simţit niciodată specială, zise el dar eşti cea mai specială femeie pe care am întâlnit-o' Eşti mai deşteaptă decât mine, de departe mai **frumoasă** şi, sincer, nu voi minţi... ar trebui să te gândeşti serios deoarece ai putea avea mai mult.

Ea îşi înăbuşi un râset.

-Tată! Nu-i zice asta. S-ar putea să-i dai de gândit!

Sam pufni.

Cole zâmbi.

Tanner făcu tot ce putu pentru a ignora publicul.

- Nimeni nu te va iubi la fel de mult ca mine îi zise el.
- Drăguţ, comentă Sam.

Luciile pufni.

Callie îl trase pe Tanner în sus şi se aruncă în braţele lui.

- Da! Doamne, da!

- Hmm, scumpo, zise Luciile! încă nu te-a întrebat.

-O, Doamne!

Callie încercă să se îndepărteze, dar Tanner nu-i dădu drumul. Nici gând! Zâmbea când o sărută.

- Callie Sharpe, zise el cu gura lipită de a ei, căsătoreşte-te cu mine!

Ea râdea şi plângea în vreme ce îl săruta şi, din spatele ei, îşi auzi bunica spunând:

- Ei bine, ăsta a fost mai mult un ordin decât o întrebare, dar se pare că ei îi convine.

-Nu ştiu, zise Troy. Nu a răspuns, nu?

- Răspunsul este da, spuse Callie, privind în ochii calzi ai lui Tanner. Mereu da.

- Bine de ştiut, zise Tanner.

-Nu uita că sunt preot, sublinie Luciile. Am fost hirotonisită pe internet. V-aş putea căsători! Imaginea- ză-ti ce nuntă ai putea să organizezi pentru tine.

îngrozită, Callie se uită la Tanner.

-Vrei o nuntă mare?

jflk„Ţe vreau pe tine, scumpo zise pl P” ^ •
Orirp rp *for» r, r* ' Lu tot ce mseam- nâ asta. Urice te tace pe tine fericita
[1] -Acesta este un răspuns bun, îi zise Sam lui Troy. Ar ^bui sa iei notiţe. y
[L1] Callie nu îşi luă ochii de la Tanner
' După toate nunţile pe care le«m organizat si toate mires ele nebune pe care le-am întâlnit, spuse ea, nu cred ^ vreau sa o organizez pe a noastră. Ce zici să alegem o rj si să o tăcem pe plajă?
Tanner rânji, iar ea îl lovi peste piept.
-Ştii ce vreau să zic!
El îi luă o mână şi i-o sărută.
-Orice te face fericită!
- Un sărut m-ar face fericită, zise ea, iar el îi făcu pe plac.
- Dar mă vei lăsa să oficializez ceremonia, da? întrebă Luciile peste umărul lui Callie.
Tanner se cutremura de râs când îşi dezlipi gura de a lui Callie şi îşi îngropă chipul în părul ei.
-Asta, Callie...
- Care asta?
- Nu mă voi sătura niciodată de asta. De tine.
Şi, după aceste ultime cuvinte, ea se topi în braţele lui.
- Si eu simt la fel, zise ea încetişor. După o viaţă întreagă în care m-am simţit dezrădăcinată, mi-am găsit locul, căminul şi inima.

epilog

în prima zi de primăvară, Callie auzi uşa de la intrare deschizându-se şi rămase nemişcată. O fi Tanner matinal, dar ea tot nu era. Cu ochii închişi, îl asculta mişcându-se prin casă. Murmură ceva, apoi veni răspunsul înăbuşit al lui Troy. Uşa de la intrare se închise iar.
Era sâmbătă dimineaţă, ceea ce însemna că Troy mergea la muncă, pregătind barca pentru activităţile din ziua respectivă. Ea nu îl auzi pe Tanner mişcându-se spre dormitorul lor din capătul holului, dar încă avea în el ceva din fostul puşcaş marin. Era silenţios, dar letal.
Letal de minunat pentru ea.
Simţi salteaua afundându-se uşor şi ştiu că el îşi aşezase un genunchi pe pat.
- Ştiu că eşti trează, trişoareo, zise el, iar ea putu auzi amuzamentul din vocea lui.

Callie deschise ochii pentru a vedea zâmbetul dansând pe chipul lui.

-Şi ştiu că tu eşti şiret, contracară ea, întoarsă pe spate. De ce mergi pe vârfuri?

El prinse pătura care o acoperea şi apoi, încet, dar sigur, o trase de pe ea, dezvelindu-i mai întâi umerii, apoi sfârcurile, care se întăriră în contact cu aerul rece.

El rânji.

- **Este frig, sublinie ea.**

-Mincinoaso!

Trase de tot pătura de pe ea şi, când ea scânci şi încercă să o ia înapoi, el o prinse de glezne, depărtându-i lent picioarele, apoi se făcu **confortabil** între ele.& ₅cânci din nou, fiindcă el înotase si era rece

Râzând, el îşi lipi faţa - şi părul încă umed - de gâtul Bpâ.

înainte sa isi ridice capul şi să îi zâmbească.

.Deci-

Ea rămase fără aer când văzu privirea lui drăgăstoasă. \jᵤ avea sa se sature niciodată. ' .Deci...

.Astăzi este ziua în care devii a mea, sublinie el. Inima ei oftă.

- Am fost a ta mereu, zise ea, sărutându-l, tachinăm du-l, hngandu'i delicat buzele cu vârful limbii, până când el gemu, îşi încordă strânsoarea şi preluă controlul, sărutând-o apăsat. Trasă dâre cu gura în jos pe trupul ei. Când o găsi fierbinte şi umedă, el gemu aprobator. O luă dureros de încet şi de dulce, oferindu-i totul treptat, până când ea imploră, înainte să o lase să zboare. De două ori.

Ea avu nevoie de o clipă să se adune şi, când o făcu,

îl găsi aşezat între picioarele ei, aşteptând ca ea să revină

pe planeta Pământ. Zâmbind, ea îşi frecă şoldurile de ale

lui. în timp ce ea se mişca tachinator, el gemu cutremu-rându-se. 11 prinse de gât în timp ce îl săruta cu patos până când se despărţiră pentru a putea respira.

-Uită'te la mine, îi ceru el iar ea reuşi să îl fixeze cu privirea, obseivându'i chipul în timp ce el aluneca iar

în ea cu o mişcare delicata, dar erma Tot aerul îi părăsi trunul atunci când ea se ridica pentru a-l primi. Este trupul ise el şi începu sa se mişte.

Xl coXuna. ,*> ea încerc, **şi mai mult- , mai mu|t.El** ^{56}P**f**$_{n}^{a}$$_{ev}$**”i cle mai mult, avea „evoie a, H-** -Tc iubesc, Callie!

Asta era, cîc asta avea nevoie. Ceva adânc înîâuntruj ci exploda Pulsa, vibra, .se încorda În jurul lui şi, cumva cl o umplea mai rnuk decit o fâcuse cu un moment în urmi - vi nu numai trupul ci. Ochii ei .se umplură de lacrimi, dar nu încercă să le reţină.

-Te iubesc, Tann*cri*

Ţintuind-o cu ochii plini de ardoare, el .se opri.

-Nu o să mă satur niciodată de asta.

-Te iubesc, zi.se ea. din nou, un refren absurd, acum că nu se mai putea concentra la nimic cu excepţia, nevoii pure de a-l avea înlăuntrul ei.

El înteţi ritmul, dar ea îi întâmpină fiecare mişcare, mânată de o pasiune ce atingea cote înspăimântătoare, îi putea auzi respiraţia greoaie în ureche, îi putea simţi inima bâtindu-i pe pieptul ei. Apoi el îi cuprinse capul ca să-i poată savura gura. Sărutul fu fierbinte şi solicitant, ca şi curn el avea nevoie de ea

la fel de mult cum avea ea nevoie de el. Callie îi oferi tot ce avea: mâinile pe trupul lui, inima gata să fie dată, proptindu-se în tălpi, ridică genunchii, trăgându-l în ea.

El păru să îşi piardă controlul şi împinse încă o dată, făcându-i pe amândoi să ajungă la extaz.

Când Callie reuşi să respire din nou, inima ei era atât de plină, încât o simţea grea.

Nu, stai!

Era greutatea lui Tanner, care era întins deasupra ei. Mâna lui îi strânse şoldul, apoi Tanner se întoarse pe o parte, luând-o cu el.

Sprijinindu-şi capul, Callie îşi şterse umezeala de pe obraji. Nu intenţionase să verse lacrimi, dar, cumva, nu îşi putu reţine emoţiile, nu în acea clipă. Se ghemui mai aproape, iar el o îmbrăţişa şi mai strâns.

-Mereu, îi zise el la ureche. Noi doi, pentru totdeauna. O avea acum şi urma să o aibă mereu.

-Bine, zise ea relaxată. Fiindcă acum te-ai ales cu mine

▪râse şi o sărută, mereu capabil să-i şteargă îndoielile , sinsm'a atingere a buzelor lui.
primim braţe până când îi sună telefonul. Se uită la răsufla dm greu. e'l Toată lumea aşteaptă!
Chiar şi o nuntă simplă se dovedea, în cele din urmă, ^ deloc simpla Băieţii se pregăteau la depozit. Callie urnra să meargă la Becca, unde Becca şi Olivia aveau să o ajute.
-Cred ca asta e, zise ea încet. Ne vedem peste câteva **ore. Pe** plajă.
El avu nevoie de alte douăzeci de minute pentru a-si lua rămas-bun, iar ea era moale, îndestulată, topită toată atunci când merse la dus.
La fel ca în orice altă dimineaţă de când se mutaseră împreună, toamna trecută. Dar, spre deosebire de orice altă zi, acum ea avea să se îmbrace într-o rochie simplă, de vară, pe care o alesese cu grijă cu ajutorul Beccăi şi al Oliviei.
Şi, când veni vremea să se îndrepte spre plajă pentru a-l întâlni pe Tanner, avu surpriza vieţii ei.
Cineva instalase o arcadă minunată. Şi flori. Şi mese, si mâncare... în timp ce stătea acolo, cu gura căscată, Becca si Olivia o lămuriră.
_A fost mâna lui Troy şi a bunicii tale, zise Becca. împreună, sunt de neoprit ^
_ Au dat sfară în ţara ca, dupa tot ce ai făcut pentru îresele tale, Lucky Harbor trebuia să intervină si să Lâ asta pentru tine, zise Olivia.
florile erau minunate, iar mancarea părea delicioasă \ înde sunt invitaţii? întrebă Callie. 'ce ascund în magazie, îi zise Olivia. Nu voiau să >ze în caz că nu doreai companie. dero!lie scoase telefonul şi îl sună pe Tanner.

nebuniei din depozit.-Dă-le drumul oamenilor, zise ea. Să înceapă petrecerea!

- Eşti sigură că-i vrei pe toţi acolo?

Jill Shnlvis

- Organizatorii de nunţi ar trebui să fie la faţa locului, zise ea şi râse. în caz că ceva merge prost.

-Nimic nu va merge prost, dar, dacă se va întâmpla, ne vom descurca, zise Tanner cu atâta calm, încât o făcu să tragă adânc aer în piept şi să conştientizeze că era adevărat.

Si acelaşi lucru era valabil pentru restul vieţii lor. Nu era într-atât de naivă încât să creadă că lucrurile aveau să meargă mereu lin. Viaţa nu era aşa. Dar formau un cuplu solid, şi, orice avea să vină, orice urma să se întâmple, aveau să facă faţă împreună.

- întoarce-te, îi zise Tanner, iar ea se conformă^

Stătea acolo, în faţa ei, cu telefonul la ureche. în spatele lui erau o groază de oameni. îi zâmbi şi îi spuse la telefon:

-Trebuie să închid, scumpo. Mă însor cu cea mai atrăgătoare, minunată, fermecătoare femeie pe care am întâlnit-o vreodată.

-Se pare că eşti un bărbat norocos, zise ea încet.

- Cel mai norocos.